

ΕΙΣΑΓΟΓΗ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΙΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ
ΚΥΡΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΖΙΦΟΠΟΥΛΟΥ

6

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΗΜΑΡΘΕΝΟΥ

ΕΤΟΙ

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΔΥΟ ΚΑΝΟΝΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μελουργηθέντας ὑπὸ εἰκασιδύω ἱερῶν καὶ θεσπεσίων Μελωδῶν ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους
χειρογράφων βιβλίων, μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων πολλῶν συναχθέν, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορ-
ωθέν ἐξεδόθη παρὰ ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ τοῦ ΝΑΞΙΟΥ.

Ἦδη δὲ τὸ δεύτερον μετ' ἐπιστάσεως πολλῆς ἐπιδιορθωθὲν κατὰ τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα

ΥΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΚΡΙΘΕΝ

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΥΠΟ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

1849

ΤΩ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ
ΘΕΙΟΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΠΑΝΣΕΠΤΩ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΩΝΣΤΑΝ-
ΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ·

ΚΥΡΙΩ· ΚΥΡΙΩ·

ΑΝΘΙΜΩ·

ΒΥΖΑΝΤΙΩ·

ΤΩ ΑΠΟ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΗΔΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

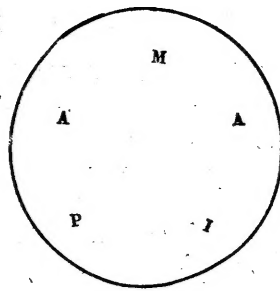
ΣΟΦΩΤΑΤΑ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝΤΙ

ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΥΛΑΒΕΣΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΛΙΝΕΣΤΑΤΑ
ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΔΟΥ τὸ παντοπόθητον ὄνομα τῆς Θεοτόκου, σχῆμα Κύκλου ἀποτελεῖ· καὶ δηλοῖ, ὡς ἂν ἀνχλογικὸς ἀνὴρ εἴποι, κυρίως μὲν, ὅτι, μόνῃ αὐτῇ τῶν νεητῶν, καὶ αἰσθητῶν Κτισμάτων, κατὰ τε ψυχὴν, καὶ σῶμα ὠραιότατα γεγένηται· καὶ μόνῃ πολυχωροτάτῃ ὥφθη θείων τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνων χαρίτων. Τοιοῦτον γὰρ ὁ Κύκλος, κατὰ τὸν Περὶ κλον, ὠραιότατον ὂν τῶν σχημάτων ἀπάντων, καὶ πολυχωρότατον· ἐπομένως δὲ, καὶ ὅτι Θεὸν αὐτὴ ἐγέννησεν. Ἴσον ἐκυτῷ ὂντα κατὰ πάντα καὶ ὅμοιον, κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, ἀναρχόν τε κατὰ χρόνον καὶ ἀτελεύτητον. Τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Κύκλος, ἴσος ἐκυτῷ κατὰ πάντα καὶ ὅμοιος· καὶ, ὅσον ἐπὶ τῷ φαινομένῳ, δοκῶν, ἀναρχος εἶναι καὶ ἀτελεύτητος.

M A P I A M
A A A A
P P P P
I I I I
A A A A
M A P I A M

ΙΔΟΥ τὸ αὐτὸ πολυύμνητον καὶ κοσμοσωτήριον ὄνομα, σχῆμα Τετραγώνου, καὶ μὴν, καὶ χιασμοῦ, ἥτοι σταυροειδοῦς, ἀποτελεῖ· δηλοῦται δὲ διὰ τοῦ α'. κυρίως μὲν, ὅτι, μόνῃ αὐτῇ ἀπὸ γεννήσεως ἐν μόνῳ τῷ καλῷ βεβηκυῖα, ἀκίνητος ὅλως πρὸς τὸ κακὸν κατὰ προαίρεσιν γέγονε. Τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ Τετράγωνον, βασιμώτατον ὂν τῶν σχημάτων ἀπάντων, καὶ δυσκίνητότατον· διὰ δὲ τοῦ β'. ὅτι, μόνῃ αὐτῇ νενεκρωμένα εἶχεν ἅει τὰ ἐμπαυῆ κινήματα τοῦ τοιμεροῦς τῆς ψυχῆς, οὔτε τοῦ καλοῦ ὑπὸ τούτων ἀφελκομένα, οὔτε πρὸς τὸ κακὸν ἐφελκομένα· νεκρώσεως γὰρ σῶμα βολον ὁ Σταυρὸς. Ἐπομένως δὲ, καὶ ὅτι Δημιουργὸν αὐτὴ ἐγέννησε, τὰ τέτταρα μέρη δημιουργήσαντα τοῦ παντός. Καὶ ὅτι ἄνθρωπον ἐγέννησε, σταυρωθέντα σαρκί, καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ πᾶς τέτταρας γωνίας τοῦ παντός διαλαβόντα, καὶ σώσαντα· (πρὸς τῷ γ'. Τόμ. Βρυενίου).

Ερμηνεύεται δὲ τὸ, Μαριάμ, Κυρία· παράγεται γὰρ τοῦτο, κατ' ἄλλους μὲν, ἐκ τοῦ Αἰᾶ· ὁ δὲ λοιπός, κατ' Ἑβραίους, Κύριος· κατὰ δὲ Γεώργιον τὸν Κορέσσιον, εἰδήμονα τῶν Ἑβραϊκῶν, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεχωβά, τοῦ τετραγραμμάτου, ἀκρινισθέντος τε πάσῃ Κτίσει, καὶ κυριωτέρου ὀνόματος τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ καὶ αὐτὸ ἡρμηνεύεται παρὰ τῶν Ἑβραίων, Ἰσχυρὸς, Κύριος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ,

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου.

Παρθενικός Στέφανος, μέγ' ἀμείνων γῆς βασιλῆων,
Εὐπνους, ποικιλόχρους, ἀνθόπλοκος τελέθω.
Πάντοθι μαρμαίρων, μελιτηδέων λάμψεσιν ὕμνων,
Τὴν κεφαλὴν ἀναδῶ, Θειοτόκου Μαρίας·
Εὐσεβέων δέ με, ἐκ πολλῶν ἐπλέξατο εἰς τις,
Τῷ δοίης Θεόποις, ὀλβια ἀμφοτέρως.

Ἔτερον Ἰαμβικὸν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ὦ τερψίβιβλε, καὶ Θεοτόκου φίλε·
Μελωδικῶς ψάλλειν με, μὴ βούλου μόνον,
Σαυτοῦ δέ τὸν νοῦν, ἐμβαθύνων τοῖς λόγοις,
Ψυχῆς, νοός, σώματος εὐρήσεις ἄκος.

Ἔτερον.

Βίβλος κατ' ἦχον, τῇ Θεοῦ Γεννητρίδι,
Πρεσβευτικᾶς ἄδουτα τὰς μελουργίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσοι τοῦ λαοῦ, λέγει προφητικῶς, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον ἀποτεινόντων τὸν λόγον, ὁ ταύτης Προπάτωρ, καὶ δι' αὐτὴν Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, (Ψαλ. μδ'. 14.) ὁ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ᾠδικῶν ἐνθώτατος· Πλοῦσοι δὲ τοῦ λαοῦ, οἰκειότατα καὶ προσφύεστατα δύνανται νὰ λογισθῶσιν οἱ ἐν τῷ παρόντι Θεοτοκαρίῳ περιεχόμενοι ἱεροὶ καὶ θεοπέσειοι μελωδοί· διότι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ χυδὴν λαοῦ ἀριστίνδην ἐκλελεγμένοι, καὶ πλοῦσοι ἀληθῶς, πληρεῖς, οὐχ ἰμόνων τῶν χαρισμάτων τῆς θύραθεν σοφίας καὶ γνῶσεως, ἀλλὰ πολλῶν ἄλλων τῆς ἀγιότητος, καὶ τῶν λοιπῶν θεοειδῶν καὶ ποικίλων δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἵτινες λιτανεύουσι, καὶ ὑμνολογοῦσι τὸ πρόσωπον τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας διὰ τῶν Θεοκρατήτων τούτων καὶ μελισταγῶν ᾠμάτων.

Λέγω δὲ, Ἀνδρέας ὁ Κρήτης, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν μελωδῶν ἀπάντων, καὶ Κύκνος τῆς Ἐκκλησίας ὁ λιγυρόφωνος· Ἰωάννης ὁ Ἀμψικηνὸς, ἡ μουσικωτάτη καὶ γλυκύφωνος τοῦ Χριστοῦ Ἀηδὼν. Θεοφάνης Νικαίας καὶ Γραπτὸς, ὁ ἡδύλαλος καὶ ᾠδικώτατος Κόττυρος. Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος, ἡ πολύφωνος καὶ τορόφωνος τῶν πιστῶν Χελιδὼν. Ἰωάννης Βυχαΐτων, ἡ μελίφωνος καὶ θαλατῆριος Σειρὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μητροφάνης Σμύρνης, ὁ εὐλαλὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεκτρυὼν. Θεόδωρος στουδίτης, ὁ μουσικὸς Τέτιξ τῶν Ὀρθοδόξων. Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κωτίλος, καὶ ᾠδικὸς ὄρνις τῆς Ἐκκλησίας. Γεώργιος Νικομηδείας, ἡ εὐχχος Κυθάρα καὶ καλλικέλαδος. Θεόκτιστος στουδίτης, τὸ δεκάχορδον Ψαλτήριον. Παῦλος ὁ Ἀμορίου, ἡ λιγυρὰ λύρα τοῦ Πνεύματος. Νικόλαος Κατασκεπηνὸς, ἡ πνευματικὴ Κινύρα καὶ ἐναρμόνιος. Ἀθανάσιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἐμπνεύμενον ὄργανον ἀπὸ τὰς αὖρας τοῦ Παρακλήτου. Ἰγνάτιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἱερὸν καὶ ἡχολογικὸν Τύμπανον. Μάρκος ὁ Ἐφέσου, ἡ μεγαλόφωνος Σάλπιγξ. Θεόδωρος Λάσκωρις, ὁ ἡδύφωνος Σύριγξ. Μανουὴλ ὁ ῥήτωρ, τὸ ἀλαλακτικὸν Κύμβαλον. Κλήμης, ἡ μελιόργος τοῦ Πνεύματος Νάβλα. Ἠλίας ἐκδίκος, ἡ τερπνὴ Σαμβούκη τῆς χάριτος. Καλλίνικος Ἡρακλείας, ὁ Παιμνικὸς αὐλὸς καὶ γλυκύλαλος. Νικόλαος ἕτερος, ὁ ἐκρινὸς Σπίνος καὶ λιγυρόοργος. Καὶ Θέλα, ἡ γλυκυτάτη Ηχώ.

Καὶ κτῶς ἐν τῷ παλαιῷ Νόμῳ ὁ Προφητὴν Δαβὶδ, συνιδεόμενος ὑπὸ τῶν οὐν τοῦ Ἀσάφ καὶ τοῦ Ἰδιούμ, καὶ τῶν λοιπῶν χορηγῶν καὶ ψαλμῶδων, ἐψάλλα καὶ ἐμελῶδει τοὺς ἑαυτοῦ ψαλμοὺς ἐνώπιον τῆς Τυπικῆς Κιβωτοῦ· ὁ δὲ συνακολουθῶν λαὸς, λαμβάνωντες παρ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς, συνέψαλλον καὶ αὐτοί· οὕτω καὶ ἐν τῇ Νέᾳ Χάριτι τοῦ Εὐαγγελίου οἱ πλοῦσοι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱεροὶ, λέγω, οὗτοι ᾠματογράφοι καὶ μελωδοί, οἱ μὲν τὸ Δωριον μέλος ᾄδοντες· οἱ δὲ τὸ Λύδιον· ἕτεροι τὸν Φρύγιον ᾠματίζοντες ἔχον· ἄλλοι τὸν Μιξολύδιον· οἱ δὲ τοὺς τούτων πλαγίους· οἱ δὲ τὸν λόγον τοῦ ἡμετέρου φιλάττοντες· οἱ δὲ τὸν τοῦ ἐπιτρίτου, ἢ τὸν τοῦ ἐπογδόου, ἢ τὸν τοῦ διπλασιοῦ, καὶ τὴν δις διὰ πατῶν συμφωνίαν· καὶ ἅπλως εἰπὼν, ἅπαντας τοὺς ᾠμονικοὺς λόγους ταῖς ἰδίαις αὐτῶν, συναρμόσαντες μελωδίαις μουσικώτατα, κοινῇ πάντες, νῦν μὲν ἀντιφωνοῦντες, νῦν δὲ συμφωνοῦντες, οὕτως ἐκ μᾶς δευτέρῳ μουσικῆς ἐξηκονταδῶς Ἀσματικῶν κανόνων, ἐν μέλος παναρμόνιον συκροτοῦσι καὶ πάγχορδον, ἐμψροθεῖν τῆς ἀληθείας καὶ ἐμψόχου Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν Θεοτόκου, λιτανεύοντες καὶ ὑμνολογοῦντες τὸ Θεομητορικὸν Αὐτῆς πρόσωπον, διὰ τῶν Θεομητροπρεσβυτέρων ᾠμάτων καὶ ἐγκωμίων, καὶ τὴν ἀπρὸς μίχλητον Αὐτῆς πρεσβείαν ἐξαιτούμενοι διὰ τῶν παρακλητικωτάτων καὶ λίαν κατανοητικῶν λόγων.

Κατὰ μέμψιν δὲ τῶν ἐν τῷ χορῷ Κορυφαίων, προηγουμένων τε καὶ χορευουσύντων τούτων, καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας Χριστιανισμὸς τοῦ Κυρίου λαός, τὰ αὐτὰ ᾠματα δανειζόμενοι, συνηχοῦσι καὶ αὐτοὶ καὶ δοξολογοῦσι τὴν Θεομῆτορα, τὴν προστασίαν αὐτῆς ἐπικαλούμενοι, καὶ βοηθεῖαν ἐν παντὶ κειρὴ καὶ περιστάσει. Διὸ καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ, προφητεύας τοὺς ἱεροὺς τούτους χοράρχας διὰ τοῦ ἀνωτέρου ῥητοῦ, ἐπιφέρει ἀκολουθῶν, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανῶν λαοὶ παρὰ τούτων λήθονται τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ δοξολογεῖν εἰς αἰῶνας τὴν Ἀειπαρθένον, λέγων “Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογῶνται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος”, καὶ τοῦτο βεβαίως τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν Θεοτόκον ἀποτείνεται, ὡς ἐρμηνεύει αὐτὸ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῶν Εἰσοδίων ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος.

Τους δ' ἀσκητικούς αὐτῶν κανόνες ἐν πολλοῖς διαφόροις χειρογράφοις Θεοτοκαρίοις τῶν ἱερῶν καὶ Βασιλικῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Μονῶν διατηρούμενους δὲ, καὶ συλλεγέντας εἰς ἓν μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ σπουδῆς, Θεοσεβὲς τις καὶ φιλόχριστος ἀδελφός, φιλοτίμως δαπάνη εἰς φῶς ἐξέδωκεν ἅπαντας, πρὸς δόξαν τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ κοινῇ ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων καὶ εὐλαβῶν τῆς Θεοτόκου ἐραστῶν ωφέλειαν.

Καὶ ὡς ἐξ ἐνὸς λειψάνου ἀνθεμένοντος ὥραϊός τις καὶ ποικίλος στέφανος ἐκ τῶν ἐκείσε μυριπύνων πλειόμηνος καὶ τεριπνῶν ἀνθέων προσφέρεται τῷ ἐπιγίῳ Βασιλεῖ, ὡς δῶρὸν τι εὐχάριστον· οὗτω δὴ κἀνταῦθα ἐξ ἀπάντων τῶν ἀσκητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, τῶν εὐσεβοκαμένων ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει, τοῦ ἀλληγορικοῦ τῆς Ἀειπαρθένου παραδείσου, ὁ παρὼν ποικιλόχρους, ἀρωματόπουνος, καὶ πολυανθὴς συνελήγῃ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, καὶ μετὰ πολλοῦ πόθου καὶ εὐλαθείας τῇ Παντοδυναμίᾳ ταύτῃ τῶν οὐρανῶν Θεοτόκῃ προσφέρεται, δῶρον αὐτῇ ποθεινότερον καὶ τοῦ χρυσοταλάντου καὶ βραχυτίμου στεφάνου τοῦ Μολχῆμ, ὃν ἔφερον ὁ Βασιλεὺς Δαβὶδ ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ τοῦ δωδεκαστόρου στεφάνου τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ ἀπλῶς εἰπέιν, πάντων τῶν λιθομργαροχρῶν ἐπὶ γῆς Βασιλικῶν στεφάνων.

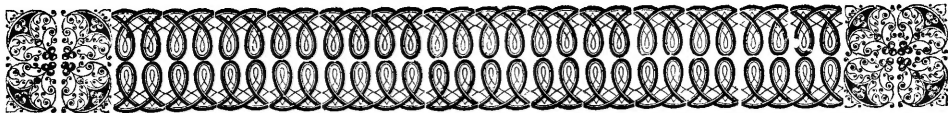
Δεῖξασθε οὖν ἀδελφοὶ τὸ νῦν τοῦτο καὶ περικαλλέστατον Θεοτοκάριον. Δεῖξασθε ἀπαξάπαντες, ἱερωμένοι, Μοναχοί τε καὶ λαϊκοί, εὐέλπιδες ὄντες, ὅτι πάντες θέλετε μένει εὐχαριστημένοι, ἀναγινώσκοντες αὐτὰ πλείονι εὐλαθείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ πλείονι προθυμίᾳ καὶ κατανύξει καὶ χαρᾷ τῆς καρδίας, παρὰ τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο Θεοτοκάριον, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ χειρόγραφον πλείονι μὲν εὐλαθείᾳ, ὅτι ἐκάστη κανὼν ἐπιγράφεται ὁ ποιητὴς αὐτοῦ ὁ μελωδῆσας· πλείονι δὲ προθυμίᾳ καὶ κατανύξει καὶ χαρᾷ, ὅτι ἐκαστὴ κανὼν ἐπιγράφεται, ὅτι τοσούτοι μελωδοί, καθ' ἡμέραν διάφοροι διασκευάζουσι τὸν κόρον καὶ τὴν ἀκηδίαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν μέγαν Βασιλεῖον, νεαρωτέρην καὶ ἀκμάζουσιν. » Ἐν ᾧ μὲν τῇ ὁμολογίᾳ, πολλὰς ποὺ καὶ ἀκηδίας ἡ ψυχὴ καὶ ἀπομετανοεῖται ἐν δὲ τῇ ἐναλλαγῇ, καὶ τῇ ποικίλῳ τῆς ψαλμωδίας, νεαροποιεῖται αὐτῆς ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἀνακαινίζεται τὸ νηφάλιον. » (Ὁρ. κατὰ Πλάτ. λζ'.) (α.)

Ἔστω δὲ γνωστὸν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, Ἀδελφοί, ὅτι ὅσῳ μάλλον διὰ τῶν ἀσκητικῶν τούτων Κανόνων ὑμολογεῖτε τὴν Θεομήτορα, καὶ ὅσῳ πλείονι κατανύξει, καὶ συντριβῇ τῆς καρδίας, τὰς ἐν τοῖς Κανόσι τούτοις διαφόρους ὑμῶν δεήσεις, τῇ ταπεινῇ τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινόφρονας ἀγαπήσῃ Κυρίᾳ προσφέρετε, τοσούτῳ μάλλον ἀπολαμβάνετε καὶ τὰς παρ' αὐτῆς βοηθείας καὶ χάριτας· ἐν μὲν τῷ παρόντι αἰῶνι, λυτρώμενοι πάσης ἐναντίας περιστάσεως τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, λυτρώμενοι τῆς κολάσεως, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιοῦμενοι, κατὰ τὸν Θεολόγον τῆς Θεσσαλονίκης ἱερῆς ὁμιλίας γὰρ οὗτος τὸ ἀνώτερον ἔπτην τοῦ Δαβὶδ, τὸ « Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογῶνται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος » καὶ ἐμνησθῶν τοῦτο, λέγει· « Ὁρᾷς ἅπαντας τὴν Κτίσιν ἐξομολογομένην τῇ Μητροπρεσβύτῃ ταύτῃ; καὶ οὐκ ἐν πεπερασμένῃς αἰῶσιν, ἀλλ' ἐν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος; συνορᾷς οὖν ἔστιν ἐντεθεῖν, ὡς οὐδὲ ἐκείνη λῆξει, διὰ τοῦ παντός αἰῶνος, εὐποιούσῃ πᾶσαν τὴν Κτίσιν. » (λόγ. α'. εἰς τὰ εἰσοδ.)

Τούτων δὲ τῶν καλῶν διὰ τῆς ἀναγνώσεως· τούτου ἀπολαύοντες, εὐσεθε καὶ ὑπὲρ τοῦ πρώτου τοῦτο εἰς φῶς ἐκδηλωκότος, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἕξου τοῦ δευτέρου μεταναυώσαντος, ὑπὸ τοῦ Πανδναμάτους χρόνου εἰς παντελὴ ἑλλειψὶν καταντήσαν, καὶ εἰσέτι ὑπὲρ τῶν συνεργασάντων καὶ συνδραμόντων Ἀδελφῶν. Ἰνὰ πάντες ἐπίσης διὰ τῆς μεσιτείας τῆς Ἀειπαρθένου, τῆς ποθυμίας σωτηρίας ἀξιωθῶσι, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃ ἡ δόξα, καὶ τὸ Κράτος, οὖν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀ Μ Η Ν.

(α.) Ἐπὶ τούτων, τὸ μὲν παλαιὸν τετυπωμένον Θεοτοκάριον ὑπάρχει ἀπείρη, καθὼς δικαιοσύνης Κανόνες ἐκ τούτου λαμβάνονται, καὶ μετὰ δὲ μέλλοντι κατὰ τὴν δόξαν, καὶ Πῆραν καὶν, δι' ὅλης τῆς περιόδου τῶν ἐκτὸς ἔχων, τούτῳ δὲ τέλει ἔστιν, ὡς περιεχὼν καὶ τούτους

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΙΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ ΕΙΚΟΣΙΑΤΩ ΘΕΣΠΕΣΙΩΝ

ΚΑΙ

ΙΕΡΩΝ ΜΕΛΩΔΩΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α΄ ΗΧΟΥ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὗ ἡ μὲν μέθοδος τοιαύτη

Ἐν τῷ α΄ τροπαίῳ ἐκάστης ᾠδῆς, δέσται ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἐν τῷ β΄, δέσται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν. Ἐν τῷ γ΄, ἀποκρίνεται ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Καὶ ἐν τῷ δ΄, ἀποκρίνεται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Ἦ δὲ ἀκροστιχίς.

“ Δέσποινα νεῦσον πρὸς λιτὰς Θεοδώρου,,.

Ὡδῆ, α΄. ἤχος, α΄. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

ΔΟΧΕΙΟΝ τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἵνα πυρὸς ῥύσῃται, τοῦ ἀφειργοῦς με ἀγνῆ, καὶ ἀναδείξῃ κοινωνὸν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἐμὴν δέξαι δέησιν υἱὲ καὶ λόγε, καὶ βῦσαι κολάσεως τὸν βοῶντα δοῦλόν σου, πρὸς με ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς Βασιλείας σου.

Ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Σὺ Μήτηρ ἐλέους με πηγὴν γινώσκεις· καὶ γὰρ τοὺς καθ’ ὅραν μοι τῷ Δεσπότη πατρίον-
τας, ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶ· ἀλλ’ οὗτος λίαν με αἰσχροῖς, παραπικραίνει κακοῖς.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Πολλοὺς παραπτώμασι καὶ ἀτοπίαῖς, αἰσχροῖς παρεπύκρυνας, τὸν υἱόν μου ὤθεν σοί,
εἰς ἀγανάκτησιν νῦν, κεκίνηται καὶ εἰς ὀργὴν ἢ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ.

Ὡδῆ, γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁλον μου τὸν βίον, ἀληθῶς ἐν κακοῖς ἐδαπάνησα· καὶ διὰ τοῦτό σοι κραυγάζω, τὸν υἱόν

σου δυσώπει, ἀγνή ἵνα ὡς τὸν ἄσωτον, ἀνακαλέσῃ καὶ σώσῃ με νῦν, κείμενον τοῖς πταίσμασιν.

Πατρι Παντάναξ, ὁ τεχθεὶς ἀποβόρῃτως ἐκ μήτρας μου, καὶ κατοικτεῖρησον σὸν δοῦλον, ὡς τὸν ἄσωτον πάλαι, υἱὸν καὶ δεῖξον πανάγαθε, τῆς δεξιᾶς παραστάτην τῆς σῆς, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Νουνεχῶς ὦ Μῆτερ, ἐκβοῶ σοι καὶ ἐπακουσαί μου· ὁ ἀσωταίος ἐμβιώσας, ἐν θερμῇ μετανόια, ἐλθὼν ἐκραζε τὸ ἡμαρτον· ἀλλ' οὗτος καὶ σοι βοᾷ μεταγνούς, ἐν ὑστέροις ψεύδεται.

Α μοι ἔφης εἶπον, τῷ υἱῷ μου κραυγάζουσα ἵνα σε, καταξιώσῃ Βασιλείας· ἀλλ' αὐτός μοι ἀντέφῃ· θερμῇ πίστει οὐ προσῆλθέ μοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπέμπω αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου μου.

ὠδή, δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Νοήσας ὦ Παρθένε τὴν δύναμιν τὴν σὴν, μετὰ δέους κράζω σοι τῇ μόνῃ ἀγαθῇ· εἰ καὶ μετάνοιαν ὅλως θερμὴν οὐκ ἔχω· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκεσίαις, δίδου μοι τελείαν διόρθωσιν.

Επάκουσον ὁ φύσει φιλόανθρωπος Θεός, τῆς Μητρός σου Δέσποτα βοώσης ἐκτενῶς, καὶ τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι καταδικῆς· εἰ δὲ καὶ πίστιν οὐ κέκτηται τὴν τελείαν, ταύτην ὡς Θεός αὐτῷ δώρησαι.

Ῥήθειςιν ὦ Μῆτερ αὐτῷ παντοδαπὴν, τοῦ σωθῆναι δέδωκα· ἀλλ' οὗτος οὐκ ἔα τὰς ἀμαρτίας, εἰσῆλθε καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ δύναται σωθῆναι, ἕως οὗ εἰς πῦρ ἀπελεύσεται.

Σὲ νῦν ἐπιγινώσκω αἰτίαν τῆς σαυτοῦ, ἀπωλείας ὧς ρησιν ὁ θεὸς μου υἱός· σὺ γὰρ κατὰ κίσειαι ὅλως τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ παρεδόθης τελείως τῇ ῥαθυμίᾳ· τίς ἐξαναστήσει σε κείμενον.

ὠδή, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Οδοὺς μετανόιας, Παρθένε πολὺ, διατρίβειν αἰεὶ τὰς φερούσας με, ζῶν πρὸς ἀτελεύτητον· ἀλλ' αὖθις τὰ δεινὰ, συστήματα δαιμόνων, καθέλκουσι κρημνίσαι, εἰς βυθὸν ἀμαρτίας, καὶ ἀπωλείας δεινὸν βόρβορον.

Μεκρώσας τὸν θάνατον σῶτερ τὸ πρὶν, τὸν Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωσας· δι' ὃ καὶ νῦν τὸν δοῦλόν σου, υἱέ μου δυσωπῶ, ἐξάρπασον δαιμόνων τῶν ἐπηρεαζόντων· αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἐῷσι μετανοῆσαι τίνα πώποτε.

Πανόμνητε Μῆτερ βοῶ σοι καὶ γὰρ προσευχὴ καὶ νηστεία ἐξέρχονται, τὰ πλήθη τὰ παμπόνηρα δαιμόνων ἐξ αὐτοῦ· ἀλλ' οὗτος ἐγκρατεῖα, δεήσει καὶ ἀγνεία, μὴ καθάρας τὸ σῶμα, δαιμόνων φεῦ γέγονε σπῆλαιον.

Ῥημάτων τῶν πρὶν τοῦ υἱοῦ μου καλῶς, ἐνωτίζου καὶ γνῶθι τὰ δέοντα· ἡνίκα γὰρ οὐκ ἴσχυσαν οἱ τούτου μαθηταί, τὸ πνεῦμα ἐκδιῶξει, ἐβόα τούτοις λέγων· προσευχὴ καὶ νηστεία, δαιμόνων γένος ἐκδιώκεται.

ὠδή, ς'. Τὸν προφῆτην.

Οὐ ρημάτων εὐπορῶ, ἀρετῶν τε ἀπορῶ· οὐ γὰρ στέργῳ προσευχὴν, καὶ νηστείαν ἐκτελεῖν,

θεόνυμφε· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς σέ κατέφυγον.

Σύνες εὐσπλαγχνε υἱέ, σῆς μητρὸς ἐκδυσωπῶ· ὁ προστρέχων ἐπ' ἐμέ, χρηστῶν ἔργων ἄπορεῖ, καὶ κραζει· μοι· οὐκ ἔχω πλὴν σου ἐλπίδα Δέσποινα.

Λιτανεύουσα θερμῶς, παῦσαι Μητέρα τοῦ λαλεῖν· καὶ γὰρ οὗτος ἀφορῶν ὅτι εὐσπλαγχνός εἰμι, μολύνεται, μὴ ἐπιβλέπων εἰς τὴν ὀργὴν τὴν ἐμήν.

Ἦκετεύω ὑπὲρ σοῦ, τὸν υἱόν μου καὶ Θεόν, ἵνα τύχῃ ἰλασμοῦ· ἀλλ' αὐτός μοι ἐκδοᾷ, τοῦ παύσασθαι, καὶ μὴ προσθεῖναι εἰς τὸ σωθῆναί σε.

Κάθισμα. Τὸν τάρον σου σωτήρ.

Ἡραδίεισον ἐν γῇ, λογικόν σε φυτεύσας, Χριστὸς ὁ φυτουργός, Παραδείσου τοῦ πρώτου, ἐν μέσῳ σου Δέσποινα, ὡς ζωῆς ξύλον ἔρυσεν· ὃν ἰκέτευς, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, ἀξιῶσαί με, καὶ ἐφ' ὑδάτων ἐκθρέψαι, τερπνῆς ἀναπαύσεως.

Ὠδή, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Ἦν πᾶσαν μου ἐλπίδα, ἐπὶ σέ ἀνατίθημι Δέσποινα, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς βυθόν, ἀπωλείας με τὸν δαίμον· ἀλλ' ἀνάστρεψον τῷ σῶ βοῶσα πάλιν υἱῷ· μὴ ἀπολέσῃς τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου.

Αμέτρητον ὡς ἔχων, εὐσπλαγγνίας τὸ πέλαγος Δέσποτα· δέξαι με πάλιν δυσωπῶ, σέ τὸν μόνον εὐδιάλλακτον, καὶ οἰκτείρησον τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, ὁ οἰκτερήσας ποτὲ τὴν Χαναναίαν.

Ἡλάσκομαι καὶ σῶζω, τὸν ἐν πόθῳ πολλῷ προσερχόμενον· καὶ γὰρ οὐ θέλω τὸ ἐμόν, ἀπωλέσθαι πλάσμα πώποτε· εἰς τὸ σῶσαι γὰρ αὐτό, ὅλος ἐτέχθην ἐκ σοῦ· ἀλλ' οὗτος πόθῳ, τῶν ἔργων μου ὑπάρχει.

Σοφία τοῦ ὑψίστου, προϋπάρχων ὁ υἱός μου γέγονεν, ἄνθρωπος ὅλος ἐξ ἐμοῦ. ἵνα σῶσῃ τοὺς φυλάσσοντας, μετὰ πίστεως θερμῆς τὸ θεῖον βάπτισμα· ἀλλὰ σὺ τούτων ἀμέτοχος ἐδείχθης.

Ὠδή, η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Θαῖρῆσας προσῆλθόν σοι Παρθένε θεωρῶν, τὸν σὸν υἱὸν σώσαντα, τὴν πόρνην καὶ ληστὴν· αὐτοὶ γὰρ νομίμως οὐδὲν ἔργον χρηστὸν, ἔπραξαν ἐν βίῳ, ἀλλ' ἔτυχον συγγνώμης.

Εξ ὕψους ἐπιβλέψον εἰσάκουσον τῆς σῆς Μητρὸς δεομένης σου, καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς, τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ὡς τὴν πόρνην τὸ πρὶν, καὶ ὡς ἐλυτρώσω, ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ σου.

Ο παλαί κρεμύμενος ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν πίστει ἐκραύγαζε τὸ μνησθητι καί μου· ἡ πόρνη δὲ πάλιν τῶν δακρύων πηγὰς, ἐβλύζεν ἀλλ' οὗτος, αὐτοῖς οὐχ ὁμοιώθη.

Δακρύουσαν σέσωκε τὴν πόρνην ὁ Χριστός· ὡσαύτως πιστεύσαντα ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ· εἰ σὺν θέλεις ἄρτι σωτηρίας τυχεῖν, πρόσδραμε Κυρίῳ, σὺν δάκρυσιν καὶ πίστει.

Αἰνούμεν. Ὁ Εἰρμός.

Θν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάζατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Προσθὴν ἀπάντων ἀνθρώπων, ἁμαρτωλότερος Κόρη, καὶ διὰ τοῦτο προσελθεῖν, τῷ υἱῷ σου αἰδοῦμαι· ἀλλὰ δυσώπησον αὐτόν, καὶ ἤλεον ποιήσον, τοῦ δεῖξασθαι, ἐν θερμῇ με τῇ πί-
στει, καὶ ἐν πόθῳ προσερχόμενον αὐτῷ.

Πῦσαι κολάσεως λόγε, τὸν προσελθόντα σοι δοῦλον, καὶ μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν, τῶν αὐ-
τοῦ δυσωπῶ σε· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτε Σωτὴρ· ἀλλὰ μοι προσπέφυγε, καὶ δέομαι· δι' ἐμέ τοῦ-
τον δεῖξαι, ὁ τοῖς πᾶσι τὰ αἰτήματα πληρῶν.

Οὐκ ἔστιν ἄξιος Μῆτερ, ὁ προσφυγὼν σοι ἐλέους· καὶ γὰρ ἀνθρώπων με οὐδεὶς, ὡς αὐτὸς
παρρηγίζει· ἀλλὰ πρεσβείαις σου σεπταῖς, αὐτόν τῆς κολάσεως, ἀμέτοχον, ἐν τῇ κρίσει
ποιήσω, εἰ προσάξει μετανοίας μοι καρπούς.

Υπὸ τὸν αἰδὼν ὑπάρχων, ἀνεβιβάσθης πρὸς ὕψος, ταῖς πρὸς τὸν θεῖόν μου υἱόν, ἱκεσίαις
καὶ πρόσχες, μὴ τοῖς προτέροις σου δεινοῖς, ἐμπέσῃς ἐγκλήμασιν· ἀλλ' ἄπελθε, εἰς ὁδοῦς
μετανοίας, μήπως πάλιν τῇ γέννην ἐμβληθῆς.

Προσόμοιον. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Χαρὰ τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, ἁμαρτωλῶν ὁ λιμὴν· χειμαζομένων ῥύσῃς, Θεοτόκε παρ-
θένε· δεῖξαι σὺν βοῇ σοι κάμου τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν δέσιν ἄχραντε, ἣν καὶ προσάγαγε τά-
χει τῷ σῷ υἱῷ, ἵνα σῶσῃ με τὸν ἄσπαστον.

Χαρὰς αἰτία μοι πάσης υἱέμου φίλτατε, συγχώρησιν πταισμάτων, δώρησαι τῷ σῷ δού-
λῳ· ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι πρὸς σέ, παρρησίαν ὡς Μήτηρ σου, μεγίστην ἔχω Χριστέ μου
τοῦ δυσωπεῖν, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἁγίους σου.

Χαρὰς δοχεῖον ὦ Μήτηρ, τῇ σῇ δεήσει καμφθῆις, τὴν ἄρεσιν πταισμάτων, τῷ ἀγνώμονι
τοῦ το, δίδωμι καὶ ἄρες τοῦ ἐκδοᾶν· ἀλλ' εἰπέ τούτῳ παύσασθαι, τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ ἐλ-
κεῖν με πρὸς ὀργήν· φύσει γὰρ εὐσπλαγχνος πέφυκα.

Ιδοὺ τὴν ἄρεσιν ἔσχες τῶν ἐγκλημάτων σου, ἐμοῦ λιπαῖς καὶ πρόσχες, τὸν ὑπόλοιπον
βίον, θεάρεστον τελῆσαι ὅπως τρυφῇς, ἀπολαύσης τὴν εὐκλειαν, ἐν Παράδεισῳ σὺν πᾶ-
σι τοῖς ἁγίοις, τὴν οὐδ' ὅλως λῆξιν ἔχουσιν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

“Θρήνων ἐμῶν δέχοιο, τὸν πρῶτον Κόρη. Naί,,.

Ὡδᾷ, α'. ἤχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

ΘΡΗΝΩΝ ἀπαρχὰς δεῦρο ψυχῇ, τῇ Θεοτόκῃ προσοίσωμεν σήμερον· αὕτη γὰρ ἐβρύσατο, τῆς τοῦ Ἀδάμ κατάρας τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν εὐλογίαν, καὶ χαρμονὴν ἐδωρήσατο.

Πεῖθροισι Ἰορδάνου τὰ ἐμὰ, παρισωθέντα οὐδόλως ἰχύσουσι, δάκρυα ἐκνίψασθαι, τὸν τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων βόρβορον· ἀλλὰ σὺ παρθένε, τῷ σὺ ἑλέει με κάθαρον.

Πλιον γεννήσασα Χριστὸν δικαιοσύνης παρθένε τὸν ἄδυτον, φώτισόν μου δέομαι, τὰ τῆς ψυχῆς ἡμαυρωμένα ὅμματα, ἰδονῶν ἀχλύϊ, καὶ ἁμαρτίας παχύτητι.

Νόμους τοῦ Δεσπότη παραβάς, πᾶσαν ἰδέαν κακίας ἐτέλεσα· καὶ νῦν ἐπιστρέφοντα, μή με παρίδῃς τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου, Δέσποινα Μαρία, ἀλλὰ οἰκτείραςα σῶσόν με.

Ὡδᾷ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν·

Σε πάλαι τὴν Εὐαν εὐρηκώς, ὁ ὅρις με ἠπάτησε, καὶ ἠδονῆς τῇ γεύσει ἐξέβαλε τοῦ παρδείσου τῆς θείας γνώσεως· ἡ Χριστὸν κυήσασα, τὸν Ἀδάμ, τὸν δεῦτερον, πρὸς ζωὴν ἐπανάγαγε Δέσποινα.

Νοσήσας τοῦ Κάϊν δυστυχῶς, παρθένε τὴν ἀπόνοιαν, ὡς ἀδελφὸν τὸν νοῦν μου ἀπέκτεινα, φιληδονίας ἕξει χρησάμενος, καὶ φθονήσας κήκιστα, ταύτου τὴν ἀνάβασιν, ἀλλὰ σὺ ὡς φιλόθρωπος σῶσόν με.

Θερήνησε πάλαι ὁ Ἀδάμ, Ἐδὲμ ἀποικιζόμενος, Χερουβὶμ τοῦ τὴν εἴσοδον φράττοντος· πεσὼν ἐγὼ δὲ τῆς θείας γνώσεως, θρηνῶν ἱκετεύω σε, σὺν ἀγίοις πρέσβευε, Θεομήτορ παθῶν λυτρωθῆναί με.

Μελέτη θανάτου ὦ ψυχῇ, ἀθλία προηγεῖσθαι σου, ἐν ταῖς τοῦ βίου πράξεσι πάντοτε, καὶ θρήνον λάβε, καὶ πένθος σύστησον, ἔχουσα μεσίτριαν, τὴν ἀγνὴν καὶ ἁμωμον, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐκ ταύτης βλαστήσαντα.

Ὡδᾷ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Στῶν σῶν θυμμάτων ἀπειρόγαμε Δέσποινα! ὅτι μεσίτρια βροτῶν, ἀφαιρωτῶν πρὸς τὸν ἐκ σου τεχθέντα γεγένησαι· διὸ καὶ μετ' ἐμὲ βροτοὺς ἁμαρτήσαντα, καταλλαγῆναι αὐτῷ ἐκδυσώπησον.

Χέρωσον Παρθένε τῆς σαρκός μου τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς καὶ τῶν δαιμόνων τὰς βουλὰς, ἀπράκτους ἀπέργασαι, καὶ τῆς ζωῆς τρίβους βαίνειν ὀδήγησον, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων κυήσασα.

Αάκρυσι καθάραι μολυσμοὺς τῆς καρδίας μου, ταῖς προστασίαις τῶν σεπτῶν Ἀγγέλων ποίησον ἀγνή, ψυχῆς τε τὴν ζώωσιν καὶ τοῦ νοῦς τὰς ἐκτροπὰς ἀνακάλεσαι, καὶ ἀπαθείας πρὸς τρίβον ὀδήγησον.

Εννοίαν αἰσχίστοις λογισμοῖς κατεμόλυνε, καὶ τὴν ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς, τοὺς ἐπὶ Νῶς ὑπερβάς αἰσχροῖς ἀτοπήμασι· δι' ὃ βοῶ Θεοκυητόρ με οἰκτεῖρον, κατακλυσμοῦ νοητοῦ διασφύουσα.

Ὡδή, ε'. Ὁ φατίσας τῇ ἐλλάμψει.

Χαλεπῆς με ἐκ ὀλογός τῆς γενένης ἐξάρπασον, ἢ τεκοῦσα τῆς Θεότητος πῦρ τὸ ἀπρόσιτον, καὶ ἡμᾶς γενομένον, Θεανδρικῇ τῇ ὑποστάσει, Θεοκυητορ πανάμωμε.

Οὐ πτοῦμαι τὰς μέλλουσας κολάσεις ὁ ἄβλιος, οὐ τὸ σκότος οὐ βρυγμὴν τῶν ὁδόντων καὶ σκόληκα· οὐ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· δι' ὃ αἰτοῦμαι σε Παρθένε, τούτων με πάντων ἐκλύτρωσαι.

Ιασαί μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα Πάναγνε, ἢ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἱασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις, ἵνα πιστῶς μεγαλύνωτε.

Θὺχ ὡς Ἀάμεχ νεανίσκον καὶ ἄνδρα ἀπέκτεινα, Θεομητορ ἀλλὰ νοῦν καὶ τὸν λόγον τοῖς πταιίσμασι· μὴ οὖν ἡ ἐκδίκησις, ταμειυθήτω μου τῇ κρίσει, ἀλλὰ ἐνταῦθα με κάθαρσον.

Ὡδή, ς'. Βαύλωσεν ἡλῆς.

Τὸ σῶμα κατεμόλυνε ταῖς πράξεσι· τὸν νοῦν ἐνθυμήσεσι· τὰς αἰσθήσεις τῇ ἀρετῇ τῶν ἡδονῶν· τούτων μοι τὴν ἴασιν χορήγησον, τοῖς σταλαγμοῖς ἐμῶν δακρύων Θεοχαρίτωτε.

Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου δεδαπάνηται ἐν ὑπνῷ καὶ ἀνέσει, καὶ τρυφῇ καὶ βεμβασμοῖς τῶν λογισμῶν· νῦν οὖν καὶ ἐν γῆρᾳ με σωφρόνισον Μητὴρ Θεοῦ, καὶ πρὸς μετάνοιαν χειραγωγήσον.

Νοήσας τῶν πρὸ νόμου τὴν ἀπόνοιαν, ἀφρόνως ἐπεχείρησα, ὡς πυργώματα τὰς πράξεις τὰς αἰσχυράς, ἄλλην ἐπὶ ἄλλῃ συναρμύσασθαι. Σὺ οὖν ἀγνή τῷ θεῷ με συνέτισον Πνεύματι.

Παγίδα μὴ κεκρύβασι Πανύμνητε, οἱ ὄντως ὑπερήφανοι· καὶ σχοινοῖς τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, βρόχους τοῖς ποσὶ μου διετεινάντο, οὓς ἀγαθῇ, ὡς ἀραχνίους μήτους διάλυσον.

Κάλεσμα. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ελπίς Χριστιανῶν, ἀψευδὴς καὶ βεβαία· ἐλέους χορηγέ, καὶ πηγὴ συμπαθείας, ἢ κλεῖς ἡ διανοίγουσα, τοῦ Θεοῦ τὴν χρηστότητα· πᾶσιν ἀνοῖξον, τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλιν· πᾶσι δόρησαι, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, τὴν εἴσοδον Δέσποινα.

Ὡδή, ζ'. Σε νοπτήν.

Ρῆξον ἀγνή δεσμούς τῆς καρδίας μου, λήθην καὶ ἄγνωστον δεινὴν, καὶ τὴν πόρσιν τῆς

ψυχῆς, καὶ ἡλιθιότητα· δι' ὧν συνδεσμούμενος, ὁ νοῦς μου τρέχειν οὐ δύναται, πρὸς πλα-
τυσμόν θεωρίας, καὶ ὕψος θείας γνώσεως.

Σ τῶν ἐμῶν παθῶν καὶ κινήσεων! ὦ τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! ποῖον αἷσχος αἰσχροποιόν·
οὐκ ἀφρόνως πέπραγα· ποῖον οὐκ ἐτέλεσα, ἡδυπαθείας ἀμάρτημα· σὺ οὖν ἀγνή καὶ ἐν γή-
ρα, μετάνοιάν μοι δώρησαι.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς
Θεόν, δέομαι δεήσειςιν, ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἰκτηρον· ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Οἶμοι ψυχῇ! πῶς ἀπηναισχύντησας, ὑπὲρ τὸν Χάμ τὸν ἀναιδῆ! οὐκ ἐκάλυψας τὴν αἰδῶ,
τοῦ σοὶ πλησιάζοντος, ρύσει τε καὶ χάριτι ἄλλ' ἀπανθρώπως ἐφάυλισας· νῦν οὖν θερμῶς
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον κόρην μετανόησον.

Ὡδή, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Νεκρωθεῖσα τάλαινα ψυχῇ, δεινῶς τῇ ἀμελείᾳ· ἐγέρθητι ὡς ἐξ ὕπνου, καὶ μεσίτριαν ποιοῦ,
τὴν μόνην ἀπείρανδρον Θεοτόκον· ὅπως σε τρόποις ζωώση μετανόας, καὶ τῆς ἀπαθείας
καθυποδείξῃ τρίβους.

Κοίμισόν μου δὴ τὰς ἐμπαθεῖς ὁρέξεις, παθῶν τε τῶν ψυχοφθέρων τὰ ἰνδάλματα ἀγνή,
εἰς τέλος ἐξάλειψον Θεομητορ· ἵνα δοξάζω αἰεὶ καὶ εὐλογῶ σε, τὴν μόνην αἰτίαν τῆς πάν-
των σωτηρίας.

Θλοτρόπως πᾶσαν ἡδονὴν, ἐτέλεσα ἀφρόνως, καὶ πάσας μου τὰς αἰσθήσεις κατεμόλυνα
αἰσχροῦς· πρὸς σέ τὴν ἀμόλυντον καταφεύγω, Δέσποινα πάντων ἀμαρτωλῶν προστάτις,
ρύσαι τοῦ πυρός με, καὶ σκότους αἰωνίου.

Ραντισμῷ σαρκῶν μου ἀγνή, ἀπόπλυνον τὰ ἔλκη, καὶ τραύματα τῆς ψυχῆς μου ἡ τε-
κοῦσα τὸν Χριστόν, τὸν λεπροῦς ἰώμενον καὶ αἰμόρρους, ὅπως ἀκούσω φωνῆς τῆς ποθυμέ-
νης· σῶζου τῇ σῇ πίστει, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ὡδή, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἦδη πρὸς τῷ τέλει γέγονα, τῶν χρονικῶν μου κόρη ρεῦμοι ὑπάρξεων καὶ βαρούμενος ταῖς
ἀμαρτίαις ἀπέρχομαι, εἰς ἀπείρους αἰῶνας κολάζεσθαι· ἡ τὸν Κριτὴν τεκοῦσα, τοῦτον ἰ-
λέωσαί μοι Δέσποινα.

Νόμους τοῦ Θεοῦ ἠθέτησα, καὶ ἀμαρτίας νόμῳ αὐτὸν ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νοῦς, οὐχ ὑ-
ποκύψας ὁ ἄβηλος, ἡ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σεπτῷ σου τόκῳ, νόμους σαρ-
κός μου καθυπόταξον.

Αρὸν τὸ βαρὺ φορτίον μου, τῶν ἐγκλημάτων Θεοτόκε πανάμωμε· καὶ τὸν ἐλαφρόν, ἀγνή
ζυγὸν καταξίωσον, τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βαστάζειν με. καὶ τρίβον διοδοῦειν, τὴν πρὸς
τὴν ἀνω λῆξιν ἀγούσαν.

Ἦνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξῃς τῆς σῆς χρηστότητος καὶ τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, τοῦ υἱοῦ σου Πανύμνητε, ὑπὲρ πάντας καὶ ἐμὰ ἀμαρτήσαντα, συγχώρησίν μοι
δίδου, καὶ παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμιον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε καθαρώτατον Θεοῦ, ἔμφυχον παλάτιον, καὶ φωτοφόρον Πανύμνητε. Χαῖρε ἀπεί-
ρανδρε. Χαῖρε θεία σκέπη. Χαῖρε τεῖχος ἀρρήκτον. Χαῖρε Θεὸν ἀρρήτως κυήσασα. Χαῖ-
ρε ἀνθρώποις, τοῦ Ἀδάμ καὶ Εὐας λύτρωσις. Χαῖρε πάντων πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Χαῖρε θρόνε πύρινε Θεοῦ· Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· καὶ κρίνον
εὐσμον. Χαῖρε Παναγία, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς προῆν ἀποφάσεως Δέσποινα. Χαῖρε
πανθαύμαστε, οἰκουμένης ἀγαλλίαμα. Χαῖρε πάντων ὀρθοδόξων καύχημα.

Χαῖρε ὁ λειμὼν ὁ εὐθαλής, καὶ εὐώδης ἀχραντε. Χαῖρε κυπρίζουσα ἄμπελε. Χαῖρε κα-
τάκαρπε, ἐλαία Παρθένε. Χαῖρε ἡ μυρίπνοος, Θεοῦ φυταλιά. Χαῖρε σύνδενδρον, καὶ εὐ-
σκήφυλον ὅρος. Χαῖρε ἀειπάρθενε, τῶν χαρίτων ὁ κήπος ὁ εὐχαρις.

Χαρὰς τὴν καρδίαν μου ἀγνή, πληρώσον ὡς εὐσπλαγχνος· καὶ τῶν δακρύων ἀπάλλαξον,
χαρὰν ὡς τέξασα, μόνη Θεομήτορ· καὶ δεινῶν ἐκ πάντων με, ἐξαγάγε τὸν δούλόν σου
δέομαι· ἵνα δοξάζω σε· ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῶν ὄντων πάντων ὑπερέχουσαν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΒΙΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὡδὴ, α'. Ἦχος, α'. Χριστὸς γεννᾶται.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ καταφύγιον· πιπτόντων ἐπανόρθωσις Πάναγνε· παιόντων τὸ ἱλαστή-
ριον· ρύσαι με καταδίκης τῆς φοβεράς, καὶ πυρὸς ἀσθέστου, τὴν αἰώνιον ζωὴν παρε-
χομένη μοι.

Εν ἀπογνώσει συνέχουμαι, τὸ πλῆθος ἔννοῶν τῶν πταισμάτων μου, καὶ τὴν τοῦ Κριτοῦ
ἀπόφασιν· Δέσποινα Θεοτόκε σύ μοι γενοῦ, θεία μεσιτεία, καταλλάσσουσα αὐτὸν τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Παρθένε μόνη πανύμνητε· Παρθένε ἡ Θεὸν σωματώσασα· Παρθένε ἡ πᾶσι πρόξενος ζωῆς
τῆς αἰωνίου λάμψον μοι ρῶς, τὸ τῆς μετανόιας, διαλύουσα τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων μου.

Ιδοὺ πρὸς σέ νῦν κατέφυγόν, τὴν σκέπην μου καὶ θείαν ἀντίληψιν, τὰ σπλάγχνα τῆς
σῆς μοι χάριτος, δεῖξον ἀνεφγμένα, μὴ ὀργισθῆς μηδὲ παραβλέψῃς, μὴ ἐάσῃς με Παρθένε
ἀπολλύμενον.

Ὡδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πάντες οἱ Προφῆται, σὲ Μητέρα Θεοῦ ἀνεκλήρυττον διὰ συμβόλων παραδόξων, ὧν ἡ-
μεῖς τὰς ἐκδόσεις, τρανῶς ἰδόντες πιστεύομεν, καὶ ἐξαιτούμεν, τυχεῖν διὰ σοῦ, θείας
ἰλαρότητος.

Βοηθῃς πλατυτέρα, οὐρανῶν συλλαβοῦσα τὸν πάντων Θεόν, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου συνέχεις, τὸν συνέχοντα πάντα, ἀγνὴ ὄθεν ἱκετεύω σε, τῶν συνεχόντων δεινῶν με παθῶν, τάχος ἐλευθέρωσον.

Σὺ τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν θλίψεσι πρόμαχος πέφυκας· σὺ τῶν ἐν ζάλῃ τῇ τοῦ βίου, ἀγαθὴ κυβερνήτις· διὸ ἱκετεύω κράζω σοι, τὴν σὴν βοήθειαν Κόρη ἀγνὴ, δώρησαι τῷ δούλῳ σου.

Δέσποινα τοῦ κόσμου, σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις, τοὺς ἐκ βαθέων στεναγμούς μου, πεμπομένους καρδίας, πρὸς σέ καὶ δάκρυα Πάναγνε, προσδεδεγμένη πταισμάτων πολλῶν, ῥύσαι με καὶ θλίψων.

ὠδή, δ'. ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Μόνην σε πιστοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίδα ἀκαταίσχυντον, καὶ προστασίαν Κόρη ἔχομεν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς, λύτρωσαι ἐκ παντοίων, ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, καὶ βλάβης καὶ πειρασμῶν· ἵνα σε ἀπαύστως δοξάζωμεν.

Γλώδους ἐμφράσεως ἀγνὴ, τὸν νοῦν μου ἐκκαθάρασα, ἔρωτος θεοῦ δεῖξον ἔμπλεων, τὰ θεῖα λέγειν αἰεὶ, φαντάζεσθαι τὰ θεῖα· τὰ θεῖα ποιεῖν ἐμμελῶς ἔργα, ὅπως ἐκφυγῶ φρικτὴν, καὶ διαιωνίζουσιν κόλασιν.

Οὐ κέκτημαι ἄλλην ἐπὶ γῆς, προστάτιν καὶ ὑπέρμαχον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον εἰμὴ σὲ μόνην ἀγνὴ, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γάρ μοι ἐλπίς καὶ σωτηρία, καὶ σκέπη καὶ βοήθης, καὶ παραπτώματων συγχώρησις.

Κατάβαλε θράσος πονηρὸν, ἐχθροῦ καὶ πανουργήματα, τὰ κατ' ἐμοῦ ἐπιφερόμενα, καὶ ἐνδυσόν με τὴν σὴν, ἰσχὺν παναμώμητε, ἄτρωτον αἰεὶ διατηροῦσα, ἀπήμονα ἀβλαβῆ, τὸν εἰλικρινῶς σε γεραίροντα.

ὠδή, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ανόρθωσις πάντων, πιπτόντων σὺ εἶ· ἀσθενούντων ταχεῖα ἐπίσκεψις· διὸ τοῖς παραπτώμασι πεσόντα χαλεπῶς, καὶ τὴν ψυχὴν νοσοῦντα, θεράπεις καὶ σῶσον, ἀνορθοῦσά με Κόρη, τῇ παναλκείᾳ χειρὶ σου Δέσποινα.

Σωτήρια ὄπλα, ἐξ ὕψους ταχῶς, δυσωπῶ σε Παρθένε παράσχου μοι, τὴν θεῖαν σου ἀντίληψιν καὶ σκέπην καὶ ἰσχύν, μεθ' ὧν τοῦ ἀρχεκάκου, νικήσας πανουργίαν, σωτηρίας ἐνθεοῦ, ἀξιοθῶ θεομακρίστε.

Παλάτιον θεῖον τοῦ λόγου ἀγνὴ, ἐμὲ τῶν πονηρῶν ἐργαστήριον, ὑπάρξαντα πνευμάτων διὰ πράξεων αἰσχυρῶν, καὶ τούτων ἐκπληροῦντα, τὸ θέλημα ἀφρόνως, διὰ τῆς μετανοίας, δεῖξον Θεοῦ κατοικητήριον.

Εν ὧρα ἐσχάτῃ τῆς ἐξόδου μου, καὶ ψυχῆς χωρισμοῦ ἐκ τοῦ σώματος, βοήθειά μοι φάνηθι καὶ πρόμαχος γενοῦ, τοὺς ἐπιτιθεμένους, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἀγνὴ ἀποσοβοῦσα, καὶ πρὸς Θεόν χειραγωγοῦσά με.

ὠδή, ς'. Σπλάγγων ἰωάν.

Πύλη θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ πέφυκας· πηγὴ τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα,

τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποβήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρῆζουσιν.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· Ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον Παναγία αἴτησαι· λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Μύρου νοητοῦ, δοχεῖον γεγέννησαι, τοῦ πᾶσαν τὴν γῆν εὐωδιάσαντος, τῆς Θεότητος, τοῖς ἀτμοῖς Παναγία θεόנוμψε· δι' ὅπερ τῇ εὐωδίᾳ τῆς πρεσβείας σου, πᾶσαν ἀηδίαν ἔλασον, ἐκ ψυχῆς τῆς ἐμῆς παραπτώσεων.

Πῦρ τῶν ἡδονῶν, σφοδρῶς κατακαίει με, καὶ θλίβει αἰετὶ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ πρὸς ἄτοπον, ἐργασίαν συνωθεῖ καὶ ἄθελσμον· ἢ τὸ πῦρ τὸ θεϊκὸν ἀποκυήσασα, σβέσον τοῦτο καταμάρανον, ἢ ἐμὴ σωτηρίᾳ θεόνομψε.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Λυχία χρυσαυγῆς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης· λαμπὰς -λευκοφάης, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου, νεφέλη πυρσεύουσα, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τῆς καρδίας μου, ἀμβλυωπούσας τὰς κόρας, φωταγώγησον, μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, καὶ θείοις πυρσεύμασιν.

ὠδὴ, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Λαβὶς ἦν Ἡσαίας, ὁ προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρωπον Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σὺ εἰ φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγούντα.

Πρὸς ἄμβρος ἐπὶ πόκον, καταβάς ἐν σῇ γαστρὶ σσεάρχεται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς· ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγὼνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεόνομψε Μαρία, ἡ ἐλπίς καὶ χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε, τὰς τῶν πταισμάτων μου σειράς, διαβρόχῃσά περσβεῖαις σου, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ σύνδησον, τοὺς ἐναρέτους καρπούς ἀνθηροεῖν με.

Ανάγαγε Παρθένε, ἐκ βυθοῦ με τῶν αἰσχυρῶν μου πράξεων, καὶ καταπραΰνον ἀγνῇ, τῶν παθῶν μου τὸ κλυδώνιον, καὶ καρδίας μου τὴν πόρῳσιν διάλυσον, καὶ δώρησαί μοι πηγὴν τὴν τῶν δακρύων.

ὠδὴ, η'. Θυμάτος ὑπερφυῶς.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου οὐκ ἔστι Κόρη· σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὥφθης, ἐξ αἰῶνος ἄχραντε Παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάζουσα τὸν κόσμον παρθενίας φωτί· διὸ ἀνυμνούντ' σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ υπερψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στάμνον σε τὸ μάνα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχίαν θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμελποντας, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ υπερψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγκυραν πανασφαλῆ σε κεκτημένοι, σωτηρίας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας, ἐπὶ σοὶ πιστεύομεν, Θεοτόκε ἀλλὰ γενοῦ, τοῖς οἰκέταις σου λιμὴν καὶ τείχος ἀβρόηλτον, καὶ πρὸς τὸ βοᾶν ἀπαύστως ἱθυνον· εὐλογῶ ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ακουσον τοῦ ἐκ καρδίας στεναγμοῦ μου, ἐνωτίσθητι φωνῆς κλαυθμοῦ μου, Παναγία Δέσποινα, μὴ παρόψῃ τὸν συντριμμὸν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἀλλὰ παράσχου μοι, τὴν τελείαν λύσιν τῶν πταισμάτων μου· καὶ χαρᾶς τῆς μελλούσης με ἀξιώσον· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

„Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδω νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν· εὐλογῶ ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ.

Ὡδή, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα χαρμοσύνως ἄσμασι, χαριστηρίαις Κόρη καταγεραίρω σε· ἵνα διὰ πάσης μου, ζωῆς μεγαλύνω σε, ἐξελού με ἐκ σπώματος λέοντος, δεινῶς ὤρουμένου, καὶ καταβρώξαι με σφαδάζοντος.

Ἐφθης ἱερὸν ἀνάνηκτον, καὶ καθαρὸν Παρθένε Χριστοῦ παλάτιον, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἀληθῶς βασιλεύοντος, καὶ κρατοῦντος ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ μου τὴν καρδίαν, ἐξ ἀκαθάρτων παθῶν κάθαρων.

Στήσον τῆς σαρκὸς τὸ ἐρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσφρυγόντος, Θεογεννήτορ τῇ σκέπῃ σου, καὶ ἐλπίδος κρηπίδα σὲ ἔχοντος, καὶ θείαν προστασίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ἦρα τὴν ψυχὴν μου Δέσποινα, πρὸς σὲ καὶ πάσῃ γνῶμῃ ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κατασιχυνθῇην, εἰς αἰῶνα ὁ δοῦλός σου· μηδ' ἐχθροὶ μου καταγελασάτωσαν, οἱ νοητοὶ ἐν ὥρα, τῆς ἐκδημίας συλλαβόντες με.

Προσόμοιον. Τῶν οὐρανίων.

Χαῖρε Θεοῦ Παναγίου ναὶ Πανάγιε· Χαῖρε βασιλεύοντων, τὸ ἀνίκητον θάρσος, ἢ πάντων προστασία τῶν γηγενῶν· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· ἀκατανόητον ὕψος χαῖρε χαρὰ, θλιβομένων καὶ παράκλησις.

Χαῖρε Πατὴρ προσἀρχου νύμφη πανάμωμε· Χαῖρε τοῦ συνἀρχου, υἱοῦ Μητὸρ Παρθένε· τὸ σκεῦος τῆς ἀγνείας χαῖρε Ἀδάμ, τὴν Ἑδέμ ἡ ἀνοίξασα· Χαῖρε νεφέλη ὁλόρωτε τοὺς πιστοὺς, περιθάλλουσα καὶ σκέπουσα.

Χαῖρε φωτὸς ἀπροσίτου θεῖον ἀνάνηκτον· Χαῖρε εὐκαρπε χώρα, ἢ βλαστήσασα στάχυν· Χαῖρε δυστυχούντων ἢ ἀσφαλῆς, Θεοτόκε ἀνόρθωσις· Χαῖρε ἡ γέφυρα πάντας πρὸς τὴν ζωὴν, ἐπανάγουσα προσθεσίαις σου.

Ἦ ἄθῃ ποικίλα χειμάζει, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ πρὸς βυθὸν καθέλκει, ἀπογνώστως ὄλον, προσθάσασά με σώσον ὡς ἀγαθή· ἐπὶ σὲ γὰρ κατέφυγον, τὴν κραταιὰν προστασίαν καὶ ἰσχυράν, μὴ ἐκπέσω τῆς μίτῃσεως.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΠΟΔΟΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ.

Ωδή, α'. ἦχος α'. Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος

Τὸ στόμα μου πλήρωσον ἀγνῇ, θείας αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω σου, τὴν δόξαν Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὅλην τὴν ἡμέραν, τοῦ σέ σεπτῶς μεγαλύναντος.

Χάρισαί μοι πένθος χαρμονῆς, καὶ παρακλήσεως θείας παραίτιον, χαρὰ καὶ παράκλησις, τῶν ὀρθοδόξων Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ χαρὰν τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν πηγάσασα.

Ως ἔμψυχος νέος οὐρανός, δικαιοσύνης ἀνέτειλας ἥλιον, Κόρη καὶ ἐβλάστησας, ὡς λογικὸς καὶ μυστικὸς παραδείσος, ξύλον ζωηφόρον, ἐξ οὗ φαγόντες οὐ θνήσκομεν.

Υπερτέρα γέγονας ἀγνῇ, τῶν ποιημάτων Θεὸν σωματώσασα· ὅθεν ἰκετεύω σε, ἀπὸ κοπρίας παθῶν με ἀνάστησον, καὶ πρὸς θεῖον ὕψος τῆς ἀπαθείας εἰσάγαγε.

Ωδή, γ'. Ὁ μόνος εἰδός.

Ἡ μόνη τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσασα πανάμωμε, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου αἵτησαι, ἀμαρτημάτων ἡμῶν συγχώρησιν, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, τὴν διαιωνίζουσαν, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Ἡ χώρα τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἀσπόρως ἡ ἐκφύσασα, καὶ ἀνηρότως ἀναβλαστήσασα, λιμῷ τακείσας ἐνθεοῦ βρώσεως, τὴν ψυχὴν μου στήριζον, ἄρτῳ θεῶν πράξεων, ἀρετῶν ἐν ἐλαίῳ πιάνασα.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατὴρ σπνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Μαρία Πανάμωμε.

Τὸ εἶδος μορφῆς σου τῆς σεπτῆς, Ἀγγέλοις μὲν αἰδέσιμον, τοῖς δὲ βροτοῖς ὑπάρχει σωτήριον, καὶ φρικτὸν τῆς πονηρίας τοῖς πνεύμασιν, ὅπερ πίστει σέβοντες, καὶ κατασπαζόμενοι, Θεοτόκε ψυχὰς φωτιζόμεθα.

Ωδή, δ'. Ὅρος σε τῇ χερίτι.

Ορος τε προεῖδε, Δανιὴλ ἀλατόμητον· κατάσκιον ὁ Ἀββακούμ, τετυρωμένος ὁ Δαβὶδ· ὅρος ἄλλος ἅγιον, καὶ ἐμφανές καὶ πῖον ὅρος Πανύμνητε· ὃ ὁ Θεὸς κατοικῆσαι ἠυδόκησεν.

Θεῖόν σε παλάτιον, τοῦ λόγου γινώσκωμεν, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκικῶς, ἐκαινοποίησεν ἡμᾶς, φθαρέντας τοῖς πάθεσιν· ὅθεν ἀγνῇ Θεοῦ μητέρα σε σέβωμεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δοξάζομεν.

Θεῖόν σε νοοῦμεν, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὡς δεξαμένην τὴν αὐτὴν, τῆς θεϊκῆς μαρμαρυγῆς,

καὶ ταύτην ἀστράψασαν, σωματικῶς παντὶ τῷ κόσμῳ Πανύμνητε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ναόν σε γινώσκομεν, Θεοῦ καθαρῶτατον, τοῦ ποιητοῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ πάσης χτίσεως ἀγνή. Ὅθεν σοὶ κραυγάζομεν, ναοὺς ἡμᾶς τοῦ θείου Πνεύματος ποιήσον, τοὺς τὴν θερμὴν σου πρεβείαν πλουτήσαντας.

Ὡδή, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ισααὶ μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα πάντα γινε, ἡ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἰασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις· ἵνα πιστῶς μεγαλύνω σε.

Ρυπωθεῖσαν τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, τῷ ὑσώπῳ τῆς ἐνθέου πρεσβείας σου καθαρον, Θεοτόκε ἄχρνατε, παρεχομένη σωτηρίας, ταύτῃ φαιδρότατον ἐνδυμα.

Σὲ ἐτοίμην πρὸς τὸ σῶζειν βοήθειαν κέκτημαι· διὰ τοῦτο σοὶ προσπίπτω, καὶ κράζω σὺν δάκρυσι, Θεοτόκε ῥῦσαί με, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως.

Σὺ ἰσχύς μου σὺ καὶ καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ φρουρός μου καὶ ἀντίληψις καὶ κατασφύγιον, καὶ πρεστάτις ἄμαχος, ὑπεραγία Θεοτόκε. διό με σῶζε τὸν δοῦλον σου.

Ὡδή, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Λικμήσασα Παρθέने ταῖς πρεσβείαις σου, τῷ πτύῳ τῷ πνεύματι, θημωνίας τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, κάθαρον καρδίας μου τὴν ἄλωνα, μακρὰν αὐτῆς πᾶν ἀχυρῶδες ποιοῦσα νόημα.

Ιδοῦσά μοι τὴν κάκωσιν Πανάμωμε, ἣν ἡ ψυχὴ ὑφίσταται, κρατουμένη ἐν Αἰγύπτῳ τῶν παθῶν, καὶ πλινθοπλαστοῦσα τὴν πηλὸν σαρκός, δεῦρο ταχὺ καὶ τῆς ἀτίμου δουλείας λύτρωσαι.

Σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα καὶ συστρέφομαι, τὸν χρόνον τελειούμενον, τῆς ζωῆς μου καθορῶν καὶ ἐμαυτὸν, χεῖροσιν ἐκάστοτε προκόπτοντα, καὶ ταῖς πληγαῖς ἐπιτιθέντα πληγὰς καὶ μώλωπας.

Νῦν ἤγγικε ψυχὴ τὸ τέλος ἤγγικεν· ἀπόθου τοίνυν ἅπαντα, τὰ τοῦ σκότους καὶ νυκτός ἐργα δεινὰ, καὶ τὰ τοῦ φωτός ὅπλα ἐνδύθητι, περιπατεῖν ὡς ἐν ἡμέρᾳ πρᾶττουσα εὐσχημα.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ημέρα μυστικὴ, ἀνεδείχθης Παρθέने, τὸν ἥλιον Χριστὸν, κηταυγάζουσα πᾶσι, τοῖς ζώοντι ἀπογνώσεως, καθημένοις θεόνυμφε. Ὅθεν ἅπαντες, οἱ διὰ σοῦ φωτισθέντες, μακαρίζομεν, χρεωστικῶς ὡς αἰτίαν, βροτῶν ἀναπλάσεως.

Ὡδή, ζ'. Σὲ νοητὴν.

Ο φωτεινὸς τοῦ Δεσπότη τοῦ θάλαμος, Χαῖρε πανθαύμαστε ἀγνή· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· Χαῖρε κλίμαξ ἄγουσα, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, τοὺς μελωδούντας τῷ τόκῳ σου· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ον οὐ χωρεῖ, οὐρανὸς ἐχώρησας, ὡς πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεοτόκε ὁ λογικὸς, οὐρανὸς καὶ ἔμφυχος, τοῦ κατασκευάσαντος, τοὺς οὐρανοὺς τῷ βουλήματι, μόνου Θεοῦ οὐρανοῦ καὶ

τῆς γῆς τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἰνα Θεὸς γένηται ὁ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται Θεός· ὃν ἰκέτευε ἐκτενῶς, ἄχραντε παλάμωμε, σῶξαι τοὺς δούλους σου, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ χαλεπῆς ἐκ γενένης ἐλογός καὶ πάσης θλίψεως.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεόν, δέομαι δεήσῃσιν, ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἰκτεῖρον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ῥες ἐκ ῥίζης τῆς τοῦ Ἰησοῦ, βλαστήσασα προφέρεις, τὸ ἄνθος Θεοκυῆτορ, τὸ ἀμάραντον Χριστόν. Ὅθεν ἰκετεύω σε, τῶν παθῶν μου πάσας, προῤῥίζους, ἀνάσπασον ἀκάνθας, καὶ τὸν θεῖον φόβον, ἐμφύτευσόν μοι Κόρη.

Ῥες ὡραίαν ὡς περικαλλῇ, ὡς ἁμωμὸν σε Κόρην, ὡς νύμφην ἐκλελεγμένην, ὡς νεᾶνιν καθαράν· Παρθένον ὡς ἄσπιλον καὶ ἁγίαν, σε ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν εὐλογημένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετὰγουσαν τὸ ἀνθρώπινόν Παρθένε Μαριάμ, εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἡ ἁγία γῆ καὶ ἐκλεκτή, ἐν ἣ κακαλυμμένοι, καλύμματι ἀπιστίας, ἀμφιβόλων λογισμῶν, πόδες οὐκ ἐπάτησαν τῶν γῆινων· δεῖξον φροντίδων ἀνώτερον τὸν νοῦν μου, καὶ τῆς τῶν πραέων γῆς καταξίωσόν με.

Ὤ Εἰρήμ.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλβον λέγοντες, εὐλογεῖτε.

Ὡδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον. ὃ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο, ἀπωλείας με, περιπλανώμενον ὄρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὠλούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με χιτῶνα γένησιν.

Ἡδη ὁ νυμφὼν ἡτῚρέπισται, καὶ ἡ παστὰς τοῦ γάμου ἐγκεκαλλώπιστα· καὶ εἰσέρχονται, μετὰ χαρᾶς οἱ τηρήσαντες, τὴν ἀγγελίαν αὐτῶν ἀδιάφθορον· ἐγὼ δὲ Θεοτόκε, μόνος εἰς σκότος ἀπελεύσομαι.

Νόμους τοῦ Θεοῦ ἠθέτησα, καὶ ἑμαυτὸν τῷ νόμῳ ἁμαρτίας ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νοῦς, οὐχ ὑποκύψας ὁ ἄθλιος· ἢ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σептῷ σου τόκῳ, νόμους σαρκὸς μου καθυπόταξον.

Ἰνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξης τῆς σῆς Χρηστότητος, καὶ τὴν εὐσπλαγγίαν, τοῦ υἱοῦ σου Πανύμνητε, ὑπὲρ πάντας καί μοι ἁμαρτήσαντι, συγχώρησιν παράσχου, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμιον. Πανεύφημιον.

Χαῖροι πόλις ἐμψυγῆ Θεοῦ, Χαῖρε Μητροπάρθενη· Χαῖρε θεόνυμφε Δέσποινα· Χαῖρε

Παράδεις, τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον ἐκβλαστήσασα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ Κύριον· ὃν καὶ κίετες, μητρικαῖς σου νῦν δεήσεις, τοῦ ῥυθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου,

Χαῖρε τὸ κατὰ σκίον Θεοῦ, ὅρος ἀπειρόγαμε, ὃ Ἀββακοῦμ ἐθεάσατο· Χαῖρε πολύευκτον, κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε θεία τράπεζα, τὸν ἄρτον τὸν οὐράνιον φέρουσα, Χριστὸν τὸν Κύριον· ὃν κίετες τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ῥυθῆναι κακώσεως.

Χαῖρε τὸ καλὰ τιον Θεοῦ, λόγου παναμώμητε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἐκαίνωσε, φθαρέντας ἅπαντας· Χαῖρε ἡ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ἀσπύρως Θεοτόκε Πανύμνητε· ὃν νῦν δυσώπησον, διαθρέψαι ἄρτω πράξεων, ἐναρέτων τὴν ψυχὴν μου δέομαι.

Πολλῶν με χειμάζουσι δεινῶν, προσβολαὶ Θεόνυμφε, θλίψεις παικίλαι καὶ μάστιγες, κινδύνων πέλαγος, νῦν κατακαλύπτει, τὸν δοῦλόν σου ἄχραντε. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ἄθλιος; πρὸς σὲ τὴν εὐτπλαγγιν· τῷ ἐλέει σου οὖν Δέσποινα, οἰκτιρὸν με καὶ σῶσον πρεσβεύαις σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

“ Πρώτη δέησις τῇ πανάγῳ Παρθένῳ· Φωτίου.

ὠδὴ, α'. ἤχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

ΠΥΛΗ τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον· καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τὸ ζοφερὸν σκότος ἀποδιώκουσα, τὸ τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῶν παθῶν Παναμώμητε.

Ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀγαθῇ, τῆς δυναστείας τοῦ δολίου δράκοντος, τοῦ τοῖς δελεάσμασι, τῶν ἡδονῶν ταύτην συγκαταφέροντος, πονηρᾷ ἀπάτῃ, τῆς ἀπωλείας πρὸς βάραθρα.

Ες τῶν ἀγαθῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀναδειχθεῖσα τοῖς ἀνθρώποις πρόξενος, Δέσποινα πανά-
χραντε· οὕτω καί μοι τῆς σωτηρίας πρόξενος, τῆς αἰωνιζούσης, καὶ εὐφροσύνης γενήθητι.

Τὸν πάντα βουλήματι αὐτοῦ, δημιουργήσαντα κράτει Θεότητος, λόγον τὸν ἀίδιον τοῦτον ἀγνὴ ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν γηγενῶν σωματούμενον.

ὠδὴ, γ'. ὁ μόνος εἰδώς.

Η σκέπη καὶ λύτρωσις ἡμῶν, τὸ τεῖχος καὶ κραταίωμα, τῶν εὐφημούντων σε πολυύμνη-
τε· ἀπὸ παντοίων ῥῦσαι με θλίψεων, καὶ τῶν περιστάσεων, τῶν τοῦ βίου πάντοτε, περιέ-

ποῦσα ὅπως δοξάζω σε.

Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τοῦ μόνου φιλοικτίρμονος, τοῦ εὖσπλαγγίας ἔχοντος πέλαγος, τοῦ σαρκοθέντος ἐκ τῶν πανάγων σου, αἱμάτων δεήθητι, τοῦ κατοικτειρήσαι' με, τὸν ἀμέτροις κακοῖς συνεχόμενον.

Εχουσα συμπάθειαν πολλήν, καὶ σπλάγγνα φιλοικτίρμονα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαθότητα· ἐπ' ἐμέ ταῦτα δεῖξον Πανάχραντε, τὸν εἰς σὲ προστρέχοντα, καὶ τῶν παραπτώσεων, τῶν ἀπειρών τὴν ἄφρσιν δίδου μοι.

Η μήτρα σου ὥφθη ἀληθῶς Μαρία ἀειπάρθενε, τοῦ οὐρανοῦ πλατυτέρα χωρήσασα, τὸν βασιλέα καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, τὸν πάση ἀχώρητον, τῇ κτίσει ὑπάρχοντα, τῇ δυνάμει αὐτοῦ τῆς Θεότητος.

Ὡδὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Σῶσόν με Παρθένε, ἀπειρόγαμε σῶσόν με· μή με παρίδῃς ἀγαθὴ, καταπονούμενον δεινοῖς, ἡδοναῖς καὶ πάθεσι, καὶ λογισμοῖς βεβήλοις καὶ πονηρίας μεστοῖς, καὶ τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεσιν.

Ικέτης προσέρχομαι τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε· καὶ ἐχβοῶ ἀπὸ θερμῆς, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς· ἐλέησον ῥῦσαι με, ἐκ τοῦ πυρὸς τῆς αἰώνιου κολάσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς ἀχράντοις δεήσεσιν.

Σαρκὸς μου τὴν ἐκλυσιν, ψυχῆς τε τὴν πάρεσιν, τῇ ῥωστικῇ τῆς σῆς ῥοπῆς, ἰσχύϊ Δέσποινα σεμνῇ, ἀνάκτησον πρόσφορον, ταύταις σαφῶς, τὴν θεραπείαν παρέχουσα, πρὸς ἐργασίαν τοῦ θείου θελήματος.

Τὸ μέγα καὶ πάνσεπτον, καὶ θεῖον μυστήριον. τῆς ἀποκρύφου τοῦ Θεοῦ, βουλῆς ἐν σοὶ παναληθῶς, ἀγνὴ πεφανέρωται, ὅτι αὐτὸς ὁ κατ' οὐσίαν ἀχώρητος, τῇ κτίσει πάση ἐν σῇ γαστρὶ κεχώρηται.

Ὡδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Η λυχνία ἡ χρυσή, ἡ τὸ θεῖον λαμπάδιον, κατέχουσα τῶν παθῶν μου τὸν γνόφον σκεδάσασα, τὸν τοῦ θείου ἔρωτος, πυρσὸν ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ Θεογεννητορ διάναψον.

Πολυπλόκους μηχανὰς, καὶ ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Θεοτόκε Παρθένε διάλυσον, ἅς κατὰ τοῦ δούλου σου, ἐπινοεῖται πανουργία, τοῦ συλλαβεῖν με πειρώμενος.

Απορήσας ἐξ ἀπάσης βοηθείας ἄχραντε, ἀνθρωπίνης πρὸς τὴν σὴν ὀξύτατην ἀντίληψιν, εὐλαβῶς προσέδραμω σύ με τῆς σῆς καὶ προμηθείας, καὶ εὐμενείας ἀξίωσον.

Νομικοὶ σε καὶ σκιώδεις προέφαινον ἔσεσθαι, τύποι πάλαι Θεοτόκον ἀγνὴν παναμώμητον· ἡμεῖς δὲ κατέχοντες, ἔργῳ νῦν τούτων τὰς ἐκβάσεις, ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ανάκτορον Θεοῦ παναγιώτατον, πρεσβείαις σου καθάρισον, τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ἐκ βεβήλων ἐργῶν, καὶ αἰσχροῶν ἐννοιῶν, καὶ τοῦ ἐκ σοῦ ἀποτεχθέντος νλόν με ποίησον.

Παλήνη νοητῇ σύ με προσόρμισον, τὴν ζάλην καὶ τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου κατευ-
νάζουσα σεμνή, καὶ τὴν τρικυμίαν ἐκδιώκουσα τῶν ἡδονῶν, ἢ τὴν γαλήνην τὴν θείαν
τέξασα.

Ναμάτων μυστικῶν τῶν σῶν δεήσεων, τὰν τῶν πταισμάτων καύσωνι, ἐκτακεῖσάν μου
καρδίαν ἀγαθῇ, ἐμπλησον καὶ δεῖξον καρποφόρον αὐτήν, θεοφιλῶν καὶ θεαρέστων λόγων
καὶ πράξεων.

Σς οὐσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, τὸν λόγον τὸν ἀκήρατον, ὑπεδέξω ἐν νηδύϊ σου σε-
μνή· καὶ τοῦτον ἐγέννησας εἰς λύτρωσιν, τῶν γηγενῶν τῶν Προπατόρων τῆς ἀποφάσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ασπώρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μητὴρ!
διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σύ γάρ ἔτεκες, τὸν βασιλέα τῆς δόξης, ὃν δυ-
σώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή, ζ'. Σὲ νοητήν.

Πίστει πολλῇ, καὶ πόθῳ προσέρχομαι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου σεμνή· σύ γενοῦ μοι καταφυ-
γὴ· σύ μου ἰλαστήριον· σύ με ἀπολύτρωσαι, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν
Θεοτόκε, καὶ νόσων καὶ κακώσεων.

Ανατολὴ τοῦ ἡλίου Δέσποινα, τοῦ νοητοῦ ὡς συμπαθῆς, σύ τῇ αἰγλῇ τῇ παμφαεῖ, τῆς
θείας πρεσβείας σου, φαῦσον μετανοίας μοι, ἀνατολὴν ἐκδιώκουσα, τὴν ζοφεράν τῶν πα-
θῶν μου, ὁμίχλην καὶ πταισμάτων μου.

Ρῦσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνερημοῦντάς σε, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ζητοῦντος μανιωδῶς,
τὴν ἡμῶν ἀπόλειπν, καὶ τούτου ματαίωσον, τὴν πονηρίαν Πανάμωμε, καὶ μηχανὴν αὐ-
τοῦ πάσαν, δυνάμει σου ἀμβλύνουσα.

Θρόνον Θεοῦ καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεογεννητορ οἱ πιστοί, ἐπιγόνοντες σε ἀληθῶς, πί-
σται ἐκβοῶμέν σοι· σῶζε τοὺς οἰκέτας σου ἀπὸ πασῶν περιστάσεων· ὅπως αἰεὶ εὐλογῶμεν,
ἀγνή καὶ προσκυνῶμεν σε.

Ὡδή, η'. Ἐν χαλίνῳ παῖδες.

Επὶ πέτραις στήσον ἀσφαλῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγάπης, τὰς θάσεις τὰς τῆς ψυχῆς μου, καὶ
παθῶν ταῖς προσβολαῖς, φύλαξον ἀκλόνητον Θεοτόκε· ἵνα ἐδραία καρδίᾳ ἀναμέλπω, καὶ
δοξολογῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὸν τόνον τῆς καρδίας, ἰσχύν με κατὰ παθῶν, περιζων-
νύουσα τὴν σὴν, καὶ τηροῦσα ἄτρωτον ἐκ τῆς τούτων, ἐπικρατείας καὶ φαιδράς τυραννί-
δος· ἵνα σε δοξάζω αἰεὶ ἐν εὐθυμίᾳ.

Παρθένε Δέσποινα σεμνή, γραφικῶς ἡ ψυχὴ μου, ὁπίσω σου ἐκολλήθη· διὸ ἔκτεινον τὴν
σὴν, δεξιάν τὴν ἄχραντον καὶ ἐν πάσιν, ἀντιλαβοῦ μου σκέπουσα καὶ φρουροῦσα, καὶ τῆς
αἰωνίου χαρᾶς καταξιούσα.

Φωτοφόρον σκῆνωμα Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, καὶ ἔμψυχον καὶ ἀγνότατον παλάτιον
σεμνή, καὶ θρόνος πυρίμορφος, τῆς ἀστέκτου θείας οὐσίας· διὸ σε ἀνυμνοῦμεν, καὶ δοξολο-
γοῦμεν.

γοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εν χαμίνω παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ωδὴ, θ'. Τύποι τῆν ἀγνῆς.

Ρφθης αἴγλη καθαρότητος, πᾶσαν τὴν κτίσιν ὑπεραίρουσα Πάναγνε· ἀλλὰ δεῦξαι με, τὸν μολυσμοῖς καταχράναντα, ἡδονῶν ὑπὲρ ἅπαντα ἄνθρωπον, ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα, καὶ σαῖς πρεσβείαις ἀποκάθαρων.

Τρίβοις θείαις ἐκβιβάζουσα, τῆς μετανόιας τὴν ψυχὴν μου ἐπίστρεψον, ἐξ ὁδοῦ ἀγνῆς, τῆς ἀπαγούσης εἰς θάνατον, καὶ πρὸς ὀλεθρον ὄντως αἰώνιον, Μαρία Θεοτόκε, ἀμαρτωλῶν τὸ ἰλαστήριον.

Ινα τί με ἐγκατέλιπες, φῶς τῶν ἐμῶν ὀμμάτων καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς καρδίας μου; καὶ πειρασμοὶ με ἐκύκλωσαν; ἀλλ' οἰκτεῖρησον Κόρη καὶ σῶσόν με, ἐκ πάντων τῶν λυπούντων· τῶν θλιβομένων ἡ παράκλησις.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον, ὃ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο ἀπωλείας με ποριπλανώμενον ὄρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὠθούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με χειραγώγησον.

Υμνον εὐλαβῶς προσφέρωμεν, τῷ σῷ ἀσπώρῳ τόκῳ, διὰ σοῦ Δέσποινα, πανυπέραγνε, καὶ σὲ ἀπαύστως δοξάζομεν, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ ὀρθοδόξῳ πιστεῖ σέβοντας.

Προσόμιον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε πσιότατον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων, περιβόητον θαῦμα· τὸ σθένος τῶν Μαρτύρων· Χαῖρε σεμνὴ, Ἱερῶν ἀγλαΐσμα· καὶ πενομένου ἀσύλητε θησαυρὲ· Χαῖρε κλέος τῶν τιμώντων σε.

Χαῖρε βασιλείον κράτος καὶ πύργε ἄσειστε· Χαῖρε πιστῶν ἡ δόξα, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνόρθωσις πιπτόντων χαῖρε ἀγνῆ, καὶ διαβόλου κατάπτωσις, καὶ ἀπογνώσεως πάσης ὅτι Χριστὸν, τὴν ἐλπίδα πάντων ἔτεκες.

Χαῖρε πλειὰς τὸ τοῦ Πόλου ἄστρον λαμπρότατον, ἡ συνδεσμοῦσα πάντα, ὡς ἀστέρας σὰ τέκνα, κοινῶς τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, καὶ ὡς μήτηρ φιλόστοργος, σκέπουσα θάλπουσα τούτους καὶ οὐρανῶν, ἀξιούσα καταικήσεως.

Τίς διηγῆσεται Κόρη τὰ σὰ θρυμάσια; ὃν γὰρ οὐ σθένει βλέπειν, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ἐβάστασας ὡς θρόνος χερουδικός· τοῦτον αἰτήσαι Πάναγνε, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ῥύσασθαι κολάσεως.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

ΩΔΗ, α'. ἤχος α'.

Ωδὴν ἐπινίκιον.

ΩΔΗΝ παρακλήσεως τῇ Θεοτόκῳ, πιστοὶ προτενέγκωμεν, ἱλασμόν αἰτούμενοι, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀποφυγὴν, καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ελέους τὴν ἄβυσσον ἢ τετοκυῖα, ἐλέησον οἰκτερον, τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν θεοχαρίτωτε, καὶ χειραγώγησον πρὸς φῶς τῆς κατανύξεως.

Υψώθην ὁ ἄθλιος τῇ ἀπονοίᾳ, ἀρθεὶς τῷ φρονήματι, καὶ εἰς βόθρον πέπτωκα τῶν παραπτώσεων· τῇ μετανοίᾳ με ἀγνή, πάλιν ἀνόρθωσον.

Μυρίοις ἐγκλήμασιν ἁμαρτημάτων, βαρούμενος ἄχραντε, σοὶ προσπίπτω δέξαι με, μετανοοῦντα θερμῶς, καὶ ἱλεών μοι τὸν κριτὴν, ποίησον Δέσποινα.

Ωδὴ, γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ο πλημμελήσας ὑπὲρ ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους μόνος ἐγὼ εἰμι· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ, Παναμώμητε Δέσποινα, βοηθήσαι τῷ οἰκέτῃ σου, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Βεβαρημένον τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς τρικυμίαις ποντούμενον, ὁ δολιόφρων ἀγαθὴ, ἐρπετίζει ἀρπᾶσαί με· ἀλλὰ ῥῦσαι καὶ ἀνάγαγε, πρὸς φῶς μετανοίας με.

Εγὼ ὑπάρχω κόρη Πάναγνε, δένδρον τὸ σαπρὸν, φεῦ, καὶ ἄκαρπον· ὅπερ ποιῆσαί με καρπὸν, καλὸν θεῖον παράσχου μοι, καὶ ἐμπλῆσαι με τῆς χάριτος. Χριστοῦ καὶ γλυκύτητος.

Δεῖξόν μοι τρίβον τὴν σωτήριον, δι' ἧς βασιλείαν οὐρανῶν, κληρονομήσω ἀγαθὴ, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου, καὶ ἀκούσω τὴν τρισάγιον ᾠδὴν ἀγαλλόμενος.

Ωδὴ, δ'. Εἰσακήκοι Κύριε.

Νοητοὶ ὥσπερ γίγαντες, τρεῖς τῶν παθῶν με κατατροποῦνται· ἀκηδία λήθη ἄγνοια· ἄλλα σὺ Θεόνυμφε, ἢ βοηθός μου, τούτους κατάβαλε.

Γαυριῶντι φρονήματι, καὶ ἐπηρμένη τῇ διανοίᾳ, ἐκτετέλεκα τὸν βίον μου· ἀλλὰ σὺ ταπείνωσιν, Θεοκυῆτορ δίδου καὶ σῶσόν με.

Ρυπωθεὶς κατεμόλυνα, ταῖς ἀσωτείαις τὴν ψυχὴν μου, τῶν δαιμόνων καταγώγιον, γέγονώς ὁ δέλαιος, Πάναγνε Μαρία καθάρισον.

Παναγία Θεόνυμφε, παραμυθία τῶν θλιβομένων· τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

Ὡδή, ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τραχείαν δι' ἀσκήσεως ὁδὸν ἀρετῆς, βαίνειν με Παρθένε ῥᾶν εὐόδωσον, ὅπως τὰ πάθη κατευνάσαιμι, καὶ ἀπαθείας ἴδω, τὸν γαλήνιον λιμένα.

Σὲ μόνην καταφύγιον πλουτοῦμεν ἄγνή, πάντες οἱ Θεὸν κακῶς παροργίσαντες, καὶ ἀμαρτίαις βαρυνόμενοι, ὅπως ταῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἰλεωθῶμεν.

Νυσταίαις καὶ δεήσεσι ποτὲ Νινευί, ἴλεων αὐτῇ, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, τῇ μετανοίᾳ ἀπειργάσατο· ἐγὼ δὲ Θεομῆτορ, πρὸς σέ νῦν καταφεύγω.

Φθείρας τὴν θεῖαν στολὴν τοῦ βαπτίσματος, ἄλλως οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ὁ παμβέβηλος· διὸ βοᾷ σοι μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σῶσον Κόρη, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Ὡδή, ς'. Τὸν προφῆτην Ἰωνᾶν.

Τὰς αἰτίας τῶν παθῶν, οὐκ ἐκκόπτω παντελῶς· καὶ ἀπάθειαν ζητῶ, ἐν εὐχαίς διηγεκῶς, Πανύμνητε, τὴν πώρωσίν μου λύσον καὶ σῶσόν με.

Υπερέβην ἀληθῶς, Σοδομίτας αἰσχροεργῶν, καὶ πτοῦμαι μὴ τὸ πῦρ, δαπανήσῃ με ἐκεῖ, Θεόνυμφε· τῆς τούτου πείρας, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στένω τρέμω καὶ βοᾷ, μὴ παρίδης με ἄγνή, τὸν εἰς πάθη ὀλικῶς, ἐμπεσόντα χαλεπὰ· ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πρὸς μετάνοιαν χειραγώγησον.

Ζῶντα φρούρει με αἰεὶ, λυτρουμένη πειρασμῶν. Ἐκχωροῦντα δὲ τῆς γῆς, πρὸς αἰώνιον ζωῆν ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικῶς

Παράσχου μοι ἄγνή, κατανύξως ρεῖθρα, δακρύων προχοῇ, δαψιλῇ καὶ πλουσίᾳ· ἡ βλύσασα ἄβυσσον, οἰκτιρμῶν καὶ χρηστότητος· ἀναστέλλουσαν τὴν τῶν κακῶν μου πλημύραν, ἀποστάζουσαν τὴν φοινικὴν τῶν παθῶν μου ῥοήν καὶ ἀνάβλεψιν.

Ὡδή, ζ'. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἰδραιοῖζοτο.

Πεφέλῃν γινώσκω Θεόνυμφε, τὸν ἥλιον τῆς δόξης κυήσασαν, φωταγωγοῦντα πάντα, τὰ νυκτώδη μου ἐγκλήματα.

Ξηράνασα φυτὰ Θεόνυμφευτε, τῶν λογισμῶν καὶ ἀτόπων μου πράξεων· αἰεὶ με ἐκβλάστανειν, ἐγαρέτους καρποὺς ποίησον.

Γυμνός εἰμι· ἀρετῶν ἐνδύματος, καὶ βάλλομαι τοῦ νυμφῶνος πόρρωθεν· ἡ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, ἀφθαρσία με ἀμφιάσον.

Μαστίζειν συνεχῶς με οὐ παύεται, παρθένε ἡ συνειδήσις ἐνδοθεν· ἀλλὰ ἀπάλλαξόν με, τῇ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου.

Ὡδή, η'. Ὁν φέριτσουσιν ἄγγελοι.

Ἠὥς κάθη ἀμέριμνος ταλαίπωρε ψυχῇ· πῶς λήθῃ παρέδωκας τὰς πράξεις τὰς αἰσχροάς· ἀνάπτυσον ταύτας τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ἵνα μεσιτεύσῃ τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι.

Ἠαρόμοιος γέγονα τῷ πάλαι Ἰσραὴλ, κατατρέχων ἑμαυτοῦ, ὡς ἄλλου Ἰσαάκ· διὸ τῆς αἰκίας ἐκδιώκομαι, τῆς Ἀβραμιᾶς, τῆς ἄνω κληρονομίας.

Ενώσας τῆς ἁνωθεν πατρίδος ἑμαυτὸν, εἰς ξένους κατήνησα πολίτας καὶ ληστὰς, σιτούμενος ξένην ἐδωδὴν συφορβῶν· σὺ οὖν Θεοτόκε, ὡς τὸν ἄσωτον σῶσον.

Αγνείας διεῖρξας σφραγίδας ἀναιδῶς, ἀγνείας ἡ τέσσασ Χριστὸν τὸν φυτουργόν· ἀγνώσ βιωτεύειν τὸν ἐπίλοιπον, χρόνον τῆς ζωῆς μου, ποιήσον Θεομῆτορ.

Ὡδὴ, θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Θεὸν ἰδεῖν ἠξιώθη, ὁ Ἀβραάμ ὡς ἦν θέμις φιλοξενίαν ἡσυχῶς· ἐγὼ δὲ φειδωλίαν, μισοξενίαν ἐσχηκώς, εἰκότως ἀπεῖρήμμαι εἰς γέενναν· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε ἐξελοῦ με, τῆς κολάσεως ἐκεῖ.

Ρεῖθροις δακρῶν ἡ πόρνη Χριστοῦ τὰ ἄχραντα ἔχνη, ἐκμαξαμένη γοερῶς, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, εὗρατο τάχιον ἀγνή· ἐγὼ δὲ προσπίπτων σοὶ ἐξ ὅλης, τῆς καρδίας μου στενάζω, καὶ αἰτοῦμαι λυτρωθῆναι τῶν παθῶν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰς λοιπάς μου αἰσθήσεις, σοὶ ἀνατίθην· ἀγνή· διαφύλαξον σῶα, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, καὶ δός μοι κατάνυξιν τοῦ κλαύσασθαι, τὰ συμβάντα μοι πάθη, ῥαθυμοῦντι, καὶ βιοῦντι ἀμελῶς.

Εξ ἀμελείας εἰς λήθην, εἰς ἀφοβίαν ἐκ λήθης, ἐξ ἀφοβίας εἰς βυθόν, ἐμπεσὼν ἁμαρτίας, σοὶ Θεομῆτορ ἐκβοῶ, τὴν χεῖρά μοι ἐκτεινον καὶ σῶσον με, ὥσπερ ἔσωσε Πέτρον ὁ υἱός σου, ἐκ θαλάσσης τῆς πικρᾶς.

Προσόμοια. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε θεῖον ὄχημα Θεοῦ· Χαῖρε πάντων ἄνασσα· Χαῖρε Κυρία τῆς κτίσεως· Χαῖρε ἡ ἄμπελος, βότρυν ἡ τεκοῦσα, οἶνον ἀποστάζοντα, εὐφραίνοντα τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, καὶ μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε πανύμνητε, ὡς μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Χαῖρε θεῖον σκήνωμα Χριστοῦ· Χαῖρε πανευλόγητε· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε τὸν ἄμωμον, μόσχον ἡ τεκοῦσα, δάμαλις ἀνύμφευτε, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ Κύριον· ὃν νῦν ἰκέτεψε, μητρικαῖς σου παρακλήσεσι, τοῦ ρυθθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Χαῖρε βίβλε ἐμψυχε Θεοῦ, λόγον τὸν πανάγιον, ἐγγεγραμμένον ἡ φέρουσα· Χαῖρε ἡ ἄρλεκτος, βάτος· Χαῖρε Κόρη, νεφέλη ὀλόφωτε, Χριστὸν τὸν νοητὸν ὄντως ἥλιον, ἡ ἀνατείλασα, τοῖς ἀνθρώποις· Χαῖρε ἄχραντε, δυστυχοῦντων ἐτοίμη βοήθεια.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθει, πονηροτάτοις θεραπείεσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυτήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰόμενον· τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάζατε.

ΧΑΡΑΣ αἰτία χαρίτων, τὸν νοῦν μου καὶ φωτί σου κατάλαμψον, ψυχὴν ἀγνή καὶ διάνοιαν· ὅπως σοι ἐκβοήσω χαρμονικῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, χαριστήριον ὠδὴν Θεο-χαρίτως.

Τὴν θείαν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἐνδοθεν τὸ Μάννα κατέχουσαν, φαιδρῶς πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν· Χαίροις αὐτῇ βοῶντες, Μήτηρ ἀγνή· Χαῖρε τῶν περάτων, ἡ ἐλπίς καὶ σωτηρία τῶν ὑμνούντων σε.

Νεφέλη χαῖρε ὀλόφωτε, πιστοὺς ἐπισκιάζουσα πάντοτε, λυχία χαῖρε ἐπτάφωτε, καθὼς Προφήτης πάλαι προεῖδέ σε, Πνεύματος ἁγίου, ἐνεργείας ἐν ψυχῇ φέρουσαν Πάναγνε.

Ισχύς Παρθένε καὶ στήριγμα, καὶ καύχημα γενοῦ μοι τῷ δούλῳ σου, πλήθει τῶν ποι-κίλων θλίψεων, νῦν περιπεπτωκότι καὶ πειρασμῶν, κόπασον τὸν σάλον, ἡ ἐλπίς μου καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Ὡδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τὸν αἰῶνων.

Χαίροις ὑπερτέρα, τῶν αὐλῶν ἀπασῶν Δυνάμεων· Χαῖρε ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὃ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Χαῖρε βασιλέων, εὐσεβούντων διάδημα τίμιον· Χαῖρε Μαρτύρων θεῖον σθένος, καὶ πυρί-μορφε θρόνε, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὃ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Πλήθος με πταισμάτων, καὶ κινδύνων βυθίζει τὸν ἄθλιον· ἀλλ' εἰς λιμένα θυμηδίας, καὶ εὐφροσύνης ὄρμον, τῆς σῆς πανσθενεστάτης χάριτος, σὺ ἐγκαθόρμησον· ὅπως αἰεὶ, ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν σου, καὶ ἀρρήτων θαυμάτων Θεόνομφε! πῶς καὶ τεκοῦσα παρθενεύεις, τὸν συνάναρχον λόγον, Πατρί καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι! ὃ μελωδοῦμεν ἀπαύστως πιστοί· ἅγιος εἰ Κύριε.

Ὡδὴ, δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης,

Χαῖρε Ἱερέων εὐλαβῶν, στολὴ Θεοχαρίτως, καὶ τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. Δικαίων χαῖρε χαρὰ, καὶ Μαρτύρων καύχημα· Χαῖρε Γηραιῶν ἡ βακτηρία, καὶ τῶν βοώντων ἰσχύς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χαῖρε λογικὴ περιστέρα, κατάπαυσιν ἡ φέρουσα, τῆς ἀπιστίας καὶ πρὸς πίστιν Θεοῦ, ἐλύσσασα μυτικῶς, τοὺς ἐνσκότει Παρθένε, τῷ τῆς ἀγνωσίας κρατουμένους, καὶ νῦν

βοῶντας πιστῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Τῇ ῥάβδῳ τῆς θείας σου ῥοπῆς, τὴν ἀνικμον καρδίαν μου, ἀναστομώσασα δακρύων πηγὰς, ἐκβλύζειν καὶ ποταμούς, Θεοτόκε ποιήσον· δι' ὧν μολυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, ἀποπλυθεῖσα παιδρά, τῷ υἱῷ τῷ σῷ ἐποφθίσεται.

Ανάνηψον τάλαινα ψυχῇ, καὶ κράξον ἐκ βαθέων σου, τῶν ὁδυνῶν τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν· ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ· ἀλλ' οἰκτείρας σῶσόν με, ταῖς τῆς σέ τεκούσης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις ὡς ἀγαθός, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς συναριθμησον.

Ὡδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ιδοὺ σοι τὸ χαῖρε βοῶμεν πιστοὶ, χαῖρε θρόνε ὑψίστου πυρίμορφε, καὶ πύλη σωτηρίας ἡμῶν τῶν γηγενῶν· Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, ἐντρύφημα Πάρθενε, καὶ χαράκωμα θεῖον, καὶ ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Η κλίμαξ ἦν εἶδέ ποτε Ἰακώβ, τοὺς βροτοὺς ἀπὸ γῆς ἡ ἀνάγουσα, εἰς δόξαν τὴν οὐράνιον σὺ εἶ ὡς ἀληθῶς, Παντάνασσα Μαρία· διό σοι καὶ τὸ χαῖρε, εὐχαρίστως· βοῶμεν, οἱ σεσωσμένοι τῇ κυήσει σου.

Η σκέπη τοῦ Κόσμου καὶ πάντων χαρὰ, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς Θεόνυμφε ἀγνή, τοὺς σέ προσκαλουμένους, αἰεὶ ἐν περιστάσει· προστασίαν γὰρ ἄλλην, μετὰ Θεόν ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

Ναὸς ὡς ὑπάρχουσα φωτισιδής, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων καὶ σκῆνωμα, ναόν με χρηματίσαντα καὶ σπήλαιον ληστῶν, καθάρισόν με ὅλον, καὶ λάμπρυνον Παρθένε, καὶ νυμφῶνα πρὸς θεῖον, ἐνδον εἰσάγαγε Πανάμωμε.

Ὡδὴ ε'. Σπλάγχων ἱωάν.

Χαίροις διαυγής, πηγὴ καὶ ἀκένωτε, ἐξ ἧς τὸ φαιδρὸν καὶ καθαρῶτατον, καὶ αἰείζων, ὑδωρ βλύσαν ποτίζει διψῶντα λαόν, καὶ δροσίζει τοὺς φλογμῷ τῶν παραπτώσεων, πάλαι κρατούμενους Δέσποινα, καὶ εἰσάγει εἰς θείαν ἀνάψυξιν.

Χαίροις ποταμέ, Θεοῦ ἀνεξάντλητε, ὑδάτων πολλῶν ὄντως ἀνάπλεως· δι' οὗ ἅπαντα, καταρδεύεται κτίσις ὑμνοῦσά σε· καὶ εὐφραίνοντα καρδίαι Θεονύμφευτε, πάσαι αἱ φλογμῷ κρατούμεναι, καὶ διψῶσαι νεκρέγερτα νάματα.

Φῶς μοι φωτεινόν, Δεσπότη παλάτιον, γενοῦ τῷ πολλοῖς περιπεσόντι δεινοῖς, καὶ καθεύδοντι, ἀπογνώσεως ὅλως πρὸς βάραθρον, καὶ τὴν σὴν ἐπιζητοῦντι θείαν σύναρσιν· πλὴν σου ἄλλην γὰρ οὐ κέκτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Νεὸς οὐρανός, εἰδείχθης λαμπρότατος· ἀνέτειλας γὰρ τὸν μέγαν ἥλιον, καὶ ἀνέσπερον, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν πάντα γενε, ἀθείας τε τὴν νύκτα διαλύσασα. Ὅθεν πάντα κτίσις συναγάζεται, καὶ τὸ χαῖρε ἀπαύστως κραυγάζει σοι.

Κάθισμα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε· Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τόκῳ τῷ Παρθένε· Παρθένος αἰεπάθηνος, μετὰ τόκον διέμεινας, καὶ Παρθένον σε, ὁμολογοῦμεν Παρθένε, καὶ ἐλπίζομεν ἐν σοὶ Παρθένε σωθῆναι, παρθένων τὸ καύχημα.

Ὡδή, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Χαῖρε Θεοκυῆτορ, δυστυχούντων ἀσφαλὲς ἀνθρώποις· Χαῖρε προπύργιον στερρόν, βασιλείων καὶ κραταίωμα, καὶ βεβία προστασία τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χαῖρε Θεογεννητορ, ἡ φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι λάμψασα, τὴν οἰκουμένην σκοτινοῖς, ἐμπεσούσαν παραπτώμασι, καὶ παιδρύνουσα τοὺς πίστει ἀναμέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων.

Ως ὁμβρος ἐπὶ πόκον, καταβάς ἐν σοὶ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός· ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η μόνη τὸν Σωτῆρα ὑπὲρ νοῦν σωματωθέντα τέχασα, κυριευθέντα με δεινοῖς, πειρασμοῖς καὶ κινδυνεύοντα, ἐλευθέρωσον ἀγνὴ καὶ σῶσον ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὡδή, η'. Θάύματος ὑπερφυῶς.

Χαίροις ὑπερέχουσα τῶν ἄνω μόνη, στρατευμάτων Πανάμωμε Κόρη, χαίροις ὑπερθύμαστε· Χαῖρε σκέπη τῶν γηγενῶν· Χαῖρε γέφυρα ζωῆν πρὸς τὴν ἀθάνατον, βροτοὺς ἐπανάγουσα τοὺς μέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου, θεῖον ἐνδιαίτημα Παρθενομήτορ· Χαῖρε χώρα εὐκαρπείας, στάχυν θεῖον ὡς ἀληθῶς, ἐκπλαστήσασα τὸν τρέφοντα τὰ σύμπαντα· ὃ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἰδοὺ τὸ πέρας, παρθενεύουσα τίκτει Παρθένος, γεγονότα ἀνθρώπων, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, τὸν συνάναρχον Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι· ὃ πάντες κραυγάζομεν γηγόμενοι· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα.

Σῶσαι βουλευθεὶς ὡς εὐεργέτης φύσιν, τῶν βροτῶν ὁ πάντα κτίσας λόγῳ, ὅλον με ἐφόρυσεν, ὅλος ὅλω μοι ἐνωθεὶς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς ὁ ὑπερούσιος, ὃ πάντες σκιρτῶντες ἀνακραζόμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὕς ἐδέξατο φλέγαι, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυψούτω.

Ὡδή, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, Χαῖρε χαρὰς τοῦ Κόσμου αἰτία Πάναγνε· Χαῖρε δάμαλις, ἡ γραφικὴ μόσχον φέρουσα, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, Χαῖρε φωτὸς δοχεῖον· Χαῖρε πταιόντων ἱλαστήριον.

Χαῖρε πάντων ἐγκαλλώπισμα· Χαῖρε λαβὴς τὸν θεῖον ἀνθρώπου φέρουσα· Χαῖρε πορφύρις, βασιλικὴ ἀγλαόχρυσε, χαῖρε νόμων Θεοῦ φυλακτήριον· Χαῖρε ἡ τὰς προφῆσας, τῶν Προφητῶν σαφῶς περάνασα.

Χαίρεις οὐρανὲ κατὰστερε, πεποικιλμένη ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι· Χαῖρε βασιλὶς, ἐκ

δεξιῶν τοῦ Δεσπότου σου, ἰσταμένη τὸ ἔνδυμα ἔχουσα, σεπτῶς κεκοσμημένον, ὡς ὁ Δαβὶδ σοὶ ἀνεβόησε.

Χαῖρε λογικῆ Παράδεισε, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ Χριστὸν βλαστήσασα, τοῦ προτέρου ξύλου καθελόντα τὸ ἔμψικρον, καὶ τοὺς πάλαι τῇ βρώσῃ τεθνήξαντας, γλυκάναντα καὶ θείας, ζωῆς μετόχους ἀναδείξαντα.

Προσόμοιον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη, καὶ στύλε πύρινε, τὸν νοητὸν εἰσάγων, Ἰσραὴλ πρὸς ἀξίαν, κατὰ παυσιν Παρθένε Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνὸρθωσις· καὶ τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἀπαλλαγὴ· Χαῖρε κόσμου ἡ βοήθεια.

Χαῖρε λαβὶς ἡ τὸν θεῖον ἀνθρακα φέρουσα· Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· πιστῶν Χαῖρε τὸ κράτος· Χαῖρε βροτῶν, πρὸς Θεὸν ἰλαστήριον· Χαῖρε μετάγουσα γέφυρα πρὸς ζωὴν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεοῦνυμφε.

Χαῖρε Παντάνакτος Μήτηρ· Χαῖρε βασίλισσα, τῶν βασιλίδων Κόσμου, Θεοτόκε Μαρία· Χαῖρε τῶν ἀσθενούντων ἡ ταχινή, ἰατρεία καὶ λύτρωσις· Χαῖρε τρυφή Παραδείσου τοῦ ἐν Ἑδέμ, ἀσυγκρίτως ὑπερέχουσα.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις τοῦ θείου Πνεύματος, καταυγασθῆναι δίδου, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου· καὶ σκότους ἐξωτέρου ῥῦσαι ἀγνή, καὶ αὐλίζεσθαι πάντοτε, ταῖς τῶν ἁγίων λαμπρότησιν ἐν χαρᾷ, Θεοτόκε καταξίωσον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β'. ΗΧΟΥ·

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ·

Οὗτινός εἰσι καὶ τὰ ἐν τῇ ὀκτῶτῃ Τριαδικᾷ φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

“ Μητροφάνης μέλπω σε Δέσποινα Θεοτόκε,, .

Ωδὴ, α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσά ποτε·

ΜΟΡΦΩΘΕΙΣ ἐκ σοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς, ἥλιος ἀνέσπερος, σὲ λογικὸν οὐρανὸν φαινότατον, προφανῶς ἀνέδειξε· διὸ ῥῦσαί με, τῶν παθῶν τῆς ζοφώσεως, ὅπως ἀνυμνήσω, πόθῳ σε τὴν μόνην Μητροπάρθενον.

Ἡ πηγὴ ἐλέους τὸν Χριστὸν, Πάναγνε κυήσασα, καὶ τὴν Ἑδέμ τοῖς βροτοῖς διανοήσασα, πύλας μοι διάνοιξον, τοῦ ἐλέους σου, Θεοτόκε καὶ δώρησαι, τῶν πλημμελημάτων,

Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν συγχώρησιν.

Τὴν λαβίδα τὴν τὸν νοητὸν, ἀνθρακα βαστάσασαν, καὶ τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ἐκκαθά-
ρασαν, δυσωπῶ σε Δέσποινα, τὸν μολυσμὸν τῶν πταισμάτων μου ἄφελε, καὶ τῶν συνθο-
λούντων, ῥῦσαί με παθῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ρῆξόν μου πταισμάτων τὰς σειράς, πάντων καταφύγιον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν ἱκετεύου-
σά, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπάρθενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάν-
τοτε Πανύμνητε σωζόμενος.

ὠδή, γ'. Ἐν κίτῳ με τῆς πίστεως·

Θμίχλην τῶν παθῶν μου καὶ σκοτομήνην, ἀπέλασον ταῖς αἰγλαῖς τῶν πρεσβειῶν σου, καὶ
φώτισόν με Πάναγνε ἡ τεκοῦσα, τὸν ἀνατείλαντα, πρὸ ἑωσφόρου Χριστὸν, ἐξ ἡλίου ἡλιον
ἄδυτον Δέσποινα.

Φλογίζουσα ῥομφαία τὰς ἀμαρτίας, καὶ πάθη τῆς ψυχῆς μου γενοῦ Παρθέने· καὶ δεῖ-
ξόν με Παράδεισον ὥσπερ ἄλλον, ἀνεπιβούλευτον, καὶ φυλαττόμενον, ὑπὸ σοῦ καὶ φέρον-
τα ἀνθη τοῦ Πνεύματος.

Ανέστησας Πανάχραντε τῷ σῶ τόκῳ, σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν καὶ συντριβεῖσαν, Δαβὶδ
τοῦ σοῦ προπάτορος Θεοτόκε· διὸ ἀνάστησον, καὶ μὲ τὸν δοῦλόν σου, συντριβέντα πάθεισι
καὶ παραπτώμασιν.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου Θεοκυῆτορ, δαιμόνων ἐπηρείαις καὶ ῥαθυμίᾳ, θεράπευσον καὶ
δάκρυα μετανοίας, δὸς τῇ καρδίᾳ μου, καὶ τοῦ Δεσπότη μου, ἐν αὐτῇ ἐμφύτευσον φόβον
Πάναγνε.

ὠδή, δ'. Ἰμνω σε ἀκοῇ.

Η ζύμη τῆς βροτείας φύσεως, ἡ ἀμόλυντος καὶ ἁγία· ἐξ ἧς λαβὼν φύραμα, ἀνέπλασεν
αὐτὴν ὁ Κτίστης· καίμοι τῶν παθῶν τὸν ῥύπον ἐκπλυνον, καὶ μολυσμοῦ πταισμάτων με
καθάρισον.

Σειράς μου τῶν παθῶν διάλυσον, καὶ τοὺς βρόχους τῶν ἐγκλημάτων, διάρρήξον Δέσποι-
να, τῶν πρεσβειῶν σου τῇ μαχαίρᾳ, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα τὸν τὴν λύτρωσιν, τοῖς ἐν δεσμοῖς
τοῦ Ἀδου παρεχόμενον.

Μοτώσει πρεσβειῶν σου Δέσποινα, καὶ μαλάγματι καὶ ἐλαίῳ, ψυχῆς ἐμῆς μώλωπας,
καὶ τὰς πληγὰς τῆς ἀμαρτίας ἀγνή, νῦν θεράπευσον ὡς τέξασα, θεαρχικὸν βοήθημα τῆς
φύσεως.

Εκ πάντων τῶν καλῶν γεγύμνωμαι, καὶ ὑπέρκειμαι τῇ κακίᾳ, ὑπερβαλὼν ἅπαντας,
τοὺς πάλαι τε καὶ νῦν πεσόντας· διὸ τοῖς προτέροις με καλλώπισον, καὶ τῶν δευτέρων
λύτρωσαι Θεόνυμφε.

ὠδή, ε'. Ὁ φωτισμός.

Εκ τῆς ἀρᾶς, τῆς ἀρχαίας τὸν Κόσμον ὡς ἐλυτρώσω, Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν εὐλο-
γίαν Χριστὸν τεκοῦσα, λογισμῶν τῶν ἀτόπων λύτρωσαί με, καὶ πάσης θλίψεως· μόνη
γὰρ ὑπάρχεις πιστῶν ἀγαλλίασις.

Αίλαψ δεινὴ, συστροφῆς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας, τὴν ἐμὴν διάνοιαν ἐκταράττει, πρόσθασον θάπτον καὶ γαλλήνισον ταύτην, ἡ τεκούσα τὸν πάσης Κτίσεως, μόνον κυβερνήτην Χριστὸν Παντοδύναμον.

Λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἀπωλείας, τῷ κατακισμένῳ Θεογεννητοῦ· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας κειμένῳ, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις με ἐγείρον, πρᾶττειν τοῦ Θεοῦ, τὰ σεπτὰ δικαιώματα.

Πολιορκεῖ τῆς ψυχῆς μου τὴν πόλιν δαιμόνων στίρος, καὶ καταπορθῆσαι σφοδρῶς πειράται· δεδοξασμένη τοῦ Παντάνακτος Πόλις, τείχησόν με ταῖς πυργοδόρεσι, Δέσποινα τῶν σῶν πρεσβειῶν καὶ διάσῳσον.

Ὡδῆ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ ζῶν τὴν αἰώνιον τέχασα, τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξεγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου θάνατον, σαῖς πρεσβείαις Πανάχραντε νέκρωσον.

Σκολιὰς τροχιάς πορευόμενον, πρὸς εὐθυτάτην με τρίβον ὁδήγησον, ἡ τὴν ὁδὸν κινήσασα, τῆς ζωῆς τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ενεδρεύει πειράζων με Δέσποινα, δράκων ὁ μισάνθρωπος· ἀλλ' ὡς γεννήσασα, τὸν κεφαλὰς συντρίψαντα, τῶν δρακόντων καὶ τοῦτον κατάργησον.

Διαπλέων τοῦ βίου τὸ πέλαγος, περιπίπτω κύμασιν ἀπείρων θλίψεων· ἡ κυβερνήτην τέχασα, τοῦ Παντός Παναγία βοήθει μοι.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εἰς σέ τὴν ἀγνὴν, πιστῶς ἐπιβοώμενοι, κινδύνων πολλῶν, καὶ πταισμάτων λυτρωθείμενοι· καὶ γὰρ ἄλλην ἄχραντε, ταχινὴν οὐκ ἔχομεν παράκλησιν, συμπαθεῖ φιλάγαθον εὐσπλαγχνον, βραβεύουσαν πᾶσι σωτηρίαν ψυχῶν.

Ὡδῆ, ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σὲ πύλην εἰδὼς, νοητῆς ἀνατολῆς τῆς οὐρανόθεν, ἐπιφανείσης εἰσελεύσεσθαι, εἰς οὐρανούς· ὁ οἰκέτης σου, διὰ σοῦ λιτάζω Παρθένε· διὸ δέξαι με Δέσποινα, καὶ φωταγώγησον ἐν σοὶ καὶ καθοδήγησον.

Πηγὴ φωτισμοῦ, Παραδείσου λογικοῦ ἐξωρμημένη, τῆς γῆς ποτίζει πᾶν τὸ πρόσωπον, τρυφῆς χειμάρρους ὁ αὔλος, Πνεύματος ἁγίου ἡ χάρις, ἐκ σοῦ Πάναγνε Δέσποινα· ἡς καταξίωσον καμὲ, μεταλαβεῖν δαψιλῶς.

Ο πόκος ποτέ, προεδήλου Γεδεῶν τὴν σὴν γαστέρα, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῷ δίψει τῆς ἁμαρτίας Πάνυμνητε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κινήσασα.

Ἰκρίω Χριστός, ὁ υἱός σου προσπαγεῖς ἐθελουσίως, ἀρχὰς τοῦ σκότους ἐθριάμβευσε, καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσε, τὴν φθοροποιὸν δυναστείαν. Διὸ Δέσποινα Πάναγνε, τὸ ἐμπαθὲς μου τῆς σαρκὸς φρόνημα νέκρωσον.

Ὡδή, γ'. Ἰνδάλματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, τὴν τακεῖσάν μου καρδίαν τῆς ἁμαρτίας, φλογμῷ Παρθένε σὺ κατάρδυσον Θεοτόκε, ἐν κατανοίξει πάντοτε διατηρούσα με, πίστει μελωδοῦντα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ υπερυψούτω.

Αμύλυντε ἁμνάς, ἀπειρόγαμε ἀμίαντε μόνῃ Κόρῃ, ἡ ἀπειρόζυγος καὶ ἀφθορος Θεοῦ νύμφη· ἡ ἀλοχεύτως μόσχον σιτευτὸν κυήσασα, δάμαλις ὥραία· ἐλάφρυνον ἄρον ἐκ τῆς ψυχῆς μου, τὸν βαρὺν κλοιὸν, καὶ ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας.

Θεότευκτος σκηνή, χρηματίζουσα τὸν ἅγιον τῶν ἁγίων, τὸν ὑποδείξαντα τῆς πάλαι σκηνῆς τὸν τύπον, ἀρχιερέα μέγαν ἐνδον ἔχουσα, τὴν ἐμὴν καρδίαν Παρθένε, ἀνάδειξον τοῦ ὑψίστου, καὶ παμβασιλέως Χριστοῦ σκηνὴν ἁγίαν.

Επεμύθη ἐκ τῆς σῆς, μήτρας Δέσποινα ὁ ἐντιμος ὡς ἐξ ὅρους, λίθος πανάσπιλε, καὶ στήλην ἀπάσης πλάνης ὡς Παντοκράτωρ, μόνος πανσθενὴς συνέτριψε· δι' οὗ νῦν εἰκόνας παθῶν ἐξαφάνισον τῆς ψυχῆς μου, τὰς τῶν νοητῶν δυσμενῶν συνθλώσα μύλας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. Ὁ Βιρμός.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τριστόλβιον νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελλον, ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον.

Ὡδή, θ'. Ἡ τὴν πρὸ ἡλίου.

Ο τὰς ἀσωμάτων οὐσίας, ὡς Θεὸς ὑποστησάμενος, ἐκ σβῦ ἁγία Κόρῃ σεσωμάτωται· διὸ ῥῦσαι σωματικῶν παθῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος, τὸν σὸν ἱκέτην σαῖς δεήσῃσιν.

Τῆς δικαιοσύνης Παρθένε, τὸν ἥλιον Χριστὸν ἀνέτειλας, καὶ οὐρανὸς ἐδείχθης φωτεινότατος· διὸ νύκτα τὴν τῶν παθῶν, σαῖς αἵγλαις διασκεδάσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καταλάμπρυνον.

Οπου τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, ἐγκαταικεῖν με τότε τὸν ἀνάξιον, καταξίωσον τῶν κακῶν, τὸ πλῆθος παρορῶσά μου, ἡ τὸν τοῦ κόσμου αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν γαλουχήσασα.

Κρίνον Θεοτόκε Μαρία, καὶ δίκασον δεινὸν ἀντίδικον, καὶ τῆς αὐτοῦ με δίκης ἀπολύτρωσαι· τὸν Κριτὴν γὰρ τὸν ἀγαθόν, καὶ δίκαιον γεγέννηκας, τὸν ἐν ζυγοῖς Θεότητος, καταδικάσαντα τὸν θάνατον.

Ελυσας τῆς Εὐας τὴν λύπην, τὸν Ἀδὰμ τὸν νέον τέξασα, τοῦ πρὶν Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἀναπλάσαντα· διὸ λύσον καὶ τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὸ χειρόγραφον, καὶ πειρασμοῦ καὶ θλίψεων, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Προσόμενοι. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε ὑψιμέδοντος Θεοῦ, Μήτηρ καὶ Παρθένε καὶ σκέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε πάντων Ἀνασσα τῶν Ἀρχαγγέλων ἀγνή· οὐρανῶν Χαῖρε Δέσποινα, καὶ τῶν ἐπιγείων, μόνῃ κυριεύουσα ὡς βασιλὶς ἀληθῶς· Χαῖρε βασιλείων τὸ κέρας· πάντων τῶν πιστῶν Χαῖρε δόξα· τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ, καὶ ἀκαταγνώστου Παρθένε, θεία φανέρωσις· Χαῖρε στά-
μνε πάγγρυσε· Χαῖρε Παράδεισε· τοῦ Ἀδὰμ Χαῖρε θύγατερ, καὶ τοῦ Πλαστουργοῦ μου,
Μήτηρ ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη σεμνή· Χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καύχημα καὶ
ἄρρηκτον τεῖχος· Χαῖρε θλιβομένων ἢ παράκλησις.

Χαῖρε λίθε τίμιε Θεοῦ, τῶν τιμίων λίθων ἀπάντων ἢ ὑπερέχουσα· Χαῖρε ὁ λαμπρότα-
τος τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, μαργαρίτης καὶ ἐμψυχον, κειμήλιον Χαῖρε, λιθομαργαρόχρυ-
σον, Θεοκῆτορ ἀγνή· Χαῖρε τὸ βαρύτιμον σκεῦος, Πνεύματος ἁγίου Παρθένε, τῶν πο-
λυτελῶν ἢ πολυτέλεια.

Δεῦρο ὦ ταλαίπωρε ψυχὴ· πρόσπεσον Μητρὶ τοῦ Χριστοῦ σου, δακρυῤῥοῦσα θερμῶς,
λύσιν τῶν σφαλμάτων σου, καὶ δυσχερῶν συνοχῆς, αἰτουμένη καὶ κράζουσα, Πανάμωμε
Κόρη, πρόφθασον καὶ ῥυσαί με πάσης κολάσεως· πάσης ἀπειλῆς ψυχοφθόρου· πάσης τρι-
κυμίας καὶ νόσου, καὶ ἐχθρῶν τῶν μάτην πολεμούντων με.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὠδὴ, α'. ἤχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΥΠΕΡ πᾶσαν φύσιν λογικὴν, τὸν ἐξαμαρτήσαντα, ἢ ὑπερβᾶσα Ἀγγέλων τάγματα, ἐν
ἁγιοσύνῃ τε καὶ σεμνότητι. καὶ νοὸς καθαρότητι, σῶσόν με Παρθένε, ἵνα σε γεραίρω
τὴν Πανύμνητον.

Ηδονῶν ὁ κλύδων ὁ σφοδρὸς, αὔραις κυμαινόμενος, τῶν τῆς κακίας πνευμάτων χει-
μάζει με, Κόρη ἀπειρόγαμε, μετανοίας με πηδαλίῳ ἰθύνουσα, πρὸς τοὺς ἀπαθείας, ὄρμους
τοὺς γαληνῶντας ὄρμιον.

Δεπρωθέντα νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καθαρὸν με Δέσποινα, ὡς τὸν λεπρὸν ὁ υἱός σου ἐκάθη-
ρε· θέλω καθαρίσθῃ, ἐπειποῦσά μοι· καὶ γὰρ πάντα τῷ λόγῳ σου, πείθεται τεκούσης,
λόγον τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Υλοτόμος Δέσποινα γενοῦ, τὴν ὑλομανοῦσάν μου, καὶ χερσὼθεῖσαν καρδίαν καθαίρουσα,
καὶ προῤῥίζους τίλλουσα καὶ ἐκτέμνουσα, καὶ πυρὶ θείῳ καίουσα, τὰς ἀκανθιφόρους, καὶ
θανατηφόρους ἀμαρτίας μου.

Ὠδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ανθρώπων σωτηρίας ἢ ζωᾶς πύλη, ὑπάνοιξόν μοι πύλας δικαιοσύνης, καὶ θύραν μετα-
νοίας ὡς ἂν ἐν ταύταις, ἐξομολόγησιν καὶ ἐξαγόρευσιν, εἰσελθὼν προσάξαιμι τῷ Κυρίῳ μου.

Σφραγίδι με σημείωσον καὶ τῷ τύπῳ, τῆς σκέπης σου ψυχῆς μου ἐν τῷ μετώπῳ, ὡς ἂν

ἀπὸ προσώπου φύγοιμι τόξου, τοῦ ὀλοθρεύοντος, μὴ ὡς ἀσήμενον, Θεοτόκε πρόβατον διασπάσῃ με.

Εἰκόνα τοῦ υἱοῦ σου τὴν κεχωσμένην, δραχμὴν βασιλικὴν τὴν ἀπολωλυῖαν, ζητήσασα Παρθέने καὶ ἐφευροῦσα, τὸν ἐπικείμενον χοῦν ἐν αὐτῇ τῶν παθῶν, καὶ τὴν κόνιν τίναξον καὶ ἀπόσμηξον.

Ρομφαία με τὸν τρώσαντα ἀμαρτίας, ἀντίτρωσον ἐκχέασα τὴν ρομφαίαν, πλευράν τὴν διατρήσασαν τοῦ υἱοῦ σου, Θεογεννήτρια, καὶ καταδίδωξον, καὶ εἰς τέλος σύντριψον καὶ κατὰσφαξον.

Ὡδή, δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Εν θλίψεσι σὲ πλουτοῦμεν Παρθέने παράκλησιν· ἐν λύπαις ἀνάψυξιν· ἐν πειρασμοῖς παρμύθιον, πρόμαχον καὶ σύμμαχον, καὶ σωτηρίαν ἐτοιμὴν καὶ ἀντίληψιν.

Η τέξασα θελητὴν τοῦ ἐλέους μὴ θέλοντα, ἀμαρτωλῶν θάνατον, τῇ μετανοίᾳ δέ μάλιστα, τοῦτου ἡδυνόμενον, πρὸς μετανοίας ὁδοῦ με χειραγώγησον.

Ιώμενος τῆς προμήτορος Εὐας τὸ σύντριμμα, ἐκ τῆς Θεομήτορος Κόρης ἡμῶν ἐπεδήμησας, Δέσποτα φιλόνητορε· δι' ἧς καὶ με συντριβέντα λόγῳ ἴασαι.

Στενάζοντα ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐκάστοτε, καὶ θρήνοις κοπτόμενον, καὶ ῥαντιζόμενον δάκρυσιν, οἴκτειρόν με Δέσποινα, καὶ ἀοράτῳ ῥοπῇ σου παρακάλεσον.

Ὡδή, ε'. Ὁ φωτισμός.

Ο ποταμός, τῶν Θεοῦ χαρισμάτων τὸς ὀφθαλμούς μου, ἐμπλησον δακρύων καὶ τῆς ψυχῆς μου, Θεοκῆτορ τὰς ἀνύδρους ἀρούρας, καὶ αὐχμώσας μέθυσον αὐλακας, ἵνα πληθυνθῶσιν αὐτῆς τὰ γεννήματα.

Εν ταῖς χερσὶ, σοῦ Παρθένε οἱ κληροὶ οἱ τῆς ψυχῆς μου· ῥῦσαι ἐκ χειρός με νῦν τῶν ἐχθρῶν μου· ἐπίφανόν τε σοῦ τὸ πρόσωπον Κόρη, Παναγία ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με τῷ θείῳ ἐλεει σου Δέσποινα.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης ἐδείχθη πύλη· θρόνος ἐπηρμένος τοῦ βασιλέως· οὐρανομήκης καὶ μετάρσιος κλίμαξ· δι' ἧς ἐπέβη Χριστὸς πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ο ὑψηλός, καὶ περίβλεπτος θρόνος τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλευόντων ἡ θεία κλίνη ἡ θεοδόχος· ὁ πανάγιος οἶκος, τὸ ἀβέβηλον ἱλαστήριον· ἡ Θεογεννήτωρ Μαρία ὑμνεῖσθω μοι.

Ὡδή, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Παλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμεν σοι· Χαῖρε τὸ πικώτατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ καί τοικεῖν ἠυδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Χαῖρε πύλη Θεοῦ ἀδιόδευτε· Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· Χαῖρε δι' ἧς μοι δέδωκεν, ἡ φλογίνη ρομφαία τὴν εἴσοδον.

Ομβροφόρε νεφέλη θεόδορε, τὴν κατεψυγμένην ψυχὴν μου τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δρόσιον, καὶ χερμαῖόν τρυφῆς αὐτὴν πότισον.

Ρυπαροὶ λογισμοὶ με μολύνουσι· φαῦλαι καὶ αἰσχροὶ ἐνθυμήσεις μιάννουσι, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Παναγία Παρθένε βοήθει μοι.

Κάθισμα.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τῷ θεῷ φωτὶ τὸ σκότος τῆς καρδίας μου, μακρὰν ἀγαθὴ ἀπέλασον διδούσά μοι, ὅχετους εἰς ἐκπλυνσιν τῶν κακῶν μου· δι' ὧν ἐλύπησα τὸν ὑπεράγαθον Κύριον· ἐν σοὶ γάρ μοι μόνη ἡ παράκλησις.

ὠδὴ, ζ'.

Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸν βίον ψυχῇ, ὡς πανήγυριν σαφῶς ἐπισταμένην, καλῶς ἐντεῦθεν πραγματεύθητι, ὡς ἂν κερδήσῃς τὰ μέγιστα, τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, εἰ γὰρ παρέλθῃ πρὸς μικρὸν, ἄλλον οὐχ ἔξεις καιρόν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν σύ με ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεΐαν τὴν ἀπάγουσαν εἰς Παραδείσου σκηνώματα, καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, τὴν ὁδὸν κατευθύνουσα, καὶ τῆς ψυχῆς μου ἀγαθὴ τὰ διαδήματα.

Ιὸς τὴν ἰσχύν, ἀμαρτίας χαλεπῆς ἐκδανᾶ μου· ἀλλ' ἐπινεύσει φιλευσπλάγχυν σου, τῇ σὴ παλάμῃ τῆς χάριτος, πρόφθασον ἀπάντησον τοῦτον, ὡς τοῦ κόσμου τὸν αἵροντα, τὰς ἀμαρτίας ἐπὶ γῆς μόνη κυήσασα.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν υἱὸν ἀνθρώπου, γεγεννημένον ἡ γεννήσασα, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας με, τὸν νυκτὸς τε καὶ σκότους, ὑπεράμωμε ποίησον, καὶ οὐρανίου Πατρὸς ἄξιον δεῖξον υἱόν.

ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Χαλδαϊκὴν πυρκαϊάν, καὶ πυρφόρον μοι παθῶν ἄσπετον φλόγα, ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ νοητὸς καὶ δεινὴν ἀνῆψε παρλάζουσαν κάμινον· ἦν τῶν πρεσβεϊῶν σου, δρόσῳ σβέσον Παρθένε.

Νοῦν κεκτημένος, ἐμπαθῇ, καὶ ἀτόποις λογισμοῖς κεκοινωνημένος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω τὸ καθαρὸν τοῦ Θεοῦ, εὐώδες παλάτιον Δέσποινα, κάθαρόν με πάσης, γηϊνῆς δυσωδίας.

Χριστοῦ σε βίβλον ἱερὰν, ἐν τῷ Πνύματι Θεοῦ ἐσφραγισμένην, ἐπιστάμενος Κόρη παρκαλῶν δυσωπῶ, τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐγγράφαι με, καὶ τῆς ἀνολήθρου ζωῆς καταξίωσαι.

Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ ἐλπίς καὶ χαρὰ τῶν θλιβομένων, εἰς χαρὰν ἐμὴν στρέψον τὸν κοπετόν μου ἀγνή· καὶ δός μοι ἀνθ' ὧν νῦν οὐ βλέπωσε, τῷ αἰῶνι τούτῳ, βλέπειν σε ἐν ἐκείνῳ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμέν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν· ὑμνεῖτε.

ὠδὴ, θ'.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Αγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ ὑπερτέρα, πυρίνων ἀνωτέρα, Σεραφίμ, καὶ νοεῶς πάσης τάξεως, ὡρθῆς τιμιωτέρα, καὶ δόξῃ ἀσυγκρίτῳ καὶ τιμῇ, ὑπερηνδοξοτέρα, Μαρία Κόρη

Δέσποινα.

Νύμφη Θεοῦ Παναγία, θησαυρὲ σωτηρίας, λιμὴν τῶν ἐν πελάγει συμφορῶν, σκέπη ψυχῶν καὶ ἀντίληψις, σωτηρία γενοῦμαι, καὶ πλοῦτος καὶ πανεύδιος λιμὴν, τὴν ψυχὴν μου ῥιγῶσαν, σκεπάζουσα καὶ θάλπουσα.

Ἡ ἀγεώργητος χώρα, γεωργὸν ἡ τεκοῦσα, ἡ ἄρουρα τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡ ἀνθρώτως βλαστήσασα, τῶν καλῶν ἀφθονίαν, καὶ πάντων εὐθηνίαν ἀγαθῶν, τῷ λιμῷ τετηκότα, διάθρεψόν με Δέσποινα.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ τὸν πάντων, ποιητὴν καὶ σωτῆρα, ὁ πένης καὶ πτωχὸς καὶ ἐνδεὴς, τί προσαγάγῃ ἐπάξιον; ὁ, τιοῦν μὲν οὐκ ἄλλο, διάπυρον δὲ πίστιν καὶ στοργὴν, καὶ ἀγάπην γνησίαν, ἐν αἷς με σῶσον Δέσποινα.

Προσόμειον. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναός· Χαῖρε Βασιλέως καθέδρα· Χαῖρε πυρίμορφε, θρόνε τοῦ Παντάναντος· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρά. Τοῦ Ἀδάμ χαῖρε ἔγερσις, τοῦ παραπεσόντος· Χαῖρε τὸ κατάρκημα τῆς Εὐαὸς λύσασα· Χαῖρε ὀρθοδόξων τὸ κλέος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ προστάτις· καὶ ἀδικουμένων ἡ βοήθεια.

Χαῖρε ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ, τὴν περ Ἡσαΐας προσῖδεν, ἄνθρωπα φέρουσα, ῥύπου ἐκκαθαίροντα τὴν κτίσιν ἅπασαν· Χαῖρε βάτε πυρίρλεκτε, καὶ μὴ καιομένη· Χαῖρε σπύλε πύρινε δι' οὗ εἰσῆλθόμεν, πάντες εἰς κατὰ παυσιν θείαν· Χαῖρε τοῦ ἔλεους ἡ θύρα, καὶ ἀμαρτανόντων ἡ συγχώρησις.

Χαῖρε ἡ πολύαστρος ἀγνή, σφαῖρα οὐρανοῦ ἡ ἀστέρας, πλάνητας ἅπαντας, καὶ ἀπληνεῖς φέρουσα καὶ ὑπερλάμπουσα· Χαῖρε κύκλε λαμπρότατε, δώδεκα ζωδίων, δι' οὗ μέσου ὤδευσε Χριστὸς ὁ ἥλιος, καὶ οἰκονομία ἐνσάρχου, ὑπὲρ σωτηρίας ἀνθρώπων, πᾶσαν τὴν περίοδον ἐπλήρωσεν.

Μόνη τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρῃ, ἐκυρόρησας, ἄνθρωπον γεγόμενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία θεόνομμε· Διὸ δυσωπῶ σε. τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διωδεύσας εἰς πλάτος, εὐχάσῃ τῆς ἐκεί Μακαριότητος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὕ ἡ ἀκροστιχίς.

„ Θρηῳδες ἄσμα δεύτερον τῇ Παρθένῳ· Φωτίου.

ὠδὴ, α'. ἤχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΘΡΗΝΟΥ καιρὸς, πάρεστιν ὦ παναθλία ψυχῇ, τὸ τῆς παρούσης στάδιον ζωῆς ὃ τρέχο·
μεν καὶ καθεύδομεν οἱμοι! λοιπὸν διεγερθῶμεν νῦν καὶ θρηγήσωμεν.

ΡΟΥς ποταμοῦ, σκιὰ καπνὸς καὶ ἐνύπνιον, καὶ ἄνθος γόρτου πέφυκε τὸ μαραινόμενον, ἡ
παρούσα τερπνότης· λοιπὸν τῇ Θεοτόκῳ ψυχῇ προσπέσωμεν.

Η τὴν ζῶν, μόνη τεκοῦσα Θεόνημφε, νεκρὸν με χρηματίσαντα καὶ κατακείμενον, ἁ-
μαρτίας τῷ βέλει, ἀνάστησον φαρμάκῳ τῷ τοῦ ἐλέους σου.

ΝΟῦν καὶ ψυχῇ, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐμόλυνα, ἐπιτελῶν τὰ ἄτοπα· Θεοχαρίτωτε· ἀλλὰ
σοῦ τῷ πελάγει, προσπίπτω τοῦ ἐλέους καὶ μὴ ἀπόσῃ με.

ὠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Σς ἄλλον με λησται τοῦ βίου στάδιον, ὁδὶττην ὁδεύοντα συλλαβόντες, τὴν ψυχὴν κα-
τετραυμάτισαν· ἀλλὰ σὺ Θεομῆτορ ἀνακάλεσαι.

ΔΟΥΛΩΣΑΣ τῆς ψυχῆς τὸ αὐτεξούσιον, ἐτρώθην τοῖς πάθεσι μὴ ζηλώσας, Ἰωσήφ· ἀλλ' ἐ-
λευθέρωσον, Θεομῆτορ τῆς τούτων δεσποτείας με.

Εν σοὶ τῶν ἡδονῶν θαρῶν Δέσποινα, τὸ μέγα καὶ ἄρρήκτον χαλκοῦν τεῖχος, ὑπερβαίην
καὶ ῥυσθείην τε, ἀπὸ πειρατῆριου δεινοῦ δαίμονος,

Σταγόνες μου δακρύων ἐξηράνθησαν, Παρθένε τῷ ὕπνῳ βεβαρημένου· ἀλλ' ἐγρήγορσίν μοι
δώρησαι, καὶ δακρύων πηγὴν καὶ στάσιν πάννουχον.

ὠδὴ, δ'. Ἦμῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Απάσης ἁμαρτίας αἴτιον, φιλαυτία φιλαργυρία· ὥς ἐκ ψυχῆς πάναγνε ἐπόθησα, καὶ πᾶ-
σαν πρᾶξιν αἰσχράν, αὐθαρέτως ἐξετέλεσα· ἀλλ' οὖν ἐν γῆρα, σῶτόν με τὸν ἄθλιον.

Στολήν με τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος, ἀπεξέδυσεν ὁ βελίαρ, καὶ τὸ τραχὺ Πάναγνε καὶ
δυσαχθές, τῆς ἁμαρτίας αὐτὸς περιέθετο τριβώνιον· ὃ δυσωπῶ σε, Κόρη με ἀπόδυσον.

Μαρία Θεοτόκε Δέσποινα, εὐφροσύνη μου καὶ σωτηρία, ἐν κλίνῃ κειμένου αἰέποτε τῆς
ἀμελείας, τῷ θεῷ φωτὶ σου διασκέδασον, τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου τὴν σκοτόμαιναν.

Αἰγύπτου Μωϋσῆς ἐξήγαγε, τῆς δουλείας Ἰσραηλίδας· ἐμὲ δὲ τίς Πάναγνε, ἐξάξει· τῆς

πικρᾶς δουλείας παθῶν; εἰ μὴ σὺ πρὸς τὸν Δεσπότην μου, καὶ σὸν υἱὸν πρεσβεύσης ἡ εὐ-
λεῖσπλαγγνος.

οὐδὲ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Αὐτὰ νηστείας ποτὲ, προκαθαρθεῖς ὁ Μωυσῆς ἤκουσε, θείας φωνῆς, καὶ σοῦ Θεομῆτορ κα-
τεῖδε τὸν τύπον. Ἐγὼ δὲ ἀσωτέων, πῶς ἴδω φῶς τῆς γνώσεως;

Εν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, Μάννα Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἔδρεξε· σὺ δὲ ψυχὴ εἰ βούλει, τοῦ Μάννα
τυχεῖν τοῦ νοητοῦ, πρόσσελθε τῇ τούτου Μητρὶ καὶ ἐκθρέψει σε.

Υψηγορία δεινῇ, ὥσπερ Δαθάν καὶ Ἀβειρὼν κέχρηται, κατὰ Θεοῦ οὐ κατὰ Μωσέως, καὶ
πίπτω ὑπὸ γῆν· σὺ δὲ με Θεομῆτορ ἀνάστησον δέομαι.

Τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, πράϋνον κύματα αἰσχροῦ Δέσποινα, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς
δδύναις, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

οὐδὲ, ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Εκχεον τῆς εὐσπλαγγνίας, τῆς σῆς τὸν ἔλεον Κόρη, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ ἵλεως
ἵλεως γενήθητι, τοῖς σοῖς δούλοις Παρθένε.

Πρέουσιν ἐμειργεσίας, τῆς σῆς ἀέννα βεῖθρα, καὶ τὰς ξηρανθείσας ἐκ παθῶν, ψυχὰς καταρ-
δεύουσι· μεθ' ὧν ἀγνὴ ἄρδουσόν με.

Οσιον οὐδὲν ἐν βίῳ, διεπραξάμην ὁ τάλας, μᾶλλον δὲ πληθὺν ἀμαρτιῶν· ἀλλ' ἐκτεινον
Δέσποινα τὴν χεῖρά σου, καὶ γεέννης με ῥύσαι.

Νύμμη Θεοῦ Παναγία, ἡ σκέπη μου καὶ ἡ δόξα· σὺ μοι ἐν ἐξόδου τῷ καιρῷ παράστη-
θι, σῶζουσα καὶ ἄγουσα, πρὸς μονὰς αἰωνίους.

Κάθισμα. Τὰ ἅνω ζητῶν.

Μετάνοιαν δὸς, γνησίαν μοι Πανάμωμε, τῶν ἐκ βρεφικῆς, πταισμάτων ἡλικίας μου,
καὶ πάντων συγχώρησιν, τελείαν τούτων παράσχου μοι, καὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας ἀγνὴ,
ἐπιλαβέσθαι προθύμως ἀξίωσον.

οὐδὲ, ζ'. Εἰκόνας χερσὲς.

Τραχεῖαν ὁδὸν, καὶ στενὴν τῆς ἀρετῆς Θεοκυῆτορ, αἱ τῶν ἀγίων ἐκδιδάσκουσι, βίβλοι
καὶ πᾶς λόγος ἐνθεός· ἦν μὲ διανύειν προθύμως, τῇ δυνάμει σου ἰσχυσον, τὰς ἐφ' ἐκάτε-
ρα τροπὰς ἀεὶ ἐκκλίνοντα.

Πσύχω τῷ νῷ, καὶ γαλήνῃ λογισμῶν τοῦ Παρακλητοῦ, ἡ θεία χάρις ἐπεισέρχεται, ἐν
τῇ καρδίᾳ Θεόνυμφε· ἦν μοι καταπέμψαι δυσώπει, τὸν υἱόν σου καὶ Κύριον, τῷ τῆς καρ-
δίας συντριμμῷ καὶ ταπεινώσει ψυχῆς.

Πολλῶν πειρασμῶν, φλογοφόρων καὶ πικρῶν λύσον τὸ νέφος, τῶν συνεχόντων καὶ θλι-
βόντων με, καὶ ἀκρατῶς μαστιζόντων με, μόνη προστασία τοῦ κόσμου, καὶ συνέτισον
ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγρίους θηροῖ, παρεδόθην τῶν παθῶν τοῖς ἐπιστάταις, ὡς ἐν ἐρήμῳ οἱ γογγύσαντες, καὶ
ἀφανῶς ἐκκεντούσί με, ὥσπερ καὶ ἐκείνους οἱ ὄφεις· ἀλλὰ Κόρη Θεόνυμφε, τῇ σῇ πρεσβείᾳ

δυσωπῶ, δός μοι τὴν ἱσπιν.

Ωδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ραδιουργίαις ὁ ἐχθρὸς, ἐνεδρεῦν ἀφανῶς ἐξαπατᾷ με, λογισμοῖς ὑποσύρων, εἰς ἡδονῆς τοὺς κρημνοὺς· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε φρούρει με, μόνῃ προστασίᾳ τῶν καταπονουμένων.

Θέλων ὑπείκω τῷ ἐχθρῷ, προσβολαῖς τῶν λογισμῶν ἐπιθεμένῳ, ἀλλ' ἀνίσχυρον τούτου τὴν μηχανὴν ἀγαθῇ, δεῖξον καὶ μάτην φρουαττόμενον, περιποιουμένη, ἐμέ τὸν σὸν οἰκέτην.

Ενώπιόν σου ἐκχεῶ, ἐν κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ τὴν δέησίν μου, τῆς ψυχῆς μου τὴν θλίψιν ἀπαγγελῶ σοι ἀγνή· ἰδοὺ γὰρ σηπεδόνι θλίψων, καταδαπανῶμαι, μὴ βλέπων σε τὸ φῶς μου.

Νηστείαν ἄσκησον ψυχῇ, ἀγρυπνίαν καὶ κλαυθμόν καὶ ψαλμωδίαν, καὶ τὴν αὔλον στήσιν ἐν ὁλονόκτοις εὐχαῖς· κἀντεῦθεν Θεός σοι ἰλάσεται, ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας

Ωδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Ωs συμπαθῆς οὕσα Κόρη, συμπαθέστατον λόγον, ἐκύησας ἡμῖν μετὰ σαρκὸς· τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπησον, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ θλίψεων καὶ ἄλλων πειρασμῶν, τοὺς ἀγνή Θεοτόκον, ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Τοῦ Ἀαρὼν πρὶν ἡ ῥάβδος, καὶ ἡ στάμνος τοῦ Μάννα, λυχνία καὶ ἡ χρυσὴ κιβωτός, σὲ προετύπου· ὦν ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις, ἀρτίως καθορῶντες τηλαυγῶς, Θεοτοκὸν κυρίως, ἐν πίστει σε δοξάζομεν.

Κρήνην προχέουσαν νῆμα, τοῖς πιστοῖς σωτηρίας, Πανάχραντε καλοῦμέν σε ἀγνή· οἱ γὰρ τακέντες τῷ καύσωνι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων, εὐρήκαμεν πολλὴν ἀναψυχὴν, τοῦ υἱοῦ σου τὸ αἷμα· δι' οὗ ἡμᾶς ἀνέπλασεν.

Τῆς γερασῆς μὲν οὐσίας, τοῦ Ἀδάμ ἀνεφύης, ὡς κλάδος Θεομήτορ Μαριάμ· ἄνθος δὲ μόνη τὸν Κύριον, ἐξανέτειλας ἄνευ, χειρὸς καὶ γεωργίου γηγενούς· διὰ τοῦτό σε πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προσήμειον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε πλατυτέρα οὐρανῶν· Χαῖρε ὑπερτέρα τῶν ἄνω Κόρη Δυνάμεων· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, τῆς οἰκουμένης ἀγνή· Χαῖρε ἅγιον τέμενος, Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Χαῖρε θεία γέφυρα θνητοῦς μετάγουσα, μόνῃ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω· Χαῖρε τὸ διάσωσμα Κόσμου· Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀπάντων καύχημα.

Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά· Χαῖρε χελιδὼν γλυκυτάτη ἔαρ εὐφρόσυνον, πᾶσιν ἀνατείλασα, τοῖς ἐν χειμῶνι κακῶν, λαμπὰς χαῖρε ἡ ἄσβεστος, τοῖς πλάνης ἐν σκοτάδι, φῶς τῆς θείας γνώσεως ἡ ἀπαστρέψασα· Χαῖρε βασιλέων τὸ κράτος· Χαῖρε κραταιὰ προστασία, τῶν ἐλίκρινῶς μακκαρίζοντων σε.

Χαῖρε ἡ μεγάλη καὶ λαμπρά, ἄρκτος ἡ ἐπτάστερος Κόρη, τοῦ νοητοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἐπτά χαρίσμασιν, ἡ ἐξαστράπτουσα· ἀκινήτω πρεσβείᾳ σου, ὥσπερ ἄλλῃ Πόλῳ, τοὺς ἐν νυκτὶ πλέοντας, τὴν βίον θάλασσαν, θεῖον ὁδηγοῦσα πρὸς ὄρμον, τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ γλυκεῖ φωτὶ σου καταλάμπουσα.

Δέξαι τὴν ἱκέσιον ὡδὴν· δέξαι μου τὸν θρῆνον Παρθένε· δέξαι τὴν δέησιν· δέξαι μου τὰ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν τῆς ψυχῆς, καὶ τὸν θρῆνον ἀγάνισον· τὰ δάκρυα παῦσον· πάντα μεταρρύθμησον τὰ λυπηρὰ εἰς χαράν· δίδου τῷ τὴν σὴν ἐκζητοῦντι, θεῖαν προστασίαν καὶ σκέπην, ὀλοψύχῳ νεύσει Θεονόμωυτε.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ὙΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΚΛΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ.

Ὡς ὁράται ἐν τῇ ὁγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ὡδῇ.

Ὡδὴ, α'. ἤχος β'. Τῷ τῇν ἄβωτον.

ΕΓΚΩΜΙΩΝ σοι, ἀειθαλὲς διάδημα, νῦν ἐξυφαίνει Πάναγνε, ἡ Ἐκκλησία Πνεύματι, καὶ προσάγει εὐλαβῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ σοι, νυμφαγωγῷ Γαβριήλ, τὸ χαῖρε αἰδοῦσα, καὶ σέ σεπτῶς γεραίρουσα.

Γεωργήσασα, τὴν ζωηφόρον ἄμπελον, Μῆτερ Θεοῦ Πανύμνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, γῇ ἁγία τοῦ Πατρὸς, ὧφθης ὑπὲρ ἔννοιαν· Θεοχαρίτωτε, καὶ πόμα θείας ζωῆς, κόσμον ἄγνη ἐπότισας.

Κυματούμενον δεινῶς τοῖς παραπτώμασι, πάντα τὸν κόσμον ἄχραντε, καὶ κινδυνεύοντα, σὺ κυήσασα Χριστὸν, τὸν κυβερνήτην καὶ σωτῆρα Κύριον, λιμὴν ὡς εὐδίας, ζάλης πικρᾶς διέσωσας.

Καταφύγιον, Καὶ Σωτηρίου πόλιν σε, πάντες πιστοὶ γινώσκοντες, Μαρία Μῆτερ Χριστοῦ, σοῦ δεόμεθα θερμῶς, δέξαι δεήσεις, τῶν σὼν πιστῶν οἰκετῶν, καὶ λύσον ἅπαντας, πταισμάτων κατακρίσεις·

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Αρχὴ ἀποστροφῆς Θεοῦ ἐγένετο, τῆς Εὐχῆς ἡ πλάνη ἀπὸ ἀνθρώπων· ἡ ἁγία Θεοτόκος δέ, πάλιν τὸν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς ἐπεσπάσατο.

Ζωῆς σε θησαυρὸν γεννᾷ Πανύμνητε, τῷ κόσμῳ καὶ χαίρει τῇ εὐπαιδείᾳ, ὁ πατήρ σου ἐν σοὶ Πάναγνε, ἐξ αὐτοῦ προελθούσῃ χαρᾷ ἁπαντιν.

Εξ Ἀννης ἡ χαρὰ τοῦ γένους ἡνθησας, καὶ τίκτεις Παρθένε τὸν βασιλέα, καὶ συγχάρι-
ρουσι τῷ τόκῳ σου, αἱ γυναῖκες ἀρᾶς τῆς πρὶν λυόμεναι.

Η βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπου σου, Παρθένε παράδοξον τὸ τοῦ τόκου· σὺ γὰρ πῦρ τὸ
τῆς Θεότητος, δεξαμένη τὴν μήτραν σου οὐκ ἔφλεξας.

Ὡδὴ, δ'. εἰσακτάτω Κύριε τὴν ἀκοήν.

Παυδὲ σε ὡς κλίμακα θεοπρεπῶς προσέβλεπε Παρθένε· ἥς ἐπὶ τὸ ἄχρον, Θεὸς ἐπεστήρικτο.

Τῶν Ἀγγέλων ἡ ἀπόδοσις, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ λόγου παρουσίαν, διὰ σοῦ Πανύμνητε προῦ-
πέφαινε.

Η γαστήρ σου ἡ ἄχραντος, καὶ οἱ μαστοὶ μακάριοι Παρθένε· δι' αὐτῶν γὰρ ζῶν πάν-
τες εὐράμεθα.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Μήτηρ Θεοῦ φωναῖς ὀρθοδοξίας· ἦν τῇ Ἐκκλησίᾳ συντήρει
πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ, ε'. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Νόμου σε τιμιωτέραν, τῆς κιβωτοῦ ἀνυμνοῦμεν· τὸν γὰρ πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, οὐ
πλάκας ἐδάστας, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία.

Θρόνον σε Θεοῦ τοῦ λόγου, κηρύττομεν Θεοτόκε, ἐν ᾧ ὡς βροτὸς ὁ Θεός, καθήμενος ὤπ-
ταί μοι, δεικνύων σε Χερουβὶμ ὑπερτέραν.

Ελυσας πικρὰς δουλείας, τὸ γένος ἅπαν Παρθένε, καὶ ἐλευθερία Χριστοῦ, τὴν φύσιν τοῦ
θῆλεος ἐτίμησας, ἐν τῷ θείῳ σου τόκῳ.

Ετεκεν υἱὸν Παρθένος, καὶ εὐτολμοῦσι γυναῖκες, κατὰ τοῦ ἔχθρου ἐμφανῶς· καὶ ταύτη
ἀκολουθοῦσι νεάνιδες, παρθενίαν ἀσχοῦσαι.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀδύσῳ πταισμάτων.

Η τοῦ κόσμου χαρὰ ἀειπάρθενε, χαῖρέ σοι κραυγάζοντας σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πιστῶς, τῆς
σῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ τὴν λύπην ἡμῶν διασκεδάσον.

Οὐρανὸς οὐρανῶν ὑψηλότερος, ὦφθης Θεονύμφευτε τῇ θείᾳ δόξῃ σου, ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὀλιγῶς ἐποχούμενος ὦφθη μοι.

Τῆς χαρᾶς τῆς ἀλήκειου χωρίον σε, Μήτηρ ἀειπάρθενε σαφῶς γινώσκοντες, τὸ χαῖρέ σοι
κραυγάζομεν· σοὶ γὰρ πρέπει τὸ χαίρειν μόνῃ Πάναγνε.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θῆλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται· χαρὰ δὲ ἡνθησεν, ὅτι Μαρία ἐ-
τεκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κάθισμα. Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα.

Ραθυμίαν ψυχῆς μου τὴν χαλέπην, καὶ καρδίας μου πόρωσιν Μήτηρ Θεοῦ, ἐπινεύσασα
ἔσαι ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ σωζομένων μερίδας καταξίωσον, λυτρουμένη παντοίας με-
κολάσεως, ἡ μόνῃ ἐλπίς μου καὶ παράκλησις.

ἠδὲ, ζ'.

Εἰκόνος χρυσῆς.

Ο πόκος ποτέ, Γεδεών τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Θεοῦ λόγου, προεῳγράφει θεῖαν κάθοδον· ὥστερ γὰρ δρόσον τὴν σύλληψιν, ἀφθορε Παρθένη, ἐδέξω· διὸ πάντες σοι κράζομεν· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Καὶνὰ καὶ φοικτὰ, καὶ πιστὰ καὶ ἀληθῆ τὰ σά μυστήρια. Μαρία μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἐν σοὶ κατηλλάγημεν, πάντες τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ Ἀγγέλοις συμφάλλομεν· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ο πρὶν Γεδεών, προμηνύων σου σαφῶς τὸν θεῖον τόκον, λεκάνην φέρει πλήρη ὕδατος, τὴν τοῦ ἐρίου ἐκπίεσιν· ὅλη γὰρ ἐν σοὶ ἡ Θεότης, κατεσκήνωσεν ἄχραντε· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός· γέγονας Κόρη, τῶν πεπτοκότων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτολῶν ἀνακαίνισις· τῶν ἀπλητισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

ἠδὲ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἀνεδείχθης Παναγία Θεοτόκε, οὐ θανάτου τὸ ξύλον, ἀλλὰ ζωῆς τὸ φυτὸν, ἀσπύρως βλαστήσασα Κύριον· οὐ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς τρυφῶμεν πάντες.

Θυδὲς ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξων, Μαρία μητέρα Θεοῦ· μόνοι δὲ οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τῆς μορφῆς τὸν χαρακτῆρα.

Θέλγεται· πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία Θεοτόκε· τῷ σῷ τόκῳ, ὅτι σωζονται· πάντες ἁμαρτωλοὶ καὶ πτωχοί, οἱ πόθῳ ἐν σοὶ καταφεύγοντες· ἦλθε γὰρ Θεός, διὰ σοῦ ἀνθρώπους σώσαι.

Ελευθεροῦται διὰ σοῦ ἡ προμήτωρ Θεοτόκε· καταδίκης· καὶ ἰδοὺ νῦν γυναῖκες, ὑπεράθλοῦσι Χριστοῦ, καὶ χαίρει ἡ φύσις τοῦ θήλεος· ὡς βεβαίῳ ἔργῳ, ἡ προτομάρτυς Θέκλα.

ὁ Βίμῳ.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερφύετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἠδὲ, θ'.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου Παρθένη, ἀνυμνοῦση ὑπερύμνητε, δι' ἐγκωμίων λόγων τὸν τόκον σου, καὶ ὡς δῶρα χηριακά, τοὺς ὕμνους τῶν χειλέων μου, προσδεξαμένη αἰτησαι, ἁμαρτιῶν μοι τὴν συγχώρησιν.

Ἄμπει σου τὸ θεῖον κάλλος· ἀστράπτει τῆς ἀγνείας ἡ λαμπρότης· καὶ ὑπερστίλβει, τοῦτων σου ἡ γέννησις. Θεός γὰρ ὁ καὶ παιητής, ἡλίου καὶ τῆς κτίσεως, οὗτος ἐκ σοῦ, γεγέννηται, διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡμεῖς ὡς ἄνθος ἀγνείας, καὶ ράβδον Παρθενίας σε, καὶ μητέρα Θεοῦ, ἐν ὕμνοις ἐκθειάζουσαι, Θεοτόκε μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως δεόμεθα, ἐν παρθενίᾳ στῆραζον, καὶ ἐν ἀγνεΐᾳ ἡ-

μᾶς φύλαξον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου Παρθένε. διατηρούσης ἀμόλυντον, ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ἠράσθη τοῦ κάλλους σου, καὶ Μαρία τῆς ἑαυτοῦ, σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, οἰκονομῶν τὴν σωτηρίαν μου.

Προσόμοιον. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, Παντάνασσα Μαριά· χριστιανῶν ἡ δόξα· καύχημα τῶν παρθένων· νύμφη ἡλιοστάλαχτε.

Χαῖρε ἡ τὴν χαράν, πηγάσασα τῷ κόσμῳ, ὑπεραγία Κόρη, βροτῶν τε καὶ Ἀγγέλων, τὸ ἐξοχὸν ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε σκεῦος ἀγνῆ, τοῦ οὐρανοῦ μύρου, ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Χαῖρε ῥόδον καὶ κρίνον, εὐωδιάζων ἅπαντας.

Παντάναξ Ἰησοῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς Μητρός σου, Παρθένου Παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοταλίοις.

Ὡδὴ. α'. ἤχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΔΟΞΑ τῇ σῇ, κύριορίᾳ Πανάμωμε· τοῖς ἐξ Ἀδάμ γὰρ λύτρωσιν εὐηγγελίσαστο, καὶ νεκροῖς αἰωνίοις, τὴν τῆς ἀθανασίας ὁδὸν ἐκαίνισεν.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα, ἐν ᾧ περ τὸ χειρόγραφον τὸ τοῦ Προπάτορος, κατεκύθη τῷ θεῷ, πυρὶ προσομιλήσαν τοῦ ἐν σοὶ ἀνθρώκος.

Χαῖρε χρυσεῖ, στάμνε τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε πηγὴ ἀκένωτε τοῦ ζῶντος ὕδατος, Θεοτόκε Παρθένε, ζωοῦσα καὶ δροσίζουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Γνώσιν Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγινόντες Δέσποινα σὲ Θεομήτορα καὶ Κυρίαν ἁπάντων, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὴν μόνην παρθελεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν ἁγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ κραυγάζοντες· Χαῖρε Κόσμου Δέσποινα.

Θεοχαρίτωτε.

Σὲ βάτος ἀκατάφλεκτος προετύπου, τὴν ἔμψυχον καὶ ἔμπνουν καὶ ζῶσαν βάτον· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσα, ἀφλεκτος ἔμεινας, Θεογεννήτρια, διὸ τοῦ ἀσθέστου με πυρὸς ἐξάρπασον.

Λαβὶδ ὁ σὸς προπάτωρ καὶ Θεοπάτωρ, καλεῖ σε θυγατέρα καὶ βασιλίδα, ἡμεῖς δὲ σὲ Παρθένον καὶ Θεοτόκον· τὸ ξένον ἀκουσμα τῆς οἰκουμένης ἀγνῆ, καὶ τὸ μέγα καύχημα τῶν τιμῶντων σε.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυσεν τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὥρθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωρίζομενος.

Ὡδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Υμνολογοῦντες ἄχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ τῇ σῇ σωματωθέντα, σὲ δοξολογοῦμεν ὡς θεομητορα.

Λελυτρωμένοι πάντα γε, τῶν ζοφερῶν τοῦ αἵτου κεγεῶνων, τῷ θείῳ σου τόκῳ σὲ μακαρίζομεν.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἁληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα πάντα γε.

Ωs λιμένα σε ἔχοντες, καὶ ἀσφαλὴ τοῦ Κόσμου σωτηρίαν, Θεοτόκε ἅπαντες σοὶ προστρέχομεν.

Ὡδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐας σὺ Θεομητορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμιοισμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Μαρία Πανάμωμε.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν, καὶ κινδύνων, ψυχροθρόων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης ὁλογός καὶ κολάσεως.

Αἶγλη τῇ σῇ, Θεομητορ τὸν νοῦν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, νεύσον Παρθένε, τῆς ἀγνείας τὸν ζόφον καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ράβδῳ τῆς σῆς, ἀντιλήψαις ῥήξασα τὴν πώρωσίν μου, δάκρυα πηγάζειν ἀξιώσόν με, τὴν φοινικὴν δὲ τῶν παθῶν μου πλημμύραν, ὥσπερ ἄλλην θάλασσαν, τεμούσα ἐρυθρὰν πρὸς γῆν ἀπαθείας, τὸν νοῦν μου ὁδήγησον.

Ὡδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωματοῦται ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγνίαν γνωρίζεται ἄνθρωπος· ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη Πανάμωμε.

Αἰ ἐμέ κατ' ἐμέ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνημφε.

Καλυφθεῖσαν δεινῶς τὴν καρδίαν μου, τοῖς τῶν ἀποβόητων πταισμάτων μου κύμασι,

τῇ πανοθενεῖ προσβείᾳ σου, Παναγία Παρθένε διάσωσον.

Γηγενεῖς τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι, καὶ δοξολογοῦσιν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ σὲ Θεο-
γεννήτριαν, Ἀειπάρθενον Κόρη δοξάζουσιν.

Κάθισμα Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ πόθου ψυχῆς, προστρέχω νῦν τῇ σκέπῃ σου, αἰτούμενος ἀγνὴ τὴν λύσιν τῶν πταισ-
μάτων μου· μὴ ἀπόσῃ ἄχραντε, ἀλλ' εὐσπλάγχυνος πρόσδεξάι με κράζοντα. Ἡ Θεὸν σαρ-
κωθέντα κυήσασα, νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριόν καὶ ἄσπιλον Παρθένε, ναόν με ποίησον τοῦ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου γεγόμενον, σπήλαιον ληστῶν ἀκαθάρτων· ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνὴ.

Γλώδῃ εὐρών, τὴν καρδίαν ὁ ἔχθρὸς ἐνέκρωσέ μου· ἀλλὰ με σθένος θεῖον ἔνδυσαν, καὶ
ἐκνικῆσαι ἀξίωσον, τοῦτον Ἀειπάρθενε Κόρη· ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· εὐλογημένη ἡ
Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ο πάλαι τοὺς τρεῖς, νεανίας ἐκ καμίνου καιομένης, Χριστέ μου λόγε λυτρωσάμενος· αἰ-
τὸς καὶ ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀπειρογάμου Μητρός σου, τῆς φλογὸς ἧς ἐξέκαυσα, τῶν ἀ-
μετρήτων μου κακῶν ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Ιδοὺ σε ἀγνὴ, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς
σῆς κυήσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν.

Ὡδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Τὴν παναγίαν κιβωτόν, τὴν ὑπέρτιμον σκηνὴν τὴν θεῖαν στάμνον· τὴν λυχνίαν τὴν
πλάκα, τὸν φωτοφόρον ναόν, τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τὸν ἔνδοξον, τὴν ἀγνὴν Παρθένην ὑμνή-
σωμεν συμφῶνως.

Ιδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ἐμφανῶς ἀγνὴ ἐβόα· ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, καὶ σὸς ὁρᾶ-
ται υἱός, Παρθένε υἱὸς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Μὴ διαλίπης ἐκτενῶς, τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν καθικετεύειν, ὑπὲρ τῶν προσκυνούντων
καὶ ἀνυμνούντων πιστῶς, τὴν χάριν τὴν σὴν Θεονύμφευτε, μόνῃ Παναγία ὑπερευλο-
γημένη.

Ολος ἐσκότισμαι τὸν νοῦν· ὅλος δαίμοσιν αἰσχεροῖς κατεδουλώθην, ἀλλὰ σοῦ καταφεύγω
τῇ σκέπῃ τῇ κραταίᾳ, Παρθένε καὶ βοῶ σοι σῶσόν με, τῇ σῇ μεσιτείᾳ ἡ κεχαριτωμένη.

Αἰνοῦμεν Ὁ Βίρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον μεταβιβάσαντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ περιψύετε.

Ὡδὴ, θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλώσσα.

Σὲ εὐλογοῦσιν ἄνω, τάξεις τῶν ἀσωμάτων, καὶ ἀνυμνοῦσιν ἅπαντα Πανύμνητε, ἄν-

ὁρώπων πλήθη κάτω, γῇ καὶ οὐρανὸς καὶ θάλασσα κοινῇ χορεία, παναρμονίῳ μέλει, παγκόσμιον οἶδον, Χαῖρέ σοι χαρμωδύνως βοῶντα Θεογεννήτρια.

Χαῖρε ἔμφυχε βάτε, καὶ πανάγιον ὄρος· Χαῖρε πάγχρυσε στάμνε καὶ θεία τράπεζα, Παντάνασσα Μαρία· Χαῖρε μυστικὴ νεφέλη καὶ πύρινε στύλη· Χαῖρε γέφυρα Κόσμου καὶ κλίμαξ οὐρανοῦ· Χαῖρε καταφυγὴ καὶ προστάτις τῶν μελῳδούντων σε.

Πᾶσαν ὑπερεκπλήττει, ἀκοὴν καὶ νοῦν ὅλως, τὸ ὑπὲρ φύσιν ἄχραντε μυστήριον, τοῦ τόκου σου πῶς Μήτηρ, ἀμα καὶ Παρθένος γέγονας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν Παρθένος μένεις ἀπείρανδος ἀγνῇ! Ὅθεν σε Θεοτόκον, κυρίως πάντες δοξάζομεν.

Υμνον ἔνθεν Κόρη, τὸν παρόντα προσδέχου, ἀντιδοῦσα χάριν τοῖς εἰς σέ, πεποιθόσι καὶ εἰρήνῃ, αἰτηται ταῖς Ἐκκλησίαις ἀεὶ παρασχεθῆναι· τοῖς βασιλεῦσι νίκας καὶ τροπία πιστοῖς· ἵνα Χριστιανῶν πᾶσα γλῶσσα σέ μεγαλύνωμεν.

Προσβόιον.

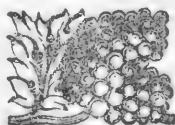
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε πᾶσα Κτίσις σοι βοᾷ· Χαῖρε Παναγία Παρθένε· Χαῖρε, τὸ σκῆπτρον Δαβὶδ· Χαῖρε ἡ βλαστήσασα βότρυν τὸν πέπειρον· Χαῖρε πύλη οὐράνι· καὶ ἀφλεκτε βάτε· Χαῖρε ὡς παγκόσμιον· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρὰ· Χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος· Χαῖρε τῶν Μαρτύρων ἀνδρεία· καὶ τῶν ἀσκητῶν θεῖον ἐντρυφήμα.

Χαῖρε, ὄρος ὄντως ὑψηλόν· ὄρος ἀλατόμητον· χαῖρε, ὄρος κατάσκιον· χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος ὡς ψάλλει Δαβὶδ· Χαῖρε ὅλης τῆς κτίσεως, Κυρία Παρθένε· Χαῖρε ὄπλον ἄμαχον κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν· Χαῖρε ἀμυντήριον θεῖον, πάσης ἐπηρείας δαιμονίων· Χαῖρε καταφύγιον τῶν δούλων σου.

Χαῖρε τῆς ἀγάπης τῆς διπλῆς, πλάτος ἀδιόριστον Κόρη, καὶ βάθος ἄπειρον, τῆς θείας σαρκόσεως θεολογίας τε, ὕψος ἀπερινόητον, προορισμοῦ θείου, μήκος προαιώνιον ὑπεργία σεμνή· Χαῖρε ἀκρωτήριον ὄντως, τῆς καλῆς ἐλπίδος Παρθένε, τοῖς ὠκεανὸν τοῦ βίου πλέουσιν.

Στήσον πεπτωκότα με δεινῶς· καὶ κατεβράχμενον εἰς χάος καὶ βυθιζόμενον· πρόσθασον καὶ ῥῦσαί με τῆς νῦν κακώσεως, Παναγία πανύμνητε, καὶ μὴ κατασιγῇς, μηδὲ ἀποβρίψῃς με ἀπὸ προσώπου τοῦ σου. Παῦ γὰρ ἐφευρήσω ὃ τάλας, ἄλλην προστασίαν ἐκτός σου; Δέσποινα τοῦ Κόσμου μὴ παρίδῃς με.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ὡδή. α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

ΕΝ φωναῖς ἁσμάτων Ἱερῶν, αἶνον χαριστήριον, χρεωστικῶς τῇ Θεοτόκῳ ἄδω σοι, ἀνθ' ὧν περισώζεις με, ὑπὸ πάντων ὧν ἔσχον σε βοήθειαν· σὺ μετὰ Θεὸν γάρ, Δέσποινα ὑπάρχεις μοι προσφύγιον.

Εν παντὶ ἐξαίφνης θροῖσμῳ, μόνον σου τὸ ὄνομα, ὅτι φωνῶ καὶ δέους ἀπαλλάττομαι· τοιαύτῃ ἡ χάρις σου, καὶ τηλικαύτῃ ἡ ἄμετρος βοήθεια· ἥ πᾶς ὁ προστρέχων, Δέσποινα ἐξ ἀναγκῶν λελύτρῃται.

Εμπεσὼν εἰς σάλον πειρασμῶν, πότε σε ἐζήτησα, καὶ οὐ ταχὺ ἐρράϊσας τὸν κλύδωνα; τὸν νοῦν μου εἰρήνευσας; ἀπὸ παντοίας ἐπηρείας ἐξήρπασας; ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Απογόνους τῷ πλήθει τῶν δεινῶν, ἔκλαυσα καὶ εὐρόν σε, προασπιμὸν τῶν ἀναγκῶν· ἐξαίρουσαν πάντοτε προφθάνεις με· ἀδιαλείπτως προστασία ὑπάρχεις μοι· ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Ὡδή. γ'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκανοῖ, παρθενομητορ; σὺ γάρ ἐν γυναιξί, μόνη ὥρθης ἐκλεκτὴ καὶ Παμμακάριστος.

Οὐρανός σε ἀνυμνεῖ· καὶ ἡ γῆ σε εὐφημεῖ· μεθ' ὧν καὶ γὼ σοι, ὀφειλὰς ἀποδιδούς, ἀνθ' ὧν ὥρθης μοι σωτὴρ Θεογεννήτρια.

Πεποιθήσει τῇ εἰς σέ, λυτρωθεὶς ἐκ πειρασμῶν, σοὶ ἀνακράζω ἐκ βαθέων ψυχῆς· σὺ μου σκέπη κραταῖά Θεοχαρίτωτε.

Συσχεθέντα ἐν δεινοῖς, ἀπογόνοντα καὶ τοῦ ζῆν, ἡλέησάς με ἡ ἐλπίς τῶν βροτῶν, ἐξελούσα τῶν κακῶν ῥοπαῖς σου Δέσποινα.

Ὡδή. δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Τὴν φοβεράν σου ἐπίκλησιν, ὀπηνίκα ἀκούσῃ, ἡ δαιμόνιος πληθὺς, ἀποδιδράσκει ὡς ἐκ πυρὸς δειματομένη· ὅθεν μου φωνοῦντος, Θεοτόκε βοήθει· ἐπακούειν μὴ παρίδης ἀγαθῇ.

Τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, ἐν εἰκόνι σε βλέπω, τὴν Κυρίαν τοῦ παντός· καὶ γάρ ἐν ταύτῃ θαυματοργεῖς βρύουσα χάριν, καὶ τὸν ἐν πεποιθήσει προσιόντα σοὶ δούλον, ἐξαιρούσα Θεοτόκε, τῶν δεινῶν.

Εὐχαριστήριον αἶνόν σοι, κατὰ χρέος ἐπάδω, ὑπερμνητε ἀγνή· ὅτι προσθάνεις ἐν οἴκτιρι· μοῖς τὸν σὸν οἰκέτην· ὅτι με ἐμπαρέντα παγίσιν, ἀφύκταις τῶν κακούντων, ἐλυτρώσῃ.

θαυμαστώς.

Σωματικοῖς κατερρύψωσα, πάθεισι τὴν ψυχὴν μου, ὁ πανάθλιος ἐγώ· ἀλλ' ἐπὶ σέ τὴν ἀ-
μώμητον Κόρη πίστει προστρέχω· ὄθεν μὴ με παρίδῃς· ἄκουσον τοῦ κλαυθμοῦ μου, καὶ
πρόσδεξαι τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

Ὡδὴ, ε'. Ὅτι νῦν τῶν παθῶν περὶ ἐμέ.

Οτι σὺ εἰ ἰσχύς τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, εἰκότως ἀνυμνῶ ἀγνὴ καὶ φθέγγομαι. Τὶ
κραταῖά σου ἡ ῥοπή, τῆς δυνάμεως ἐν προστασίαις!

Οτι σοῦ ἡ εἰκὼν θαυματουργεῖν ἐγνώρισται, ῥωννύμενος ἐν αὐτῇ ἄγνὴ προσφθέγγομαι.
Τὶ ὠραιώθη ἡ μορφή, τοῦ προσώπου σου Θεογεννήτορ!

Οτι σοὶ ἐμαυτὸν προσαναθεὶς ἐπήλπισα, βοήθεια κατ' ἐχθρῶν γενοῦ μοι Δέσποινα· σοῦ
ἡ πρεσβεία γὰρ σεπτὴ, καὶ ἡ δύναμις ἀμαχωτάτη.

Οτι σὲ ἐν δεινοῖς ἐπικουρεῖν ἐζήτησα, εὐήκοος ἱλασμὸς ἔσο μοι Δέσποινα· σὺ σωτηρίας
γὰρ ἐλπίς, τοῦ οἴκέτου σου Θεογεννήτορ.

Ὡδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Αβυσσος τῆς ἀμαρτίας, καταποντίζει· τελείως, τὴν ἀθλιωτάτην μου ψυχὴν πάναγνε
Δέσποινα· πῶ χεῖρά μοι βοηθείας παράσχου.

Αβυσσος τῆς εὐσπλαγχνίας, ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν ἐν τῇ ἰλὺϊ τῶν παθῶν, δεινῶς ἐμ-
παρξέντα με, ἀνάγαγε ἀπαθείας πρὸς ὕψος.

Χαῖρε σοι ἀναβοῶμεν, αἰσίως τὸ τοῦ Ἀγγέλου, τῇ ὑπεραμώμῳ Παρθένῳ· χαῖρε χα-
ράκωμα τῶν δούλων σου, καὶ ἀνέδρευτον ἔρκος.

Χαῖρε σοι τῇ πανυμνήτῳ, καὶ ἀπειράνδρῳ Παρθένῳ, νῦν προσάγω Κόρη χαρμονικῶς,
χαῖρε ἀντίληψις καὶ καύχημα τῶν εἰς σέ προστρέχόντων.

Κάθισμα· πρεσβεία θερμὴ.

Η μόνη Θεὸν ἀσπώρως ἀποτέξασα, καὶ πάλιν ἀγνὴ, μετὰ τὸν τόκον μείνασα· σοὶ προ-
πίπτομεν Δέσποινα, μετὰ φόβου καὶ πόθου κραυγάζοντες, ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν,
καὶ θλίψεων πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ φλογόφῳ καμίνῳ.

Εν παρθενικῇ σου νηδύϊ, ὡς ἐν οὐρανῷ ἐπτακύκλῳ, βαστάξεις Θεόκαις τὸν πάντων
Κτίστην, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν πάναγνος, διαμεμενήκας ἀγνὴ· φοβερὸν τὸ θαῦμα!

Εν πολυστενάκτῳ ὁδύνῃ, ὡς ἐν πυριφλέκτῳ καμίνῳ, ὑπῆρχον ὁ παῖς σου Θεογεννήτορ,
καὶ ἐβρύσθην ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς συνεχούσας με ποινηῆς, ὡς φλογὸς οἱ παῖδες.

Εὐχαριστηρίους ᾠδὰς σοι, ὡς κυριακὴν εὐπορίαν, προσφέρω ὁ παῖς σου Θεογεννήτορ· ἀ-
νυμνῶ σου τὴν ἀντίληψιν, καὶ προστασίαν φοβερὰν, αἷς αἰεὶ με σκέπεις.

Σὺ τῇ περιλύτῳ ψυχῇ μου, φάρμακον ἡδύνον ταύτην, ὑπάρχεις ὡς εὐσπλαγχνος σεμνὴ
Μαρία, ἐμποιούσα πῶς ἐγκάρδιον, τοῖς σκοτεινοῖς μου λογισμοῖς· καὶ φέρουσα σφῆξιν.

οὐδὲ, π'. Παῖδες ἄγιοι καμίνω.

Θείοις ἄσμασι ποικίλλω σοὶ τὸν ὕμνον ἄγνή, ὑπὲρ τῆς εἰς ἐμὲ εὐκαταίας σκέπης σου· σὲ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἐξεύρον δρόσον ζωῆς, τοὺς πόνους ἀναψύχουσαν, καὶ παρορμῶσαν ψάλλειν με· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σὺ μου Δέσποινα ἐλπίς καὶ προσφυγὴ κραταιά, ἐν περιστατικοῖς ἀγῶσι φθάσαντος· ἐν σοὶ γὰρ πεποithώς, ἐπιβουλὰς δυσμενῶν δυναρωθεὶς ἐκτρέπομαι, καὶ εὐχαρίστως φθιγγομαι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πόρρω βέβλησο δαιμόνιος πληθὺς πονηρά· ὅτι μοι συμμαχεῖ μεγάλη δύναμις· αὐτὴ Μήτηρ Θεοῦ, κλῶσα πάγας τὰς σὰς, καὶ διαφυλάττουσα ὡς ἐκ παγίδος ὄρνεον, εἰς τὸ βοᾶν ἀνελλιπώς, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μόνη ἄχραντε διήλεγξας θεσμούς φυσικούς· ὅτι ἄνευ σποράς υἱὸν γεγέννηκας, ἔχουσα ἐν ταυτῷ παρθενικὴν ἀστραπὴν, καὶ μητρικὴν συγγένειαν· καὶ σοῦ τὸ θαῦμα ἄδεται, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε Μαρία Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες ἄγιοι καμίνω ἐμβληθέντες ποτὲ, καὶ τὴν φλόγα δροσοβολοῦσαν θεώμενοι, Ἀγγέλου ὠραίου ἐπιστασία φρικτὴ, συμφώνως οἱ τρεῖς ἔμελπον, δοξολογοῦντες καὶ κράζοντες· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

οὐδὲ, θ'.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Τῶν γηγενῶν τίς αἰνόν σοι οὐ πλέξει; ἢ τίς ἐγκώμια οὐ φῆ; ὅτι πρέσβυς ὑπάρχεις εἰς Θεὸν ἅπασι· μεθ' ὧν καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ σοῦ οἴκέτου, ἀνθ' ὧν καὶ ἀγαμέλπω, καὶ ἐν ψόδαϊς Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

Εν συμφοραῖς λαμπρότερον ἡλίου, ἐναπαστράπτει σου τὸ φῶς, τῆς κραταιᾶς προστασίας, διασκηδάζουσα τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου· διὸ καὶ ἀναμέλπω, καὶ ἐν ψόδαϊς Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

Εν γυναιξὶ σὺ μόνη ἐκληρώσω, θαῦμα πανθαύμαστον ἄγνή, τεκοῦσα καὶ μὴ φθαρεῖσθαι τὴν παρθενίαν σου· ὁ ὑπὲρ φύσιν γὰρ τὴν φύσιν καινοτομῶν, αὐτὸς Θεὸς ἀπάντων ὁ κυηθεὶς· διὸ σε πιστεῖ καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Πάντες ὁμοῦ τὸ χαῖρε σοι βοῶμεν, ὡς γεννησάσῃ τὴν χαρὰν, καὶ βραβευθεῖσθαι πρεσβείᾳ πᾶσι τοῖς πέρασιν, ὡς καὶ ἐμοῦ προστασία τοῦ σοῦ οἴκέτου. Τοιαύτη σου ἡ χάρις· διὸ σε ἐν ψόδαϊς Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Πρόσόμωρον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ἣν ἑώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην προφῆτης, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος· Χαίρε ἐξοχὸν ἄκουσμα· παράδοξον θαῦμα· Χαίρε στάμνε πάγχευσε τὸ μάννα φέρουσα· Χαίρε θησαυρὲ πενομένων· Χαίρε ἀσθενούντων ἡ ρῶσις· Χαίρε δυστυχούντων ἡ ἀνόρθωσις.

Χαίρε ἡ ἀένναος πηγὴ, τοῦ χρυσαυγεστάτου Παρθένε, καὶ θείου νάματος· Χαίρε ἡ ἀντίληψις καὶ προστασία βροτῶν· Χαίρε ἅγιον οἶκημα, τοῦ πάντων Δεσπότη, σκευὴς κα-

θαρώτατον, μῦρον πολύτιμον· Χαῖρε ὁ Θεόδροσος πόκος, πάλαι Γεδεών ὃν προεῖδε, Πνεύματι τῷ θεῷ ἐλλαμπόμενος.

Χαίραις τοῦ ἐλέους ποταμέ· Χαῖρε μυστηρίων διόπτρα καὶ θύρα Πάναγνε· Χαῖρε ἀνεξάντλητε γλυκεῖα θάλασσα, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· Χαῖρε αἰδίων, στεφάνων ἡ πρόξενος, θεοπρέπων τε γερῶν· Χαῖρε τὸ ἐγκώμιον Κόσμου, παντὸς ἐγκωμίου καὶ λόγου, ἀσυγκρίτῳ μέσῳ ὑπερέχουσα.

Ἀρόν σου τὰς χεῖρας ἀγαθῇ, πρὸς τὸν σὺν υἱὸν καὶ μαστούς σου, οὓς περ ἐθήλασε, δεῖξον, καὶ σπαργάνων τε, τοῦτον ὑπόμνησον· τὰ ἐκείνου ἀνάμιξον, τοῖς σοῖς Θεοτόκε, τὸν σταυρόν, τοὺς ἡλούς τε, τὴν λόγχην αἵματα, τραύματα καὶ ἅπαντα πάθῃ· καὶ οὕτως ἰλέωσον τοῦτον, ἐφ' ἡμῖν καὶ ῥῦσαι τῆς κολάσεως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-

ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ.

Κατ' ἀλφάβητον· ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἤχος β'. Ἐν βοῇ κατέστρωσέ ποτε.

Ἀμβροσίας κόσμῳ τὴν τρυφὴν, χαῖρε ἡ πηγάσασα, Θεογεννήτρια χαῖρε Παράδεισε, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ξύλον Δέσποινα ὃ καὶ βλέψαι ἀξίωσον, καὶ κατατρυφήσαι, πάντας τοὺς πιστῶς ὕμνοлогοῦντάς σε.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, ἡ πιστοῖς παρέξασα, Θεογεννήτρια χαῖρε τῷ τόκῳ σου, τῷ ἀρρήτῳ Πάναγνε, χαρμονῆς ἡμᾶς αἰωνίου ἀξίωσον, χαῖρε τοῦ βοᾶν σοι, κεχαριτωμένη μεσιτείαις σου.

Γηθοσύνης χαῖρε σοι σεμνῇ, βάτε ἀκατάφλεκτε. Θεογεννήτρια πόθῳ τοῖς κρᾶζουσι, βοηθὸς γενήθητι, μεσιτείαις σου, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, πονηρευομένων, ἀπὸ συστροφῆς ἡ παντευλόγητος.

Ἀναξίων πρόσχες οἰκετῶν, ταῖς οἰκτραῖς δεήσεσι, διηκνῶς ἐκβοῶντων σοι Πάναγνε· χαῖρε θεία τράπεζα, ἄρτον φέρουσα τῆς ζωῆς Θεοδύμνευτε, οὐ ἐπαπολαῦσαι, πάρεξον ἡμῖν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Δοχεῖον χαῖρε μύρου τοῦ οὐρανοῦ· ὁ τόκος ὁ θεόδροσος χαῖρε Κόρη· κραταίωσον τοὺς δούλους σου χαῖρε ψάλλειν, ἡ φῶς ἀπρόσιτον Θεογεννήτρια, τοῖς ἐν σκότει λάμψαισα τῷ

θείῳ τόκῳ σου.

Εκλύτρου τῶν διψῶντων αἰσχύνῃς πληῖσαι, ψυχὴν μου ἵνα χαῖρε ἀπηλπισμένων, ἐλπίς ἀναβοῶ σοι χαῖρε λυχνία, καὶ ὄρος ἅγιον Θεοχαρίτωτε· Χαῖρε τὸ διάσωσμα τῶν τιμῶντων σε.

Ζωὴν ἢ τὴν ἀνώλεθρον χαῖρε κόσμῳ, ἐκβλύσασα τῷ τόκῳ σου χαῖρε πύλῃν, διάρασά ἀνθρώποις τὴν οὐρανίαν· βοῶντας χαῖρέ σοι Θεογεννήτρια, αἰωνίου ἐμπλησον χαρμοσύνης ἡμᾶς.

Θεόδητον παλάτιον χαῖρε Κόρη, ἀγλάισμα τοῦ γένους καὶ προστασία· Κυρία χαῖρε Κόσμου καὶ θεία σκέπη· τὸ χαῖρε ὅπως σε, ἀπαύστως μέλπωμεν, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων ἐξελοῦ ἡμᾶς.

ὠδὴ, δ'. Ἐκλυθας.

Η ἐμψυχος κιθαρὸς χαῖρε πλάκας τῆς χάριτος, θεοτεύκτους φέρουσα, Θεοχαρίτωτε χαῖρέ σοι, πόθῳ τοὺς κραυγάζοντας, δεινῶν παντοίων, ῥυθθῆναι καθικέτευσ.

Θεόμορφον καὶ θεϊότατον χαῖρε ἀνάκτορον, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ νοσημάτων ἐκλύτρωσαι, χαῖρε τοὺς βοῶντάς σοι, τετυρωμένον καὶ πῖον ὄρος Πάναγνε.

Ιάσεων χαῖρε Κόσμῳ πηγὴν ἢ ἐκβλύσασα· χαῖρε λύπην λύσασα τῶν Προπατόρων τῷ τόκῳ σου· ἀλλ' ὡς προστασία μου, μανίας ῥῦσαι καὶ βλάβης ἐχθραίνόντων μοι.

Ακράδαντον χαῖρε τεῖχος, πιστῶν ἄβυσσον, τοῦ ἐλέους τέξασα, Θεογεννήτρια ἐπιδε, πάντας δεομένους σου, καὶ τρικυμίας τοῦ βίου ἀπολύτρωσαι.

ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Κατὰ παθῶν, ἐξανάστησον Κόρη τῶν ὀλεθρίων, πόθῳ τοὺς τὸ χαῖρέ σοι ἐκβοῶντας, αὐγὴ ἡμέρας, μυστικῆς χαῖρε ὄρος, Θεογεννήτορ ἀλατόμητον· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐχῆς ἢ λύτρωσις.

Λύσις ἀρᾶς, παντευλόγητε χαῖρε ἀμαρτανόντων, χαῖρε ἱλαστήριον χαῖρε βάθος, τοῦ θεοῦ ὕψους δυσανάβατον, χαῖρε ἀσθενούντων Θεοχαρίτωτε, ἱάσις ἡμᾶς νοσημάτων ἀπάλλαξον.

Μετά Θεόν, τοῖς βοῶσί σοι χαῖρε ἢ ἐλπίς καὶ σκέπη· χαῖρε ἐνδιαίτημα θείας δόξης· παραμυθία τῶν ἐν θλίψει χαῖρε· πάσης βλάβης ἀγνὴ καὶ θλίψεως, λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας.

Νέκταρ πιστοῦς, ἢ ποτίσασά· χαῖρε, παλινζωίας· Χαῖρε τοῦ ἀδύτου φωτὸς νεφέλῃ· λυχνία χαῖρε, φωτισμὸν τοῖς ἐν σκότει, παρασχοῦσα Θεογεννήτρια· σκότους ἐξωτέρου ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

ὠδὴ, ε'. Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Νεῦσον αἰτήσῃ τῶν χαῖρέ σοι, ἐπιβοῶντων γέφυρα δι' ἧς, περαιοῦται Κόρη πανσεβάσμιε, τῶν σῶζομένων πληθὺς θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ε

μεν, καὶ ἀρᾶς προπατορικῆς, ἄχραντε ἐρρύσθημεν.

Ορεξον χεῖρα τοῖς χαῖρέ σοι, ἐπιθῶσι πάναγνε αἰεὶ, καὶ παντοίας βλάβης καὶ κακώσεως, ῥύσαι Παρθένε ἡμᾶς, καὶ φρικτῆς κολάσεως.

Αδοντας χαῖρε τῷ κράτει σου, ἀπὸ παντοίας ῥύσαι συμφορᾶς, καὶ εἰρήνης Κόρη πολυμήντε, τὸν τῆς εἰρήνης Θεόν, ὡς τεκοῦσα ἐμπλήσον.

Κάθισμα. Εὐσεπλεγχίας ὑπάρχουσα.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε Μητέρα, τίκτουσαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργόν, τὸν διδόντα τροφήν πάσῃ σαρκί; ὦ τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουδικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου Θεοτόκε, κεχαριτωμένη πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ἐπὶ πειρασμῶν, φλεγομένους ἡ πηγὴ τῶν τεραστίων, σὴ μεσιτεία καταδρόσιον Θεοχαρίτωτε ἄδοντας· χαῖρε ἡ ὀμβρήσασα Κόσμῳ σωτηρίας τὰ νάματα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε πιστῶν προσφυγὴ.

Ρημάτων σεμνῇ, τῶν τὸ χαῖρέ σοι ψυχῆς ἐν εὐφροσύνῃ, ψάλλοντων Κόρη Παναμώμητε, Θεογεννήτρια ἄκουσον, πάσης προσβολῆς ἐναντίας, ῥυομένη τῷ κράτει σου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν εἰσαεῖ.

Σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε δόξαν ἡ βροτοῖς διηγούμενη· λυχνία χαῖρε Παρθένε τῆς χάριτος, πλάκας ἡ κατέχουσα Κόρη, τῆς ζωῆς χαῖρε τράπεζα, ἄρτον οὐράνιον ἡμῖν, παρεχόμενη αἰεὶ.

Σκοτίας κρημνοῦ, τῶν αἰρέσεων ἡμᾶς Παρθένε ῥύσαι, βοῶντας χαῖρε στυλὲ πύρινε, Θεογεννήτρια λήξεως, δεῖξον δέ αἰεὶ κληρονόμους, οὐράνιου τοῦ ψάλλειν σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τράνωσον γλώσσας τὰς ἡμῶν, χαῖρε Πάναγνε βοᾶν ἐλπίς τοῦ Κόσμου, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος τοὺς σούς οἰκέτας ἀγνή, ποικίλλων συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἐξελοῦ καὶ τρίβους, ὡς πόδειξον ἐνθέους.

Υψιστον χαῖρε τοῖς βροτοῖς, σωματώσασα Θεὸν ἀφράστῳ τρόπῳ· τῶν πιστῶν χαῖρε σκέπη· τοὺς σέ ὑμνοῦντας αἰεὶ, Παρθένε κληρονόμους ἐργασαί, τῆς ἐπουρανίου τρυφῆς καὶ βασιλείας.

Φρύαγμα σέβσον καθ' ἡμῶν, ἐπεμβαίνειν ἀφειδῶς ὀπλιζομένων· ἵνα χαῖρε βοῶμεν, σοὶ Θεομήτορ αἰεὶ, τῇ μόνῃ ὑπερτέρα Κτίσεως, πάσης ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης Κόρη.

Ἰνα φωναῖς περιχαρῶς, ἀναγγέλωμεν τὰ σὰ πηγὴ ἐλέους, μεγαλεῖα ἐκ νόσου, Παρθενομήτορ τῇ σῇ, πρεσβεῖα ἐξελοῦ τὸ χαῖρέ σοι, ἐπιβωμένους ὑπερευλογημένη.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν ἐλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χριστοῦ χαῖρε ἐμψυχος, ἡ βίβλος τοὺς ἐκ πόθου σοι, ἐκβοῶντας τὸ χαῖρε Θεοχαρίτωτε· χαῖρε τὸ κατὰ σκιν ὅρος, ὡς ἐπὶ σοὶ θεμένους ἐλπίδα, ἡμᾶς παντευλόγητε, δυσχερείας πάσης λύτρωσαι.

Πυχῆς φωτισμὸν ἡμῖν, καὶ τῶν σωμάτων ἴασιν, τοῖς τὸ χαῖρε βοῶσί σοι Παναμώμητε, πάρεξον ταχέως λυχνία ἡ θεαυγῆς, καὶ στάσιν λιταῖς σου, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, δεξιᾶν ἡμῖν ἐξαίτησον.

Πσθεῖς κατενῆνεγμαί, πρὸς αἶδην ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ χεῖρα πρὸ τέλους Θεογεννήτρια, δίδου μοι βοῶντί σοι χαῖρε ἡ φωτεινὴ, νεφέλη καὶ πάσης, μανίας ἐξάρπασον, τῶν μισούντων με Θεόνυμφε.

Οὐδεὶς ἐν σοὶ πέποιθε, καὶ κατησχύνθη πώποτε, Ἀειπάρθενε Κόρη Θεοχαρίτωτε. Ὅθεν τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῷ σῶ ναι, καὶ πόθῳ βοῶντας, Ἀγγέλου τὸ χαῖρε σοι, μὴ ἐλλίπης περιέπουσα.

Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ὁ αἰεῖρρος ποταμὸς, χαίροις ἀνεξάντλητε κρήνη, πλήρης ὑδάτων πολλῶν· διὼν κατερδεύεται ἡ κτίσις ἅπασα· καὶ καρδίαι εὐρραίνονται, τηκόμεναι δίψει, καὶ φλογμῷ κρατούμεναι τῶν παραπτώσεων· Χαίροις φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη, καὶ τρεπνὸν παλάτιον Κόρη· Χαίροις τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Χαῖρε παναγία ἀπαρχή, ἀνθρωπίνου γένους Παρθένε, ἐξ ἧς ἀνέπλασε, φύσιν βροτῶν ἅπασαν, Χριστὸς ὁ Κύριος· Χαῖρε γῇ ἀγεώργητε, καὶ ἄρουρα θεία, ἡ καρποφορήσασα ζωῆς τὸν ἄσταχυν· Χαῖρε Προφητῶν ἡ διόπτρα, Χαῖρε Ἀποστόλων ἡ δόξα· Χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κραταίωμα.

Χαῖρε τῆς ἀκρίστου καὶ κτιστῆς, φύσεως μεθόριον μόνη ἀγνή ὑπάρχουσα· Χαῖρε πολυσύνθετον χαρίτων Πάναγνε· Χαῖρε ἐμψυχος Δέσποινα, καλῶν ἀγαθῶν τε, ἀνακεφαλαίωσις· Χαῖρε ἐστία κοινὴ, θείων ἀνθρωπίνων τε ἅμα, καὶ Ἀγγελικῶν Θεοτόκε, δωρεῶν καὶ μέγα οἰκητήριον.

Πλήσον εὐφροσύνης τὴν ἐμήν, νῦν Θεοκυῆτορ Παρθένε, καρδίαν δέομαι· ἤλθοσαν γὰρ ὑδατα, ἕως αὐτῆς ἀληθῶς, εἰς ἵλυν ἐνεπάγην δὲ βυθοῦ ἀπωλείας, ἥδη καὶ εἰς πέταυρον αἵδου προσήγγισα· σὺ οὖν ὡς τῷ Πέτρῳ μοι χεῖρα, ὄρεξον ἀνύμφευτε Μήτηρ, τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ σῶτόν με.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ Παρθένῳ μέλισμα ἐξαδῶ τρίτον. Μανουήλ.

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλοι.

ΤΟΝ βυθὸν ὡς τεκοῦσα, τῆς ἀμετρήτου σοφίας, εὐλογημένη Μαρία, φωτισμὸν δίδου μοί, καὶ λόγον ἔμπνευσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σου τὰ παμφοῦ μεγαλεῖα· ἅπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Η θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἰταμότητα ἄδου, καταβαλοῦσα τελείως, τοκετῷ πάναγνε, ὑπεραγίῳ τῷ σῶ, καὶ ἡμᾶς ζωώσασα· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Η φαμεστώτη πύλη, ἐξ ἧς πυρὸς ἀναλάμψας, μέγας προῆλθεν ἀβρότοις, καὶ πιστοῖς ἠγάσας, καὶ τῶν δαιμόνων βωμούς, πάντας κατενέπρησε· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ανεζώσας Εὐαν. καὶ Ἀδάμ τεθνηκότας, τῇ δεινῇ παραβάσει, τῆς ζωῆς τὴν πηγὴν ἀποτεκοῦσα Χριστὸν, τὸν ὄντως Θεὸν ἡμῶν· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοι ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ωδὴ, γ'. Ὁ ἔκ μὴ ὄντων.

Ποῦ κινδύνων παντοίων καὶ συμφορῶν, τοὺς ὑμνοῦντας Δέσποινα, τὸν πανάγιον τόκον σου· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Θαυμάστωσόν σου τὰ πλούσια ἐπὶ ἐμέ, ἐλέη καὶ χεῖρά μοι βοηθείας χορήγησον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Επλήρωσάν με τὰ βέλη τοῦ δυσμενοῦς· ἀλλὰ θεία νεύσει σου, ἐν ὑγείᾳ βελτίωσον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Τοῦν ὑποτάξας κινήσει τῆς σαρκὸς, ἀχλύς ἐμπέπλησμαι· σὺ δὲ κάθαρον, λάμπρυνον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Ωδὴ, δ'. ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Μῖσον τοῦ Θεοῦ, καὶ βροτῶν ἐγένου πανύμνητε, καὶ τοῦ πλάστου ἐξαποικισθὲν, τὸ πλάσμα ὑπερφυῶς κατηλλάξας· ὅθεν ἐκβοῶμεν σοι· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν

πυρσεύουσα.

Ενθες χαρμονήν, τῇ πολυδυνῇ καρδίᾳ μου, κατακρατηθείση λυπηροῖς, τεῦ εἰς τὸν κόσμον τὸν φθόνον σπείραντος· ὅπως Κόρη μέλπω σοι· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Αύτρωσαι δεινῶν, τῶν περικυκλούντων με Πάναγνε, καὶ μηδὲ ἐόντων μου τὸν νοῦν, ὑμῶν ὑφαίνειν τῇ θεῖᾳ δόξῃ σου· ἵνα πόθῳ κράζω σοι· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Πλεων ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱεσίοις ἀπέργασαι, Κόρη τὸν υἱόν σου καὶ Θεόν, ἵνα ῥυθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ σοὶ αἰεὶ κράζωμεν· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Ὡδὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὀρβίζω.

Στοιχείων κράσιν, πρὸς ὑγιᾶ δούλου τοῦ σοῦ, Κόρη κατάστασιν εὐχαῖς σου ποίησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίδιον, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Μὴ μετελθέτω, λοιμώδης νόσος Παρθένε σὸν λαόν· ἀλλ' ὡς φιλεῦσπλαγχνος ἄτρωτον φύλαξον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίδιον, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Αχραντε Κόρη, νόσων παντοίων με ἀπάλλαξον δοῦλον τὸν σόν, καὶ περιφρούρησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίδιον, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Εν κλίνῃ νόσου, κατ' ἄμφω κείμενον ἀγνήν, θᾶπτόν με ἔγειρον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίδιον, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Ὡδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Εὐλον καὶ φυτόν σε αἰθιαλές, ἔγνωμεν Κόρη, τὴν ζωὴν ἐξανθήσασαν, χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, τὸν ποταμόν τοῦ ἐλέους· ὅθεν Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Αφλεκτον τὴν βᾶτον ἐν τῷ Σινᾷ, τῆς σῆς λοχείας ἀγνήν τύπος ἐφύλαξε· καὶ ἡμᾶς τῇ σκέπῃ σου, ἐκ πάσης ῥύου ὀδύνης· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Δάκρυσι προπίπτω σοι ἀγαθῇ· καὶ ἐκβοῶ σοι ἐλέησόν με Δέσποινα, τὸν πολλαῖς ὑπεύθυνον, ἀμαρτίαις καὶ πάθεσιν· ἵνα ὡς Θεοτόκον σε κυρίως σέβωμαι.

Σκησε χαρίτων ἐν σοὶ πηγῇ· διὸ χάριτας νέμεις τοῖς σέ γεραίρουσι· καὶ ἐμοῦ χαρίτωσον, δαψιλῶς Κόρη τὴν καρδίαν· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομαι.

Κάθισμα. Θεῖας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ παράδεισος διηνητισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανύμνητε· τὸν γὰρ Θεόν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάξεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ, ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Τὸ μέγα χριστιανῶν, σὺ εἰ ἱλαστήριον, πρὸς τὸν Θεόν καὶ Δημιουργόν, τὸν ἐκ σοῦ ἀφράστα τεχθέντα ἀγαθὴν, καὶ μεσίτις ἀπαύστως· ὅθεν σοὶ χαῖρε κράζομεν, δοξῆς θρόνε ἡλιόμορφε.

Ράβδος Μωσέως ποτέ, σὲ προανετύπωσεν, ἐκ τῆς δεινῆς καὶ εἰδωλικῆς, πλάνης πρὸς τὴν θείαν ἀλήθειαν ἀγνή, ἡμᾶς ὁδηγήσασα, διό σοι χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Ιλέωσον μητρικαῖς, λιταῖς σου πανάμωμε, τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ οἰκέταις σου ἡμῖν· καὶ νόσων ἀπάλλαξον· αἶψά γάρ χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Τύποι τὸ πρὶν Χερουβὶμ, κιβωτὸν ἐσκίαζον· σοὶ δὲ ἀγνή ἡ πανσθενουργός, ὑψίστου ἰσχύς ἐπεσκίασε σαφῶς, ὡς ναὶ θεότητος· διό σοι χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

ὠδὴ, η'. Ἀστέκω πυρὶ.

Ο θεῖος Δαβὶδ σὺς προπάτωρ, φάσκει ἐλαλήθη περὶ σοῦ δεδοσμένα, τοῦ Θεοῦ ἡ ἐμψυχος πόλις, δόξαν ἦν ἐπλούτισας προαγγέλλων· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Νοσοῦντα ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐξ ἀπροσεξίας Θεομῆτορ, τῷ ἐλέει σου με νῦν, ἔγειρον τῆς κλίνης· ὅπως πιστεῖ πάντοτε ἐκδοῦ σοι· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Μόνη ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, τῆς ἐμῆς ἀνέθηκα Παρθένε σωτηρίας· καὶ ἐν σοὶ ῥυσθῆναι προσδοκῶ, λύπης καὶ κακώσεως ὅπως μέλπω· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ανάστειλον Πάναγνε Κόρη, τὰς κακὰς ἐχθρῶν ἐφόδους τῇ σῇ δυνάμει, εἰς αἶψά μοι διανοχλούντων, εὐθὺς δολιφρονεῖν ἵνα μέλπω· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ὁ Βίρμός.

Αστέκω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμολπον, εὐλογεῖτε.

ὠδὴ, θ'. Κανὸν τὸ θαῦμα.

Ναμάτων θείων γνώσεως τῆς σῆς, τὴν αἰὶ διψῶσάν μου ἐμπλησον Κόρη ψυχὴν, πρὸς πόθον ἰθύνουσα ἀγνή τοῦ υἱοῦ σου, καὶ λυτρουμένη ταύτην ἐπηρείας ἐχθρῶν, ὁρατῶν ὁμοῦ καὶ ἀοράτων· νεύσει γὰρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Ο πάντων Κτίστις καὶ δημιουργός, κατασκηνώσας ἐν σοὶ ἀβρότῳ Κόρη, ἀγνή οἰσίαν τὴν βρότιον, ἐκάθηρε πᾶσαν, τῆς προπατορικῆς τε καὶ ἀρχαίας ἀρᾶς· διό καμὲ ῥύσαι ἐκ κινδύνων· νεύσει γὰρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Υπερθεν πάντας σώξεις τῶν δεινῶν, καὶ κακώσεως τῇ κραταιᾷ σου Κόρη χειρὶ, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σου τὴν θείαν λοχείαν, καὶ ἦν ἐκτήσω δόξαν ἐκ τοῦ πάντων Θεοῦ· καμὲ νῦν φυλάττοις σε ὑμνοῦντα· νεύσει γὰρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Ααὸς καὶ κληρὸς προσπίπτει ἀγνή ὁ Χριστὸν υἱός, οἰκετικῶς ἐλέει τῷ σῷ, καὶ τὴν σὴν βοήθειαν νῦν ἐπικαλεῖται, λαιμῶδους νόσου, θᾶπτον λυτρωθῆναι δεινῆς, λιμοῦ τε καὶ δυσμενῶν ἐφόδου· νεύσει γὰρ μόνη τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσεται.

Προσόμοια. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρέ σοι πάντες ἀνακραῖζομεν Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε ναὶ Κυρίου· Χαῖρε Δέσποινα ἡ κεχαριτωμένη· Χαῖρε τὸ φῶς ἀβρόντως ἀστράψασα, τὸ φωτίσαν τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης.

Χαῖρε τῶν ἀθλητῶν λαμπρότατον στεφάνωμα, ἀγνή Παρθενομήτορ· Χαῖρε Κυρίου ὁρόνε· Χαῖρε πάντιμε ὑπερδεδοξασμένη· Χαῖρε σκιὰν τοῦ νόμου ἡ παύσασα, ὡς τέξασα τὸν τοῦ νόμου δοτῆρα.

Χαῖρε ἀγνή τὸν ἥλιον εἰσάξασα, τοῖς ἐν σκότει κειμένοις· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ καρδίας· Χαῖρε παρθένων τὸ ἐνθεον ἀγλαΐσμα· καὶ ὀρθοδόξων ἀπάντων προστασία.

Κινδύνων τῷ πελάγει νῦν κλυδωνιζόμενον, τὸν δοῦλόν σου παρθένε, καὶ συμφορῶν τῷ πλήθει, ῥιπιζόμενον, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, τῶν αἰκτιρμῶν τέξασα, τὸ πέλαγος τὸ ἀμέτρητον Κόρη.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Θρηνεῖν τὸ κέρδος τοῦ βίου καθ' ἡμέραν.

Ὡδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

ΘΛΙΨΕΣΙ προσπαλαίειν ἐν βίῳ κάλλιστον, εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς· διὰ τοῦτο Θεοτόκε, οἱ ἐν θλίψεσιν ὄντες, αἰεὶ σε βοηθὸν καλοῦμεν, ἀκαταπαύστως κράζοντες· Δέσποινα μὴ παρίδης, τὴν δέησιν τῶν δούλων σου.

Ρίζα κακῶν ἀπάντων, ἐν βίῳ πέφυκεν, ἡ φιλάργυρος σπουδὴ· ἥς τὸ κέρδος ἀπεδείχθη, τοῦ Ἰούδα ἀγρόνη· διὸ οἱ τῷ Χριστῷ δουλεύειν, εἰλικρινῶς βουλόμενοι, ῥίψωμεν ταύτην πόρρω, διὰ τῆς Θεομήτορος.

Ηλιος ὡς ἐν πόλῳ ἄλλος δέδεικται, ἡ ἀκτήμων βιωτὴ, ἀρετῶν κατακοσμοῦσα τὸν πολύμορπον κύκλον· διὸ οἱ τῶν παθῶν τῷ σκότει, αἰεὶ συμποδιζόμενοι, ταύτης τῇ φωταυγίᾳ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν.

Νῦν με ψυχοφθόρων ζάλη κατέλαβε, καὶ ἀτόπων λογισμῶν, καὶ πρὸς βάρβαρον καθέλκει, καὶ βυθὸν ἀπωλείας· σὺ οὖν γενοῦ μοι κυβερνήτης, καὶ πρὸς λιμένα ἱθυον, θείον με Παναγία, καὶ μακαρίαν εὐκλειαν.

Ωδή, γ'.

Τὸ στερέωμα.

Ἐλιπάνθημεν, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, πανύμνητε πάθεσιν οἱ παχυνθέντες, καὶ Θεοῦ τὰς ἐντολάς κατελίπομεν.

Ἰσχυρώτατον, τῆς βασκανίας τὸ πάθος, ἀπτόμενον ἄχραντε καὶ τῶν ἀρίστων, οὐ ῥυσθῆναι δυσωπῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Νηπιόφρονες, οἱ διὰ δόξαν ματαίαν, τὴν ἀσκησιν ἄχραντε πεπονημένοι· ὦν μερίδος διὰ σοῦ λυτρωθείμεν.

Τὸν ἐλπίζοντα, καὶ καταφεύγοντα πίστει, πρὸς σέ θεονύμφευτε μὴ ὑπερίδης· ἀλλὰ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

Ωδή, δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανός.

Οράσει με ὁ Σατᾶν, ἐν Παραδείσῳ ποτέ, θεογεννητορ εἶλεν ὡς αἰχμάλωτον Παρθένε. Καὶ νῦν δὲ τῇ ὁράσει πειρᾶται ἄχραντε, συλῆσαι τὸ θεῖον τῆς ἀγνείας ἐνδυμα, καὶ ἐπενδύσαι χιτῶνα, τὸν τῆς ἀμαρτίας με.

Κατέπηξεν ὁ ἐχθρὸς, ἐν πάσῃ τῇ αἰσθήσει μου, τὰς μαγγανείας ἐαυτοῦ Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δι' αὐτῶν καθέλκει με Κόρη εἰς θάνατον· ἡ μόνη τετοκυῖα τὸν λόγον, τὸ μέγα κῆτος χειρωσάμενον, ἐκ τῶν αὐτοῦ πολυπλόκων δικτύων ῥῆσαί με.

Ἐγκάθηται ἐφ' ὁδοῦ, σαρκὸς ἐν τοῖς κινήμασιν, ὅφρις ὁ δόλιος ἐχθρὸς, καὶ ἐπιβάτη νῶ προσεπιτίθεται, κεντῶν ἀπροσδοκῆτως Παρθένε, τῷ κέντρῳ τῶν παθῶν, καὶ θάνατον τὸν ψυχικόν μοι προσάγει· διὸ βοήθει μοι.

Ρομφαία με ἡδονῆς, καταβαλεῖν φθονερῶς, ἐπιζητοῦσιν οἱ ἐχθροί· ἔτειναν γάρ μοι τόξον, ψυχοφθόρον αὐτῶν, καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασαν σκευὴ θανάτου· ἐν σιδηρᾷ ῥάβδῳ σου, οὓς κεραμῆως ὡς σκεύη, σύντριψον Δέσποινα.

Ωδή, ε'.

Ὅς εἶδεν Ἡσάκας.

Αολίως με τῷ λείψ τῆς ἡδονῆς, ὁ δόλιος ἠγκίστρευσε καὶ ἰχθύν, ὡς ἄφωνον ἐσαγήνευσεν· ἀλλ' ἔχων φρουρόν σε ἀγνή, τῶν ἀρκύων καὶ δικτύων τῶν αὐτοῦ, ἐν τάχει ῥυσθῆναι, οἰκέτης σου δέομαι.

Ὁ μέγας ἐν ἰσχύϊ Θεός, καὶ ἐν ἐλέει πλούσιος ἀγνή, ὁ δι' οἶκτον σάρκα προσλαβόμενος, κράζει μετανοεῖτε, ὑμεῖς καὶ κληροῦσθε τὴν οὐράνιον ζωὴν· ἐγὼ δὲ τοῦ βίου, ταῖς ἡδοναῖς συμφύρομαι.

Συνήφθη τοῖς Ἀγγέλοις ἀγαθῇ, ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις ἐν σοί· ὅθεν πολιτείαν ζηλοῦσιν ἄνθρωποι, Ἀγγέλων ἐν παρθενία, καὶ ἀγνόητι βιοῦντες ἐπὶ γῆς· ὦν περ τῆς μερίδος, ἀξίωσόν με Δέσποινα.

Τὸ ἄτονον ἐπίσταται τῆς σαρκὸς, ψυχῆς τε τὴν ὁδὴν ἀγνή· καὶ τὸ τοῦ νοός μου σαθρόν καὶ ἄστατον, Παρθένε ἐλέους διὸ, καταξίωσον καὶ χάριτος τῆς σῆς, ἵνα σε δοξάζω, σωζόμενος τῇ σκέπῃ σου

Ωδή, ς'.

Ἐδόξέ σοι.

Οὐδόλως φρίττω, οὐδόλως τρέμω, τὴν μυστηρίων μετάληψιν διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσθενῶ συ-

νεχῶς ἀμαρτάνων.

Υγρὸν τὸν βίον, ὑλῶδη τρόπον, Θεοκυῆτορ μετέρχομαι· διὰ τοῦτο ξένος, τῶν Χριστοῦ εἰμι χαρισμάτων.

Βιοῦν οὐ θέλω, ἐστενωμένως, τῶν μοναχῶν νόμοις Δέσποινα, καὶ πλατεῖαν τρέχων, εἰς ὁδὸν εἰμι ἀπωλείας.

Ισχύς μου πᾶσα, καὶ ἡ ἐλπίς μου, φῶς καὶ ζωὴ καὶ παράκλησις, σὺ ὑπάρχεις Κόρη· διὰ τοῦτο εἰς σέ προσφεύγω.

Κάθισμα. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίω στόματι, καὶ ῥυπαρᾷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με βεβυθισμένον ταῖς ἀμαρτίαις· οἴκτειρον τῇ ἀπογνώσει θανατωθέντα· ἵνα κράζω σε· σωσμένος· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὠδὴ, ζ', σὲ τὸν ἐν πυρί.

Οταν ἐννοήσω πάναγνε, τὸ βῆμα τὸ ἀδέκαστον, καὶ λογίσωμαι τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους μου, ἐμαυτὸν ἀπελπίζω· ἀλλὰ σύ μου τὸν γνόφον καὶ ἀθυμίας τὴν ἀχλὺν, μακρὰν ἀπόρριψον.

Υπνου ῥαθυμίας ἄχραντε, καὶ ἀκηδίας ἐκλύσεως, ἐκ βρωμάτων ἀκρασίας συμβαινόντων μοι, τὴν διόρθωσιν δίδου καὶ ψυχῆς ἐγρηγόρει, καὶ κατανύξεις φωτὶ με καταλάμπρυνον.

Κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ δέδοικα, τῶν πειρασμῶν τὴν κάμινον, ὑφουμένην κατ' ἐμοῦ ὄρων ὁ ἄθλιος· ἀλλ' ἀπόσβεσον ταύτην. Παναγία Παρθένε, τοῦ ἐλέους δροσισμῷ, τῆς εὐσπλαγχνίας ὡς πηγῇ.

Απειρος πταισμάτων ζάλη με, κατέλαβε τὸν δαίλαιον, καὶ πρὸς χάος ἀπωλείας ἔλκει πάναγνε, κυβερνήτην τεκοῦσα, Θεομητορ Παρθένε, πρὸς ἀπαθείας τὸν λιμένα με καθόρμισον.

Ὠδὴ, η'. Ἀστέριον πυρί.

Θρηνῶν ὁ Δαβὶδ Θεομητορ, φόνον καὶ μοιχείαν, ἐμελῶδει ἐλέητόν με, ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου· ἐγὼ δὲ μυρίαὶς ὑπεύθυνος ἀμαρτίαις, πῶς σὺρω συγχώρησιν; εἰ μὴ σαῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἰλεωθεῖην.

Ημέραν ᾗς ἐξ ἡμέρας, τρέφομαι ματαίαις Θεοτόκε ταῖς ἐλπίσιν, ἐκζητῶν τοῦ μετανοήσαι· πάλιν συνηθεία δὲ κεχρημένος, τρέχω ὥσπερ κύων εἰς ἐξέραμα, πρὸς τὴν δυσωδίαν, πλθὼν τῶν ἀκαθάρτων.

Μετάνοια βίου δευτέρου, τίθησι συνθήκας ἐν Κυρίῳ Θεομητορ, καὶ ἀνίστησι τοὺς πτερόντας· τὸ πένθος καθαίρει, καὶ παριστάνει τούτους φωτεινοὺς τῷ πλάσαντι· μεθ' ὧν καὶ ταπτοίμην, ἐγὼ ὁ σὸς οἰκέτης.

Επλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου· ἤγγισε τῷ ᾄδῃ ἡ ζωὴ μου ἐλογίσθην, ὥσει ἄνθρωπος τοῖς ἐχθροῖς μου, μόνος ἀβουθήτης· ἀλλὰ δεῖξον κόσμου κραταῖα ἀντίληψις, ὡς ἀβουθήτων βοήθεια ὑπάρχεις.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστώτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωδηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα.

Ὡδὲ, β'.

Ἐν νόμῳ σιαῖ.

Ποῦν μοι δακρύων δώρησαι, Παρθενομῆτορ τῷ ἐμπαθεῖ, καὶ λύπην τῆς καρδίας, καὶ στεναγμὸν καὶ πένθος ψυχικόν· ὅπως πενήθσω τὸν νοῦν μου, τὸν νεκρωθέντα κακῶς, καὶ σπλαγχνισθεὶς ὁ υἱός σου, ἐγείρῃ τοῦτον ὡς Λάζαρον.

Αγνή παναγία Δέσποινα, ἡ τέχασα Χριστὸν ἐν σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, τὸν γυμνὸν ἀπάσης ἀρετῆς, τῶν ἀρετῶν τῇ Τριάδι, ταύτῃ με πλουτίσον, φόβῳ Θεοῦ κατανούξει, ταπεινώσει τε φρουρούσῃ με.

Νεκρῶσαι σαρκὸς τὸ φρόνημα, πᾶς λόγος θεηγόρος φησιν· ἐν τούτῳ γὰρ ζωοῦται ἡ ψυχή, καὶ τρέχει πρὸς Θεόν, καὶ τῶν σκητῶν ἐπιδαίνει τῶν οὐρανίων μονῶν· ὧν με τυχεῖν ἐκδυσάπει, τὸν υἱόν σου Θεογούμρευτε.

Νυκτὶ τῶν παλῶν σκοτούμενον, καταύγασόν με Δέσποινα, ἡμέρα ἀπαθείας· ἐκ νυκτὸς ὀρρίζει γὰρ πρὸς σέ, ἐν συντριβῇ τῆς καρδίας ἀγνή τὸ πνεῦμά μου· διότι φῶς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξανέτειλας τὸν Κύριον.

Προσόμοια. Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε τῶν Προφητῶν, τῶν θεῶν ἀγνή καύχημα· Χαῖρε παστὰς Κυρίου· Χαῖρε νεφέλη κοῦρη· Χαῖρε ἄχραντε Μήτηρ εὐλογημένη· Χαῖρε χαρὰ κόσμου καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε νίκος ὀρθοδόξων Ἀνάκτων.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, Κόρη τὸ κραταίωμα· Χαῖρε χρυστὴ λυχνία, καὶ μαναδόχε στάμνη· Χαῖρε ἄνθος τὸ τῆς πίστεως Παρθένη· Χαῖρε τὸ φῶς ἀόρητως κυήσασα· Χαῖρε θρόνε πύρινη τοῦ ὑψίστου.

Χαῖρε σκητὴν ἁγία· Χαῖρε τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· Χαῖρε ὄρος Κυρίου, ἀλατόμητον Παρθένη· Χαῖρε στέλεχος ἱερώτατον καὶ ἄσφαρτον· Χαῖρε Μήτηρ Κυρίου.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλήσον χαροπάροχες, καὶ θείας εὐφροσύνης· ὅπως αἰεὶ δοξάζω, τὴν σὴν Δέσποινα βεβαίαν προστασίαν, ὅτι οὐκ ἔχω ἄχραντε ὁ δοῦλός σου, πλήν σου ἄλλην ἐλπίδα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτη δέσις τῇ πανευκλεῖ Κόρῃ Φωτίου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλοι.

ΤΟΝ ἐν σοὶ ἀπορρήτως, Παρθενομῆτορ σκηνώσαντα, Θεὸν λόγον δυσώπει, τῶν παθῶν ῥύσασθαι τῆς ἀτιμίας με, καὶ δοῦναι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου καρδίᾳ, καὶ τῶν ὀφλημάτων μου τὸν ἱλασμόν παρασχεῖν.

Ρυπωθεῖσαν ἐξ ἔργων, ἀτοπωτάτων πανάχαρντε, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, ρυπτικοῖς νόμασι τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ταύτην ἀποκάθαρσεν, ναὸν αὐτὴν τοῦ ἁγίου, καὶ πανσέπτου Πνεύματος ἀποτελοῦσα φαιδρόν.

Ἰλαστήριον θεῖον, Θεοτόκε Παρθέने, ἐν αὐτῇ ἅπαντες πιστῶς προστρέχομεν, καὶ λύσιν εὐρίσκομεν τῶν χαλεπῶν ἐγκλημάτων, καὶ διασωζόμεθα ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Τὴν Παρθένον Μαρίαν, ὃ ψυχὴ μου τὴν ἔχουσαν, οἰκτιρμούς ἀμετρήτους, καὶ βροτοῦς σώζουσιν ἀπὸ ποικίλων κακῶν, εὐροῦσα προστάτιν σου, πρόσπεσον ταύτῃ βοῶσα, Δέσποινα πανάχαρντε σπεῦσον βοήθει μοι.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ἡ ἀνωτέρα τῶν οὐρανίων νοῶν, ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων ἄχαρντε, σὺ γενοῦ προστάτις μου, ἐν ὥρᾳ δίκης φρικτῆς Θεογεννήτορ.

Διὰ παντός σοι ἐκ βάθους μου τῆς ψυχῆς, κραυγάζω θεόνυμφε καὶ ἐπικαλοῦμαί σε· μὴ οὖν ἀπορρίψης με, ἀπὸ προσώπου τοῦ σου κατησχυμένον.

Ἐλέησόν με ἐλέησόν με ἀγνή, βοῶ σοι σὺν δάκρυσιν αἰεὶ καὶ προσκίπτω σοι τῶν παραπτωμάτων μου, λαβεῖν τὴν ἄφρσιν, δυσώπει πρὸ τοῦ τέλους.

Ἡ θεία πύλη τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, δι' ἧς διήλθε, καὶ κόσμῳ περανέρωται· πύλας μὴ διάνοιξον, τῆς κατανύξεως ἀγνή καὶ μετανοίας.

Ὡδὴ, δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς, κλονουμένους αὔραις τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς σωτηρίας ἀγνή, πᾶσαν ἀποτρέπουσα, καθ' ἡμῶν βλάβην, τοῦ δολίου δράκοντος.

Ιλεων ἡμῖν τὸν σωτήρα πάντων καὶ Κύριον, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθῇ, καὶ εὐμενῇ τοῖς δούλοις σου ποιήσον, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, καὶ ἱκεσίαις καὶ θερμαῖς δεήσεσιν.

Σύμμαχος ἡμῖν, καὶ προστάτις φάνηθι Δέσποινα, θραύουσα πολέμους πονηροῦς, τῶν νοητῶν ἐχθρῶν καὶ φυλάττουσα, ἀτρώτους καὶ σκέπουσα, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Τάχυνον ἀγνή, εἰς τὸ βοηθῆσαι καὶ ρύσασθαι, πάντας τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, ἀποφιμοῦσα γλώσσας δολίων ἀνδρῶν, καὶ ἡμῖν παρέχουσα, τῆς σωτηρίας τῆς σῆς τὴν ἀσφάλειαν.

ὠδὴ, ε'. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Παῦσον τὸν πόνον, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, καὶ τὰς ὀδύνας τοῦ σώματός μου πάσας, ἢ τὸν ψυχῶν ἱατρὸν τεκοῦσα, σωματῶν τε πανάμωμε.

Αμαρτημάτων, νύξ με συνέχει ἀγαθῇ, καὶ ἡδονῶν ὀμίχλη με καλύπτει· τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς πρεσβείας, Παρθένε καταλάμπρυνον.

Θάμασι θείοις, τῶν πρεσβειῶν σου Μαριὰμ, τὴν ἐκτακεῖσαν τῷ καύσωνι ψυχὴν μου, τῶν χαλεπῶν καὶ δεινῶν πταισμάτων, ἐπόμβησον καὶ σῶσόν με.

Εν σοὶ προστρέχω· μὴ με ἀπόσῃ ἀγαθῇ, μὴ δέ παρίδῃς, μηδὲ ἐξουδενώσῃς· ἀλλ' εὐμενῶς τῆς σῆς βοηθείας, τὴν χάριν μοι κατάπεμψον.

ὠδὴ, ς'. Ἄευστος ἐσχάτη.

Υπνος με κατέλαβεν ὁ δεινός, τῆς ἀμελείας καὶ συναθεῖ πρὸς θάνατον, ἀπωλείας Δέσποινα· αὐτῇ με διανάστησον πρὸς μετάνοιαν, καὶ σωτηρίαν δώρησαι.

Κύματα τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, διηνεκῶς με συνταράττουσιν ἄχραντες, πονηρῶν πνευμάτων τε, καταιγίδες βυθίζουσιν· ἀλλὰ στήριξον ἀπαθείας ἐν πέτρα με.

Αάμπρυνον τῷ φέγγει σου ἀγαθῇ, τὰ σκοτισθέντα τῆς καρδίας μου ὄμματα, λογισμῶν συγχύσεσι· καὶ φωτὸς υἱὸν ποιήσον· καὶ ἐν τόπῳ με φωτεινῷ κατασκήνωσον.

Εχουσα συμπάθειαν δαφιλῇ, καὶ εὐσπλαγχνίαν Θεοτόκε ἀμέτρητον, ταύτην εἰς τὸν δούλόν σου, τὸν σέ ἐπικαλούμενον νῦν ἐπίχει, πλουσίαν καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀμρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθε· νε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας, ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ὠδὴ, ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Εδιδάστησας ἐν γαστρὶ, τὸν στάχυν τὸν ἐνθεον, παναληθῶς Δέσποινα ἀγνή, καὶ τοῦτον ἐκύησας, πάντων εἰς βροτῶν σωτηρίαν ἅπασαν, ψυχὴν τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἐμπιπλῶντα καὶ σώζοντα.

Ιλύος τῆς τῶν παθῶν, καὶ βυθοῦ τῶν θλίψεων, καὶ πειρασμῶν τῶν βιωτικῶν, ἔλκυσον ἡμᾶς πρὸς ἀπάθειαν ἀγνή, καὶ χαρὰν εὐφρόσυνον, εὐλογημένος κράζοντας, ὁ καρπὸς τῆς

κοιλίας σου.

Κοιλάδων τῶν κοσμικῶν, ὡς κρῖνον ἐν μέσῳ σε, καὶ ἀκαθῶν τῶν βιωτικῶν, ὡς κοκκοβαεῖς, ῥόδον εὖρομον ἀνθοῦν, ὁ Θεὸς εὐράμενος, ἐν σοὶ σαφῶς ἐσκήνωσε, καὶ ἡμᾶς ἀγνὴ εὐωδίασεν.

Ο πύλην σε μυστικὴν, οἰκίαν προθέμενος, καὶ ἐπιστὰς ξένως τοῖς ἐν γῇ, διὰ σοῦ ἀγνὴ θύραν δέδωκε βροτοῖς, πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν, τὴν αἰωνίαν ἅπαντας, ὡς οἰκτίρων καὶ τῶν ὅλων Θεός.

Ὡδὴ, η'.

Τὸν συμβολικῶς.

Ρῦσαι με Πανύμνητε πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ δυσχερείας βιωτικῆς, καὶ τὴν σὴν μοι παράσχου σκέπη τὴν σωτήριον.

Η φωταγωγὸς τῶν ἐν σκότει Μαρία σεμνὴ, τὰ ὄμματα φώτισον, τὰ τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῶν παθῶν μου τὸν ζόφον, φωτὶ σου σκεδάζουσα.

Φύλαξον ἡμᾶς ἐπιτηρείας ἐχθρῶν ἀσινεῖς, τοὺς πίστει τὸ ὄνομα, τὸ σὸν προσκαλουμένους σεμνὴ, γλωσσαλγίας τὰς τούτων ριμοῦσα καὶ τὰ στόματα.

Σὺ τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων τεκοῦσα σαρκὶ, ἰσχύεις καὶ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάχραντε· διὸ μελλούσης ἡμᾶς ρῦσαι κατακρίσεις.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν συμβολικῶς ἐν εἶδει Ἀγγέλου, καταβάντα Θεόν, καὶ τὴν φλόγα τινάξαντα ἐκ μέσου τῆς καμίνου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ὡς Κτίστιν καὶ Κύριον.

Ὡδὴ, θ'.

Ἐν νόμῳ σιᾷ.

Τοὺς νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, καὶ τὰς σωτηρίους ἐντολὰς παρέβην σου οἰκτίρμον· καὶ πτοοῦμαι σου τὸ φοβερὸν βῆμα, ἐν ᾧ περ καθίσας κρινεῖς τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ δωρεάν με σῶσον Λόγε, σὴς Μητρός δεήσειςιν.

Ισχύς μου ἐλπίς καὶ ὑμνησις, κράτος καὶ σωτηρία μου Θεόνυμφε Μαρία, ὁρατῶν με λύτρωσαι ἐχθρῶν, καὶ δυσμενῶν ἀοράτων, ἐπιζητούντων με θηριωδῶς διασπᾶσαι, καὶ εἰς τέλος ἀπολέσαι με.

Ο βίος μου ὅλος ἄχραντε, ραθύμως ἐκτετέλεσται καὶ ἤγγισα τῷ ᾧ, νῦν τῆς ἀπογνώσεως ἀγνὴ· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ ἐάτης με ἐν τῇ τοιαύτῃ κακώσει, τὸν προσεύγοντα τῇ σκέπῃ σου.

Υἰὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα, Παρθένε Παναγία, τὴν ἐμὴν ἐλέησον ψυχὴν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καταδίκης ρῦσαι με, καὶ μὴ ἐάσης βατάνοις, τῆς γενένης ὑπαχθῆναί με.

Προσόμοια.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρεᾶς, καὶ χαρᾶς ἡ ἀνάβλυσις· Χαῖρε δι' ἧς Ἀγγέλους συνήεσθμεν· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε τῶν πιστῶν, ἡ θερμὴ καὶ βεβαία ἀντίληψις.

Χαῖρε καύχημα λαμπρὸν, καὶ τῆς πίστεως ἔγερσις· Χαῖρε δι' ἧς δεσμῶν ἀπελύθμεν.

οὐ πάλαι κρατούμενοι, ζόφῳ ἀγνώστιας ἄγνη, καὶ βυθῷ παραπτώσεων.

Χαῖρε ὁ πόκος Γεδεὼν. Χαῖρε Θεοῦ τὸ ἀνάκτορον· Χαῖρε βότρεν νοητὸν ἢ βλαστῆσα· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· Χαῖρε ὀρθοδόξων, τὸ στηρίγμα καὶ καύχημα.

Οτι πλήθει συμφορῶν, καὶ πταισμάτων συνέχομαι, ὑπὸ τὴν σὴν προσπίπτω ὁ δύστηνος, Δέσποινα ἀντίληψιν, μὴ με τοῦ λοιποῦ, τὴν πλουσίαν σου στερήσης βοήθειαν.

~~~~~

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ὡδή, α'. ἦχος γ'. Χέρον ἀδυσσοτόκον.

ΥΨΟΥΣ ἀπολισθήσας βίου κρείττονος, καὶ ἀμείνονος ζωῆς, εἰς κατώτατον τοῦ αἵδου, κατηνέχθην χωρίον· ἀρχῆς δὲ πάσης καὶ ἐξουσίας, διὰ σοῦ πάλιν γέγονα, Δέσποινα ὑπεράνω, τεκούσης τὸν Σωτῆρά μου.

Ἦνοικται ἡ κλεισθεῖσα πύλη Δέσποινα, Παραδείσου τῆς Ἑδέμ, διὰ σοῦ τῆς θείας πύλης τῆς ἐμφύγου καὶ ζωῆς· ἦν μόνος ὁ Θεὸς διήλθε, καὶ κεκλεισμένην ἔλιπεν· ὅθεν ἐκδυσωπῶ σε, πύλην ζωῆς μοι ἀνοιξον.

Πνεύματος παναγίου σκεῦος ἅγιον, καὶ δοχεῖον ἱερόν· Θεοτόκε τὴν ψυχὴν μου, πονηρῶν γεγονυῖαν, πνευμάτων κατοικητήριον, ἁγία καθαγιάσον, Πνεῦμά μου τοῖς ἐγκάτοις, εὐθὲς νῦν ἐγκαίνιζουσα.

Θεθρῶ τῆς μετανοίας σκότος λύσασα, καὶ τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τὴν ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνοίας, κοιμωμένην ψυχὴν μου, ὀρθῆσαι καὶ φωταγωγηθῆναι, φωτὶ τῆς θείας γνώσεως, ἐγειρον Θεοτόκε, τῇ φωταυγείᾳ πρεσβεΐα σου.

Ὡδή, γ'. Τὸ στερέωμα.

Γένος γῆινον, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας, οὐράνιον γέγονε Θεογεννήτορ· διὸ γῆς με, καὶ τῶν γῆινων λύτρωσαι.

Επιπλυνθήσαν, ὑπὲρ τὰς τῆς κεφαλῆς μου, πανάχραντε Δέσποινα τρίχας τὰ πλήθη, τῶν κακῶν μου, ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Εκ νεότητος καταφρονήσας τῶν θείων, τοῦ τόκου σου Δέσποινα παραγγελμάτων, ἀτιμίας εἰς τὰ πάθη ὠλίσθησα.

Νῦν εἰσάκουσον, τοῦ στεναγμοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ δώρησαι· Πνεῦμά μοι συντετριμμένον, καὶ καρδίαν ταπεινὴν ἀπειρώγαμε.

Ὡδή, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ως ἐμψυχος καὶ ζῶσα λογικὴ κιβωτός, εὐλογημένη Μαριὰμ τὸν νομοδότην λόγον, ὥσπερ Νῶε χωρεῖς, κατακλυσμοῦ λυτρούμενον πλάνης τὸν κόσμον, καὶ ἀρχηγὸν δεικνύμενον, ἐτέρου κόσμου δευτέρου καὶ βίου κρείττονος.

Τιμῶμέν σε τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον ἐν ε', ὁ λόγος τοῦ Πατρὸς ἀνάψας, παναγίαν σάρκα, τὴν οἰκουμένην ἐπλησας, θείας εὐώδους ὁσμῆς καὶ καθηγίας, τὸν μολυνθέντα ἀέρα, κνίσση σπονδῶν ἐναγῶν Θεομακάριστε.

Πάσεως πᾶσι δρόσον ἀποστάξεις ἀγνή· τῶν ἱαμάτων ὡς πηγὴ καὶ σωτηρίου κρήνη, καὶ Θεοῦ ποταμὸς πεπληρωμένος ὑδάτων θείων, αὐτῶν ψυχοτρόφων καὶ ζωοποιῶν· ὅθεν καὶ μέ δυσωπῶ σε νοσοῦντα ἴασαι.

Η πάναγνος ἀληθῶς καὶ πάντων Δέσποινα, ἡ τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς ἀνερμηνεύτω λόγῳ, συλλαβοῦσα Χριστὸν, τῆς δεσποτείας τοῦ τυραννοῦντος, δραπετοῦ δεσπότη καὶ κοσμοκράτορος, λυτρωσαμένης με δεῖξον, δοῦλόν σου γνήσιον.

Ὡδή, ε'. Ἦς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὴν θεῖαν μυροθήκην τοῦ ἀθανάτου Μύρου· τὴν ἁγίαν πηγὴν, τοῦ ζωοποιούντος καὶ ζώντος ὕδατος· τὴν πύλην τῆς σωτηρίας· τὸν Παράδεισον Θεοῦ τὸν λογικόν, τὴν ἐμψυχον Πόλιν, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ὑμῶν.

Νοὶ κεκαθαρμένοι διαπαντός, ὁρᾶν καὶ ἐνοπριζέσθαι, σὲ τὸ ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου, Παρθένε ἰσχύν μοι δίδου, καὶ τῷ σῷ περιουργέσθαι φωτὶ, καὶ τῆς εὐωδίας, τῆς σῆς ἀντιλαμβάνεσθαι.

Εννησίας μετανοίας· ἐνδιαθέτου πένθους καὶ κατανύξεως, μεριμνημένην χάριν παράσχω μοι· ἰδοὺ γὰρ ἀπεγνωσμένος, ὑπὸ πλῆθους τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἁγία Παρθένε προστρέχω τῷ ἐλέει σου.

Η δάμαλις, ἡ θεία ἡ τετοκυῖα, μόσχον σιτευτὸν ἐκλεκτὸν· ἡ ἀμνὰς τὸν ἄρνα Χριστὸν ἡ τέκνα, προβάτοις τοῖς δεξιότη με συναρίθμησον, καὶ μάνδρας οὐρανῶν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τῆς γλῆς με ἀξίωσον.

Ὡδή, ε'. Τοὺς εἰς τὰ τέλη.

Ναὸς καὶ πύλη καὶ λυχνία, κιβωτός καὶ καταπέτασμα· στάμνος καὶ ῥάβδος καὶ σκηνὴ γῇ ἁγία θεία τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· ὁρόνος παστὰς παλάτιον, τοῦ Θεοῦ ὡς ὅλης Κόρη.

Καλὴν σε Κόρην καὶ ὥραιαν, ὁ ὥραιος κάλλει Κύριος, ὑπὲρ υἱοῦς τῶν γηγενῶν, εὐρηκὼς ἀγνὴ ἀνέτειλεν, ὡς ἥλιος ὥραιος, ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος, τῆς σῆς ἀφθόρου νηδύος.

Θαυμαστός ἐν τοῖς ἁγίοις, θαυμάστωσέ σε Δέσποινα, τὸ θαυμαστὸν ὡς ἀληθῶς, οὐρανοῦ καὶ γῆς μυστήριον· διό σου τὰ ἐλέη, νῦν ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, δεομένη ἐλέους.

Η ταπεινὴν βροτείαν φύσιν, ἀνυψώσασα καὶ πένητας, ἡ ἀνιστάτα ἀπὸ γῆς, καὶ πτωχὸς ἐξεγείρουσα, παλῶν ἀπὸ κοπρίας, ἐκ τοῦ χοῦς πανάμωμε, τῶν κακῶν ἔγειρόν με.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Τεῖχος ἀρρήκτον· στεφρὸν κρηπίδα· ὄρμον ἀκλυστον, γαληνιώνα, κεκτημένοι σε Πα-
νύμνητε Δέσποινα, οἱ ἐν πελάγει παθῶν χειμαζόμενοι, εἰς εὐδιον λιμένα τὴν σὴν ἀντί-
ληψιν, προσφεύγοντες πιστῶς γαληνῆς τύχοιμεν.

Ὡδὴ, ζ'. Σε τὸν ἐν πυρὶ δροσίαντα.

Αστρον διὰ σοῦ ἀνέτειλεν, ἀγνή ἐξ Ἰακώβ ὁ Χριστὸς, ὁ παιήσας τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥ-
λιον, εἰς ἀρχὰς καὶ εἰς σαῦσιν, τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὃν ἐκδυσώπει τὴν ἐμὴν καταρω-
τίσαι ψυχῇν.

Ορος Δανιὴλ προεῖδὲ σε Παρθένε ἀλατόμητον, ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρῶν τέτμηται·
ἀλλὰ δεσμοὶ ἄρον, τὸν βαρύτετον λίθον, τὸν τῆς πωρώσεως ταχὺ ἐκ τῆς καρδίας μου.

Ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, στέλεχος ἱερώτατον, ἀφρασίαν τοῖς πιστοῖς ἐκαρποφόρησας,
καὶ ζωῆς θείας ἄνθος, εὐλογίαν ἀνθήσαν, ἀποξηράναν σαφῶς τὸ τῆς κατάρσεως φυτόν.

Ηνεγκας ἀγνή ὡς ἄμπελος, βότρυν ζωῆς περλάζοντα, τὸν τὴν μέθην τῆς ἀπάτης ἀνα-
στείλαντα, καὶ πηγάσαντα κόσμῳ ἐπιγνώσεως οἶνον· ὃν περ οἱ πίνοντες πιστοὶ σω-
ρονηζόμεθα.

Ὡδὴ, η'. Ἀστέκτω πυρὶ.

Η ἀεροβάμων νεφέλη, ἥς ὁ ἐποχούμενος νεφέλαις Θεὸς λόγος, ἐπιβάς ὡς ἐπὶ νεφέλης
κούφης καθιζόμενος, τῆς Αἰγύπτου πάλαι κατέβαλε ξόανα· σύντριψον Παρθένε τὰς στή-
λας τῶν παθῶν μου.

Η θεία λαβίς, ἡ τὸν θεῖον ἄνθρωπον ἀρρήτως δεξαμένη, Θεοτόκε τῶν παθῶν μου πεπυ-
ρωμένους ἄνθρωκας κατάρσεςον, Παναγία δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων· ἵνα σε δοξάζω
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νυμφῶνος τερπνοῦ τῶν ἁγίων, καὶ οὐρανοπλόχου με ἀξίωσον παστάδος, ὁ νυμφῶν ὁ τῆς
θείας δόξης, ἔνδυμα λαμπρόν με τῆς ἀπαθείας, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἐνδύσασα, καὶ τῆς ἀφ-
θαρσίας στολὴν περιβαλοῦσα.

Νύξ με ἀσεγγῆς περιέχει· ἔργαις γὰρ τοῦ σκοτοῦς ἐδουλώθην· ἀλλ' αὐτὴ με τῷ φωτὶ σου
αὐγασσον Κόρη, καὶ φώτισον ψάλλοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες,
θεῶν ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε

Ὡδὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Ιδοὺ ἡ ἐμὴ ἀντίληψις· ἰδοὺ ἡ σωτηρία μου· ἰδοὺ ἡ προστασία τῆς ψυχῆς μου καὶ ἀγαλ-
χίασις· ἰδοὺ ἡ καταφυγή μου· ἰδοὺ ἡ σκέπη μου σαφῶς, καὶ ἡ βεβαία μου ἐλπίς· ἡ Παρθέ-
νος τε καὶ Δέσποινα.

Ωραίαν ψυχὴν καὶ σῶματι, ὥραίαν Κόρη καὶ τῷ νοὶ εὐρών σε ὁ ὥρατος ἐκ λαγόνων σου
παρθενικῶν ἐσωματώθη ὡς οἶδες, τὴν ἀμορφίαν μου ἀγνή καθαραιζὼν ὡς Θεός, ὃν ἰκέτευε
σωτῆραί με.

Νέον βρέφος Κόρη φέρουσα, ἀγκάλαιξ σου τὸν ἀναρχον, ὡς οὔσα πλατυτέρα οὐρανῶν· καὶ πάντων τῶν κτιστῶν ἁγιωτέρα Παρθένε· τοῦτον ἰκέτευε τοῦ λυτρωθῆναί με σεμνῇ, τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Σὺ μου τὴν ζωὴν κυβέρνησον, καὶ τὴν καρδίαν πλήρωσον χαρᾶς· σὺ λύσον τὰς ὀδύνας, τῶν ἀμέτρων Κόρη στενάγμων, καὶ τὴν πικρίαν μου πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀγαθῇ, εἰς εὐφροσύνην ἀληθῇ, Παναγία μεταβῆθιμισον.

Προσόμοια. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαίροις ὑπεραγία Λόγον ἅγιον, ὑψίστου δεξαμένη, ἐν τῇ γαστρὶ σου Κόρη· χαῖρε κῦδος τίμιον τῶν ὁρθοδόξων· Χαῖρε ἀνύλων Ἀγγέλων εὐπρέπεια· Χαῖρε Θεόνυμφε, τὸ προσφύγιον πάντων.

Χαῖρε κάλλος πάγχρυσον καὶ πολυέραστον, τῆς οἰκουμένης πάσης, Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε θεία παράκλησις τῶν θλιβομένων· Χαῖρε τῶν ἀσθινοῦντων ἀγνὴ ἐπίσκεψις· Χαῖρε πυρίμορφε, τοῦ Κυρίου καθέδρα.

Χαῖρε στυλὲ παρθενίας ἀκλινέστατε· Χαῖρε παντεργέτις, τῶν σέ ὑμνολογούντων· Χαῖρε παλάτιον χρυσαυγὲς βασιλέως· Χαῖρε ὁ μέγας ἐν μικρῷ Κόσμος πάντα γνε· Χαῖρε κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Σὺ μόνῃ προστασία πέλεις ἀκαταίσχυντος, καὶ καύχημα Παρθένε, χριστιανῶν καὶ δόξα· σὺ μου στέρησον τοὺς πόνους καὶ τὰ νύφη, τῶν συμφορῶν ἀχραντε, μετὰστρεψὼν θυμῆδιός εἰς γέγος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ,

Ο ὅ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτος Πάναγνε, ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος γ'. Χέρσον εἰσοσσοτόκον.

ΤΟΝ ὄντως ὑπέρθειον Κόρη πάντα γνε, τὸν βροτοὺς τοὺς λογικοὺς, μεταθέντα ἀλογίας, ἐπὶ λόγου τὴν χάριν, ἡ μόνῃ μητρικῶς τεκοῦσα Λόγον, λόγον δοῦθῆναί μοι, αἵτησε Θεομητορ, τοῦ μέλπειν καὶ δοξάζειν σε.

Ρωσθέντες οἱ ῥώσεως ψυχῶν ἄμοιροι τῇ εὐρώστῃ σου σεμνῇ, δυναστεία ὡς πρὸς θεῖον, ἱατρὸν προσφευγότες, τὸ σὸν ἐπιζητούμεν σθένος, τοῦ τὸ σαθρὸν τῆς φύσεως, δυνάμιν προσ-

λαβέσθαι ὑμνεῖν καὶ μακαρίζειν σε.

Ἰὸν τὸν πανώλεθρον ὃν πρὶν ἤμεσεν, ἐπὶ φύσιν τὴν ἡμῶν, ὁ εἰσδύς ἐν παραδείσῳ, κακὸς σύμβουλος ὄφρις, ἐν γλυκασμῷ σου θείῳ, Μήτηρ Θεοῦ καθάρσασα, δοξάζειν σε καὶ χαίρειν, ἡμᾶς νῦν ἐνδυναμῶσον.

Τοῦ φύσει φυτοῦ ζωοπαίου Δέσποινα, θεωρίᾳ νοεῶν παραδόξως νῦν τρυφῶντες σοῦ θεσμῇ μεσιτεία, οἱ πρὸς γῆν ἐκνευκότες πάλαι, καὶ ξύλου βρώσει θνήξαντες, σὲ κατὰ χρέος πάντας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡδή, γ'. Τὸ στερέωμα.

Ονπερ ἄστυλον, ὡς θησαυρὸν Θεοτόκον, ἐν μήτρᾳ σου δέδεξαι Χριστὸν δυσώπει, τοῦ πλουτίσαι τοὺς πιστῶς εὐφρημοῦντάς σε.

Σὺ στερέωμα, ὥφθης τὸ μέσον ὑδάτων, τὸν ἥλιον φέρουσα δικαιοσύνης, ὃν δυσώπει, φωτισθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡάντων Δέσποινα, ἡ τὸν γλυκύτατον βότρυν, βλαστήσασα ἄμπελος παντὶ τῷ κόσμῳ, εὐφροσύνη σου φαιδρᾷ πάντας εὐφρανον.

Αρον πάναγνε, τὸν ἐκ κακίας ζυγόν μου, καὶ κούφισον πάνδεινον κλοιὸν παισιμάτων ὅπως εὐθύμος αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ὡδή, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανόσ.

Γενίκηκας ἀρεταῖς, σεμνὴ τὰ σύμπαντα, τὸν οὐρανὸν μὲν καθαρυῷ, τὴν γῆν δὲ πᾶσαν, τῷ φρικτῷ ἀγνισμῷ ὑπερβαίνεις καὶ θαλάσσας ἐν πλάτει· μὴ οὖν ἐλλίπης Δέσποινα, ὑπὲρ τῶν πάντων προσβύειν, ἀγνή μητρόθρε.

Ανέθαλεν ἀληθῶς, ῥάβδος τὸ πρὶν Ἀαρών, συνανέθαλε ταύτη δέ, καὶ Ἰεσοαὶ ἡ ῥάβδος, σὲ προτυποῦσαι ἀγνή· ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἱερέων σε, ἡ δέ σε εἶναι, ἐκ βασιλέων ἔδειξεν· ἡ οὖν ἐξ ἁμῶν φρεῖσα σῶζε τοὺς ἅπαντας.

Γινώσκοντες πάγκαρπον ἄχραντε ἄρουραν, ἐν ἀσπερμάντῳ τῇ σπορᾷ, στάχυν βλαστήσασάν σε, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα, καὶ φύσεως ἀπάσης τὸν πλάστην, Χριστὸν ἀρτοποιῶσαν ἐν σπλάγχνοις, σὲ δυσωποῦμεν λιμοῦ νοητοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι.

Γενέσθαι τῆς Τριάδος πόλις ἔμφυχος· τοῦ ποταμοῦ γὰρ ἀγαθὴ, σὲ κατευφραίνει. Πνεύματος ὁρμήματα· πατὴρ δέ σε ὡς σκηνὸς ἀγνίζει· καὶ μένει σου ὁ υἱὸς ἐν μέσῳ· ὅθεν ἡ πᾶς ἀσπεύτους, φρούρει τῇ σκέπῃ σου.

Ὡδή, ε'. Ὁ, εἶδεν Ἠσαίας.

Εν φύσει τῇ ἀστέκῳ ὁ ἐκ Πατρὸς, ἀκτίστως γεννηθεὶς υἱός, διὰ σοῦ ἀτρέπτως κτίζεται πάναγνε· ὦ θαῦμα! πῶς ἐν σῇ μήτρᾳ ἡ σοφία, οἶκον πλάττει ἐαυτῇ, ἡμᾶς δὲ συμπλάττει, καὶ εἰρήνην χαρίζειται.

Αὐχὴν μου τὴν ἀχρεῖαν τὴν ἐν νοός, ὁδοῦσιν ὁμφοκὸς βρώσει, ἀμαρτίας ἄγαν αἱμοδιάσασαν, σαῖς πρεσβείαις Μήτηρ Θεοῦ, πρὸς γλυκύτητα μετὰγουσα ζωῆς, ἄρτῳ οὐρανίῳ, καὶ σῆς χάριτος ἐμλησον.

Α πρὶν ἐπεθύμουν Ἀγγελοι ἰδεῖν, ὅπως ῥύσεως ὁ Κτίστης αὐτῶν, ἐλθὼν ἐπελάβετο· αὐτὴ νῦν ἰδοῦσα Παρθέने, καὶ σωματώσασα Θεὸν, Ἀγγέλων πρωτεύεις, καὶ ἡμῶν δόξα δέδειξαι.

Α αμπρύνεται τὰ πλήθη ἁμαρτωλῶν· ἐλπίδι σὴ ῥωννύμενα καὶ γὰρ, ἐν πᾶσι πέλει· ὡς ῥῶς ἐν βότρυϊ· δι' ὅπερ μηδ' ὅλως ἔχθρῳ λυμανθείημεν, ὡς ἐπήγγελλται Θεός, ἐν σοὶ δὲ Παρθέने, τὴν εὐλογίαν εὐροίμεν.

Ὡδή, ς'. Ἐβόησέ σοι.

Μαρία Μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Κρίστου· βίβλος Θεοῦ ἡ πανσφράγιστος, Οὐρανῶν ἐν βίβλοις, σαῖς λιταῖς ἀγνή καμὲ χάψον.

Οὐ πιστεῖς θεία, λυχνίαν ἄλλην, λαμπαδηφόρον φρονούντῃς σε, ἐν φωτὶ ἀύλῳ, ἀγαθὴ τῷ σὺ φαιδρυνθῶμεν.

Σδέσον ὡς αὖραν, ἐπιθυμίαν· θραῦσον θυμὸν κακοῦς θῆράς μου· καὶ ψυχῆς τὸν λόγον, τριμερῶς Παρθέने συντήρει.

Εν τῇ εἰκόνι, τὸ κατ' ἐκόναν, Θεοῦ πλουτῆσαι παράσχου μοι, ἐν τῇ ὁμοιώσει, καθ' ὁμοίωσιν ἀγνή φρούρει.

Κάθισμα· Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίῳ στόματι, καὶ ῥυπαρᾷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με, βεβυθισμένον ταῖς ἁμαρτίαις· οἴκτειρον, τὸν ἀπογονῶσι θανατωθέντα· ἵνα κράζω σεωσμένος· χαῖρε Παρθέने χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὡδή, ζ'. Σὲ τὸν ἐν κυρί.

Ξένως ἐκτυποῖ πανάμωμε, τόκον τὸν σὸν ἡ κάμινος· καὶ γὰρ ὁ νεανίας τρεῖς φλέγων τύραννος, σὺν τετάρτῳ ὑμνοῦντας, καθορῶν ἀνακράζει· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αραι ὁ ποιμὴν τὸ πρόβατον, θέλων ἐν σοὶ τοῦτο εὖρατο, καὶ περὶ μένος ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ἐπὶ ὧμων βαστάζει· ὅθεν πιστεῖ βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρύπος ὁ παθὼν αἰέποτε, σκοτοῖ ψυχὴν μου Δέσποινα· ὡς καλὰ μὲν δὲ ξηρὰν καὶ πάντα ἄκαρπον, ἐμπιπρᾷ ἁμαρτία· διὸ κράζων βοῶ σοι· Θεομακάριστε ἀγνή, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ρεῖδρον ῥυπτικῷ σου κάθαρον, ἀγνή Θεογεννήτρια, τὴν ψυχὴν μου ῥυπωθεῖσαν ἁμαρτήμασι, ταῖς ἀτόποις Παρθέने· ἵνα πίτσει σοι μέλπω· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδή, η'. Ἀστέκτη πυρί.

Στάμνον σε χρυσεὴν καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ῥάβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, παλάτιον τοῦ βασιλέως, καὶ θρόνον πυρίμορφον Θεοτόκε, πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Σὲ κρίνον ἀγνή κατοπτεύσας, ὁ τὰ τοῦ ἀγροῦ κατακοσμήσας κρίνα λόγος, ἀκανθώδους φύσεως ἐξαίρει, καὶ στολὴν ἐκ σοῦ ἐνδύεται· ὅθεν κράζω· ὅλον με γυμνὸν ἐπένδυσον, ὅπως

ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς ὁ τὰ πάντα, φέρων ἐν τῷ ῥήματι τῷ αὐτοῦ Θεὸς λόγος, διὰ σοῦ τὸν καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων δίδωσιν· ὅθεν σοι κρίζω· σῶσον ἐν κρίσει με Δέσποινα, ὅπως ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοός μου τῷ νόμῳ προσβάλλων, ὁ ἀντιστρατευόμενος νόμος, τῆς σαρκὸς καταπίθεται, μὴ τὰς εὐθείας ὁδοὺς τῶν θείων θελημάτων, βηματίζειν· οὐ υἱοῦ σου, διὸ δέομαι· τῇ σῇ μεσιτείᾳ διόρθωσόν με Κόρη.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστώτες νεανῆαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὴν Κύριον.

Ὡδή, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Πλέως τῷ σῷ προσβλέποντες, ὁμματι ψάλλομεν ἐκ ψυχῆς· ἐλέησον τοὺς πάντας, διὰ σπλάγχνα σου Μήτηρ Θεοῦ· δεῖξον τὴν θείαν σου χάριν, τοῖς τιμῶσί σε πιστῶς· ὅπως σε πάντες ἐν ὕμνοις, μελωδοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θρῶσα ἀγνή τὸν δοῦλόν σου, ποθοῦντά σε εἰλικρινῶς, ἐν θλίψεσι βοηθεῖ· ἐν ἀνάγκαις φύλαττε θερμῶς· ἐν περιστάσεσι ρύου· καὶ ἐν κινδύνοις σῶζε με· σὺ γὰρ τοῦ κόσμου ἡ σκέπη· καὶ τοῦ γένους ἡ βοήθεια.

Υπέρφωτον φῶς ἀγέννητον, Πατὴρ ὁ θεὸς καὶ προβολεὺς· υἱὲ Πατρός καὶ Λόγε, ὁ γεννηθεὶς ὡς φῶς ἐκ φωτός· καὶ Πνεῦμα ἄκτιστον θεῖον, τὸ λάμπων ἐκπορευτῶς· Τριάς μονὰς ὁ Θεός μου, πάντας φρούρει τῇ δυνάμει σου.

Υπόθεν τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἀγνή κατὰπεμψον καὶ ἡμῖν· τὴν δραστηκὴν πρεσβείαν, τὴν σὴν ὄρεξον πᾶσι· δὸς τὴν τῶν ἰάσεων χάριν· καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν· ἵνα πάντες σε τιμῶμεν, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Προσόμοια. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· Χαῖρε ἀιμακαρίστε, Ἀγγέλων θεωρία πανόλβιος, καὶ βροτῶν τὸ καύχημα· Χαῖρε ἡ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα Δέσποινα.

Χαῖρε κροτάφων τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἀνάπαυσις· καὶ ἀξιωματῶν παναμώμητε, τῶν αὐτῆς ἡ ὑπόληψις· Χαῖρε νοητὴ πύλη ἣν διήλθεν ὁ ὕψιστος.

Χαῖρε καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ὁ Δεσπότης ἠγάπησε· Χαῖρε αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον φέρουσα, φωτίζοντα τὰ σύμπαντα· Χαῖρε ἡ φθορὰς τοὺς βροτούς ρύσαμένη τῷ τόκῳ σου.

Απὸ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας καὶ θλίψεως, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν Παναμώμητε, τοῦ δούλους σου λύτρωσαι· σέ γὰρ κραταιὰν προστασίαν κεκτήμεθα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀδω τρίτον σοι δακρύων γέμον μέλος.

Ὡδὴ, α'. ἤχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλει.

ΑΡΔΕΥΘΗΝΑΙ πλουσίως δάκρυσι δίδου, τὰς αὐλακὰς τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ καρπὸς φέρειν με ἑκατοστεύοντα, Δέσποινα ἀξιώσον, καὶ τὴν καρδίαν μου πάσης, εὐφροσύνης πλήρωσον ἵνα δοξάζω σε.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Δέσποινα πάντων, ἐλέησον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πυρὸς λύτρωσαι τοῦ αἰωνίου σειμνῆ· καὶ τῆς τῶν δαιμόνων με ἐπιδρομῆς Θεοτόκε, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου νῦν καταφεύγοντα.

Ως ἀμόλυντος οἶκος τοῦ βασιλέως, τὴν πάθεισι μολυνθεῖσαν ἀτόποις, ἐμὴν δέομαι καρδίαν Κόρη ἀγνὴ, κάθαρσον πρεσβείαις σου. καὶ καθαρὰς πολιτείας, ἔργοις καταπλούτισον· ἵνα δοξάζω σε.

Τὶ ῥαθύμως τὸν βίον ψυχῇ ἀθλία παρέρχῃ; καὶ οὐ φοβῇ τὴν ἡμέραν τῆς φοικτῆς κολάσεως; ἀλλὰ ἀνάστα λοιπὸν ἐκ τῶν καταπτώσεων, καὶ ἀμελείας προθύμως, Θεοτόκε κράζουσα σῶτόν με Πάναγνε.

12

Ὡδὴ, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ρῦσαι γέννης καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, σὸν οἰκέτην Πανάμωμε, καὶ μέτοχον ποίησον, τῆς τοῦ υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Βασιλείας.

Ιάτρευσόν μου τὰ τραύματα τῆς σαρκός· καὶ τὸ πολυτάραχον τῶν λογισμῶν κλυδώνιον, Δέσποινα κατεύνασον, καὶ εἰρηναίαν κατάστασίν μοι δίδου.

Ταλαιπωρήσας νῦν κατεκάμειθην δεινῶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ ψυχῇ μου Πανάμωμε· ἀλλὰ μὴ εἰς τέλος με, ἐγκαταλίπῃς τὸν δοῦλόν σου Παρθένε.

Τὸ πρόσωπόν σου τὸ θεῖόν τε καὶ σεπτόν, ἐπίφανον δέομαι σειμνῇ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ποιεῖν με δίδαζον, τὰ δικαιώματα Κόρη τοῦ υἱοῦ σου.

Ὡδὴ, δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Οὐκ ἀγαθὴ, σὺ ἀπάρχεις ὅλη καὶ εὐσπλαγχνος· ὅλη συμπαθὴς καὶ βοηθός, ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ περιστάσεσι, Μαριὰμ πανάχραντε· διό με ὅλον φροῦρησον καὶ τέχισον.

Νύξ με ἀφεγγής, τῶν παθῶν συνέχει τὸν δείλαιον· ἀλλὰ τῷ φωτί σου ἀγαθὴ, τὰ τῆς

ψυχῆς μου νέφη διάλυσον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε.

Σάλω πειρασμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίαις ποντούμενος, τῶν πονηροτάτων λογισμῶν, καὶ εἰς βυθὸν αἰεὶ καθελκόμενος, τὸν τῆς ἀπογνώσεως· σῶσον βοῶ σοι Δέσποινα τὸν δοῦλόν σου.

Οταν τῆς σαρκὸς, ἡ ψυχὴ μου μέλλῃ χωρίζεσθαι, τότε παραστᾶσα συμπαθῶς, ἐπιδρομῆς δαιμόνων με ἄρπασον, τῶν ἐπιζητούντων μου ἀδιαλείπτως Κόρη τὴν ἀπώλειαν.

Ὡδή, ε'. Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Ιδε ἀγνή τὴν ἀσθένειαν ἴδε, τῆς ταπεινῆς καὶ ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τῆς τούτων βλάβης ῥύσαι με.

Αιμονικαῖς ἐπηρεαίς τὸν νοῦν μου, διηνεκῶς εἰς ἀτόπους ἐννοίας, ὑπεξεκόμενον μὴ εἰσῆς Δέσποινα· ἀλλὰ στήσον ἀπερίτρεπτον.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ἐφάνη, ὁ σὸς υἱὸς διὰ σπλάγχνα ἐλέους· ὃν μιμουμένη ἀγνή, νῦν ἐμὲ οἰκτείρησον, ὑπὲρ πάντας ἀμαρτήσαντα.

Κύνες πολλοὶ περιέσχον με ὄντως· συναγωγὴ πονηρῶν με πνευμάτων, περιεκύκλωσαν· ἀλλὰ τούτων ἄχραντε, τὰς ἐνέδρας διασκεδάσον.

Ὡδή, ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Κύμασι βυθίζομαι τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονῶν ὁ δοῦλός σου· Θεοτόκε πρόφθασον, καὶ κυβερνήσει θεία σου, πρὸς λιμένα με, μετανόιας ὁδήγησον.

Ρεῖθρά μοι δακρύων Πνευματικῶν, παράσχου Κόρη, ἵνα πλύνω τὸν βόρβορον, τῶν πλημμελημάτων μου, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἱσθον, τῆς ἀνέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Υπνωσα εἰς θάνατον ψυχικόν, καὶ ἐν τῷ τάφῳ κεῖμαι τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλὰ δίδου χεῖρά μοι, καὶ ἀνάστησον δέομαι, πρὸς μετάνοιαν καὶ ζωὴν ὁδηγοῦσά με.

Υπερβην ἀνήλθον ἀληθῶς, τῆς κεφαλῆς μου αἱ πολλαὶ ἀνομίαι μου· ὡς βαρὺ φορτίον δέ, ἐπ' ἐμὲ ἐβαρύνθησαν· ἀλλ' ἐλάφρυνον, τὸν κλοιόν μου Πανύμνητε.

Κάθισμα. Τὴν ὁραύτιτα.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διήλθε Πάναγνε καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδωκα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι τὴν ψυχὴν μου Πανάμωμε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἰκτερον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥύσαι με τῆς τούτων κακώσεως.

Ὡδή, ζ'. Τὸ πρὶν εἰκόνη.

Σε συμπαθῆς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τοὺς δούλους σου Δέσποινα συμπαθείας ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει τῷ σῷ υἱῷ βοῶντας· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομῆν ἀνάστειλον ἀγνή, τῶν ἡμαρτημένων, καὶ τῶν βεβήλων πράξεων· ἵνα πόθῳ τῷ σῷ υἱῷ κραυγάζω· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γένος βροτῶν σε δυσωπεῖ, Θεοτόκε Δέσποινα, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐν πίστει τῷ

σὺ υἱὸς βοῶντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος ἄχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης βασάνου ῥυομένη, τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Ὡδή, η'.

Ἀστέκτω πυρὶ.

Μὴ παύσῃ ἀγνή δυσωποῦσα, τοὺς ἐν καταλύξει σε τιμῶντας λυτρωθῆναι, τῶν παγίδων τοῦ διαβόλου, τὸν υἱόν σου Δέσποινκα εὐλογοῦντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ χεῖρας καὶ ὄμματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ἀνατείνω πρὸς σέ Παρθένε· ὅλον με καταύγασον τῷ φωτί σου· ὅλον ἀπόπλυνον δάκρυσιν· ὅλον καταλύξει θερμῇ ἀπόλουσόν με.

Νὺξ ἁμαρτιῶν με καλύπτει, καὶ περιταράττει με πταισμάτων ζάλης πάσης ἐπίμονος τρικυμία· φρίττω οὖν καὶ δέδοικα τὰς κολάσεις· ὧν με Παναγία λύτρωσαι, τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ σωτηρία.

Μένει με δεινὴ καταδίκη, μέλλω κατακρίνεσθαι ἐνώπιον Ἀγγέλων, καὶ θεάτρου μυριανθρώπου μεγάλης ἀνάγκης με ῥῦσαι τότε, μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος, ἔχεις γὰρ τεκοῦσα τὸν μέγαν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας Προεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδή, θ'.

Ἐν νόμῳ σκιαῖ.

Εγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος· ἐπὶ θύραις τὸ κριτήριον· ἀπόσπῃ τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς ἀγαθῆς πολιτείας· ἔχεις γὰρ σύμμαχον τὴν Θεοτόκον, ἐκ πάσης ῥυομένην σε κακώσεως.

Λησταῖς νοητοῖς Πανάμωμε, περιπεσὼν ὁ δαίλαιος, ταῖς τούτων μεθοδεῖαις, τὸν χιτῶνά μου τῆς ἀρετῆς, φρενοβλαβῶς ἐξεδύθην· καὶ ψυχοφθόρων πληγῶν, πεπληρωμένος βοῶ σοι· Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Οβίος μου ὅλος ἄχραντε, βράθυμω ἐκτετέλεσται, καὶ ἤγγισα τῷ ᾧδῃ νῦν τῆς ἀπογνώσεως ἀγνή· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ εἰσέσῃς με ἐν τῇ ταιαύτῃ κακώσει, τὸν προσφεύγοντα τῇ σκέπῃ σου.

Σαρκὸς τῆς ἐμῆς ἀσθένειαν, καὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἄτονον· καρδίας τὴν ὀδύνην, καὶ τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, σοὶ ἀναθέμενος κράζω· ἐκάστῳ τούτων ἀγνή, δίδου τὴν ἱκσιν ὅπως, ἐν αἰνέσει μεγαλύνω σε.

Προσόμοια.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε ἡ προστασία πάντων Μητροπάρθενε, τὸ κλέος τῶν ἐν πίστει, θερμῇ σε δοξαζόντων· Χαῖρε πάγκαλλον ὠραῖσμα τοῦ Κόσμου· Χαῖρε καύχημα καὶ στήριγμα καὶ ἀνέδρευτον ἕρκος.

Χαῖρε ἡ τεκοῦσα μόσχον τὸν ἁμωμον, δάμαλις χαῖρε μόνῃ ὑπερευλογημένῃ· Χαῖρε δεδοξασ-

μένη· Χαῖρε τίμιον ἀγγελάσμα Ἀγγέλων· Χαῖρε ζωῆς πρόξενε, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Χαῖρε λαμπὰς τοῦ Κόσμου ἀγνή ἡ ἀκοίμητος· Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη· Χαῖρε χρυσοῦν καὶ θεῖον, παλάτιον τοῦ Λόγου· χαῖρε Κόρη, ἀπάντων μόνον καταφύγιον, τῶν βοώντων σοι χαῖρε.

Λεόντων ψυχοφθόρων ρῦσαι με πρεσβείαις σου, ἐλπίς καὶ προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν ἄνω βασιλείαν, καὶ καθαροῦν τὸ κάλλος ἀξίωτον, τοῦ υἱοῦ σου Παρθένε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ (1)

Ωδή, α'. ἦχος γ'· ὁ τὰ ὕδατα πάλει.

ΧΑΙΡΕ θρόνε Κυρίου· Χαῖρε Παρθέne, ἡ λύσασα τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης, καὶ πρὸς εὐδ' αὔριον πάντας ἐλύσασα· Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε Θεόγραφε τόμε· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα· χαῖρε πανύμνητε.

Χαῖρε στάμνε, τὸ μάννα φέρουσα ἔνδον, τοὺς πάντας καταγλυκαίνουσα πίστει, ἀληθῆ Δέσποιναν ὁμολογοῦντάς σε· χαῖρε πάσης κτίσεως, τὸν κυδερνήτην τεκοῦσα· χαῖρε εὐδ' αὐγάσασα τῷ Κόσμῳ πάντα γενε.

Πολυέραστον κάλλος, πάνσεμνε χαῖρε, ἡ πάντας τῷ ὑπὲρ φύσιν σου τόκῳ, ἐκ βυθοῦ σώσασα τῆς ἠπιστίας ἀγνή, καὶ πρὸς πίστιν ἐνθεον χειραγωγήσασα μόνη· χαῖρε παντευλόγητε χαῖρε Θεόνυμφε.

Φωτοδόξε Παρθέne, χαῖρε ἡ μόνη τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἡ ἐλπίς ἅπασα τῶν δυστυχούντων ἀγνή· χαῖρε ζωοπάροχε· χαῖρε σεμνή Παναγία· χαῖρε τὸ ἀείζων βεῖθρον πηγάσασα.

(1) Σημεῖωσαι ὅτι τὸ Θεοτοκάριον τὸ χειρόγραφον, τὸ ἐν πολλοῖς Μοναστηρίοις καθ' ἐκάστην ψαλλόμενον, καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ ἀεὶ περιέχον τὸ ὄνομα, Ἰωάννης· ἐν δὲ τῷ ἀκροτελευτήῳ, ἀεὶ φέρον τὸ Θ. στοίχεϊον, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι, ἐστὶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καθὼς καὶ ἐπιγράφεται· καὶ τὸ ἀκροτελευτήριον Θ. θέλουσι νὰ δοιοῖ, οὐκ οἱ δὲ φασὶν ὅτι, ἐστὶν Ἰωάννου Ὁγκαρᾶ· θέλουσι γὰρ νὰ δηλοῖ, Ὁγκαρᾶς τὸ Θ. τὸ τελευταῖον συμφωνῶν δὲ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς δευτέρους· τοῦτο μὲν, συμπεραίνων, ἀπὸ τοῦ ἐνηλλαγμένου τῆς φράσεως τῶν κανόνων τούτων, πρὸς τὴν τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ· τοῦτο δὲ, διατὶ ἐντινὶ τροπαρίῳ τοῦ δ' ἤχου ἀναφέρεται, νὰ φυλάττῃ ἡ Θεοτόκος ταύτην τὴν εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένην Πόλιν· ἥτις σαφὲς ἐστὶν ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πατρίς τοῦ Ὁγκαρᾶ, ὡς λέγει ὁ Θεόδουλος, σχολιάζων τοὺς τοῦ Ὁγκαρᾶ ὕμνους· καὶ οὐχὶ ἡ Δαμασκός, ἡ πατρίς τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ· ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου δὲ τούτου, ἠρτισμένη καὶ ὁ παρὼν Κανὼν, ὁ ἐν τῇ γ'. τοῦ πλ. α'. ἤχου. ὁ ἐν τῇ γ'. τοῦ πλ β'. καὶ τοῦ βρεβέος.

Ωδή, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Η θεία κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, θνητοὺς ἢ ἀνάγουσα πρὸς οὐράνιον εἴσοδον· χαῖρε παναχί· ατε· καὶ δυστυχοῦντων ἐλπίς χαρὰ καὶ σκέπη.

Η φλογόφορος λαβὶς ἡ τὸν νοητὸν, ἀνθρακκα κατέχουσα χαῖρε Μητέρα ἀνύμφευτε, πυρὶ τὸν καθαίροντα, τὴν ἀμαρτίαν ἀγνὴ παντὸς τοῦ κόσμου.

Η ῥάβδος χαῖρε τὸ ἀνθος τὸ ζωηρὸν, παρθένε καὶ ἄφθορον παραδόξως βλαστήσασα· χαῖρε παναμώμητε· χαῖρε παιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου.

Στάμνον τοῦ μάννα, τοῦ νοητοῦ σε ἀγνὴ, γινώσκοντες κράζομεν, ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι, Παναγία Δέσποινα· χαῖρε πιστῶν ἀσφαλὲς φρουρὰ καὶ σκέπη.

Ωδή, δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Χαῖρε νοητὴ, χελιδὼν ὄντως ἡδύλαλος, παύσασα χειμῶνα νοητὸν, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ μεταβρύθμίσασα, πάντας τοὺς ἐν πίστει σέ, καθαρωτάτῃ Κόρῃ μεγαλύνοντας.

Χαῖρε μυστικὴ, ζωοτρόφε τράπεζα Δέσποινα, ἄρτον τὸν οὐράνιον Χριστὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς φέρουσα ἡμῶμε· ἐξ οὗ οἱ μετέχοντες, ζωῆς ἀβρῆτου καὶ χαρᾶς πληρούμεθα.

Χαῖρε θησαυρὲ, Παρθενία, ὄντως καὶ καύχημα· χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν τῇ γαστρὶ σου μόνῃ χωρήσασα· χαίροις ὑπερθαύμαστε· χαῖρε πεσόντων ἀσφαλὲς ἀνόρθωσις.

Χαῖρε πιστῶν, ἀκλινὲς καὶ θεῖον ὄχυρῶμα· χαῖρε τῶν ἀπίστων δυσμενῶν, καὶ πονηρῶν ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαίροις ὑπερθαύμαστε, εὐλογημένη χαῖρε πάντων Δέσποινα.

Χαῖρε φωτὸς ἀνεσπέρου χωρίον· χαῖρε ἀγνὴ νοσοῦντων θεραπεία, καὶ ἄκος αὔλων· χαῖρε θεῖον τέμενος, τοῦ Δεσπότου πανσεβάσμιε.

Χαῖρε σκηνὴ πλατυτέρα νεφέλης· τὸ χρυσαυγὲς δοχεῖον τοῦ ὑψίστου· χαῖρε πανύμνητε· χαῖρε μῦρον τίμιον, καὶ θυμίαμα πανεύσμον.

Χαῖρε πιστῶν ἀκλινέστατον τεῖχος· ἡ κραταιὰ τοῦ κόσμου προστασία· χαῖρε πανάσπηλε· χαῖρε πάντων στήριγμα, τῶν ὑμνούντων σε Θεόνυμφε.

Τὸ ρωτεινὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον· χαῖρε σεμνὴ Ἀδὰμ· τοῦ πεπτωκότος, μόνῃ ἀνόρθωσις, καὶ τῆς Εὕας λύτρωσις, τῶν δακρύων χαῖρε πάνσεμνε.

Ωδή, ε'. Ἀβυσσὸς ἐσχάτη.

Χαῖρέ σοι προθύμως τοῦ Γαβριὴλ, πᾶς ὁ λαὸς σου γεγηθότες κραυγάζομεν· Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε ἀγνὴ πολύφωτε, ἡ τὸν ἥλιον τοῖς πιστοῖς ἀνατείλασα.

Χαῖρέ σοι βοῶμεν περιχαρῶς, τῇ παναμώμῃ καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, καὶ χώρα ἀγεώργητε, τὸν οὐράνιον ἢ βλαστήσασα ἀσταχυν.

Χαῖρέ σοι τῇ βασιλίδι πιστοὶ, ὁμονοοῦντες ἀσυγχύτως κραυγάζομεν· χαῖρε κλίμαξ ἐμψυχε, τοὺς βριτοὺς ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον καὶ ἀκήρατον εὐκλειαν.

Απαντες τὸ χαῖρε χαρμονικῶς, σοὶ τῇ τεκούσῃ τὴν ἀεὶζων δύναμιν, ἐκβοῶμεν ἄχραντε· χαῖρε παστὰς ὁλόφωτε· χαῖρε κράτιστον οἰκουμένης ὄχυρῶμα.

Κάθισμα. Τὴν ὁραϊότητα.

Χαῖρε εὐρύχωρον, Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πολύφωνον Χριστοῦ ἀνάκτορον· χαῖρε χρυσό-
πλοκε παστᾶς, καὶ κλίνη πορφυροστρωτῆ· θάλαμι πυρίμορφε· οὐρανὲ ὑψηλότατε· ἐμψυ-
χε Παράδεισε· λογικὸν ἐνδιαίτημα· περιδόξε τοῦ Δεσπότου θρόνε, χαῖρε Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ, ζ'. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Χαῖρε φωτοφόρον οἶκημα, Μαρία πανακήρατε· χαῖρε σκῆνωμα τοῦ Κτίστου καθαρώ-
τατον· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν πιστῶς μελωδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων.

Χαῖρε σωτηρίας πρόξενε, βροτῶν καὶ καταφύγιον· ὁραϊότης Ἐκκλησιῶν καὶ εὐπρέπεια.
χαῖρε νίκος Ἀνάκτων, μελωδούντων καὶ θάρσος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Χαῖρε τῶν Παρθένων καύχημα· μητέρων ἐγκαλλώπισμα· χαῖρε πλοῦτε πενομένων ἀνε-
ξάντηλτε· χαῖρε κράτος καὶ δόξα τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε, βροτῶν τὸ καταφύγιον· χαῖρε τόπε ἀγιάσματος, καὶ σκῆ-
νωμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡδὴ, η'. Ἀστέκτω πυρὶ.

Ἦνα σοι πιστοὶ εὐχαρίστως, χαῖρε ἐκβοήσωμεν Παρθένε, ῥῦσαι πάσης, ἀμαρτίας ἡμᾶς
καὶ ζάλης, πάσης περιστάσεως καὶ ἀνάγκης· πάσης συμφορᾶς καὶ θλίψεως, καὶ τῆς τῶν
βαρβάρων δεινῆς ἐπικρατείας.

Ως τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν Θεοτόκε, γνόντες σε πάν-
τες σοὶ προσφωνοῦμεν· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε πάντων βροτῶν ἡ ἀνάκλησις, καὶ πα-
νωλεθρία καὶ κατὰπτωσις δαιμόνων.

Ἀπείρων με θλίψεων ῥῦσαι, τῶν ἐπερχομένων συνεγῶς μοι τῷ ἀθλίῳ, συμφορῶν τε καὶ
πάσης βλάβης, πάσης κατακρίσεως, πάσης νόσου, πάσης ἀπειλῆς καὶ μάστιγος· ἵνα σε
δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν τὸν τοῦ σώματος οἶμαι· ἔχρανα ὁ ἄθλιος ἀφρόνως, τῷ βορβόρῳ ἐπιμένων τῆς ἀμαρ-
τίας· καθαρὸν με δεῖσθαι, ρυπτικῷ σου ῥείθρῳ, πανάμωμε Δέσποινα, καὶ χαρὰν πρὸς θείαν
εἰσάγαγε καὶ δόξαν.

Ὁ Βιρμός.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες,
θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε.

Ὡδὴ, θ'. Κανὸν τὸ θεῖμα.

Ναὸν φρονούντες, σὲ χωρητικόν, καὶ γινώσκοντες, τοῦ τῶν ἀπάντων Κτίστον καὶ Θεοῦ
παναγία Δέσποινα, τὸ χαῖρέ σοι πόθω, ἀναβοῶμεν πάντες οἱ δούλοι σου· σοφίας Θεοῦ
χαῖρε δοχεῖον· χαῖρε πιστῶν πρὸς Θεόν, σωτηρία ἀκαταίσχυντε.

Ἦ θεία σκέπη, χαῖρε τῶν βροτῶν· τῶν ταγμάτων τε τῶν οὐρανίων χαῖρε· χαρὰ Ἀπο-
στόλων καύχημα· μαρτύρων ἡ δόξα· τῶν ἀθλοφόρων χαῖρε θάρσος ἀντίκλον, ἀπάντων ὁ

σίῳν καὶ δικαίων, χαῖρε παιδρόν τε καὶ περιβόητον ἐγκαλλώπισμα.

Σύ μου τὴν φλόγα σβέσον τῶν δεινῶν· σὺ κατεύνασον τὸν σάλον ἀγνῆ, καὶ τὴν λύπην πρᾶΰνον· τὰ δάκρυα παῦσον· τὰς συμφορὰς ἀπέλασον μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· χαρὰν δέ μοι δίδου τῷ σῷ δούλῳ· ὅπως ἀπαύστως, ὡς εὐεργέτην μου, μεγαλύνω σε.

Θεοκυῆτορ, πάντων τῶν εἰς σέ, προστρεχόντων σκέπη καὶ ἀντίληψις κράταια· τὰς αἰτήσεις πρόσδεξαι, νυνὶ τῶν σῶν δούλων, καὶ μισαρόνων, λήτρωσαι χειρῶν ἀγαθῇ, ὡς ἅμα γὰρ ἔχουσα τὸ κράτος· ὅπως ἀπαύστως, ἐν ὑμνοῖς σε μεγαλύνωμεν.

Προσμία. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε ὄχημα λαμπρόν, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως· Χαῖρε θερμὸν βροτῶν ἐλαστικόν· Χαῖρε ἀπειρόγαμος· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐνώσασα ἄχραντε.

Χαῖρε ξένου καὶ φοικτοῦ, μυστηρίου φανέρωσις· Χαῖρε δι' ἧς ἡνοίχθη Παράδεισος· Χαῖρε θεία τράπεζα· Χαῖρε τὸ ρηαρόν παραδόξως ἀγνὴ ἀφραρτίσασα.

Χαῖρε Κόσμου θησαυρὸς· καὶ πενήτων προμήθεια· Χαῖρε τῶν δυστυχούντων τὸ στήριγμα· Χαῖρε ἀνόρθωσις, πεπτωκότων· Χαῖρε ἀσθενούντων ἀκίστωρ καὶ ἰάμα.

Τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐννοῶν μου τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε βοήθειαν, προστρέγω ὁ δύστηνος· σῶσόν με ἀγνὴ καὶ τῶν χαλεπῶν ῥῦσαι κολάσεων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ'. ΒΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΦΩΤΩΝΤΙΚΟΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωτὸς δοχεῖον, φωτίσόν με φωτί σου. Ἀμήν.

Ὡδὴ, α'. ἔχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐξυθ.

ΦΩΤΙ με τῶν πρεσβειῶν σου φωτίσον, Θεογεννήτρια, ἡ γενομένη Μήτηρ τοῦ φωτός, τοῦ ἀδύτου πανάχραντε· καὶ φωτισμὸν με γνώσεως, παρασχεθῆναι καθικέτευσον.

Ως οὕτα φωτεινῆς πανάχραντε, Θεογεννήτρια, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου ἀγνὴ, σκοτισθέντα με φωτίσον, καὶ τοῦ φωτός βαδίζειν με, τὰς θείας τρίβους καταξίωσον.

Τὴν νύκτα τῶν λογισμῶν μου φωτίσον, φωτί σου Πάναγνε, καὶ τὴν ψυχὴν μου πόλιν τοῦ φωτός, φωτοφόρον ἀπέργασαι· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ομίχλην μου τῶν παθῶν ἀπέλασον, τὸ φῶς ἡ τέξασα, Θεογεννήτορ Κόρη ἡ φωτὸς, προσανῶς ὑπερλάμπουσα, ἡλιακοῦ πανάχραντε, φωτοκυῆτορ παντευλόγητε.

ὦδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συγχώρησιν ἐξαίτῳ, φωτιστικῶν σου πρεσβειῶν ἄχραντε, ἣν συμπαθῶς δίδου μοι, ρῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἡ κυήσασα,

Διάνοιαν σκοτεινὴν, τῇ φωτοφόρῳ σου αὐγῇ φωτίσον· σὺ γὰρ φρικτῶς τέτοκας, τοῦ Πατρὸς ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα.

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἁμαρτωλότερος ἐμοῦ Πάναγνε· ὅθεν βοῶ φωτίσον, πύλη τοῦ φωτὸς τὴν καρδίαν μου.

Χωρίον φωτισιδές, τῆς ὑπερφώτου ἀληθῶς φύσεως, ρῶς θεϊκὸν ἄχραντε, καὶ φωτὸς ἀκτῖνα παράσχου μοι.

ὦδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Εκ νεότητός μου Πάναγνε φωτοτόκε, ταῖς ἡδοναῖς βερύπωμαι τῆς δικαιοσύνης, ἥλιον τεκοῦσα Χριστὸν, φωτὶ σου νῦν φωτίσον, τὴν ἁμαρτωθεῖσαν καρδίαν μου.

Ιατρεῖον σὺ Πανύμνητε φωτοτόκε, φωτιστικὸν ὑπάρχουσα φωτίσον τὸν νοῦν μου, λόγου φωτοφόρε σκηνὴ, καὶ ῥῦσαι τοῦ σκότους με, ἐν φωτὶ αὐτῷ σκηνοῦσά με.

Ολοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεδουλώθην, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ προσφεύγω νῦν ὁ ἐσκοτισμένος, φωτὶσόν με πύλη φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέννης με, καὶ φωτὸς αὐτοῦ με ἐμπλησον.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα καὶ φωτοδότην, τὴν χυλεπὴν ἀπέλασον, σκοτίαν νοός μου, σοῦ τῶν πρεσβειῶν τῷ φωτὶ, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, τὸν μεμολυσμένον ἀμόλυντε.

ὦδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς σὺ τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, ρῶς δίδου μοι ἐπιστρέφειν, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τὸν πίστει ἀνυμνοῦντά σε.

Θεοῦ οὔσα Χερουβὶμ, Σεραφὶμ ὑπερτέρα τε, πανάχραντε Θεοτόκε· τὴν ψυχὴν μου φωτὶ σου, φωτοκυῆτορ φωτίσον.

Τίς δύναται νοεῖν, τοῦ φωτὸς σου τὸ ἄρρήτον, ὑπέρφωτε Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, φρικτῶς γὰρ σὺ γεγέννηκας.

Ισότημον Πατρί, τὸν υἱὸν καὶ τῷ Πνεύματι, πανάχραντε φωτοδότην, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτὶ με τούτου φωτίσον.

ὦδὴ, ς'. Θύσω σοι.

Στρέψον μου, εἰς χαρμονὴν τὸ πένθος Πανύμνητε, καὶ τὴν τῶν νόσων ὀμίχλην, καὶ παθῶν ἀπάντων τὴν τρικυμίαν, εἰς γαλήνην, καὶ τελείαν ὑγίαν μετάβαλε.

Οἵκτειρον, ὡς συμπαθὲς ἐμέ τὸν ἀκάθαρτον, καθαρωτέρα ὡς οὔσα, λαμπηδόνων ἄχραντε τοῦ ἡλίου, καὶ φωτὸς μου, τὴν καρδίαν ἐνθέου σου πλήρωσον.

Νεύσεις, φωτιστικαῖς Παρθένης ὁδήγησον, τὸν σκοτισθέντα ἀθλίως, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυ-

τον τοῦ υἱοῦ σου· καὶ τὸν λύχνον, τῆς ψυχῆς μου σβεσθέντα ὑπάναψον.

Μόνην σε, τιμιωτέραν ἐγνώμεν Πάναγνε, τῶν Χερουβιμ ὡς τεκοῦσαν, τοῦ φωτὸς τὸν πρῦτανιν Θεοτόκε· ὃν δυσώπει, πρὸς τὸ φῶς με σκηνώσαι τὸ ἄδυτον.

Κάθισμα. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς ἀρετῆς καὶ μετανοίας τὴν τρίβον, τὴν τεθλιμμένην καὶ στενὴν καὶ τραχεῖαν, χαρμονικῶς ὁδεύειν με ἐνίσχυσον, ἀγνὴ πλάτυνον ἐν θλίψεσι, τὴν στενὴν μου καρδίαν· πλοῦτισον ἐν πράξεσιν, ἀγαθαῖς τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ παθῶν στενώσεως αὐτὴν, εἰς πλατυσμόν ἀπαθείας ἐξάγαγε.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εγὼ Παρθένε, ταῖς ἀνομίαις ὑπερβέβηκα, πάντας τοὺς πρὸ νόμου Πάναγνε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ ἡ κυήσασα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῶν πταισμάτων μου σκότος ἀφάνισον.

Φθαρέντα κόσμον, ἀνακαινίζεις Μητροπάρθενε, Κόρη ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον· διὸ νῦν φώτισον, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα δέσμαι.

Σβραιοτάτην, Κυριοτόκε καὶ ὀλόφωτον, νῦν μου τὴν ψυχὴν ἀπέργασαι, ἡ φρικτῶς τοῦ Πατρὸς ἀποκυήσασα, σὺ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ φωτὸς αἰδίου με ἐμπλησον.

Τὴν συντριβὴν μου, τὴν ψυχικὴν θεράπευσον Μαριάμ, ὄχημα φωτὸς, καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς, τοῦ υἱοῦ σου τὰς πορείας μου, ποιῆσθαι πάντοτε· ἵνα βλέπω τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας·

Ἰδω σου τὸ φῶς τῶν πρεσβειῶν, ἡ φῶς κυήσασα, βροτοῖς τὸ ἄβρῆτον, καὶ τὰς αἰσθήσεις μου ἄχραντε, τῆς ψυχῆς καταφωτίζουσιν· καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινόν, σκότος ἐξαίρουσαν ἵνα κράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε Πανάμωμε.

Σκότος τῶν παθῶν μου φωτεινὴ, νεφέλη ἐμψυχε, Μαρία Πάναγνε, τῇ φωτοφόρῳ σου φώτισον, ἱκεσία μητροπάρθενε· καὶ καταλάμπρυνον τὸν νοῦν· ἵνα σωζόμενες ἀνακράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε πανάσπιλε.

Ολβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ, ἡ σὴ πανάχραντε, πρεσβεία πέφυκε, τοῦ Κόσμου πάντα τὰ πέρατα, φωταυγίζουσα πανύμνημε, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνουσα τῶν βοώντων· Φωτογεννῆτορ χαῖρε ἀμόλυντε.

Υμνος σοι ἐπάξιος οὐδεὶς, προσενεχθήσεται Κόρη ὀλόφωτε· σὺ γὰρ πανάχραντε τέτοκας, φωτοδότην ὑπὲρ ἐννοίαν, καταφωτίζοντα ψυχάς, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῶν βοώντων· φωτοκυῆτορ χαῖρε Παντάνασσα.

Ὁ Βίρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔρραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρόμτητος.

Αχραντε φωτῶννυμ Κόρη, τῇ φωτοφόρῳ σου πρεσβεία, φώτισον νοός μου τὰς κόρας, καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας τοῦ σώματος· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Σωτῆρός μου.

Μόνος ὑπερέβην Παρθένε, τῶν γηγενῶν τὴν πάσαν φύσιν, ἐν ταῖς ἀσωτίαις καὶ ὤφθην, κτηνῶν ἀλόγων ἀνοητότερος· ἀλλὰ φωτὶ με δέομαι, τῶν προσδεδειγμένων σου φωταγωγήσον.

Ημαρτον ὁ τάλας Παρθένε, υπερβαλλόντως ἀλλὰ σύ με, φωτίσον καὶ ῥῦσαι τοῦ σκότους, τοῦ αἰωνίου καὶ καθοδήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀβύσσου, καὶ τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν.

Χύμη παναμώμητε, χαῖρε· χαῖρε ἀνύμφευτε Παρθένε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ Ἀποστόλων χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε μαρτύρων στέφανε· καὶ τῶν ὁσίων ἀγαλλίαμα.

Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· καὶ Εὐὰς ἡ λύτρωσις· Χαῖρε κλίμαξ νοητῇ, τοὺς θνητοὺς ἡ ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν· χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων βασιλείων, καὶ ἀβραάγες φυλακτήριον.

Χαῖρε Κόρη Πανάμωμε, Ἱερῶν ἀγλαΐσμα· καὶ βασιλευόντων χαῖρε διάδημα· Χαῖρε τοῦ αἵμου ἡ νέκρωσις· Χαῖρε ἱλαστήριον· Χαῖρε βάθος λογισμοῖς, ἀνθρωπίνους ἀμέτρητον· ὕψος ἀβύσσον· ἡ χαρὰ τῶν πενθούντων· Χαῖρε σκέπη, τῶν πιστῶς σοι προστρέχόντων, καὶ δεομένων σου ἄχραντε.

Χαῖρε πάσης τῆς κτίσεως, θαυμαστὸν δημιούργημα· τῆς Θεολογίας χαῖρε ὑπόθεσις· δογματικῆς χαῖρε ἔσχατον, αἰτομον τῆς φύσεως· Χαῖρε ἡ ἀκροστιχίς, τῶν Γραφῶν καὶ προφφητειῶν, θείων Πάναγνε, χρησιμοδότις, καὶ ἐκβάσις τελεία· Χαῖρε δὲ ἡς προσκυνούμεν, μίαν Τριάδος Θεότητα.

Καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ διάνοιαν Πάναγνε, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἰτήσαι· τοῦ δὲ τὰ σκληρῆματα, ἀπονέκρωσον τὴν δὲ, φωτὶ θείῳ σου λάμπρυνον, ἵνα εὐθυμος, ἐνοπτρίζωμαι δόξαν τῆς Τριάδος, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνω, σὲ τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ,

ὠδὴ, α'. ἤχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

ΥΠΕΡΦΩΤΕ λαμπάς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρρὸν, σθεννύμενον αἰεὶ, ῥαθυμία ὑπάναξον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα· ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ραντίσασα σεμνή, μετανοίας ὑσώπω, τὴν ῥυπῶσάν μου ψυχὴν, καθάρισον ταχύ, καὶ

τοῖς δάκρυσι πλύνασα, λεύκανον ὑπὲρ χιόνα, νοητὴν εὐφροσύνην μοι, ἀκουτίσασα καὶ ἀγαλλίασιν.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ· τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς κειμήλιον σεπτῶν, Θεοτόκε Πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημούσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Μακάριός ἐστιν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὁπτηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρῶτατον σκήνωμα, εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν ἄφθορον ἐδείξεν.

Σὲ ἐν ἡμέρᾳ, τῆς φοικτικῆς ἐξετάσεως εὐροίμι, προστασίαν ἀψευδῆ, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, ὁρῶν ἀντίληψιν Θεογεννήτρια.

Σὲ προστασίαν, Παναγία παρθένε κεκτῆμεθα· μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήρεيان, καὶ θλίψεως λύτρωσαι γεννώσης θάνατον.

Σὺ Παναγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίαςον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν παμμακάριστον.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στακτὴ θεία καὶ κασσία, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, Παναγία Κόρη· χάριτες ἀγνείας ἡδύπνοοι, εὐωδιάζουσαι κόλποις τοῦ Γεννήτορος, τὸν καθήμενον, ἐπὶ τοὺς σοὺς κόλπους ἤγαγον.

Η Βασιλίсса παρθένος, ἡ Θεὸν σωματώσασα· ἡ χρυσὴ λυχία, λάμψον μετανοίας ἀκτινὰ μοι· ἡ τοῦ ἡλίου νεφέλη φωταγώγησον, τῆς καρδίας μου, τὰ νοητὰ αἰσθητήρια.

Η ἀγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι εὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος, οἰκόν με δεῖξον Παρθένε θεῖον Πνεύματος, τὸν κραυγάζοντα· Δόξα ἀγνὴ τῇ κυήσει σου.

Απειρώγαμε Μαρία, τὸ γλυκύτατον ὄνομα· καὶ ὑπὲρ χρυσίον, λίθον τε πολὺ τιμιώτερον· ὁ πολυτίμητος πλοῦτος καὶ ὑπέρτιμος, χρῆμα σῶσόν με, τὸν ἐπὶ σέ καταφεύγοντα.

Ὡδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὀφνται.

Ρυομένη γάνηθι ἐμέ τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων εἰσοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τὸν πιστῶς ὑμνοῦντά σε, Θεοτόκε ἀειπαρθένε.

Η τὸν θεῖον ἄνθρωπον κυήσασα σαρκί, τῶν παθῶν μου ἡδονῶν, τοὺς φλογώδεις ἄνθρωπος δρόσῳ κατὰσβέσον, τοῦ ἐλεύους Δέσποινα, τῆς ἀφάτου εὐσπλαγγνίας σου.

Τὴν ψυχὴν μου φύλαξον ὡς Κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ σκέπῃ σου ἀγαθὴ τῶν πτερύγων ἄχραντε, καὶ τῶν πνευμάτων με πονηρίας λύτρωσαι, τιμωρίας καὶ κολάσεως.

Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου Θεοτόκε ἀγαθὴ, ἐξομολογεῖσθαι τῷ λυτρωτῇ, τὴν ἐμήν ἀγάθονον ψυχὴν ταλαίπωρον, ἐξωθοῦσα πύρῳσιν, τῆς καρδίας μου Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ἐδόθησε προτυπῶν.

Εμφύτευσον, τῇ ψυχῇ μου ὡς ξύλον πολύφορον, θεῖον φόβον, καὶ καρπὸν ἐνεγκεῖν κατὰ ζωτον, ἀρετῶν ὃ ἐσώ, ἐξ ὧν τρέφεται ἄνθρωπος Δέσποινα.

Ανάτειλον, μετανόιας ἀκτῖνά μοι Δέσποινα· καὶ τὰ νέφη πονηρῶν λογισμῶν διασκέδασον, ἡλίου νεφέλη, τοῦ τῆς δικαιοσύνης πανάμωμε.

Κατεύνασον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, καὶ τὴν ζάλην, πονηρῶν ἐννοιῶν ἐξαφάνισον, ἡ βεβαία πάντων, προστασία καὶ σκέπη Πανύμνητε.

Επλήθυναν, ὑπὲρ ἄμμον θαλάσσης τὰ παίσματα, τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὡς φόρτος βαρὺς κατατρύχει με· ἀλλὰ σὺ Παρθέने, πρὸ τοῦ τέλους οἰκτεῖρασά σῶσόν με.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγνὴ ἀπειρόγαμε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς· πτωχῶν ἀντιλήπτρια, τῶν θλιβομένων χαρά· πενηθόντων παράκλησις· ῥύσαι με συσχεθέντα, πειρασμοῖς ἀδοκῆτοις· ἱασαί με νοσοῦντα, κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον μόνη πανάχραντε.

Ὡδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Αγιωσύνης ἱερόν· ἐλεημοσύνης χωρίον· δικαιοσύνης ἀληθοῦς, ἐνδιαίτημα Δέσποινα δέομαι, δικαιοῦσά σῶσόν με, δωρεὰν τὸν δικαιοῦντα Χριστὸν τεκοῦσα.

Εχεις τὸ δύνασθαι ἀγνὴ, πάντως ὡς τεκοῦσα Δεσπότην· τῆς Δεσποτείας με διὸ, ἡδονῶν καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω τῷ τόκῳ σου· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὖσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Πῆξον παισιμάτων τάς σειράς, τῇ σῇ Μητρικῇ παρῶνσίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου πάντα γε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, Παρθένος πέφνηας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐαδίασαντα, καὶ τὴν ὁσμήν τὴν ἑαυτοῦ πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ, βροτῶν τὸ φύραμα ἀγνὴ τῶν βωόντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πῆξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν καρδίαν μου σύντριψον· τὴν ψυχὴν μου καταλάμπρυνον· καὶ τοῦ νοός μου τὸ σαθρὸν στησόν καὶ ἄσφατον· ἵνα μέλω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοσοῦσαν Παρθέने τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον, καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ Πάντοκράτορος Θεοῦ ὅλον σωζόμενον· ἵνα μέλω· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἑρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρόμματος.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαινωμένων· σὺ ἡ εὐροσύνη τοῦ κόσμου· καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμός καὶ ἔρσεις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρενε.

Υμνοῦμεν τὴν ἄρατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας· ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Πρῆτης Χερουδὶμ ἀνωτέρα· καὶ οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον τῷ Πνεύματι.

Δέσποινα ἁγία Παρθένε, σὺ δωρεὰν οἰκτείρησόν με· σὺ γὰρ ἔχω ἄλλην ἐλπίδα. τῆς σωτηρίας δι' ἧς σωθήσομαι, εἰμὴ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν βοήθειαν καὶ σκέπην σου,

Προσόμοια. Ὁ ἐξ ὑψίστου.

Χαῖρε φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον· Χαῖρε στύλε πύρινη τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, ἐνδον εἰς θεῖαν κατὰπαυσιν, εἰσάγων μόνη· Χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν ἥλιον, κόσμῳ διαυγάσασα καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, ὥς τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταβίβάσασα Θεοῦμρευτε· Χαῖρε Παρθένε· Χαῖρε Πάνσεμνε· Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευς σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε φαιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου· Χαῖρε θρόνος πάγχρυσος· Χαῖρε λυχνία χρυσοῦ· Χαῖρε κογχύλη ἡ βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ πορφύραν θεότευκτον· χαίροις πόλις ἐμψυχε· τίμια στέφανε· καὶ κραταιὸν περιτείχισμα, βασιλεύοντων, ἐν εὐσεβείᾳ χαῖρε ἀνίκητον, στρατευομένων θάρσος Πάναγνε· Χαῖρε πύλη Κυρίου Πανύμνητε· ὃν ἰκέτευς σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ναὶ πανυπέρτιμε Κυρίου· χαῖρε θεῖα τράπεζα ἄρτον βαστάσασα· Χαῖρε ἀπότιστος ἄμπελε, τὸν γλυκὺν βότρυν, ἡ ἐκπλαστήσασα χαῖρε ἡδιστον, ἄσμα καὶ ἐντρύρημα τῶν οὐρανίων νοῶν· Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, Παρθενομῆτορ, τὸ ὠραιότατον καὶ πανεύοσμον· Χαῖρε τὸ κρῖνον, τὸ κροκόλευκον, καὶ ἡδύπνοον χαῖρε Παράδεισε, τῆς τρυφῆς τῆς ἀρθάρτου· Χαῖρε κόσμε πολυέραστε.

Εξαγορεύω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινὰ μου πταίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, τῶν βίβλων· πάντως φανερωθήσονται· ὅμματα ἐξόρυπώσα βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις· σῶμα ἠχρεῖωσα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις, ἐλέησον οἰκτεῖρον· καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν τέταρτος Παρθένῳ Μητροφάνους.

Ὡδὲ, α'. ἄχος δ'.

Οχλάσας τὸ ἐρυθραῖον.

ΚΥΡΙΩΣ καὶ ἀληθῶς γεγέννηκας, Θεὸν καὶ Κύριον καὶ Θεοτόκος μόνη ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐκλήθης ἀγνή· διὸ πιστῶς γεραίρομεν, καὶ κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ἀστὴρ ὁ τοῦ Ἰακώβ ἀνέτειλεν, ἐκ σοῦ πανάχραντε, ὁ ἀριθμῶν τὰ πλήθη ὡς Θεός· τῶν ἀστέρων διὸ ταῖς αὐτοῦ, μαρμαρυγαῖς ἀπέλασον, τῆς ἁμαρτίας μου τὴν ζόφωσιν.

Νυμφῶνα τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἀγνή πανάχραντον, καὶ λογικὸν γινώσκων σε σαφῶς, ἰκετεύω ρυσθῆναί με, παθῶν σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ἐς κλίμαξ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀφίξεως, τοῦ παντοκράτορος· δι' ἧς Θεὸς κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἐκ γητῶν παθῶν τῆς σαρκὸς, πρὸς οὐρανὸν ἀνύψωσον, καὶ πρὸς Θεόν με χαιραγωγῆσον.

Ὡδὲ, γ'.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νάουσα κρήνη, ὀλιβομένοις παράκλησιν πέφνησας διὸ Δέσποινα καὶ πρὸς πρεσβυτικῶν σου ναμάτων ῥοήν, βλῦσον καὶ κατὰσβεσον παθῶν τὴν κάμινον.

Τραυματισθέντα, λογισμῶν ἐξ ἀτόπων θεράπευσον, ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν, ἱασαμένην πληγὴν χαλεπὴν· τὸν ταύτης γὰρ τέτοκας πλάστην καὶ Κύριον.

Ἐν τῷ πελάγει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων πανάμωμε, καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, κλυδωνιζόμενον τάχει πολλῷ, λιμένι καθόρμισον σῆς ἀντιλήψεως.

Τὸν ὡς ἐν πόρῳ, θετὸν θεῖκον ἐν τῇ μήτρᾳ σου, δεξαμένην τὴν ἐμὴν ρολογιζομένην πυρὶ τῶν παθῶν, καρδίαν ἐπόμβερσον ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ὡδὲ, δ'.

Ἐπαρθένα σε.

Ἀπὸ μύρων τοῦ υἱοῦ σου τῶν ἐκβλυζόντων, ὁσμὴν ζωῆς τοῖς ἅπασιν, μύρον ἀπαθείας, βλῦσον τῇ ψυχῇ μου ἀγνή, καὶ πάντα τὸν βόρβορον τῶν παθῶν αὐτῆς ἐξαράνισον.

Ρυπαθέντα με τοῖς σπύλοις τῆς ἁμαρτίας, τῶν πρεσβειῶν σου ῥάντισόν ὑσώπῳ καὶ πλύνον, καὶ τοῦ μολυσμοῦ τῶν παθῶν, καθάρισον Δέσποινα, καὶ δεῖξον Χριστοῦ οἰκητήριον.

Τὴν γραφεῖσάν σε δακτύλῳ τῷ θεῷ βίβλον, ἐσφραγισμένην Πάναγνε λιτάξω δακτύλοις, γράψον μοι τῶν σῶν πρεσβειῶν, πταισμάτων τὴν ἄφρεσιν, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ο ἐπ' ἁκρίων τῶν ὁρέων ἁγίων πάντων, οἶκος Θεοῦ γενομένος, ὥς πρὶν ὁ Προφήτης, ἔφη-
σε Χριστοῦ καθαρὸν, ἀνάδειξον οἶκόν με, Δέσποινα ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν.

Ὡδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ δρόσον Ἀερμών, ἐν Σιών καταβαίνουσαν, γινώσκων Θεοκυῆτορ, δυσωπῶ κατασβέσαι,
τὴν τῶν παθῶν μου κάμινον.

Παράδεισος ζωῆς, Θεοτόκε ὑπάρχουσα, θανάτου τῆς ἁμαρτίας, καὶ παθῶν πολυτρόπων,
ἐκλύτρωσαί με τάχιον.

Αλάστρον ἁγνῆ, νοητὸν σὺ ὑπάρχουσα, τοῦ μύρου τοῦ κενωθέντος, ἐπὶ γῆς οὐρανόθεν,
κάμει νῦν εὐωδίασον.

Ρεύσαντα πρὸς φορὰν, ἀνεκτῆσω τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, καὶ τῆς πρὶν
ἀφθαρσίας, Παρθένε κατηξίωσας.

Ὡδὴ, ς'. Θύσω σοι.

Θάλαμος, δεδοξασμένος ἐνδοξε Δέσποινα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγονὼς ἐδόξασας τοὺς
ἀνθρώπους· διὸ δόξης, ἀκηράτου κάμει καταξίωσον.

Εστῆσας, τὴν φορὰν νεμομένην τῆς φύσεως, δι' ἀκραιφνοῦς ἀφθορίας· ἀλλὰ στήσον ἄχ-
ραντε καὶ παθῶν μου, τοὺς χειμάρρους, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος ῥύακας.

Νέκρωσον, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις τοῦ σώματος, καὶ τὴν σκιρτῶσάν μου σάρκα, τῷ νοί
ὑπόταξον ὥσπερ πῶλον, χαλινοῦσα, τοῖς ἱμάσιν ἁγνῆ σῶν δεήσεων.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἁ-
μαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην εἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Κάθισμα. Ὁ ὑψωθείς.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοὺς τεταμένη, αὔλος κλίμαξ μυστικῶς προστύπου, τὴν λογικὴν
καὶ ἐμφυχόν σε κλίμακα· σὺ γὰρ τὸ μεσότειχον, τοῦ φραγμοῦ καθελοῦσα, ἤνωσας πανύ-
μνητε, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, τὸν οὐρανὸν συνάψασα τῇ γῇ, καὶ τοὺς βροτοὺς τοῖς Ἀγ-
γέλοις συμμίξασα.

Ὡδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρε πυριφόρος, καὶ θεοδόχος οὕσα βάτος ἁγνῆ, φλέξον λογισμῶν ἀκάνθας τῶν πονηρῶν,
τὴν ψυχὴν μου δὲ καταύγασον, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀδυσσοῦν ξήρανον.

Μεγαλυσύνην, ἐκ τοῦ αἰῶνος μόνη καὶ θεϊκὴν, δόξαν σὺ προδήλως εὔρες ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐρανὸς φανεῖσα δεύτερος· σὺ οὖν κατάργησον, τοὺς μεγαλαύχους ἐχθροὺς μου δαίμονας.

Η θεία κρήνη, τῆς εὐσπλαγγίας καὶ ἀγαθότητος, βλύσον δαψιλῶς μοι πλοῦτον σῶν οικ-
τιρμῶν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν πταισμάτων μου, ἐναποπλύνασα, τὴν τῆς σαρκὸς κατὰσβε-
σον πύρρῳσιν.

Τὸν ἐκ Θεοῦ μοι, χρηρηγήθέντα πλοῦτον Πνευματικόν, πρόνῃ } ὧν ἀσώτως πάντα ταῖς ἡ-
δοναῖς, κατηγάλῳσα τοῦ σώματος· ἀλλ' ὥς τὸν ἄσπῳτον, ταῖς σαῖς λιταῖς Παρθένε δικαίωσον.

Ωδή, η'. Χείρας εκπαιτάσας.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου σειράς, καὶ τὰς τοῦ σώματος, ὁρμάς ἀνάστειλον· τῆς πο-
νηρίας δὲ σύ γκαφον, ἐνθυμήσεις καὶ καθάρισον, ἐκ τῶν κρυφίων λογισμῶν, τάχει τὸν δοῦ-
λόν σου Θεοτόκε, πάντων προστατίς πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ορος τοῦ Θεοῦ τὸ ἐμμανές, καὶ ἀλατόμητον, καὶ πῖον ἄχραντε, δασὺ καὶ σύσκιον σκέ-
πασον, πυκασμῷ με σῶν δεήσεων· καὶ ἐκ παρίδος θεραπευτῶν, ῥῦσαι καὶ φύλαξον ἀπὸ βέ-
λους, δαιμονιώδους αἰσχυρῶν ἐνθυμήσεων.

Φόβον με τὸν θεῖον συλλαβεῖν, καὶ Πνεῦμα Δέσποινα, τῆς κατανύξεως, ἐν τοῖς ἐγκά-
τοις μου ποίησον, καὶ τεκεῖν βίον ἐνάρετον, καὶ φοβερὸν τοῖς πονηροῖς, δαίμοσιν ἄχραντε
καὶ τῆς θείας, δεῖξον Ἀγγέλων χορείας συνόμιλον.

Ανοῖξόν μοι πύλη τῆς ζωῆς, τὰς θύρας τάχιον τὰς τῆς ἐλπίδος μου, καὶ καθοδήγησόν ἄχ-
ραντε, πρὸς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δεῖξον τὸν δούλόν σου κλη-
ρονόμον, θείας τε δόξης ἁγίων συμμετοχον.

ὁ Εἰρμός.

Χείρας εκπαιτάσας Δανιήλ, λεόντιον χάσματα, ἐν λάκῳ ἔφαξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβε-
σαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα

Ωδή, θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρakoῖς.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν ἀγνή τοῦ δούλου σου, καὶ συντόμως προκατάλαβε, καὶ τῶν λυ-
πούντων καὶ κακούντων, ἐγθρῶν τῶν ἀσράτων με λύτρωσαι, καὶ σῶσον ἐξ ἀναγκῶν καὶ
τῶν θλίψεων, καὶ πολυτρόπων περιστάσεων.

Ολον με πληγαῖς ἁμαρτιῶν ὑπάρχοντα, τραυματίαν καὶ κατόδυνον, ἴασαι πάντα γνη
Παρθένε καὶ ῥῦσαι πονηρῶν ἐνθυμήσεων, ἡ Λόγον τὸν παντοδύναμον τέξασα, τὸν ἀγαθόν
τε καὶ φιλόανθρωπον.

Ῥῆπερ τοῦ πεσόντος πρὶν Ἀδὰμ εἰς θάνατον, τῷ θανάτῳ προσωμίλησεν, ὁ τῆς ζωῆς καὶ
τοῦ θανάτου, δεσποζὼν σὸς υἱὸς υπεράγαθε· διό με τῆς τῶν παθῶν πηραπτώσεως, παῖς
σαῖς προσβείαις ἐξανάστησον.

Σῶσον Θεοτόκε τὸν εἰς σὲ προστρέχοντα, ἐκ κινδύνων καὶ συμπτώσεως, τῆς ἁμαρτίας
καὶ τῆς ζάλης, τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ τοῦ κλύδωνος· καὶ βίου τῶν δυσχερῶν καὶ τῶν
θλίψεων, καὶ τῆς μελλούσης κατακρίσεως.

Προσόμοιχ· * Ἐδοκας σημείωσον.

Χαῖρε καθαρώτατον, τοῦ βασιλείας παλάτιον· Χαῖρε νόμῳ ἀκήρατε· Χαῖρε βάτε ἀφλεκ-
τε· Χαῖρε θεία σκέπη πάντων προστατία· Χαῖρε ἀμόλυντε σκηνή· Χαῖρε Κυρία πάσης τῆς
κτίσεως· χρυσὸν θυμιατήριον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θεῖε παράδεισε, ζωῆς
ξύλον βλαστήσασα.

Χαῖρε τιμιώτατον, καὶ χρυσαυγές ἐνδιαίτημα, τοῦ ὑψίστου πανύμνητε, καὶ μήτρε ἀ-
νόμευτε· Χαῖρε θεῖον τείχος, ἀπείρανδρε Κόρη· Χαῖρε λυχνία φωτεινὴ παντός τοῦ Κόσμου
μου χαῖρε ἐξήλασμα· τὸ ἀνθος τὸ τῆς πίστεως· Χαῖρε τυράννων θρασυτήτα, τῇ ἀμάχῳ

δυνάμει σου, εὐσθενῶς καταράσουσα.

Χαῖρε ἡ πανάμωμος, ἀμνάς Χριστοῦ ἀρχιποίμενος· Χαῖρε κρήνη ἀένναε, ἀμβροσίας βέουσα, νεκταρῶδες κράμα· Χαῖρε μυροθήκη, τοῦ νεκτοῦ μύρου χρυσή, τὴν δυσωδίαν εὐωδιάζουσα, παθῶν χαῖρε ἀπείρανδρε, Ἀγγέλων τίμιον ἀγαλμα· καὶ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς δοξαζόντων σε.

Ἦσαν τὴν ἐλπίδα μου, ὁδυτυχῆς καὶ πανάθλιος, ἐπὶ σέ ἀνατίθην, πανάχαρнте Δέσποινα ὀλοφύχῳ νεύσει· μὴ με ἀπορρίψης, ἀπὸ προσώπου σου ἀγνή, μηδὲ βδελύξῃ με τὸν ἀνάξιον· μὴ σπλάγχνα σου φιλάνθρωπα, κλείσῃς μοι· Μήτηρ φιλάγαθε· ὅτι ἄλλήν οὐ κέκτεμαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου.

Τ Η Τ Ρ Ι Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ .

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΟΥ.

Ἐχὼν ἀκροστιχίδα ταύτην.

Αἶνων ἀπαρχὰς εἰσάγω σοι Κυρία. Θεοφάνης.

Ὡδ᾽, α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ· Δέσποινα, διπλὴν πεντάδα συνέτισον· δεκάχορδον ὄργανον δεῖξον σῇ χάριτι, τὴν ὑπέρχρονον, σοφίαν ἢ τεκοῦσα· ἀρμόνιον ὅπως σοι ἄσω μελωδημα.

Ισχυρὶ Πανάμωμε, βουλῆς μεγάλης ὁ Ἄγγελος· ὁ πάντα στησάμενος, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸ πρῖν, ἐπεδημήσεν, ἐκ σοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ σχίσας τὸν κώδικα λύσιν δεδώρηται.

Νεφέλην σε ἐμψυχον, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, γινώσκωμεν Δέσποινα, ἀνατολὴν τοῦ φωτός, τοῦ φωτίσαντος, ἡμῶν τὴν ἀκοσμίαν, καὶ πάντας ἐλύσαντος πρὸς τὰ οὐράνια.

Θράφης ἀσύγκριτος, κόσμος τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, Θεογεννήτορ, ἀγνή· ἡ θεώσασα, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἶδην νεκρώσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σου.

Ὡδ᾽, γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Νενίκηνται φύσεως οἱ ὄροι, καὶ λύνονται νόμοι φυσικοὶ, τῇ ὑπὲρ νοῦν λογείᾳ σου, Παρθενομήτορ ἄχαρντε· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ ἀνείδεος, σαρκὸς τὸ εἶναι προσεῖληφεν.

Αμίαντον κλίνην Σολομών σε, κατείδεν ἐξήκοντα σοφοῖς, πυργυρουμένην Δέσποινα, ἐν ἡ· Θεὸς τὸ πρόσλημμα, ἀνακλιθεὶς προσέλαβε, καὶ τοῖς βροτοῖς προσωμίλησεν.

Προσφύραν ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, ὁ λόγος φρέσας τοῦ Θεοῦ, δίχα τροπῆς καὶ φύσεως,

καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, καλύψας περιέβαλε, τὴν θεϊκὴν ὡραιότητα.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, καὶ πόλις ἡ ἐμψυχος Θεοῦ, σὺ ὤφθης Παναμώμητε, ἐν ᾗ με-
γάλα εἰργασται, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως, ἃ ἐξ αἰῶνος οὐκ ἤκουστα!

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος.

Ρεῖθρον ζῶν ἀθανασίας, οἷα κρήνη πηγάσασα, τὸ τῆς εὐσπλαγγνίας, νέκταρ τὸ γλυκὺ
καὶ χρυσόρρειθρον, τοὺς φλεγομένους ἐν δίψει ἡ δροσίζουσα· ὁ Παραδείσος, ὅντως ὁ πάντερ-
πνος Δέσποινα.

Χρυσαιγίζουσαν λυχνίαν, ἐπταφώτοις χαρίσμασι, σὲ ἐκ παντὸς γένους, ἥλιος Χριστὸς
ἐξελέξατο, καὶ κατελθὼν τῶν ἀδύτων ἐνυμφεύσασο, ἀπειράνδρος τὴν σάρκα βροτῶν εἰς ἀ-
νάπλασιν.

Συνοχέα ἀποτίκτεις, τοῦ παντὸς τὸν συνάψαντα, εἰς ταυτὸ τὰ ἄκρα, καὶ τὰ διεστώτα
ἐνώσαντα· δι' ἧς τὰ ἄνω τοῖς κάτω συγχορεύουσι, καὶ δοξάζουσι πάντα ὡς πρόξενον Δέσ-
ποινα.

Εργαστήριον τῶν δύω, τῆς ἐνώσεως φύσεων, σὺ ὑπῆρξας Κόρη, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον καὶ
ἐννοιαν, ἐξ ἧς ὁ πάντων Δεσπότης ἐξυφάνετο, οὐ τροπῇ ἀλλ' ἐνώσει φορέσας τὴν σάρκωσιν.

Ὡδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, ὑπάρχεις Παναμώμητε· ἔρεισμα στεῆρόν τῆς ἀληθείας· τῆς εὐ-
κληρίας ἡ ἐπανάκλησις· ἐν ᾗ ἀνατίθῃμι σεμνὴ, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, καὶ ζωῆς τὴν ἀ-
πόλαυσιν.

Σεμνὴ χαριτόπλοκος, σὺ εἰ φύσιν τὴν ἄσπεκτον, κρύψασα Θεότητος ἐν μήτρᾳ, ἀναλ-
λοιώτως ἐν ὑποστάσει μιᾷ· δι' ἧς σαρκοφόρος ὁ Θεὸς, πᾶσιν ἀναδέδεικται, καὶ βροτὸς
ὑπερούσιος.

Γλυκεῖα σὺ θάλασσα, ἀλλ' ὅμως ἀδιάδατος, ἄρδην ἡ βυθίσασα τριστάτας, καὶ ἀναβά-
τας σὺν νοητῷ Φαραῶ· καὶ σώσασα νέον Ἰσραὴλ, πόλιν εἰς οὐράνιον, καὶ λιμένα γαλήνιον.

Ωραίως ὑπέρκεισαι, καὶ θαυμαστῶς ἐν κάλλεσι, νύμφη ἀσματίζουσά σοι κράζει· δι' ἧς
φαιτῆσας, ὁ ἐραστής τῶν καλῶν, εὐγένισε Δέσποινα βροτῶν, φύσιν καὶ διέσωσεν, ἐκ χει-
ρὸς τοῦ ἀλάστορος.

Ὡδὴ, ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Σοφίαν λόγον κηρύττομεν, υἱὸν τὸν τοῦ Πατρὸς προαιώνιον, ἐπισκηνώσαντα, οὐσιωδῶς
ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ τῇ ἀρίστῃ πλάσει ἡμᾶς θεώσαντα.

Οστήσας ὄρη τῷ νύματι, σὲ ὅρος νοητὸν καθυπέδειξε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς ἀρεταῖς ὃν
κατάσκηον· ἐξ οὗ αὐτὸς τὴν σάρκα κατελαξεύσατο.

Ιῶ δηχθεῖσα τοῦ ὄψεως, τὸ γένος ἡ Προμήτωρ διώλεσεν, ἐκ σῆς δὲ Πάναγνε, ἀνερμηνεύ-
του κυήσεως, θεοῦται· πᾶσα φύσις τρόπῳ βελτίονι.

Κηρύττω βλέπων τὰ θαύματα, τὰ πέρα νοῦ καὶ γνώσεως Πάναγνε· πῶς ὁ ἀχώρητος, ἐν
σοὶ ἀβρέευστος κειχόρηται! πῶς χερματίζει κτίσμα ὁ κτίστης Δέσποινα.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέδθησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ·
Μαρία Παντάνασσα, ὄλεσον αὐτοχειρῶς, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχὺν
 σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ θεῷ σου νύματι πάντας ἀφάνισαν.

ὠδὴ, ζ.

Θὺκ ἐλάτρευσαν.

Υπερίπταται, τὸ ξένον τῆς λοχείας σου, πᾶσαν διάνοιαν· σωματικῶς γὰρ γραφεῖς, ὁ φύ-
 σει ἀπρόσιτος καὶ ἀπερίγραπτος, καθυπέγραψε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, Παναγία
 Θεοτόκε.

Ρητορεύσεις, προφητόφθεγκτοι πεπλήρωνται, ἐν σοὶ Θεόνυμφε· τὸν γὰρ κοσμήτορα σὺ, τοῦ
 Κόσμου γεννήσασα, πάντας ἐκόσμησας, καὶ ἐφώτισας, εὐλογημένη Πάναγνε, τῶν βρο-
 τῶν ἡ σωτηρία.

Ισοδύναμον, Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι λόγον ἐκύησας, τὸν ἐν δυσὶν ἀγαθῇ, οὐσίαις ὑ-
 πάρξαντα μίαν ὑπόστασιν· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Αθεώρητον, βυθὸν κατανοοῦμέν σε, καὶ ὕψος ἀρρήτον, Παρθενομῆτορ βροτῶν, τὴν φύσιν
 ὑψώσασα τῷ θεῷ τόκῳ σου· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

ὠδὴ, η'.

Παῖδας.

Θεῖος θησαυρὸς πάσης ἀγνείας· καὶ σκῆνωμα παρθενίας θεογράκτον, ὥφθης Θεόνυμφευ-
 τε· κρίνον εὐωδέστατον, τοῦ φυτοεργοῦ τῆς Κτίσεως καὶ θεῖον τέμενος· διό σε τὴν Παρ-
 θένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εσπερες τὸ πῦρ ὥσπερ ἡ βάτος, ἐν μήτρᾳ ἀφλέκτως τῆς Θεότητος, λύουσα Πανάμωμε,
 Εὐας τὴν ἀπότισιν, καὶ ὀφειλὴν Πανύμνητε τῷ θῷ τόκῳ σου· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦ-
 μεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολον με ἀνείληπεν ἀρρέυστως, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως καθ' ὑπόστασιν, λόγος ὁ παν-
 τέλειος, ὅλον με ἐθέωσε, τῇ συναφείᾳ Δέσποινα ὅλως τῇ κρείττονι· διό σε τὴν Παρθένον ὑ-
 μνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φύσεως φοιτήσας ὁ τεχνίτης, ἐξ ὄρους τῆς ἀνυμφεύτου Θεομήτορος, βρέφος ὑπομάζιον,
 χερσὶ καθαρᾶται νῦν, ταῖς μητρικαῖς φερόμενον, καὶ πάντας ἡγείρε, Μητέρα τὴν αὐτοῦ
 ἀνυμνῆσαι, καὶ δοξολογῆσαι ὡς μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Βίρμός.

Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ὠδὴ, θ'.

Ἄπας γηγενής.

Αρμα φωτεινόν, τοῦ λόγου ὑπάρχουσα· ἄρμα πυρίμορφον· ἄρμα πολύνυμον, αὐλῶν
 θρόνων· ἄρμα ἀσύγκριτον, τοῦ θεικοῦ στηρίγματος· ἄρμα χρυσόπλοκον, τοῦ υἱοῦ σου, ἄρμα
 με ἀνάδειξον, ἀπαθείᾳ νοός Θεόνυμφευτε.

Νέον οὐρανόν, ὁ πάντων ἐπέκεινα σέ κατεσκεύασεν, οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ πάσας πό-
 λιν δυνάμεις ἔλαθε, καὶ κατελθὼν ἐνόηκσεν ὅλος ἐν μήτρᾳ σου, ἀπορρήτως μὴ ἐκστάς
 Θεόνυμφε, τῆς πατρῴας μονῆς ἢ τῆς φύσεως.

Καὶ ἡς παιδρὸς, εὐλόγησε Δέσποινα σοῦ τὸ ἀμύλοντον, καὶ κατενυμεύσατο, ἀρρίτω λόγῳ εἰς ἀναζώωσιν, τῆς τεθνηκυίας φύσεως· ᾔθην ἐκ πόθου σε, εὐρημαῖον πιστεῖ καὶ γεραιόμεν, θεϊκῆς ὡς αἰτίαν μεθέξουσ.

Στήσον τῶν παθῶν, τὸν σάλλον Πανάμωμε· ἐκ τῆς καρδίας μου· παῦσον τὰ σπληνίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς μου· τὸν νοῦν ἐδραΐωσον, πρὸς θεωρίαν αὐλον, καὶ λογισμῶν τὰς ὁρμὰς, τὰς ἀτάκτους τρέψον πρὸς ἀπάθειαν, καὶ μελλούσης ζωῆς καταξίωσον.

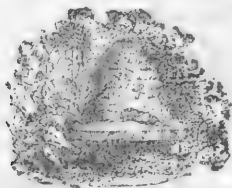
(Προσώμιξις. εἰς τὸν Πάτερ· γενναῖον ἐν.

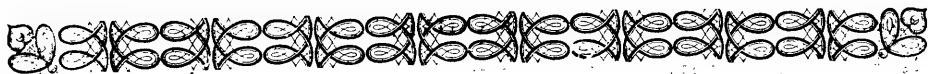
Χαῖρε θείων δυνάμεων, ἀγαλλίαμα Δέσποινα· Χαῖρε Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα· Χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα· ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀσκητῶν Ἱεραρχῶν, Προφητῶν περιήχημα· ἀνωτέρα τε, ποιημάτων ἀπάντων Θεοτόκε· καὶ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τὸ περιβόητον ἄκουσμα.

Χαῖρε σκήνωμα ἅγιον, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως· Χαῖρε Θεοτόκε· Χαῖρε πανάσπις· Χαῖρε λυγρία ὁλόρωτε· Χαῖρε πόλις ἐμψυγε· Χαῖρε γέφυρα θνητῶν, πρὸς ζώην ἢ μετέγουσα· Χαῖρε ἄμωμε, Παναγία Παρθένε· Χαῖρε μόνη τὰ ἐπίγεια τοῖς ἀνθρ., τῇ σὴ κυήσας ἐνώσασα.

Χαῖρε πύλη χρυσήλατος· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε ἀγλαόχρυσος θεία τράπεζα· Χαῖρε χρυσόπλοος θάλαμη· γλαυκὸς ἀλουργόχρως· Χαῖρε ἄρμα φωτεινόν· Χαῖρε σκήνωμα ἐνδοξόν· Χαῖρε τέμενος, ἀστραπόμορφον· χαῖρε τῆς ψυχῆς μου, ἡ εὐπρέπεια καὶ κάλλος· Παρθενονμῆτορ θεόνυμψε.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τὸν ἐμὼν ποιήσασθαι, παρπατώσεων· ἀλλ' οὐκ ἔσθ' με ἡ σφάλμη μου, τῶν κακῶν συνήθεια· διὰ τοῦτό σοι βῶ, καὶ προσκίπτω σὺν δάκρυσι, καὶ σοῦ δέομαι· ἐξελοῦ με τιαυτῆς τυραννίδος, ὁδηγούσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐγόμενα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΗΑΙΟΥ ΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΕΚΔΙΚΟΥ.

Ἐχων ἀκροσχιίδα,

Ἡλιοῦ παράκλησις τῇ Θεοτόκῳ.

Χωρὶς τῶν ὑστέρων Τροπαρίων.

Ὠδὴ, α'. ἔχος δ'. Ὑμνοῦς πρὸ ἐκκλησίου.

Η ΜΟΝΗ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν, ὑπερασπίζουσα, τῶν ὑπὸ σκέπην πάναγνε τὴν σὴν, προστρευγόντων θερμότατα, δέχου ὡς ὑπεράγαθος, τὴν ἐκ καρδίας μου παράκλησιν.

Αἰμένα ἐρευνῆκός σε ἀκλυστον, ὁ ἀσυνείδητος, τὰς τῶν κινδύνων τε καὶ ἀναγκῶν, προσβολὰς ἀποκρούομαι, καὶ εὐχαρίστως, ἄδω σοι, τὴν ὑμνοδίαν ἀσπάζομαι.

Γλέφ καὶ εὐμενεῖ σου ὄμματι, Θεογεννήτρια, ἐν περιστάσει καὶ ἐν συμφορᾷ, συσχεθίντα ὁρώσά με, τάχιον ἐλευθέρωσον· σὲ γὰρ αἰτοῦμαι βοηθησαί μοι.

Η Εὖα τῆς καταδίκης σίσσωσται, καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ σοῦ μετ' ὧν καὶ γῶ, προσπίπτω σοι ἀγνή· τὰ τῆς λύπης μου δάκρυα, νῦν εἰς χαρὰν μετὰβαλε, καὶ τῶν κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ, γ'. Τέξον δυνάτων.

Ο πλον ἀρράγες καὶ τεῖχος σε, κεκτημένος τρέπω τῶν ἐναντίων τὰς φάλαγγας· καὶ ὑμνῶ σου τὰ μεγαλεῖα Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Υ λην σκεδαννύεις θλίψεων, καὶ κατασθεννύεις τῆς ἀπογνώσεως ἑλκυσμα· τίς γὰρ ἄλλος ὡς σὺ Παρθέने, πλήν Κυρίου παντοδύναμος;

Πρόσχες τῇ κραυγῇ τοῦ δούλου σου, τῆς σῆς δεινόμενῃ ἐπικουρίας Μητροῦς· ἡ ἐλπίς μου εἰσάκουσόν μου, καὶ κατὰσπευσον τοῦ σῶσαί με.

Ν εὔσον ἀγαθὴ σωθῆναί με· τὸν γὰρ θείῳ νεύματι τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ὠδὴ, δ'. Βαπτίζοντα σε.

Α ναίρουσα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὡς τὴν ψυχὴν μου σπεύδοντας δεινῶς σὺλ· λαβέσθαι, φύλαξόν με Δέσποινα, ἐν σοὶ ἀνεπίβουλον· ἵνα γηθυσύνως δοξάζω σε.

Ρ ουμένη με ἐκ γλώσσης δολιολάλου, ἡ ἀγαθὴ προστάτις μου ἀπρόσκοπον δείξον, ταῖς τοῦ βίου πράξεσι· πολλὰ γὰρ καὶ δύνασαι, ὡς τοῦ κτίστου μήτηρ ὑπάρχουσα.

Α κισπύδωνον γινώσκων σε ἱατρεῖον, ὁ ἀσθενὴς τῷ πνεύματι καὶ σώματι κράζω· ἱάσαί με

Δέσποινα· ἐλέησον σῶσόν με, σοὶ τὸν προσφυγόντα οἰκέτην σου.

Ως ἐγκώμιον Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, σὲ ἀνυμνοῦμεν ἅπαντες Παρθέने Μαρία, καὶ πιστῶς δεόμεθα· ἱκέτευε Δέσποινα, ὅπως συμφορᾶς λυτρωθῇμεν.

Ὡδὴ ε'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Κατεύθυνον ἀγνή, τὴν εὐχὴν τοῦ οἰκέτου σου, πρὸς Κύριον τὸν υἱόν σου· ἵνα εὐρὼ τὴν λύσιν, τῶν πολλῶν παραπτώσεων.

Λύτρωσαί με παθῶν, καὶ κινδύνων θεόνυμφε· σὲ ἔθετο ὁ Θεὸς γὰρ, πρὸς αὐτὸν μεσιτεῖαν, τῆς ἐμῆς ταπεινώσεως.

Η σκέπη μου σὺ εἶ, ἡ χαρὰ καὶ ἡ καύχησις, ὃ Δέσποινα Θεοτόκε· παροῦσά γὰρ σὺ δούλῳ, τοῦς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Νῦν αἵτησαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν ἄρεσιν, καὶ λύτρωσαι τῶν κινδύνων, καὶ παθῶν ἀκαθάρτων, πρεσβείαις σου πανύμνητε.

Ὡδὴ, ς'.

Θύσω σοι.

Σθένος μοι, αὐτὴ ὑπάρχεις ἄχραντε Δέσποινα, ἐν ταῖς εὐρύσσαις με σφόδρα, ἀδοκῆτοις θλίψει καὶ βῶθ σοι· ὡς μεγάλη, ἡ παναλκῆς σου σκέπη τῷ δούλῳ σου.

Ιασαί, τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα ἄχραντε· ἀντιλαβοῦ μου Παρθέने, καὶ ἐκλύτρωσαί με συκοφαντίας, ἐπηρείας, συστροφῆς τε ἀδίκου τὸν δούλόν σου.

Σύντριψον, τοὺς κατ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ οἰκέτου σου, βουλευομένους ἀδίκως, καὶ μὴ καταλίπης με ἀπολέσθαι· ὅτι πάντα, δυνατὰ σοι ὡς Θεομήτορι.

Κοίμισον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα· ὅτι μοι πλήθος πταισμάτων, πειρασμῶν καὶ θλίψεων τῷ σῷ δούλῳ, ἐπανέστη· ἀλλ' αὐτὴ με διάσωσον Δέσποινα.

Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Υμνοῦμέν σε Θεόνυμφε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντες τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον· δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ παντοίων κινδύνων, Δέσποινα Θεοτόκε καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· ἐλέησον τὴν Πόιμνὴν σου Κόρη Πανύμνητε.

Ὡδὴ, ζ'.

Ὁ διασώσας.

Τοὺς ἐκ τῆς Ἀγαρ δυσμενεῖς, τάχιον ὀλλύουσα ξίφει, τῶν προσευχῶν σου Μαριάμ, τὸν λαὸν καὶ τὴν ποίμνην σου φύλαττε, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η κιβωτὸς ἡ νοητὴ, δέξαί με πρὸς σὲ πεφευγότα· μὴ καταλάβῃ με ἐχθρὸς, ἀνελεῖν ἐκδιώκων με ψάλλοντα, τῷ υἱῷ σου μητροθεῖ· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοκυητορ Μαριάμ, πρόσθασον τὸν δούλόν σου τάχος, ἐκ τρικυμίας πειρασμῶν, κινδυνεύοντα καὶ ἀπορούμενον, βοηθείας κράζοντα· ἡ ἐλπίς ἀπηλπισμένων ἐλέησόν με.

Τοὺς ἀνθρωπίνους πειρασμούς, ὡς ἁμαρτημάτων αἰτίους, νῦν Θεοτόκε ἀγαθὴ, διασκέδασον θεαῖς πρεσβείαις σου, καὶ τοὺς δούλους σου λύτρωσαι, ἐνοχῆς τῆς τῶν πταισμάτων καὶ πάσης βλάβης.

Ὡδὴ, η'. . . . . Αὐτοῦτ' ἐ τοῦ παγκτός.

Επανέστη ἡμῖν ἔθνος ἄνθρωπον, ἐγκλωμώμενον θραῦσαι τοὺς λάτρας σου· ὃ διελοῦσα ἄχραν-
τε· τοὺς κραυγάζοντας σκέπε· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οτι σύ μου ἰσχύς καὶ βοήθεια, οὐ πτοῦμαι ἐχθρῶν πρόσκοθίσματα· ἀλλ' ἀνυμνῶ σε Δέσ-
ποινα, καὶ βοῶ τῷ υἱῷ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῇ δεήσει σου νῦν παρακληθῆτι, καὶ χαρὰν ἀντὶ λύπης μοι δόρησαι· ἵνα ὑμῶσε δέσποινα, καὶ βοῶ τῷ υἱῷ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογοῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ πολλοὶ σου ἡμᾶς διασώζουσιν, οἰκτιρμοὶ Παναγία Μητρόθεε· ἀμαρτημάτων κρίσεως, καὶ ποικίλων κινδύνων, σὺ γὰρ τεκούσα, τὸν Θεὸν ἐλεᾷς κόσμον ἅπαντα.

Ὁ Βίεμος.

Αὐτωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ οἰολόγος εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὲ, θ'. Ἐὖα μὲν τῷ

Ὅπλα μὲν γὰρ ἐξακοντῶν βουλευεται, ὁ ἀλάστωρ ἀραψ' ἄνομα· σὺ δὲ Παρθένε· Θεοτόκε, τῷ κρατεὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ πρεσβείαις σου, ὀπλιζέις κατ' αὐτοῦ τοὺς οἰκέτας σου· ὅθεν κηρύττομεν τὴν δόξαν σου.

Καὶ τὸς μὲν μοι σὺ τὸ κατ' ἐχθρῶν δεδώρησαι, καὶ λυτροῦσαι τῶν κινδύνων με· τί δὲ ἐ-
γὼ σοι προσενέγκω; ὄντως ἐπαπορῶ ὁμῶς Δέσποινα, ὃ ἔγω· εὐχαριστίαν προσφέρω σοι·
προσέξαι ταύτην σὺν καὶ σῶσόν με.

¶ Μητὲρ τοῦ πάντων ποιητοῦ ὁλόρωτε, λυπούμενων παραμυθίων· κινδυνευόντων προστάσια· καὶ κατὰ πόνον ὀνείων ἀντίληψις· ταχεῖα τῶν ἀσθενούντων ἐπισκεψις· μέχρι ζωῆς μου τέλους σύλλαπτε.

Στρεφόμενον πταίσμασι πολλοῖς Πανύμνητε, καὶ κινδύνοις μὴ παρίδῃς με· νῦν σοι αἰνέ-
σεις θυσίαν, προσάγω ἔκτενως ἀνακράζων σοι· ἄγία Θεοτόκε βοήθει μοι· σέ γάρ σε δαδάζων
τὴν ὁδὸν ἐκπληροῖ.

Πρόσδοα.

Ἐδωκε δὲ τιμωρίαν.

Χαῖρε τὸ ἡδύπνουν, ῥοδὸν ἢ μόνη **θλαστήσα**. **Χαῖρε** κάλλος πολυευκτόν· **Χαῖρε** ἀπει-
ρόγαμο· **Χαῖρε** ἀκῆος θεῖον, πολυτίμου μύρου· **χαῖρε** δι' ἧς πρὸς οὐρανόν, οἱ πρὶν τεθνή-
ξαντες ἀνηγέθημεν, εἰς χάος ὀλισθήσαντες, τῇ κακουργίᾳ τοῦ ὄψεως· τῶν πιστῶν **κυλακ-**
τήριον, ἀφραγὸς **χαῖρε** ἁμῶμε.

Χαῖρε τὸ ἀκένυτον, βεῖθρον ζωῆς ἡ πηγὰς αἰῶνα. Χαῖρε βράχδος βλαστήσασα, ἄνθος τὸ ἀκάραντον σερπὴ Παναγία. Χαῖρε Θεοτόκε. Χαῖρε παγκόσμιος χαρά. Χαῖρε δι' ἧς ἔδωκ' ἀπελάβομεν. Χαῖρε ἡ μόνη σβέσασα, τῆς ἀθείας τὴν κάμινον. τοῦ Ἀδάμ. χαῖρε ἐγερσίς, τοῦ πεσόντος Πανῦμνυτε.

Χαῖρε τιμαλφεστάτον, τοῦ βασιλέως παλάτιον· Χαῖρε νόμον ἀκέραιε· Χαῖρε βράτε ἀ-
λεκτε· Χαῖρε θεία κλίνη· Χαῖρε προστασία, τῶν πεπαιθότων ἐπὶ σοί· Χαῖρε Κυρία πάσης
τῆς κτίσεως· Χρυσοῦν θυμιατήριον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θεῖε Παράδεισε,
ζωῆς ἔϋλον βλαστήσασα.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, τῶν πειρασμῶν νῦν τὴν κάμινον, κατ' ἐμοῦ ἀγκραίνουσιν, ὄρων δὲ πανάθλιος· ἀλλὰ σοὶ Παρθένε, προσπίπτω ὁ τάλας, μὴ με παρίδῃς ἀγαθὴ· μὴδ' ἀπορρίψῃς με τὸν ἀνάξιον· χαρὰς δὲ τὴν καρδίαν μου, πλησον χαρὰν ἢ κυήσασα· μὴ βυθὸς με τῶν θλίψεων, καταπίῃ τὸν δέϊλαιον.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ὡδή, α'. ἤχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ΤΟΝ νοῦν μου ὀδήγησον, τῇ φωταυγεῖ μεσιτείᾳ σου, πρὸς Κύριον ἄχραντε, ὃν ἐσωμάτωσας· ἵνα πιστεῖ σου, ὑμνῶ τὰ μεγάλεϊα· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Παλάτιον ἐμψυχον, τοῦ Παντοκράτορος ἄχραντε, Θεοῦ ὡς ὑπάρχουσα, ναοὺς ἀπέργασαι, τοῦ Κυρίου σου, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Πηγὴ ὡς ὑπάρχουσα, θείων χαρίτων Πανάμωμε, καί μοι νῦν ἐπόμβησεν, σταγόνα χάριτος, κατακλύζουσα, παθῶν μου τὰς ἀθύσσους· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Θεὸν προαιώνιον, ὑπερφυῶς ὡς γεννήσασα, σαρκὶ Μητροπάρθε· τοῦτον ἰκέτευε, παραβλέψαι μου, πταισμάτων τὰς ἀθύσσους, βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Ὡδή, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον Παρθένε, σὺ εἶ καὶ κατὰ σκιον ἁγνὴ· τοῦ γὰρ Πατρὸς ἡ δύναμις, σὲ οὐρανὸν κατὰ στερον, τοῦ νῦν δὲ στερεώματος, ὅντως ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αὐτῶν Ἀγγέλων αἱ χορεῖται, παρίστανται σοὶ δουλοπρεπῶς, καὶ μετὰ δέους ἄχραντε, ὑμνεῖν σε οὐκ ἰσχύουσιν· Ἀγγέλων γὰρ ἀξίωμα, τὸ σὸν ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αφλεκτὸς ἡ βάτος ἐν Σιναίῳ, τὸ πρὶν ὀμιλήσασα πυρὶ, τόκῳ τὸν σὸν ἐδήλωσε, συμβολικῶς Θεόνυμφε· ὅς τις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Νεσελὴ ὑπάρχεις λευκοτάτῃ, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὀμβροῦσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον· ὅστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Ὡδή, δ'. Ὁ καθήμενος.

Ιερεῖς σε ἐν συμβόλοις, αἱ σεπτοὶ προεκήρυξαν, καὶ θεοὶ Προφῆται, εἶσεσθαι δοχεῖον Θεόνυμφε· σὲ τοῦ Θεοῦ διὰ σοῦ γὰρ ἐθεάσαντο, οἱ ἐν σκότει τὸ φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Σὲ τὴν ἄσπιλον Παρθένον, ἐκ τῆς φύσεως εἴληψε, τῶν ἀνθρώπων ὥσπερ, ἀπαρχὴν ἁγίαν ὁ Κύριος, καὶ τὸ ἡμέτερον ὅλον καθηγίασε, καὶ ἀνέτειλε φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς σε, αἰτουμένων Πανύμνητε, εὐμενῶς προσδέχου, καὶ τὸν νοῦν

ἡμῶν φωταγωγήσον, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν νόμον πάντας διδάξον, καὶ καταύγασον φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Η Βοήθεια ἀπάντων, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε, τῶν εἰς σέ θαρρύνωντων, καὶ ὑμνολογούντων τὴν θεῖαν σου, λοχεῖαν πίστει καὶ πόθῳ, δι' ἧς ἔλαμψε, τὸ οὐράνιον φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Ὡδὴ, ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ως κλίμαξ οὐράνιος, ἐφάνης τῷ προπάτορι, πάλαι Ἰακώβ· δι' ἧς οἱ νόες, πρὸς θεωρίαν Θεοῦ ἀνέρχονται, καὶ πάλιν κατέρχονται πρὸς γῆν, πόθῳ προσκυνοῦντές σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Η ῥάβδος ἐδήλωσεν, ἀνθήσασάν σε Πάναγνε, ἄνθος τὸ εὐῶδες καὶ ὠραῖον· σὺ γὰρ ἀρρήτως Θεὸν ἐγέννησας· ἐξ οὗ ἀρθαρτίζονται πιστοὶ, πόθῳ προσκυνοῦντές σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Εώρακε πάλαι σε, ὡς θεῖον τόμον ἄχραντε, ἐνθεος Προφήτης ἐν ᾧ λόγος, ἐγγραφή ἐνδον Πατρὸς εἰς κόσμον ἡμερῶν, καὶ ἔσωσε πάντας ὡς Θεός, πίστει προσκυνοῦντάς σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ισχύει οὐδέποτε, ἡ βρόττειος ὑμνήσαι σε, γλῶσσα ἐπαξίως Θεοτόκε· διό μοι δίδου τῇ προσαιρέσει σεμνή, δύναμιν ἰσχύροπον ὡς ἄν, πόθῳ ἀνυμνήσω σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ὡδὴ, ε'.

Τὴν θεῖαν τούταν.

Νοός μου πᾶσαν σκοτόμαιναν, ἀπέλασον καὶ δώρησαι ἄχραντε, τῇ παναθλία μου, ψυχῇ ἀκτίνα σῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Επλήγην ἄχραντε Δέσποινα, φομαῖα τῇ δεινῇ τοῦ ἀλάστορος, καὶ καταπέπτωκα, πτώμα δεινόν· ἀλλὰ ζώωσον· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Ξενίζει πᾶσαν διάνοιαν, θαυμάσια τὰ σὰ Θεοτύμωρε, ὥσπερ ἐξέχεας, πλουσίως πᾶσι τοῖς δούλοις σου· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Ααὸν σου ἄχραντε Δέσποινα, ἀνόρθωσον πεσόντα εἰς βάραθρον, καταδουλώσεως, ἐχθρῶν ἀπίστων, ἀλλ' οἴκτειρον· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Κάθισμα.

Ὁ ὑψωθείς.

Χριστιανῶν ἡ ἀψευδὴς σωτηρία· ἀμαρτωλῶν ἡ ἀεράγῃς προστασία, ἡ κραταιὰ βοήθεια ἡμῶν καὶ προσφυγή· σῶσόν με προσφεύγοντα, σοὶ Πανάμωμε Κόρη· σκέπασόν με πτέρυξι, τῆς ἀγίας σου σκέπης· καὶ τῆς ψυχῆς μου πρύσθη· ἐκεῖ καὶ ἐκδημούση τῶν τῇ δε παρὰσστηθι.

Ὡδὴ, ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευαν.

Ρήμασί σου, τοῖς ἐνθέοις νῦν ἐπόμενοι, σέ μακαρίζομεν· χαῖρε βοῶντες ἀγνή· τὰ σὰ μεγαλεῖα γὰρ ξένα καὶ ἄπειρα· διὸ Δέσποινα, τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ὑπάρχουσα, ναὸς τοῦ θεοῦ Πνεύματος, φωταειδέστατος, τὰς δωρεὰς χορηγεῖς, τοῖς πίστει προστρέχουσιν εἰς σέ Πανάμωμε· τὴν διάνοιαν, διὸ καί με κατὰύγασον, τοῦ ὑμνεῖν

σε εἰς αἰῶνας· ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Τὸν προστρέχοντα, εἰς οἰκτιροὺς ἀπείρους σου, μὴ υπερβῇς με· ἀλλ' ὡς Θεὸν ἐν σαρκί, ἐλέους τὴν ἀδυσσον, τέλεισάσα οἰκτερον, καὶ ἀνέβησον, κατὰ πεισόντα πάθει, τὸ ἡμῶν σε εἰς αἰῶνας· ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Τὰ κινήματα, νόος μου ὡς ὑπάρχουσα, ἐλπίς Πανάμωμος, καὶ σωτηρία πιστῶν, κατεύθυνον ἅπαντα πρὸς σέ δι' ἐλεος, ἀγαθότητος, τῆς σῆς ὅπως γεραίρω σε, καὶ δοξάζω εἰς αἰῶνας· ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ Καμίνῳ,

Θεῖα ὡς ὑπάρχουσα λυγρία, πυρφόρος τῶν χαρισμάτων ἐξαπόστειλον, πᾶσι τὰς λαμπρότητας, πίστει τοῖς κραυγάζουσι, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε φωνήν, χαρμόσυνον· τὸ χαῖρέ σοι, δι' ἧς κατηργάσθῃ, καὶ ἀνεκαινίσθῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀγγέλῳ τῆς σεπτῆς καὶ τρισηλίου, λαμπρότατον σκῆνωμα ὑπάρχουσα, θεῖαν καὶ σωτήριον, πᾶσιν ἀνατέταλκας, τὴν φωταυγίαν ἄχραντε τοῖς πίστει κράζουσι, τὸ χαῖρέ σοι δι' ἧς κατηργάσθῃ, καὶ ἀνεκαινίσθῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σάβιτις μυστικῶς προδιετύπου, ἡ πάλαι προφητικῇ σε Μητροπάρθενε, πύλιν ἀδιόδοτον ὅρος καὶ παλάτιον· ἡ τοὺς βοῶντας χαῖρέ σοι ναὺς δεικνύουσα, τοῦ Πνεύματος δι' ἧς κατηργάσθῃ, καὶ ἀνεκαινίσθῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Πᾶσον τοὺς χειμάρρους τῶν παθῶν μου, καρδίαν τὴν ταπεινὴν μου κατακλύζοντας· θεῖον πρὸς λιμένα με, ὄρισον Πανάμωμος· ἵνα ὑμῶν σε πάντοτε τὴν υπερβυβνῇτον· καὶ χαῖρέ σοι κραυγάζω ἐν πίστει· δι' ἧς κατηργάσθῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ Καμίνῳ,

ὦθι, θ.

Ἄπας γενγενί.

Κῆμα ζωκρὸν, πλουσίως μοι δώρησαι τὸ τοῦ ἐλέους σου· σοὶ γὰρ νῦν προσέρχομαι, κακωμένος ἐξ ἀμελείας μου· καὶ ἱκετεύω ὁρεξὸν τὴν ἀγαλλίαν· ἵνα κράζω, χαίροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ὅλος πληρωθεὶς, κῆμα· ὁ πανάθλιος πῶμα ἐξαισιον, ἐπηρεῖαις ἄχραντε, ἐχθροὺς δολίον· ἀλλ' ἡ κηρύττασα, ζῶν τὴν ἐνυπόστατον, τάχος με ἐγειρον· ἵνα κράζω, χαίροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, τὸ ρῶς τὸ τῆς γνώσεως διὰ τοῦ τοκοῦ σου, καὶ πάντας ἐνέπληξε, σοφίας θείας καὶ κατοπτεύομεν, τὰ νοητὰ μυστήρια τοῦ σου υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ἀδιδήλως ὅθεν καὶ γὼ Δέσποινα, μετὰ πάντων ὑμῶν μεγαλύνω σε.

Λάβον μοι χαρὰς, τὸ φέγγος δι' ἅπαντα τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐλεος καὶ δίωξον, τὰ νέστη πάντα, τῆς κατηρείας μου· καὶ ἀληθῆ ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίαν, ἵνα πίστει, τὴν θεῖαν λογιάν σου, ἀνυμνῶ καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Προσόμοια.

Ὁς γενναῖον ἐν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορρε, τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος· Χαῖρε θεῖα στάμνη τὸ μᾶνα φέρουσα.

Χαῖρε πηγὴ ἀνεξάντλητε, τὰ νάματα βρύουσα, τοῖς πιστῶς ὑπὸ τὴν σῆν, καταφεύγου-
 ροῦσι σὺν ἄρσιν, καὶ παρέχουσα, ἰαμάτων τὴν χάριν τοῖς νοσοῦσι· καὶ κινδύνων πολυ-
 πλόκων, λύσιν βραβεύουσαν ἄχραντε.

Χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν κοιλίᾳ σου ἄμωμε, ἀστενοχωρήτως· Κόρη βαστάσασα· χαῖρε
 ἡ εὐκαρπὸς ἀμπελος, βότρυν ἡ βλαστήσασα, τὸν ἐκβλύζοντα πιστοῖς, πᾶσι γλεῦκος σω-
 τήριον, καὶ πηγάζοντα, γλυκασμὸν ἀφθαρσίας τοῖς ἐν πλάνῃς, τῷ βυθῷ κεκαρωμένοις, τῇ
 συμβουλίᾳ τοῦ ὁσέως.

Χαῖρε ὁρὸς κατὰ σκιον, ἀρεταῖς Θεοδύμευτε· χαῖρε ὀλογοσὸς λαβὴς ἡ φέρουσα, ἀνθρα-
 κα θεῖον τὸν αἵροντα, παντὸς κόσμου παῖσμάτα· Χαῖρε πρόξενε βροτῶν, σωτηρίας, προ-
 πύργιον χαῖρε ἄσπετον, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας χαῖρε θρόνε, ἡλιόμορφε Κυρίου· Χαῖρε
 πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ζωοεργοῖς ἐξελεγκόμενος, λογισμοῖς Παναμώμητε, καὶ δελεαζόμενος ἀπεμάκρυνα, τοῦ σοῦ
 υἱοῦ Θεοδύμευτε, ὡς πρόωγν ὁ ἄσωτος, γυμνωθεὶς τῶν ἀρετῶν, ὧν περιέχον ἐν φύσει·
 διὸ δέομαι, ἐπιστρέψασα θεία μετανόια, καταξίωσον τὸν πλοῦτον, ἀπολαβεῖν ὃν ἀπώλεσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ὡδὴ α΄. ᾠδὴς δ΄. Ἀντίφων τὸ στόμα μου.

ΧΑΡΑΝ ἡ κηύσασα, χαῖρε Παρθένη Θεοδύμε· ἄρᾳς ἀλλοτρίωσῃς, χαῖρε πανάμωμε·
 χαῖρε Δέσποινα, τοῦ Κόσμου προστασία· χαῖρε καταφύγιον τῶν προστρέχόντων σοι.

ΧΑΡᾶς οὖσα πρόξενος, χαῖρε Θεοδύμε Δέσποινα· ἀρὰν ἡ μειώσασα χαῖρε ἀπείρανδρε·
 χαῖρε πάναγνε, ψυχῆς ἐμῆς ἡ σκέπη· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Πανύμνητε.

Χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε λυγρία ὀλόρωτε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε ναὶ τοῦ Θεοῦ· χαῖ-
 ρε ὄχημα τοῦ πάντων βασιλέως· χαῖρε πόλις ἐμφυγῆ τοῦ παντοκράτορος.

Χαῖρε ὁρὸς ἅγιον· χαῖρε οὐράνιος γέφυρα· χαῖρε κλίνη ἐμφυγῆ· χαῖρε νεφέλη χειρὸς· χαῖ-
 ρε ἄχραντε, πιστῶν ἡ σωτηρία· χαῖρε πανάκνρατε· χαῖρε πανύμνητε.

Ὡδὴ γ΄. Τέξον δυνατὴν.

Χαῖρε παρθενίας καύχημα· χαῖρε τικτοῦσάν, χαρμονὴ ἡ ἀπείραντος· χαῖρε μόνη τῆς
 προπάσης· Εὐασί, ἡ σωτήριος ἀνάκλησις.

Χαῖρε κόσμου ἱλαστήριον· χαῖρε τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, θαύμα παραδόξον· χαῖρε Μητὴρ
 εὐλογημένη, τοῦ Δεσπότης πάσης κτίσεως.

Χαῖρε κρῖνον τὸ ὑδύπνου· χαῖρε μυροθήκη, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος· χαῖρε Κόρη φωτὸς νεφέλῃ· καὶ λυχνία ἡ ἐπτάφωτος.

Χαῖρε ῥόδον τὸ ἀμάραντον· χαῖρε παρθενίας, τὸ θεῖον ὄντως κειμήλιον· χαῖρε γένους τῶν ὀρθοδόξων, τὸ σωτήριον ἐξέλασμα.

Ὡδῆ, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Χαῖρε ἡ σωτήριος πάντων ἐλπίς· χαῖρε ἡ κατὰ καρπὸς ἀμπελος· χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ ἡ μυστικὴ· χαῖρε ἡλίου ὄχημα· χαῖρε Θεοτόκε παννύμνητε.

Χαῖρε τὸ κατὰ σκῖον ὅρος Θεοῦ· χαῖρε τὸ πανάγιον τέμενος· χαῖρε ἡ κλίμαξ, τὴν προεῖδεν Ἰακώβ· χαῖρε παρθένε πάναγνε· χαῖρε Θεοτόκε παννύμνητε.

Χαίροις εὐωδέστατον μῦρον Θεοῦ· χαίροις δυσθεώρητον ὄραμα, ὅπερ προεῖδεν ὁ προφήτης Ἀββακούμ· χαῖρε πιστῶν διάσωσμα· χαῖρε Θεοτόκε παννύμνητε.

Χαῖρε δωδεκάτειρε πόλις Θεοῦ· χαῖρε θείας δόξης παλάτιον· χαῖρε καθέδρα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ· χαῖρε τοῦ Λόγου τρέπεζα· χαῖρε Θεοτόκε παννύμνητε.

Ὡδῆ, ε'. Εἰς ἐστὶν τὰ σύμπαντα.

Χαῖρε ἡ βλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν τροφέα, παντὸς τοῦ κόσμου· χαῖρε ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἡ τὸν συνοχέα τοῦ παντός, ὑπὲρ πᾶσαν ἐννοῶσαν, διὰ ἔλεος φύσασα.

Χαῖρε τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σκέπη τῶν τιμώντων σε· χαῖρε γηγενῶν ἡ προστασία, καὶ παρρησία· χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς· πάντων ἀγαλλίαμα τερπνόν, τῶν μακαρίζόντων σε, παμ· μακάριστε Δέσποινα.

Χαίροις ἀκατάληπτον καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὄραμα· χαίροις ἀνεμήμενον καὶ ξένον, ἀρρήκτον θαῦμα· χαῖρε θυγάτηρ Δαβὶδ, μήτηρ τε τοῦ πάντων ποιητοῦ· καὶ ἀπάσης Δέσποινα καὶ Κυρία τῆς κτίσεως.

Χαῖρε ἄρμα πύρινον, τοῦ πάντων βασιλεύοντος· χαῖρε περφυρὴς ἡ νοσημένη, τοῦ Θεοῦ λόγου· χαῖρε λαβὴς μυστικῆ· καὶ θυμιατήριον χρυσοῦν, πύλη ἀδιόδευτε, παμ· μακάριστε Δέσποινα.

Ὡδῆ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Χαῖρε ἀνθρώπος ἄρουρα· χαῖρε ἡ ἀγέωργητος ἀμπελος· χαῖρε παράδεισε· χαῖρε πηγὴ ἡ ἀκένωτος· χαῖρε τοῦ μάνα στάμνε· χαῖρε θεόνομρε.

Χαῖρε λιμὴν ἀκλυδώνιστε· χαῖρε πολεμουμένων προπύργιον· χαῖρε ὄχημα· χαῖρε πιπτόντων ἀνθρώποις· χαῖρε ὑψίστου μήτηρ· χαῖρε πανάμωμε.

Χαίροις ἐλαία κατὰ καρπε· χαίροις περιστρεφὰ κοσμοπόητε· χαῖρε μητρόθε· χαῖρε Μαρία πανάσπιλε· χαῖρε ἁγία Κόρη· χαῖρε παννύμνητε.

Χαῖρε λαβὴς θεοῦ ἄνθρακος· χαῖρε θυμιατήριον πάγχρυπον· χαῖρε ὀσφράδιον· χαῖρε δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε παστὰς τοῦ λόγου· χαῖρε φιλάλαθε.

Κάθισμα. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ βασιλέως, καὶ λυχνία πάγχρυστε, φωτὸς τοῦ θεοῦ τὰς ψυχὰς, καὶ διανοίας λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων σε Κόρη πανύμνητε.

ὠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευαν.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε ἣν ὤδευσε, μόνος ὁ ὕψιστος· ἐσφραγισμένη πηγὴ· χαῖρε θεῖον τέμενος, νόμου τῆς χάριτος, χαῖρε γέφυρα, πιστοὺς πάντας μετάγουσα, πρὸς τὴν ἄνω κληρουχίαν.

Χαῖρε ὄρος ἀλάτόμετον ἀλάξευτον, ὃ προεώρακεν, ὃ Δανιὴλ μυστικῶς· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, ἣν ἐθεάσατο, ὃ βραδύγλωσσος, Μωσῆς· χαῖρε τὸ καύχημα, Προφ. ητῶν καὶ Ἀπιστόλων.

Χαῖρε ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ ὑπὲρ ἐννοίαν, ἀναβλαστήσασα, τὴν φυτουργὸν τῆς ζωῆς· χαῖρε νόμου πλήρωμα, καὶ προφητῶν ἡ σφραγίς· χαῖρε Δέσποινα· χαῖρε Παρθένη πάνσεμνε, Παναγία Θεοτόκε.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε τοῦ Κτίστου σου, Θεοχαρίτωτε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε ἡ πηγάσασα ὕδωρ ἀλλόμενον· χαῖρε καύχημα, καὶ θεῖον ἀγαλλίσμα, τῶν πιστῶς σε γεραιρόντων.

ὠδὴ, η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Χαῖροις οὐρανῶν ὑψηλότερα· πασῶν τε τιμιωτέρα θείων τάξεων· χαῖρε βάθος ἀπειρον· ὕψος ἀκατάληπτον· χαῖρε τὸ ἰλαστήριον τῆς ἄνω κλήσεως, τῆς τῶν βροτῶν φθαρείσης οὐσίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ὄρος, καὶ πῖον τετυρωμένον ἀλατόμητον· χαῖρε χωνευτήριον, τῆς φθαρείσης φύσεως· χαῖρε παστὰς ἐνώσεως, τῶν δύο φύσεων· ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, ἀληθεῖς ὁρῶνται Παρθένη εἰς αἰῶνας.

Χαῖρε ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου· καὶ πλάκες τῆς διαθήκης θεολάξευτοι· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, νόμου καὶ τῆς χάριτος· χαῖρε κρητὶς τῶν Προφητῶν ἁγία Δέσποινα· Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ κλῆος· χαῖρε τῶν Ὁσίων Παρθένη θυμηδία.

Χαῖρε θησαυρὸς θείων χαρίτων· καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία Πάναγνε· χαῖροις ἐγκαλλώπισμα, πάντων τῶν ὑμνούντων σε· χαῖρε λιμὴν ἀγείμαστε καὶ ὀρμητήριον, πλεόντων τῷ τοῦ βίου πελάγει· χαῖρε θλιβομένων παράκλητις Παρθένη.

Ὁ Βίρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ὠδὴ, θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαῖροις παρ' ἡμῶν, Μαρία θεόνυμφε, κόσμου ἀντίληψις· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον· φωτὸς δοχεῖον, Τριάδος τέμενος· χαῖρε τοῦ λόγου σκηνώμα, καὶ πάντων στήριγμα, τῶν βοώντων, χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Χαῖρε ἡ χρυσὴ, λυχνία καὶ τράπεζα, πιστοὺς ἐκτρέφουσα, χαῖρε ἀγεώργητε, γῆ ζωτηφόρον στάχυν βλαστήσασα· χαῖρε πηγὴ βλυστάνουσα ὕδωρ φυτίζων, τοῖς βοῶσι· χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Εδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅρος πῖαν καὶ θεία νεφέλη δρόσον στάζουσα, τὴν μνήμην σου Δέσποινα, θυμηδίας, καὶ εὐφροσύνης αἰὶ πληροῦσάν με.

Μέθῃ τῶν ἡδονῶν με αἰὶ σκοτούμενον, καὶ παράφρονά ὄντα, σωφρόνισον ποτίσασα, οἶνον κατανύξεως, Θεοτόκε πέπειρον, ἀθαρσίας βότρυν γὰρ ἤνθησας.

Παύσασα τὰς ὀδύνας θεοχαρίτωτε, τὰς τοῦ αἵμου τεκοῦσα, ὠδίνων Κόρη ἀνευθεν, τὸν ἀπερινόητον, ὃν δυσώπει πάσης με, πανωδῶνον κακίας ῥύσασθαι.

Ὡδή, γ'. Ὁ πῆλας ἐπ' οὐδέποτε.

Τεκoῦσα τὸν ποιητὴν Παρθένε καὶ Κύριον, πάντων ὑπερτέρα κτισμάτων γέγονας, καὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἀγνή τιμιωτέρα· διὸ αἰεὶ σε μακαρίζομεν, πᾶσαι γενεαὶ ὡς προέφησας.

Η σκέπη χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ ἀντίληψις, τὸν εἰς σέ θαρρόυντα καὶ καταφεύγοντα, ῥῦσαί με πταισμάτων καὶ παθῶν, καὶ θλίψεων Παρθένε, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων με· ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωσθε.

Λακρῶν μοι ὀχέτους, παράσχου Θεόνημφε, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πταισμάτων μου, καὶ πλημμελημάτων ἱλασμόν· ἵνα σε μεγαλύνω, περισσώζομενος τῇ σκέπῃ σου, καὶ διαπαντός φυλαττόμενος.

Εμόλυνα τῆς ψυχῆς, ἀγνή τὴν εὐγένειαν, καὶ τὸ τῆς εἰκόνος θεῖον ἀξίωμα· οἶμοι τί γενήσωμαι λοιπόν; πρόφρασον Θεοτόκε, πρὸ τέλους δίδου σωτηρίας μοι, τρόπους καὶ αἴλιαν μετάνοιαν.

Ὡδή, δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Η μήτρα σου παλάτιον ἁγίον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνεμικηνύτως γεγέννηται· ἐν ᾧ οἰκήσας Παρθένε, ναοὺς αὐτοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο.

Συνέχει καὶ χειμάζει με κλύδων παθῶν, τρικυμία λογισμῶν, καὶ ἡδονῶν αἰ ἀντίπνοισι, καταποντίζουσι Κόρη· ἀλλ' ἐκτεινον σὴν χεῖρα καὶ σῶσόν με.

Ισχύς μου σὺ καὶ ὕμνησις Δέσποινα· ἐγένεον γάρ μοι προφανῶς εἰς σωτηρίαν γεννήσασα, τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν καὶ σωτήρά μου.

Σαρκός μου καὶ ψυχῆς τὰ νοσήματα, ἴασαι δέομαι ἀγνή, τὸν ἱατρὸν ἡ κυήσασα, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, καὶ σῶσόν με ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ὡδή, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος,

Τετραυματισμένόν με καὶ κατακείμενον, βυθῷ πταισμάτων καὶ ἀπογνώσει, πάσῃ συνεχόμενον, Σῶτερ οἰκτερόν με, τῆς σῆς μητρός δεήσεσιν.

Η τὸν προαικόνιον ἐν χρόνῳ τέχασάσα, ἐν περιγραπτῇ σαρκὶ, τὸν ὄντα φύσει ἀπερίγραπτον· τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Πύλη ἡ οὐράνιος πύλας μοι ἀνοίξον, τῆς μετάνοιας Θεογεννήτορ, πύλας ἡ ἀνοίξασα, τὰς τ' οὐ Παραδείσου, καὶ αἵμου-πυλῶν ῥῦσαί με.

Αδουσι τὸν τόχον σου Ἀγγέλλων τάγματα, Θεογεννήτορ δι' οὗ ἡ πλάνη, τῶν εἰδώλων πέ-

παυται, καὶ τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος ὑπερέλαμψεν.

Ὡδὴ, ς'.

Μαινομένην.

Νεκρωθέντας πάθεισιν, ἀμαρτίας Δέσποινα ἡμᾶς, ἀνιστῶσα ζώωσόν· πρεσβείαις σου, ἡ τῆς εὐχαρίστητος τὸν καθαίρειτὴν κυήσασα.

Αἰτήσαι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἄγνή, καὶ παθῶν τὴν λύτρωσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐκ ψυχῆς ἀνευφημοῦσί σε πάντοτε.

Γυμνὸν προϊστατο, ἐν ὁδύναϊς πάντοτε ἄγνή, καὶ τὰ δυσχερῆ ἐξευμαρίζουσα, σοὺς λατρευτάς ἀπήμονας διατήρησον.

Πλασμὸν τοῖς παταύουσιν, καὶ νοσοῦσιν ἱάμα σεμνῇ, χαρὰν θλιβομένοις τε παρέσχετο, σὲ ὁ Χριστὸς καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε καύχημα.

Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον.

Τὴν ἀνείκαστον χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου· καὶ τὸ ἐνθεον κράτος τῆς δυναστείας σου, Παρθενομήτορ Μαριὰμ ἐπιστάμενος, ἀναβοῶν σοι ἐκτενῶς, ἐκ πάσης θλίψεως ἐμέ, ἐξάρπασον τὸν σὸν δούλον, καὶ ἐμπλήθυν· θυμηδίας· ὅπως ἀνυμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὡδὴ, ζ'.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Καύχημα παγκόσμιον, καὶ τὸ ἰλαστήριον, πταισμάτων μοι ἄφεσιν, παρασχεῖν ἐκέλευσον, τὸν εὐσπλαγχνον υἱόν σου καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν.

Θχέτους δακρύων μοι, δώρησαι Πανύμνητε, ὥς ἂν τὴν αἰώνιον, φρικτὴν σβέσω κόλασιν· καὶ ψάλω τῷ υἱῷ σου· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμασι χειλέων μου, καὶ δακρύων νάμασιν, ἄγνή ἐπινεύσασα, τὰς θλίψεις μετέβαλε, ψυχῆς μου πρὸς τὴν ὄντως εὐφροσύνην τοῦ υἱοῦ σου.

Η τὸν ἀγαθοδωρον, Θεὸν ἡμῖν τέξασα· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, μητρῷαίς ἐντεύξεις, ἄγνή κατοιικτεῖρησαι, τοὺς ἐν σοὶ ἐγκαυχωμένους.

Ὡδὴ, η'.

Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ιδε ἀγαθὴ τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου, τὴν κάκωσιν Πάναγνε καὶ τὴν κατήρειαν, καὶ τῆς ὁδύνης ἀπάλλαξον ἐν τάχει· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενῆς πορεύση, οὐκ ἔτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σὺ με ἀνῆγαγες ὡς ἄχραντε τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάρχας.

Νύξ με τῶν παθῶν καὶ λυπηρῶν κατέσχε, καὶ τοῦ νοῦ συνέχεε τὸ παιδρὸν ἄχραντε· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸν ἥλιον τῆς δόξης, φαίδρυνον χαρὰς με καὶ ἀπαθείας φέγγει.

Αγιον εὐρὺν ὁ ὑπεράγιός σε, Πανάμωμε σκηνῶμα ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, σάρκα ἀσπόρως ἀναλαβὼν βροτείαν, καὶ μετὰ τὸν τόκον Παρθένον σε τηρήσας.

Ὁ Βίρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορεῖαν ἐμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ωδή, 6'. Ἡσάα χόρευε.

Τὸν Θεὸν ὃν ἔτεκες, ἀποβόρῃτως Δέσποινα ἀγνή, ἰκέτευε ἐκτενῶς, ρύσασθαι ἡμᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης δίκης φοβεράς, καὶ τῆς λαμπρότητος, ἀξιώσαι τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Παμάτων ἄβυσσον, καὶ χαρίτων πέλαγος ἀγνή, ἐπέγνωμέν σε ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ· διό σου δεόμεθα τῶν δυσχερῶν πάντων ἐξελοῦ, τοὺς μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε Πανύμνητε.

Ολοφυρομένην μου, τὴν καρδίαν πληθεὶ ῥδυνῶν παράκλησις ἐμὴ καὶ καταφυγή, ταχὺ παρακάλεσον, ἵνα καὶ γὼ εὐφραναι βοῶ, αἱ παρακλήσεις σου, τὴν ψυχὴν μου πολυύμνητε.

Υπνιλὸς καὶ ῥάθυμος, ἀνειμένος Δέσποινα τελῶν, ἐν ἔργοις τοῖς σκοτεινοῖς πᾶσαν τὴν ζωὴν, ἀνήλωσα· εὐχάσας δὲ βίου δυσμᾶς τὴν ἀνατολήν, σὲ τὴν ὁλόφωτον, ἰκετεύω καταναγάζαι με.

Προσόμοιχ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπεριγράπτως ἐν κοιλίᾳ βαστάσασα, ἀνθρώπους τῆς ποτὶ δουλείας, λύσαντα μόνῃ ἀγνῇ ἢ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἀνατείλασα· παστάς σωτορῶρε, τῆς ἀποβόρῃτου νυμφεύσεως· Χαίρε τὰ πάντα, μυστικῶς ἁμαρτυροῦσα, καὶ φωτίζουσα, ὡς τὸ εὖ ἀπαστρέψασα, Πάναγνε τὸ ἀπρόσιτον, ἀνύμφευτε Δέσποινα, χαίρε Ἁγία Ἁγίων· Χαίρε παγκόσμιον καύχημα· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίρε ἡ πανσθενὴς τῶν βροτῶν, ἐλπίς καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρρητον ἔρεισμα· καὶ τεῖχος καὶ σώτηρία, καὶ ἀβράγης προσφυγή· ἡ Θεὸν ἀνθρώποις καταλλάξασα, ἀγνή τῇ ἀσπόρῳ, καὶ παραδόξῃ κυθεῖ σου· Χαίρε ἡ ῥάβδος, Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, ἄνθος τίμιον, τὸν τροφὴν τῆς κτίσεως· Χαίρε κράτος ἀνίκητον, ἀνάκτων Θεόνυμφε· Χαίρε Μαρτύρων τὸ σθένος· Χαίρε φωτὸς οἰκητήριον· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίρε τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ, χώρα καὶ γῆ, ἣν Ἰωὴλ προεώρακεν· ἁγία ἐν ἣ ἐπέβη, ὁ τοῦ παντὸς συνοχεύς· χαίρε θεῖον τεῖχος· Χαίρε ἀμώμῃ· ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν δοξαζόντων καὶ ὑμνούσων· Πανύμνητε, καὶ ζητούντων σε, ὁλοφύγως Θεόνυμφε· Χαίρε φυτοργόν τέχασα, ἀγνείας Πανάχραντε· Χαίρε Θεόγραφος τόμος· Χαίρε πηγὴ ἀγιάσματος· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πλήρωσον εὐφροσύνης ἀγνή, τοὺς εὐφρομοῦντάς σε καὶ πόθῳ δοξαζόντας· καὶ σπεῦσον ἐλευθερωσαί, τῶν συνεχόντων δεινῶν, συμφορῶν καὶ θρῆνων καὶ κακώσεων· ἐχθρῶν ἀλαζόνων, καὶ μισαισύνων Πανάμωμε, ἀπαγωγῆς τε, φυλακῆς καὶ στρεβλώσεως, συνοχῆς πικρᾶς, καὶ δεινῆς κατακρίσεως· Δέσποινα κατοικτεῖρησον, ἡμᾶς κινδυνεύοντας· καὶ μὴ ἐάσῃς εἰς τέλος· ἀλλὰ συνήλως ἐλέησον· ἐχθροὺς δὲ Παρθένε, τοὺς ἡμᾶς ἐκπολεμοῦντας, συντόμως ὀλεσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ὠδὴ, α'. ἔχος λ α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΨΑΛΛΕΙΝ ἀδιαλείπτως, σὺ χρεωστοῦμεν ἀγνή, καὶ τὴν σὴν προστασίαν, ἐπικαλεῖσθαι πάντοτε· ἦν πέμψαι σπλαγγίσθητι, σοῖς οἰκέταις ὅπως, ἀπαλλαγῶμεν τοῦ πολέμου μήτορος.

Ἰδὼρ τῇ κεφαλῇ μου, τίς δώσει Πάναγνε; εἰ μὴ σὺ τῶν βλεφάρων, ἀποκινώσης δάκρυα, καὶ δώῃς μοι κλαύσασθαι, τὴν ψυχὴν μου ἥνπερ, ἐξεργασάμην νεκράν τοῖς πταίσμασιν.

Λόγω τῶν ζώων πάντων, μόνος ἐγὼ τιμηθεῖς, τῇ προνοίᾳ τοῦ Κτίστου, ἀλόγως καθυπέχυσα, Πανύμνητε πάθει, ψυχοφθόροις ὄθεν, ἐξωμοιώθην ἀλόγοις κτήνεσιν.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, τῶν ἀρετῶν ἡ ὁδὸς, ἀναφέρουσα λόγῳ, ψυχὰς πρὸς τὰ οὐράνια· ἥς βαίνειν με ποίησον, τὰς βαθμίδας πράξει, καὶ θεωρία Θεογαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πῆλας ἐπ' οὐδενός.

Σορίας ἐνυποστάτου Μήτηρ γεγένησαι, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου Μαρία ἄχραντε· ὃν περ ἐκδυσώπησον ἀγνή, ρανίδα θείου φόβου, ἐναποστάξαι τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐμπλησθῶ θείας γνώσεως.

Ψεκάδες τοῦ ὑετοῦ, τὴν γῆν ἐκπιαίνουσι, καὶ καρπὸν βλαστάνειν ἀγνή παρέχουσιν· ὁμβροὶ δὲ δακρύων τὴν ψυχὴν, ἀρδεύουσιν ἐγὼ δέ, σκληρὰν καρδίαν καὶ ἀνάληπτον, ἔχων οὐδαμῶς κατανύσσομαι.

Αὐλῶς τοῖς νοεροῖς ὁ νοῦς συγγινόμενος· ὡς λιβάδας ἔλκει δακρύων χεύματα· ἐμοῦ Θεομήτορ δὲ ὁ νοῦς, τῇ γῇ προσηλωμένος, πολυσχιδεῖς ἐννοίας κέκτηται· καὶ ὡς τὸ εἶκός ἀπαμβλύνεται.

Τὸ μῦρον τῆς ἀρετῆς, ἐν εἶδεσι τέσσαρσι, Θεομήτορ ἄριστα συσκευάζεται, φρονήσει ἀνδρεία, ψυχικῇ, δικαιοσύνῃ θείᾳ, καὶ σωφροσύνης καθαρότητι· τούτων δὲ ἐγὼ ἀπεσπέρημαι.

Ὠδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννόησας σου.

Ραδίως πρὸς τὰ πάθη κατέλκομαι, σῆς βοήθειας γυννωθεῖς, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε· διὸ σπλαγγίσθητι ῥῦσαι, τοῦ βόθρου τῆς κακῆς συνηθείας με.

Ξηρᾶναι τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, τῷ λογισμῷ με πρακτικῶς, Θεοκυῆτορ ἀξίωσον, καὶ τοῦ νοῦς τῇ κινήσει, τοῖς ἄνω διατρίβειν εὐόδωσον.

Υιοὶ Θεοῦ μεθέξει γεγονάμεν, ὅσοι ἐλάβομεν Χρεστόν· ἐγὼ δὲ πάλιν ἀντέστραμμαι, διὰ κακίαν Παρθένε, υἱὸς τῆς ἀμαρτίας γενόμενος.

Οδὸν τῆς σωτηρίας οὐχ εὗρηκα, τῇ ἀγνοσίᾳ τῆς ψυχῆς· ὁδὸν ζωῆς ἡ κηρύσασα, Θεοκυῆτορ

Μαρία, ὁδός μοι σωτηρίας γενήθητι.

Ὡδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Μόνην σε ἐπίσταμαι Θεογεννήτρια, ἀμαρτανόντων τὴν προστασίαν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον· μὴ με ἀπορρίψῃς, τὸν ὑπὲρ πάντας πταίσαντα.

Ἰνα τὸ ἀνείκαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐν ἐμοὶ δείξῃς Παρθενομήτορ, ἐγειρόν με κείμενον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὰς τρίβους καθυπόδειξον.

Τὼν παθῶν τὰ κύματα συνταρασσόμενα, ὑπὸ δαιμόνων σφοδρῶν πνευμάτων, ἀγνὴ συγκαλύπτουσι, τῆς ἐμῆς ἀθλίας, ψυχῆς τὸ ἐφορκάδιον.

Ἰλαρῶς μοι φάνηθι Θεογεννήτρια, ἐν τῇ ἐξόδῳ ἡνίκα μέλλῃ, ἡ ψυχὴ χωρίζεσθαι, τοῦ ἀθλίου σκήνους, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Ὡδὴ, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Πειρασμῶν νιράδες μοι, ἐπελθοῦσαι Κόρη χαλεπαί, τῆς ψυχῆς κατέπτωσαν τὸ οἶκημα· διὸ θρηνῶν τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προσέρχομαι.

Λογισμῶν ματαίων με, ψυχοφθόρων λύτρωσαι ἀγνή· λογισμοὺς λαβεῖν δέ τοὺς τῆς κρίσεως, καὶ τῆς ἐκεῖ ἀξίωσον καταστάσεως.

Θεϊκῆς ἐξέπεσον, εὐφροσύνης Μητὲρ τοῦ Θεοῦ, καὶ θρηνεῖν ἀπάρχομαι ὁ ἀθλιος, εἴπως ἐκεῖ τῆς θρηνωδίας ῥυσθῆσμαι.

Ἰαμάτων κρήνην σε, κεκτημένοι Δέσποινα ἀγνή, οἱ νοσοῦντες δίψῃ παραπτώσεων, προστρέχομεν, καὶ σωτηρίαν λαμβάνομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Πολυτρόπως Παρθένε Χριστὸν παρώργισα, διανοία καὶ λόγῳ ἔργαῖς καὶ πράξεσι, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ φρικτὸν κριτήριον· ἀλλὰ προφθάσασα ταχὺ, ἐκλύτρωσαί με τῶν δεινῶν, τῇ Μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ πρὸς Θεὸν παρρησία, τὸν σὸν οἰκέτην Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τίς ἄλλος ἐξήμαρτεν, ὡς ἐγὼ Πανύμνητε; τὸν νοῦν κατηργείωσα· τὴν σάρκα ἐμόλυνα· καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις, ἀπημαύρωσα ὁ τάλας.

Εμὲ τὸν πανάσωτον· ἐμὲ τὸν πανάθλιον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πρῶτῃν ἐγκλημάτων, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ονείρων φαντάσμασιν, ἐχθρὸς Θεονούμφευτε, πλανᾷν με ἐπείγεται, πρὸς πτῶσιν οἰήσεως· αὐτοῦ τῆς πανουργίας, Θεοτόκε λύτρωσαί με.

Ράβδῳ συμπαθείας σου· βακτηρίᾳ σκέπης σου, καὶ με παρακάλεσον, ἀγνή καὶ ἐλαίῳ σου, τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, λίπανον τὴν κεφαλὴν μου.

Ὡδὴ, η'. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Χάριν εἰληρῶς νύθεσίας θείας, τῷ θεῷ βαπτίσματι ταύτην ἀπώλεσα, πράξας ἀθέτους, ἐν βίῳ ἀμαρτίας· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παρθένε οἰκτεῖρόν με.

Είξες ἀναιδοὺς τῆς εἰλαυτίας κλάδοι, Παρθένε πεφύκασι κόρος καὶ ἄνεσις· ὅθεν ἐκφύει, ἐσμός παθῶν ποικίλων· σέ οὖν δυσωπούμεν, τὴν ῥίζαν ξηρανθήναι.

Αἶρω τὴν φωνὴν μετὰ κλαυθοῦ σοι κράζων· οἶνον κατακνύσῃς, ἀγνὴ με πότισον, ἄρτου δακρύων, ἐνταῦθα ἐμπλήσόν με· ἵνα μὴ ἐκείσῃ· παινάσω καὶ διψήσω.

Μόνος ἀποστάς τῆς θείας θεωρίας, κτηνώδης γεγέννημαι καὶ τεθνήσκωμαι· μόνη τὸν Κτίστην, ἀφράστως τετοκυῖα, λύτρωσαί με Κόρη· τῆς ἐν φλογὶ γέννησις.

Ὁ Βιρμός.

Σοὶ τῷ παντοουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἐμελπον· πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, θ'. Παιὰ χορείας.

Νοεράν τὴν αἴσθησιν, τῇ φυγῇ μου δώρησαι ἀγνὴ, νεκρῶσαι τὰς ἀπρεπεῖς προῆν ἡδονάς, ἃς τίκτειν εἰώθασιν, αἱ αἰσθήσεις αἱ σωματικαί· ὅπως γενήσωμαι οἰκητήριον τοῦ Πνεύματος.

Θυδαμῶς ἐνέλιπον, Θεομῆτορ πράττων τὰ αἰσχροῦ, ἐκ βρέφους ἀναδειχθεὶς οἶκος τῶν παθῶν· καὶ νῦν ἐν τῷ γήρα μου, μεταγνῶναι δός μοι λογισμόν, ὥσως ἐκφυγῶμαι, τὰς κο-
λάσεις τὰς μενούσας με.

Κερμανῷ παραπτώσεων, ὀλισθήσας πέπτωκα δεινῶς, ἐξ ὕψους τῶν ἀρετῶν Δέσποινα ἀγ-
νή· σὺ οὖν ἡ ἀντίληψις τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, χεῖρά μου πάρασχε, βοηθείας τῷ οἰκέτῃ σου.

Φοβεῖ με κριτήριον, Θεομῆτορ τὸ Δεσποτικόν· καὶ δέδοικα ὡς πολλῶν ἐμπλεως κακῶν·
πλὴν εἰς σέ καταφυγον, καταφυγὴ τῶν ἀμαρτωλῶν· καὶ μὴ ἀπόστημι· ἀλλὰ σῶσον τῷ ἐ-
λέει σου.

Προσόμνια.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ φιλανθής ἀνθηδὼν, ἡ τὸν λειμῶνα τῆς ζωῆς περιθέουσα, καὶ στέφος ἐκλεξαμέ-
νη τῆς Παρθενίας λαμπρόν· τὸ φαιδρὸν τοῦ Κτίστου καταγώγιον· σκηπὴν ἡ χωρήσασα, τὸν
ἀγώρητον Κύριον· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς αἰδῆς νενέκρωται, καὶ ὁ θάνατος· κατηργήθη καὶ
σέσωσται, πτώματος ὁ Πρωτόπλαστος, δεινοῦ ἐξαισίῃς τε· Χαῖρε σεμνὴ Παναγία· Χαῖρε
προπύργιον ἁσίστου· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὠραιοτάτῃ τρυγῶν, κεχρυσωμένη σωροσύνη τὰς πτέρυγας· τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρ-
σίας· ἡ νοστή πορφυρίς· Χαῖρε θεία κλίμαξ· Χαῖρε γέφυρα, ζῶν πρὸς οὐράνιον, τοὺς θνη-
τοὺς ἡ μεταγούσα· Χαῖρε ἀνάκτων, πιστοτάτων κραταίωμα, καὶ ὀχύρωμα, καὶ διάδημα
τίμιον· Χαίροις ἡ Παρθένιαν τε, λοχεῖα συζεύξασα· τῶν ἀσθενούντων τὸ ἄκος· ἑλλειπομέ-
νων τὸ πλήρωμα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις μετὰ Θεόν ἡ Θεός· τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα· ἀμέσως ἡ δεχομένη, τῶν
ἐκ Θεοῦ δωρεῶν, τὸ πλήρωμα ὅλον καὶ εἰς ἅπαντας, Ἀγγέλους ἀνθρώπους τε, τοῦτο δια-
πορθεύουσα· τοῦ ἐμπυρίου, οὐρανοῦ τὸ τεράστιον· τηλεσκόπιον, βουλῶν θείων θανμά-
σιον· τέλος τὸ σκοπιμώτατον, καὶ ὕστατον Πάναγνε, Δημιουργίας ἀπάτης, δι' ἣν ὁ Κόσ-
μος ἐγένετο· καὶ σοῦ τῇ γενήσῃ, ἐκείνιος τοῦ Κτίστου βουλὴ πεπληρωται.

Παλὴν τῶν θλιβομένων χαρὰ, πρόσθεσον ῥῦσαι, καὶ ἐμὲ τὸν οἰκέτην σου, ἐκ πάντων τῶν

συνεχόντων, πολυειδῶν πειρασμῶν· φλογεφάρων νόσων καὶ κακώσεων· ἐχθρῶν ἐκζητούντων, καταπιεῖν με τὸν δαίλαιον· λύπης ἀπάσης, καὶ δαιμόνων σκαλιότητος· ἀθυμίας τε, καὶ δεινῆς κατακρίσεως· μὴ δὲ οὖν παραδώῃς με, μέχρι τέλους ταῖς θλίψεσι· μὴ με βυθὸς τῆς κακίας, κατακαλύψῃ τὸν ἄθλιον· εἰς σέ γάρ μου πάσας, τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην Θεο-
χαρίτωτε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ

Ὡδή, α΄ ἡχος Λα΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΓΟΝΥΣΟΙ κάμπτω Δέσποινα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι θεῖαν ἀντίληψιν·
λύσον τὴν ὁδύνην τῆς ψυχῆς, σκέδασον μου τὰ νέφη, τῆς ἀθυμίας ταῖς πρεσβείαις σου,
τῶν θλιβομένων παράκλησις.

Ρύπων τῶν ἐκ παθῶν μου τὸ διαυγές τῆς ψυχῆς, Θεοτόκε Παρθένε τηροῦσα ἀνεπίμικτον,
καθαρῶς με ποίησον, φωτὶ θεῷ ἄχραντε, ἀτενίζειν τὸν σέ δοξάζοντα.

Σὺ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς καθ' ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν, κραταιᾷ σου δυνάμει, τροπωσαμένη Δέ-
σποινα, βαθεῖαν τῇ ποιήμῃ σου, τὴν εἰρήνην δώρησαι, ὡς τῆς θείας εἰρήνης πρόξενος.

Ο πλάσας κατὰ μόνας Θεὸς καρδίας βροτῶν, τὰς ὁδύνας γινώσκων, καὶ πάθη τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν, κατάλληλον δέδωκεν, ἱατρεῖον ἄχραντε, σέ ἐν νόσοις ἡμῶν καὶ θλίψεσιν.

Ὡδή, γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδένος.

Ο πόκος τοῦ ὕετοῦ, τοῦ θεῖου πανάχραντε, τὴν ἐξηραμμένην ψυχὴν μου πάθῃσι, καὶ τῇ
ἐκπυρώσει τῶν κακῶν, ἄρδευσον Θεοτόκε, τῇ ἐπισκέψει σου ὡς βλύσασα, τῆς ζωῆς τὸ ὕ-
δωρ Χριστὸν τὸν Κύριον.

Πράθη μετὰ σαρκός, ὁ πρὶν ἀθεώρητος, διὰ σοῦ Παρθένε Λόγος καὶ Κύριος· ἵνα πρὸς ἀό-
ρατον ἡμᾶς, καὶ θεῖαν μεταστήσῃ, δόξαν καὶ λῆξιν τὴν αἰώνιον, τοὺς ὡς Θεοτόκον ὑ-
μνοῦντάς σε.

Ιλύος εὐθοροποιῶν, παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου ἀγνῇ δεήσεσι· δίδου
βηματίζειν καθαρῶς, τῆς μετανόιας τρίβους, τὰς εἰσαγούσας Θεοδύμφειτε, πρὸς τὴν αἰω-
νίαν κατάπαυσιν.

Σαρκουῖται ἐκ τῶν σιπτῶν, Παρθένε αἱμάτων σου, ὁ δὲ εὐσπλαγχνίαν βροτὸς γενόμενος·
τοῦτον ἐκδυώπει ὡς υἱόν, τῆς ἀνω βασιλείας, καταξιώσαι με πανάμωμε, τὸν εἰλικρινῶς
σε δοξάζοντα.

ὁδὴ, δ'. Τὴν θείαν, ἐνοήσας σὴν.

Ως κόρην ὀφθαλμοῦ με τῇ σκέπῃ σου, φύλαξον, δεσμαι ἄγνη, καὶ τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου, περιθάλψόν με καὶ ῥῦσαι, δαιμονῶν πονηρίας καὶ σῶσόν με.

Πόμα με κατανύξεως πότισον, Θεογεννήτορ Μαριάμ, καὶ δάκρυά με ἀζιώσουν, ἀπὸ καρδίας προσφέρειν, σβεστήρια φλογὸς τῆς μενουσῆς με.

Ο φόβος τυραννῆ με τῆς κρίσεως, καὶ ἡ ἀπόφασις Θεοῦ· πρόφθασον σὺ μοι παραστήθῃ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ λύτρωσαι Μαρία Θεοτόκε.

Ως πάντων ποιημάτων κυήσασα, Δημιουργὸν Μήτηρ Θεοῦ, ἰσχύεις πάντα καὶ δύνασαι· διὸ κολάσεως ῥῦσαι, καὶ πάσης ἐπηρείας τοὺς δούλους σου.

ὁδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ρυπωθεῖσαν πάθεισι ψυχὴν μου Πάναγνε, καὶ τὴν καρδίαν τῇ ρυπτικῇ σου, εὐπλαγχνῆς κάθαρον, καὶ ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος ἀποτελέσων.

Γέγονεν ὁ τόκος σου Θεοχαρίτωτε, τοῖς καταδίκοις δικαιοσύνη· τοῖς νοσοῦσιν ἰάμα· καὶ τοῖς θλιβομένοις, χαρὰ καὶ ἀγαλλίας.

Τὸν αὐτοκατάκριτον καὶ ἀδιόρθωτον, Χριστέ μου σῶσον ταῖς τῆς Μητρός σου ἐκείναις ἵνα σου, τὴν πολλὴν δοξάζω, καὶ ἀμετρον συμπάθειαν.

Νέφη διασκέδασον ἄγνη τῶν θλίψεων, ἐκ τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς χαρᾶς με, ταῖς ἀκτίσι φαίδρυνον, ἢ τὸ φῶς τεκούσα τὸ θεῖον καὶ ἀνέσπερον.

ὁδὴ, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Εκ χορᾶς ἀπλάσας με, κατ' εἰκόνα Δέσποτα τὴν σὴν, καὶ υἱοθεσίας σου φιλόνθρωπε, ἀξιώσας, συντήρησόν με ὡς εὐπλαγχνος.

Τοῖς ἀμέτροις πταίσμασι, καταλλήλως βέβλημαι ἄγνη, τῶν κακοῦντων θλίψεις· διὸ παράσχου μοι, τὸν ἰλασμόν, καὶ λυπηρῶν ἀπολύτρωσιν.

Τταῖς πρεσβείαις πλήρωσον, τοὺς σοὺς δούλους δόξης θεϊκῆς, καὶ φωτὸς ἀβρόχου καταξίωσον, σοὺς ὑμνητάς Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταδίκης ῥῦσαί με, αἰωνίου Δέσποινα ἄγνη, καὶ χαρὰς τῆς θείας καταξίωσον, καὶ τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου πρεσβείαις σου.

Κάθισμα. Τὸν συνάνταχον.

Χαῖρε κλίμαξ Κυρίου ἡ Θεοστήρικτος· χαῖρε γέφυρα θεία Θεοπαρόδευτος· χαῖρε προσφύγιον πιστῶν καὶ ἰλαστήριον, ἡ προσάγουσα ἡμᾶς, πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ Θεόν, τοὺς πάντας τότε τῇ σῇ σκέπῃ, προστρέχοντας Θεοτόκε, ὡς εἰς λιμένα γαληνότατον.

ὁδὴ, ζ'. Ὁ ὑπερψούμενος.

Νεῦσον παρακλήσεις, νῦν τῶν προστρέχόντων σοι, καὶ ταύτας προσάγαγε Θεὸ Παντοκράτωρ, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις, πολυῦμνητε Μαρία.

Υπνον ἀποτίναξον, τὸν τῆς ῥαθυμίας μου· καὶ φώτισον δεσμαι, σεμνὴ τὰς αἰσθήσεις μου,

ἐγρήγορσιν διδοῦσα, καὶ μετάνοιαν ἀξίαν.

Γλεων γενέσθαι μοι, σὺ τὸν εὐδιάλλακτον, Παρθένε δυσώπησον· καὶ σῶσαί με ψάλλον-
τα, ψυχῇ συντετριμμένῃ· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χρόνῳ σου τὸ ἔλεος, οὐ συμπεριγράφεται· αἰεὶ γὰρ Πανάχραντε, οἰκτεῖρεις τοὺς δούλους
σου, καὶ νέμεις τοῖς αἰτούσι, τὴν ἀνέκλειπτόν σου χάριν.

ὠδὲ, π'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δόξη θεϊκῇ ἡ λαμπρυνθεῖσα μόνη, ὡς Μήτηρ ὑπάρχουσα τοῦ σέ δοξάσαντος, δόξης τῆς
ἁγῆς τυχεῖν με θείας Κόρης, αἰτῆσαι τὸν μόνον αἰεὶ δεδοξασμένον.

Ὤλη ἐκλεκτὴ λελαμπρυσμένη πέλει· ὅλη μόνη πάναγνος, σεμνὴ καὶ ἀσπίλος· ὅθεν βοῶ
σοι φιλάγαθε Παρθένε, κάθαρτόν με ῥύπου, παντὸς ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Αἰδοῦ ἱλασμόν Θεογεννήτορ Κόρη, καὶ βίου διόρθωσιν τοῖς σοὶ προατρέχουσιν· ὅπως ἀπαύ-
στως, ὑμνώμεν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ φαινὰς καὶ τηλαυγεῖς ἀκτῖνας, τοῦ ἡλίου Δέσποινα ἡ προστασία σου, πᾶσιν ἀ-
πλούσα, ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων, λύει τὴν ὁμίχλην παθῶν καὶ νοσημάτων.

ὁ Βίρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ χαρίνῃ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορεῖαν ἐμελπον· πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

ὠδὲ, θ'. Ἡσαῖα χερσε

Λονομένους θλίψεσι, καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀνιερῶν, ἐδραῖωσον ἡμᾶς, θεῖα σου ῥοπῇ, Μα-
ρία Θεόνυμφε, ἐν τῇ στεφάνῃ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς ἐλπίδος σου, πέτρα ἵνα σε δοξάζωμεν.

Υπερήρθη ἄχραντε, τὸ φορτίον τὸ τῶν λυπηρῶν, δυνάμει τῆς ἐμῆς, καὶ πρὸς ἀχάνεις,
τὸ τῆς ἀπογνώσεως κατέλκει με βάραθρον ἀφ' οὗ, ῥύσαί με Δέσποινα τοῦ ἀπαύστως με-
γαλύνειν σε.

Φωτοφόρον ὄχημα, ἀνεδείχθης τοῦ Ἐμμανουὴλ, φωτίζουσα τοὺς πιστοὺς, Δέσποινα ἀγνή·
διό με καταύγασον, ῥαθυμίας σκότει τὴν ψυχὴν, νῦν καλυπτόμενον, καὶ τοῖς πταίσμα-
σιν ὀλλύμενον.

Σὺ προστάτις πέφυκας, τῆς ψυχῆς μου πάνσεμνε ἀγνή· ἐν σοὶ γὰρ τῶν δυσμενῶν, θραύω
τὴν ἰσχύν, καὶ σοῦ ἀπηώρησα, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὸν νοῦν· σῶσόν με σῶτόν με· ἵνα
πόθῳ μεγαλύνω σε.

Προσόμοιχ. Χαίροις ἀσκατικῶν.

Χαίροις περιστερὰ λογικῇ, κατακλυσμοῦ τοῦ νοητοῦ παῦλαν φέρουσα, καὶ ῥῦπον τῆς
ἀμαρτίας, πλύνουσα μόνη ἀγνή· τὸ θερμὸν τοῦ κόσμου ἱλαττήριον· ἐλπίς ἀκαταίσχυντε,
καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν σέ τιμώντων, καὶ ὑμνούντων ἐκ πίστεως, καὶ τὴν θεῖαν σου,
ἐκζητούντων βοήθειαν· Χαῖρε ἅνω δυνάμειν, παμπόθητον ἀκουσμα· Χαῖρε δαιμόνων ἡ
πρώσις· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ πρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ φεραυγῆς χαλιδῶν, ἡ ἐκ χειμῶνος, νοητοῦ ἔαρ φέρουσα, καὶ ζάλην τῆς ἀμαρτίας, παύσασα μόνῃ σεμνῇ· Χαίρε θεία σκέπη· Χαίρε τράπεζα, ἐν σοὶ τὸν οὐράνιον, τῆς ζωῆς ἄρτον ἔχουσα, οὗ οἱ τρυφῶντες, οὐ δεδοίκασι θάνατον, οὐδὲ θνήσκουσιν· ἀλλὰ ζῶσιν ὡς ἐφ’ ἔστην, ἄχραντοι Παντευλόγητοι, ὁ Πλάστης τῆς φύσεως· οὗ καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, ἐμφορηθῆναι ἀξίωσται, τυχαῖν τε Παρθένε, τῆς ἀλήκειου καὶ ἀφάρτου Μακαριότητος.

Χαίροις Παρθενομήτητορ ἀγνή, ἡ ἀπλουστάτη καὶ αἰμίαντος Δάμαλις, τὸν μύσχον ἡ τε τοκουῖα, τὸν μυστικὸν τοῦ Θεοῦ· Ἀμνάς καθαρᾶτε καὶ πανάσπιλος· Δορκάς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀρωμάτων ἡ βάσκουσα, καὶ νεμομένη ἐν τοῖς κρίνοις αἰείποτε· θείαις χάρισι, καὶ τρυφαίς ταῖς τοῦ Πνεύματος· Ἐλαφος ἡ ταχυδρομος, τοὺς ὄρεας ἡ κτείνουσα, τοὺς νοητοὺς καὶ σὰν δούλων, πόρρωθεν τούτους ἐλαύνουσα· Χριστοῦ χαίρε Μητήρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῦσον τὴν κατ’ ἐμοῦ τῶν δεινῶν, κυμαινομένην, θεοδόξαστε θάλασσαν· ἀπάντων κραταιοτάτη, καταρυγὴ τῶν πιστῶν· καὶ πρὸς θεῖον ὄρμον καθοδήγησον, ἀγνή τὸν ταλαίπωρον, καὶ πανάθλιον δούλόν σου, ἥδη πρὸς χάσας, ἀπωλείας ἐγγίσαντα, καὶ πρὸς πέταυρον, ἀπογνώσεως φθάσαντα· Δέσποινα μὴ περὶδὲς με, κακῶς κινδυνεύοντα, καὶ ὀλοφύγως ζητοῦντα, τὴν σὴν ταχεῖαν βοήθειαν· εἰς σέ γάρ μου πᾶσαν, προσδοκίαν ἀνεθέμην Θεομακάριστε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΗΤΟΥ,

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑπέρροις Θεοτοκίαις.

Ὡδή, α'. ἤχος β' α'. Ἰππὸν καὶ ἀναβάτην.

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ Μαρία Πάναγνε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε, ὑμνοῦντας διάσωσον, ἐκ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ πταισμάτων ταῖς ἱεσίαις σου.

Πίστις ἡ γέισθαι μόνῃ καὶ μὴ ἀπόδειξι, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου· Θεοσύμμευτε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὀλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ υἱὸς καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει· παγκόσμιε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, πάσης θλίψεως τοὺς τιμῶντάς σε.

Θαύμα ἐν σοὶ τελεῖται, Παρθένε· ὄντως φοικτὸν, ὅτι ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν μηδιστοῦ χωρούμενον, ἐγκύμονα ἔσχηκας, καὶ ἀρράστως τέτοκας, Ἀειπάρθενος διαμείνας.

Ὡδή, γ'. Ὀπήξας ἐπ' οὐδένου.

Πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστροῦ προέρχεται, ἅν-

ἄνθρωπος· γινόμενος ἁγνή ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλόανθρωπος· ἵνα τοὺς ἀνθρώ-
πους λυτρώσεται.

Ιδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας ἁγνή κεχαρίτωσαι· ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι· πάντων ὑπερῆρας
καὶ πασῶν, ὥρθης ὑψηλοτέρα, τῶν νοερῶν σαφῶς δυνάμεων· Μητέρα τοῦ Θεοῦ χρημα-
τίσασα.

Παρθένε τὸ καθαρὸν τοῦ Λόγου Παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δέξον οἶκον τοῦ Πνεύματος·
ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας ἐκτεκόμενον· ὥπως κατὰ
χρῆος δοξάζω σε.

Εκτός σου μετὰ Θεὸν προστάτιν οὐ κέκτημαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με αἰεὶ ἐξαίρουσαν· Δέ-
σποινα πανύμνητε σεμνὴ, Μαρία Θεοτόκε· μὴ με παρίδης ἀπολλύμενον, καὶ ταῖς ἀμαρ-
τίας σκοτούμενον.

ὠδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ψράνασα ἱστών ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικῶν τῷ αὐρανόν, νεφέλαις Κόρη ἐνδύοντι, κα-
ταστολὴν ἀρθαρσίας, ἀπάτη γυμνωθέντα με ἐνδυσον.

Μήτηρ σου παλάτιον ἅγιον, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως γεγέννηται, ἐν ᾧ
οἰκήσας Παρθένε, ναοὺς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀπειργάστατο.

Αφράστως συλλαβούσα Πανάμωμε, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων
ἅπαντας· καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσίσε Δέσποινα.

Θικτίστῃσιν οἰκτίρων ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεογεννήτορ πανάμωμε,
τὴν ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

ὠδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Συμφορῶν τῷ κλύδωνι νῦν με ποντοῦμενον, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σῆς γαλήνης, Παναγία
ἱθυνον, ἢ τὸν κυβερνήτην, τῆς ἀπαθείας τέξασα.

Νοὺς οὐδὲ οὐράνιος ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεομήτορ ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέ-
τοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνοῦμενον· δυνάμεσιν.

Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος ἄχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων Πατὴρ ἀχρόνου, ἀχρόνως ἐκλά-
ψαντα· ὃν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεοnúμευτε.

Φώτισον τὰ ὄμματα τῆς διανοίας μου, χρυσὴ λυχνία φωτὸς τοῦ θείου, καὶ παθῶν διά-
λυσον, τὸ ζοφῶδες Κόρη, καὶ ὅλον με ἐκλάμπρυνον.

ὠδὴ, ε'. Μαινομένην.

Παναγία Δέσποινα, Θεομήτορ ρῦσαι με φοβᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάρachον κατεύνασον, ἢ
τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Υπὲρ ναῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δημιουργόν, Παναγία πέτοκας λυτροῦμενον, πά-
σης φοβᾶς τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ο Πατρί συνάναρχος, υἱὸς Κόρη κόλπους Πατρικούς, μὴ λιπῶν· ἠλίσθη ἐν ταῖς κόλποις
σου, καὶ Ἀβραάμ τοὺς κόλπους ἡμῖν ἠνέωξεν.

Απειράνδρως τέτοκας, Θεοτόκε τὸν Ἐμμανουήλ, τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν οἰκτείραντα· ὁθεν αἰεὶ χρεωστῆκώς σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θεῖον βίβα βλαστήσασα· κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε· ἀγία τράπεζα ζωῆς τὸν ἄρτον φέρουσα· ὡς υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδή, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ὑπερυψούμενος σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, υἱὸς ἐκλεξάμενος, σὲ λίαν ἡγάπησεν, ἀγνή πρὸς κατοιχίαν, ἑαυτοῦ εὐλογημένη.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφῆτης βλέπει σε, Μαρία Πανάχαρντε, ἣν μόνος διώδυσεν· ὧ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στόματι καὶ γνῶμῃ σε, Θεοτόκον Πάναγνε, κηρύττω γηθόμενος· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας· ὧ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νύμφη Θεοῦ πέφυκας· Ἀποστόλων καύχημα· Μαρτύρων στεφάνωμα· Ὁσίων ἀγλαῖσμα· χαρὰ δὲ τῶν βωόντων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή, η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Σοὶ τῇ τοῦ παντός τὸν Ποιητὴν τεκούσῃ, ὁποῖον Πανύμνητε τὸν ὕμνον ἄσωμεν; σὲ γὰρ ὑμνοῦσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι· καὶ δοξολογοῦσι βροτῶν χοροστασίαι.

Κλίμαξ νοητὴ δι' ἧς Θεὸς κατέβη· μετάγουσα γέφυρα γητίνους ἄνωθι· θαῦμα Ἀγγέλων· Δαιμόνων τραῦμα μέγα, ἱάμα πιστῶν τε, ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Πὼς Παρθενικῆς μὴ ἐκπεσοῦσα δόξης, μητρῶαν ἐπλούτισας τιμὴν ἀνύμρευτε; εἶδεν ὁ ταῦτα σοφῶς τερατουργήσας· ὃν ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηνοιξα καὶ γὼ τετοληκῶς ἐκ πόθου, πρὸς ὕμνον Πανύμνητε, τὸν σὸν τὸ στόμα μου· ὁθεν πλήσθῃναι, σοφίας δυσωπῶσε, καὶ ἐλκύσαι Πνεῦμα, συνέσεως Μαρία.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Ἡσαὶα χόρευε.

Θεομήτορ Πάναγνε, προστασία τῶν Χριστιανῶν· περίσῳζε σὺν λαὸν πάσης ἀπειλῆς, καὶ πάσης ἀλώσεως βαρβαρικῆς, ὀργῆς καὶ θυμοῦ· πάσης κακώσεως, καὶ ἐκ πάσης κατακρίσεως.

Εὐλαβῶς σοι ἄδομεν, ἐγκωμίων ἄσματα ἀγνή, λυτρούμεναι αἰεὶ νόσων χαλεπῶν, ταῖς θεαῖς προσθεταῖς σου· διὸ καὶ νῦν, κράζομεν πιστῶς· ἴσασι Δέσποινα τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ σώματα.

Ηναγία Δέσποινα, ἐκδυσώπει τὴν προσκυνητὴν, τριάδα ἧς ἀπαλῶς τὸν ἐνα σαρκί, ἡμῖν ἀπεγέννησας, εἰρηνεύσαι τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς· λύσιν πταισμάτων τε, τοῖς ὕμνοισί σε δωρήσασθαι.

Σὺν προσφύγων Πάναγι, μὴ ἀπόσῃ νῦν τὸν στεναγμὸν· ἀλλ' ἐπιδεῖ ἡμῶν ἐν τοῖς θλιβεροῖς· τὸ πένθος μετὰβαλεῖ εἰς χαρμονὴν καὶ τὸ κατήρξ, εἰς ἀγαλλίασιν, τῶν ἐν ὕμνοις γεραίρόντων σε.

Προσόμοια.

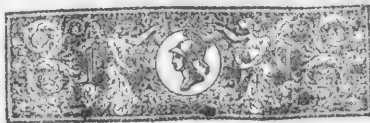
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ νοητὴ κιβωτός· δι' ἧς βροτοὶ κατακλυσμοῦ ἐλυτρώθημεν, καὶ ζάλης τῆς ἀμαρτίας, Θεογενεῖτορ ἀγνή, τὸ λαμπρὸν τοῦ Κόσμου ἐγκαλλώπισμα· σεμνὴ καὶ τῆς πίστεως, τὸ στεφάνοτατον ἔγευμα· Χαίρε λυχνία, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρος, ἡ τὸ ἄσπεκτον, ἐν κοιλίᾳ σου ἄμωμε, ὥς τὸ πανυπερούσιον, ἀσπόρως βυστάσασα· Χαίρε κατάρax ἡ λύσις· καὶ εὐλογίας ἀντίδοσις· Χριστοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τὸ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ μαργαρίτην Χριστόν, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θειοτάτης κυήσασα· τοὺς σκότει τῆς ἀγνωσίας, καὶ τοὺς ἐν βάθει δεινῶν, συσχεθέντας μόνῃ ὁδηγήσασα, πρὸς ὥς τὸ τῆς γνώσεως, ὑπερύμνητε Δέσποινα· Χαίρε νεφέλη, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρος· Χαίρε καύχημα· Ἀποστόλων καὶ κήρυγμα· θέαμα περιβόητον· ἐξαίσιον ἄκουσμα· Χαίρε δοχεῖον τοῦ Κτίστου, καὶ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Θεοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀνατολὴ νοητὴ, ἡ ἐκ λαγόνων τὸν Χριστόν ἀνατείλασα, πληροῦντα τὴν οἰκουμένην, φωτὸς ἀρρήτου ἀγνή, τὸ τῶν ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα ἀμνὸν Θεοῦ αἶνον, ἀμαρτίας ἡ τέξασα, παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν τροφὰ καὶ πρῶταν, ἡ θηλάσασα, καὶ ἀγκάλας κρατήσασα· μόνῃ ἡ ἀδιάφθορος, ἀγνή καὶ ἀμόλυντος· Χαίρε ἁγία ἁγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, αἰεὶ δυσωποῦσα, μὴ ἐλλείπης Θεοτόκε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Στρέφον τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν· εἰς εὐθυμίαν δὲ τὸ πένθος μετὰβαλε· τὸν θρῆνον εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν νῦν, Θεοτόκε μόνῃ παντευλόγητε· καὶ γὰρ ἐπληθύνθησαν, οἱ μισοῦντες τὸν δούλόν σου, καὶ ἐκζητοῦσι, τὴν ψυχὴν ἀπολέσαι μου, ἀναιδεῖς ὄντες, αἰσχροβόροι καὶ δόλοι, μάτην κατεπαιρόμενοι, δεινῶς ὠρυόμενοι· κύνες καθάπερ λύσσωντες· ὦν τῆς κακίας με λύτρωσαι, ζωὴν δωρουμένη, εὐφροσύνην σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ὁ ὅ ἁγροστιχίς.

Πέμτος Κανών σοι Μητροφάνους Παρθένε.

Ὡδή, α'. ἔχος ἁα'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΠΑΣΑΙ ΣΕ τῶν ἀνθρώπων γεραίρουσι γενεαί, καθὼς πάλαι Παρθένε, προφητικῶς προείρηκας· καὶ με τοῖνυν πρόσδεξαι, μελωδόν σου Δέσποινα, καὶ καταύγασον καὶ συνέτισον·

Εθραυσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον τὴν κοσμικὴν, ἁμαρτίαν Παρθένε τὴν ἀληθὴ γενήσασα, ζῶν δι' ἧς ἀμβλυνον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, τὰ ὀξύτονα βέλη τάχιον.

Μόνη πεποικιλμένη Παρθениκοῖς χρυσωτοῖς, ἐξ αἰῶνος φανεῖσα τὸ τῆς συκῆς ἱμάτιον, Ἀδὰμ σὺ διέβροχας· διὸ νῦν μέ ἐνδυσον, σωφροσύνης στολὴν πρεσβείας σου.

Πλοῦτον καὶ θείαν δόξαν, ἐκτήσαντο μὲν πολλαί, θυγατέρες προδήλως· ἀλλ' ἀσυγκρίτως Δέσποινα, σὺ πάσας ὑπέγκμισαι· διὸ νῦν με πλούτισον, οὐρανίαις καὶ θείαις χάρισιν.

Ὡδή, γ'. Ὁ παῖς ἐπ' οὐδένος.

Τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος ἐν σοὶ διεγνώσθησαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας Μαρία Πάναγνε, τῆς ἀκαταλήπτως ἐκ τῆς σῆς, μητρὸς γεγεννημένης· δι' ἧς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, ῥύσαι σοφισμάτων τοῦ ὄφρους.

Θπρῶν πτερωτὰ καὶ νηκτὰ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐσιώσας λόγῳ μὴ προϋπάρχοντα· σὺ ἐκ τῶν αἱμάτων τῆς ἀγνῆς, αὐτῆς Χριστέ Παρθένου, τὸ τῆς Θεότητος σαρκίον σου, ἐνδύμα φοικτικῶς κατεσκεύασας.

Σὺ μόνη χωνευτήριον ὥσθης τῆς ρύσεως, ἐν ᾧ πῦρ τὸ θεῖον ἀφλέκτως ἄχραντε, ταύτην ἀνεχόνευσε σαρκῶς· σὺ οὖν ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν παθῶν μου ῥύπον χώνευσον, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις με λάμπρυνον.

Κρατῆρα τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τοῦ ποτιζομένου σαφῶς εἰς ἄρρσιν, τῶν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστοῖς, σὲ πάναγνε γινώσκων, καθικετεύω συγχωρήσεως, νέκταρ τῆν καρδίαν μου πότισον.

Ὡδή, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Θνήροτος σὺ πέφηνας ἄρουρα, τὸν μὴ σπαρέντα Θεϊκόν, ἀναβλαστήστατα ἄσταχυν· διὸ πεινωτὰ με θρέψον, ταῖς θείαις δωρεαῖς σου καὶ χάρισιν.

Νοσοῦντά με πρὸς θάνατον Δέσποινα, τὸν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν παθῶν, τῷ πυρετῷ συνε-

χορμενον, τῶν πρεσβειῶν σου τὸ ὕδωρ, ποτίσασα συντόμως ἀνάστησον.

Ως οὕτα τοῦ Θεοῦ πόλις ἐμψυχθε, ἦν ποταμοῦ τοῦ νοητοῦ, εὐφραίνουσι τὰ ὀρμήματα, τῶν πρεσβειῶν σου τῷ πυργῷ, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν ὀχύρωσον.

Περὲλθ' σε γινώσκων τὴν ῥάνασαν, δικαιοσύνην ἀληθῆ, λιτάζω Πάναγνε Δέσποινα, τῶν ἀδικούντων με πάντων, λυτρώσασθαι τὸν δούλον σου τάχιον.

ὠδὲ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σάλον καὶ τὸν κλύδωνα, Μαρία Δέσποινα, τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν παθῶν μου, παντελῶς κατεύναχσον, ἢ τῆς ἀπαθείας κηρύσσου τὸν αἴτιον.

Ο ἱστός ἐν ἀνώθεν, Χριστὸς ἐξύψανε, τῆς εὐπρεπείας στολὴν τῆς θείας, ἀρετῶν ἐνδύματι, τὴν γεγυμνωμένην, ἀγνὴ ψυχὴν μου στόλισον.

Πλασμόν μοι δώρησαι, ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἁμαρτημάτων ἀγνὴ Παρθέने, ἢ τὸ ἱλαστήριον, τὰ θεῖον τεκοῦσα, Χριστὸν ἡμῖν τὸ Κύριον.

Θῶλωπας καὶ τραύματα καὶ σηπεδόνας μου, τῆς ἁμαρτίας τῇ χειρουργίᾳ, πρεσβειῶν ἀράνισον, καὶ ῥώσιν Παρθέने, τῷ δούλῳ σου πρυτάνευσον.

ὠδὲ, ς'. Μαινομένην.

Η τὸ ρῶς κηρύττα, τῶν σωστῆρων τὸ ποιητικόν, τὴν ψυχὴν μου ἐρώτισον καὶ λύτρωσαι, τῆς τῶν παθῶν, ὁλόφωτε νῦν ζεώσωσε.

Τὸν Μετρίαν γλυκάναντα, Θεοτόκε ὕδατα τὸ πρὶν, σὸν υἱὸν δυσώπησον τοῦ ῥύσασθαι, τῆς τῶν παθῶν, δεινῆς πικρίας με τάχιον.

Πνευματίζει χεῖμαρρος, τὴν ψυχὴν μου Πάναγνε παθῶν ἀλλὰ τοῦτον ζήρανον πρεσβείαις σου, καθ' ὁλοκισμούς, τοὺς πονηροὺς ἐξαφάνισον.

Ο Χριστὸς ῥυόμενος, τοὺς ἀνθρώπους ἤκεν ἐκ Σιών, ἐκ γαστροῦ σου Δέσποινα Πανάμωμε· διὸ καὶ με, κινδύνων ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Εν παλάγῃ τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, καὶ μερίμναις γηϊναῖς περιαντλούμενος, καὶ συμπνιγόμενος τὸν νοῦν τὴν σὴν βοήθειαν, ἐπικαλοῦμαι ἐκ ψυχῆς· ἐπιταχύνουσα λοιπὸν, κυβέρνησον καὶ πρὸς ὄρμον, εἰσάγαγε μετανόιας· ἵνα ὑμνώσῃ Παρθέने ἄχραντε.

ὠδὲ, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φρίττωσι καὶ φρύγουσι, τὴν σὴν κλησὶν Δέσποινα, δαιμόνων αἱ φάλαγγες· ἐξ ὧν λυτρουμένη με, διασώζει καὶ φρουρεῖ, κατ' ἀμφὸς ἐκ πάσης βλάβης.

Αρρήτος ἡ δόξα σου· τὸν γὰρ δόξης Κύριον, Παρθέने γεγέννηκας διὸ με ἀξίωσον, τῆς οὐρανοῦ δόξης, τὸν πιστῶς σε ἀνυμνοῦντά.

Νέυσον ταῖς δεήσεσι, τοῦ σοῦ δούλου Δέσποινα, καὶ ῥῦσαι με τάχιον, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐπηρείας, δυσμενῶν τῶν ἀοράτων.

Ολον με τοῖς πάθεσι, τῆς αἰσχύνης ἄχραντε, χρανθέντα καὶ χρῆζοντα, καθάσπεως ἐκ

πλυνον, καὶ λάμπρυνον Παρθένε, πρεσβειῶν σου ταῖς ῥάνισιν.

Ὡδῆ, η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Υδωρ ἀτεκνοῦν τὸ τῶν παθῶν ψυχῆς μου, τὴν μήτραν ἐστεῖρωσε καὶ κατεξήρανε· ῥᾶ-
νόν μοι κούφη, νεφέλη θεῖον ὄμβρον· ὅπως ἐκβλαστήσω καρποὺς τῆς μετανοίας.

Σάλλον λογισμῶν τῶν ἐμπαθῶν καὶ ζάλην, κατεύνασον Πάναγνε ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἵ-
θυνον δέ με, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη ἰσότητὸ καὶ κεκλεισμένη θεία, ἣν μόνος διώδευσε θεὸς ὁ εὐσπλαγχνος, κλείσον καὶ
ῥαῖζον τὰς θύρας τῶν παθῶν μου, καὶ τὰς τῆς ἐλπίδος διάνοιξόν μοι θύρας.

Αρον ἀπ' ἐμοῦ τὸν τῶν πταισμάτων φόρτον, ἡ μόνη τὸν αἶνοντα κόσμου τοῦ σύμπαντος,
Μήτηρ Παρθένε, τὴν ὅλην ἁμαρτίαν· τέξασα ἀφράστως, ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐμελπον· πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδῆ, θ'. Ησυχία Χόρευε.

Ρυπαθεὶς ὡς ἄνθρωπος, τὴν ψυχὴν μου πταίσμασι πολλοῖς, καὶ πάθει σαρκὸς, κατα-
μολυνθεὶς, λιταῶν συντόνως σε καὶ δυσωπῶ, κάθισρον ἀγνή, σαῖς με δεήσεσιν, ἀπὸ πά-
σης νῦν ραυλότητος.

Θελήτην γεγέννηκας, τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, φιλόανθρωπον Θεόν, μόνον ἀγαθόν,
μακροθύμον εὐσπλαγχνον, ὃν εὐμενῇ δεῖξόν μοι ἀγνή, ταῖ σαῖς δεήσεσι, καὶ πταισμάτων
λύσιν βράβευσον.

Εμαυτὸν ἐδύρομαι, ἐννοῶν μου τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ πλήθη καὶ τῶν παθῶν, τὰς ἐπαγω-
γὰς· ψυχῆς μου τὴν πῶρωσιν· καὶ τοῦ νοός μου τὰς ἐκτροπὰς· ἀπεγνωσμένον με, ἀγνή
σῶσον τῇ ἐλέει σου.

Εὐλόγητ' δοξάζω σε, μεγαλύνω Πάναγνε θερμῶς, εὐλόγησόν με οὖν, τὸν σὸν ὑμνωδόν, καὶ
πάντων ἐκλύτρωσαι, τῶν δυσμενῶν καὶ τῶν λυπηρῶν, καὶ περιφύλαττε, σαῖς παλάμαις
ἀπροσμάχητον.

Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπίς· γῆ ἐκλεκτὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος· πηγὴ τε ἐσφραγι-
σμένη, τοῦ Παρακλήτου σεμνῇ, οὐ ὑπάρχεις μόνη θειάρεθνε, ἐξ ἧς οἱ ὑμνοῦντές σε, σω-
τηρίαν εὐρίσκομεν· γένους βροτείου, ἡ τελεία ἀνάκλησις· χώρα εὐκαρπε, ἡ τὸν στάχυν
βλαστήσασα· γέφυρα ἡ μετὰγουσα, ζωὴν πρὸς τὴν ἐνθεον· ἡ κυβερνήτης ἡ θεία· χιμαζο-
μένων ἡ ἄγκυρα· λιμὴν σωτηρίας, τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὁ εὐδιάτατος.

Χαίροις ἡ διαυγὴς καὶ λαμπρὰ, πηγὴ ἐξ ἧς τὸ καθαρὸν καὶ ἀθόλωτον, προῆλθεν ὕδωρ πο-
τιζον, τοὺς κρατουμένους φλογμῷ, ἁμαρτίας Κόρη καὶ κακώσεως· αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον, ἐν τῷ
κόσμῳ εἰσάξασα· Χαίρε τὴν πλάνην, τῆς ἀπάτης ἡ σβέσασα, καὶ πρὸς ἐνθεον, πίστιν πάντας
ἐκλύσασα· Χαίρε τὸ πολυπόθητον, τοῖς πέρασιν ὄνομα· χαίρε πιστῶν σωτηρία. Χαίρε
βροτῶν ἡ ἀνάρθρωσις· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν ἀγνή, τοῦ Ἀρχαγγέλου αἰφύλαι τῆς γῆς ἅπασαι, καὶ πόθω σε εὐφημοῦμεν, προσάδοντές σοι θερμῶς· Χαῖρε θεία στάμνε μάννα φέρουσα· πηγή τὸ αἰζῶν, καὶ γλυκύτατον βρύουσα, νᾶμα Παρθένε, ἐξ οὗ πάντες οἱ πίνοντες, ἐκκαθαίρουμεν τὴν ρυτίδην κακόνων· Χαῖρε στήριγμα ἀσειστον, τοῦ κόσμου Πανύμνητε· τῆς εὐσεβείας τὸ κράτος· καὶ Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στήσον τοὺς ποταμούς τῶν παθῶν· τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ζήρανον, τῷ ρεῖθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, ἀσπτῶν θελημάτων ἐγκαθόρμησον· ἐχθροὺς καθ' ἑκάστην, τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον ἀπώλειας εἰς βάραθρα· πλήρωσον τὴν καρδίαν μου, χαρὰς καὶ ἡδύτητας· λύσον τὸ νέφος θοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε· Χριστὸν δυσωποῦσα, τὴν συγχώρησιν δοθῆναι τῶν ἐπταισμένων μοι.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτοκόν.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

ὠδὸς, α΄. ἦχος Λα΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΡΗΜΑΤΑ ἐγκωμίων καὶ δέσιν προσευχῆς, ἐκ πτωχῆς διανοίας καὶ ἀναξίου στόματος, τοιμήσας προσφέρω σοι· σὺ δὲ Κόρη πρόσδεξι, ὥσπερ δύο λεπτά Θεοδέκτα.

Ἀλλον Παράδεισόν σε γινώσκουμεν νοητὸν, ἀτυχερίτως νικῶντα, τὸν ἐν Ἑδέμ Παράδεισον, Μαρία Πανάμωμε· σὺ γάρ Θεονύμφευτε, τὴν ἀφθαρσίαν βροτοῖς ἐβλάστησας.

Ξύλον ζωῆς τρυγῆσαι ἐν Παραδείσῳ Ἀδάμ, ἐκωλύθη τοῦ δένδρου, μετεκληρώς τῆς γνώσεως· θανάτου δὲ σείσεται, Θεοτόκε Πάναγνε, ἀθανασίαν ἐκ σοῦ δρεψάμενος.

Τέτοκας σαρκοφόρον τὸν πρὶν ἀσώματον· τὸν τροφέα μαζοῖς σου, Πανάμωμε ἐξέθρεψας· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, διαθρεῖσαι ἄρτω με, ἐναρέτων καὶ θείων πράξεων.

ὠδὸς, β΄. ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ενθῶς τὸν Γαβριὴλ ταξίαρχον ἔχοντες, εὐσεβῶς τὸ χαῖρε δεῦτε προτάξωμεν, τῇ ἀπειρογάμῳ τοῦ Θεοῦ, πάντες Μητρὶ συμπάνσι· δι' ἧς κλυθύνων τε καὶ θλίψων, καὶ ἀσπληνμάτων λυτρουμένα.

Τὸ χαῖρε χαρμονικῶς σοι κράζομεν ἅπαντες, οἱ σωθέντες Κόρη τῷ θείῳ τόκῳ σου· χαῖρε γῆ· ἀνήροτε χροιοῦν, στάχυν ἐκθρεψαμένη, τὸν διατρέφοντα τὰ πέρατα, παλαι ἀπιστία λιμώξαντα.

Αγγέλων ἀγιώτερα ὄφθης κηύσασα, τὸν αὐτοῦ Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἰκέτῳ

σε ἀγνή, ἁγιάσου τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγωγήσου, νόση τῶν παθῶν ἐλπίσω
κούσω.

Τὰ τοιαῦτα τὰ τὴν ἐμὴν καρδίαν τιτρώσκοντα, τῶν δαιμόνων δεσποῖνα συντρίβον, καὶ βουραϊὰν πῆξον τὴν αὐτῶν, εἰς τὴν αὐτῶν καρδίαν, ποιοῦσα κρίσιν καὶ ἐκδίχτην, ἐν τοῖς ἀδικούσιν ἀδίκως με.

 $\Omega\delta\gamma, \delta'.$

Τὴν θέλῃ ἐννοήσας.

Ἀνέχουσιν ἐσθῆτα θεότητος, σὺ περιθεὶς ὁ σὸς υἱός, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἕστησέ, πεποικιλ-
μένην σε Κόρη, καὶ περιβεβλημένην ὡς Ἀνασσαν.

Τοῦ ἁσματος φωνάς σοι προσάδοντες, πόθῳ βοῶμέν σοι ἀγνή· μαστοὶ σπυλόντως ἐκαλλύ-
θησαν· οὕς περ ἐθήλησας μόνος, ὁ ἄσπορος υἱός σου καὶ Κύριος.

¶ Εἷς παπεισμένη τῷ δράκοντι, τέτοκε λύπην γυναίξιν· σὺ δὲ Παρθένη πιστεύσασα, ταῖς ἐκ Θεοῦ ἀγγελίαις, παντὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἐξήνησας.

Ἰδοὺ σε γενεαὶ πᾶσαι Δέσποινα, τὴν μακαρίαν ἀληθῶς, ἐν γυναιξὶ μακαρίζομεν, καθὼς
προετίπας τεκοῦσα τὸν μόνον βασιλέα καὶ Κύριον.

Ὡς δὲ εἰ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁλη ἡ πλησίον μου καλὴ καὶ ἁμωμος, ἀπὸ λιθάνου Παρθένης νόμισα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σὺ προσγενωρίσθης, εἰς Θεοῦ λόγου σάρκωσιν.

Σοῦ τὰ χεῖλη πέφυκε σπαρτίον κόκκινον· καὶ τί ὥραία ἡ λαλιά σου! δι' ὧν κατεφίλησας,
Θεὸν Παναγία, ὥς βρέφος ἐπωλένιον.

■ Ἰσχυρὸς νενίκηται τῇ σῇ λαμπρότητι· σὺ γὰρ Μαρία τὸν τοῖς φωστῆρσιν, οὐρανὸν κοσμή-
σαντα, γεροὺ περιέσχες, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθῆλσας.

Ἰὺμνη Θεοῦ πάντιμς· ἡλίον ὄχημα· φωτὶς δοχεῖον· εὐωδίας ἀνθής· φυτὸν εὐθαλέστατον·
 γλῶσς τῶν παρθένων· Μαρία πολυῶμνητε.

587. 2.

Μαινουέντην.

Ⓐ ἡ καρπὸς σου ἀσθαρτος· καὶ ἡ μήτρα ἀσθαρτος ἀγνή· ὑπὲρ νοῦν ἐκάτερα δεικνύμενα· ὁ-
θεν πιστοὶ εἰκότως χαῖρέ σοι ψάλλομεν.

Ἄρδος ἀποστάζουσα, καὶ κηρίον μέλιτος ἀγνή, καὶ πηγὴν ζωῆς πανύμνητε, ἡ σὺ
 γαστήρ Θεὸν τεκοῦσα ἀνέστανε.

Θεοὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, δι-
παστὸς εὐλογημένη πανάμωμος.

II λαμπάς ἡ ἀσθετος, ἡ τεκοῦσα ὡς τὸ νοητὸν, τὴν ἐσκατομένην μου διάνοιαν, τῇ φου-
τισμῷ καταύγασον τῆς σῆς χάριτος.

2015

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον.

Χαῖρε πόλις Κυρίου ἡ ἀδιόδοτος, ἣν προσεκήρυξαν πάντες ἄνδρες οἱ δίκαιοι· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ ὅρος ἀλάβετο· καὶ Δακὺδ ὁ μελωδὸς, σὺν Μαυσῇ καὶ τοῖς λοιποῖς, ᾠδὴν λυχνίαν καὶ στάμνον· ῥάβδον τε κλίμακα θρόνον, καὶ θύραν κλίνην θρόνον αὐτοῦ.

Ὡδή ζ'.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν πρὸς τὸν προπάτορα, Ἀβραάμ ὑπάσχουσιν, Θεὸς ἐξετέλεσεν, υἱὸς σου γεγόμενος, καὶ σπέρμα τούτου ἔβην, εὐλογῶν εὐλογημένην.

Θυγατέρας πάνσεμνε, ἀπάσας ὑπέκτισται· πολλὰ γὰρ ἐποίησάν, δυνάμεων χάριτας, ὃ σὺ δὲ τόκος σούτων, ὑπερέβηται τῇ δόξῃ.

Στάξουσι Πανύμνητε, σμύρναν ἀσφαρτίζουσαν, τὰ πάνσεπτα χεῖλη σου, Θεὸν ἀσπαζόμενα, ὃν ἔτεκες ὡς βρέφος, καὶ λατρεύεις ὡς Δεσπότην.

Παρθὲς τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Μαρία πανάμωμε· διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Ὡδή η'.

Σοὶ τῷ παντοῦργῳ.

Λεῦτε τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες ἑνθεᾶ ἄσματα· χαῖρε τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία, τῶν ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπλον τῷ Χριστῷ παρθενικῶν αἱμάτων, Μαρία ἐξύρανας, ἐρίου ἄνευ ἀνδρός· ὃν περ φορέσας, Θεὸς βροτὸς ἐδέιχθη· ὃν ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ εἰ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενὴς πορεύσῃ, οὐκέτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σὺ με Παρθένε, ἀνήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάρχας.

Ἅγιος καρπὸς Ἰωακείμ ἐκ ῥίζης, καὶ Ἄννης ἐδλάστησας ἐκ μήτρας Μήτηρ Θεοῦ· ὅθεν ὁ κόσμος πλουτεῖ πηγὴν ἐλέους, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες καρποῦνται τὴν ὑγίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντοῦργῳ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελλον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'.

Ἡσαίᾳ χρέουε.

Θυγατέρες σπεύσατε, τῆς ἁγίας Ἰερουσαλὴμ, θεάσασθαι μορφήν, νύμφης εὐκλεούς, Μαρίαν τὴν ἄγναντον, καὶ εὐσεβῶς ἄσατε αὐτῇ· χαῖρε Πανύμνητε, Θεοτόκε ἡ γὰρ ἡμῶν.

Εὐλεκτή εὐπρόσδεκτος ἀνεδείχθης ὅλη τῷ Θεῷ· ὡς κρῖνον ἀνθηρὴν μέπον ἀκανθῶν ὅρ· ὃν σε ὁσφράδιον Παρθενικόν, εὗρεν ἑαυτῷ, καὶ σὺ ἀνείδειξες, προστασίαν τῶν τιμῶντων σε.

Νάρδος ἀποστάξουσα, ἀρωμάτων ἀφθορὴ σεμνὴ καλὴ ἐν κυναίῳ, ὥφθης ἀληθῶς· ὥραία ἡ ὄψις σου καὶ ἡ ὡρὴ πλήρης ἀγαθῶν· λύτερον γὰρ ἔτεκες, τῶν πταισμάτων τοῖς ὑμνουσίν σε.

Ἡ ψυχὴ μου Δέσποινα, ἐκολλήθη ὅλη ψαλμικῶς, ὀπίσω σου τοιγαροῦν σοῦ ἡ δεξιὰ, ἐμοῦ ἀντιλόβοιτό· ἐκδυσώπῳ, σῶζούσά με νῦν, καὶ περιέπουσα, καὶ φρουρούσα καὶ σκεπάζουσα.

Προσόμοι,

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνή, ὑψηλοτάτη καὶ εὐόδης Κυπάρισος, εἰς ὕψος τῆς θεωρίας, εὐθυπορῶσα Θεοῦ· Κέδρος ἐν λιβάνῳ ἐξανθήσασα, στεφάνῃ καὶ ἀκίνητος, λογισμῶς ὅλως Πάναγος· θεία ἐλαία, εὐθαλής καὶ κατὰ καρπὸς, ἱλαρύνουσα, ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισιν· ἀμπελος ἡ κυπρίζουσα, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἀναβλάστησασα Κόσμῳ, τὸν τὰς καρ-

δίας εὐφραίνοντα, ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, ὡς κυρίως Θεοτόκον μεγαλυνόντων σε.

Χαίροις Παρθενομῆτορ σεμνή, περιστερά ἡγυρωμένη καὶ ἄγγελος, ἡ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, χάρισιν ὅλαις ἀγνή, περιχρυσουμένη τὰ μετάρρενα· τρυγὼν ἡ φιλήσυχος, καὶ Παρθένος καὶ εἰλαγνος· ἡ γλυκυτάτη, χελιδὼν τὸ τῆς χάριτος, ἕα ἡδιστον, ἐκ χιμῶνος ἡ φέρουσα ὄρνις ἡ κελადήσασα, καὶ Κόσμῳ πιστώσασα, θεῖαν ἐνσάρκωσιν Λάγου, ὡς ἀηδῶν λιγυρόφθογγος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνή· πηγὴ τὸ ὕδωρ, τῆς ζωῆς ἀναβλύσασα· ἡ δρόσος ἡ οὐράνια, ἐξ Ἀερμῶν νοητοῦ, τῆς Σιών εἰς ὄρη καταβαίνουσα· βροχὴ ἡ ἐκουσίως, ἣν Θεὸς εἰς γῆν ἄπασαν, κληρονομίας τῆς αὐτοῦ σε ἀφώρισεν, εἰς αἰώνιον, δροσισμόν καὶ ἀνάφυξιν· θάλασσα ἀδιάβατος, γλυκεῖα καὶ πότιμος, τοὺς ἀναβάτας τριστάτας, τοῦ Φαραῶ ἡ ποντίσασα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ· ἀνοίγω χεῖλη, ῥυπαρά τε πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίαν γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σοῦ τῶν παναχράντων νῦν ἐράπτωμαι, ἀγνή καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὀδύνας μου ἴασαι, τὰ χρονία μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητί σου, θεράπευσον τραύματα· ῥῦσαι ἐξ ὀρωμένων με, ἐλθρῶν ἀοράτων τε· κοῦρῃσον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω· δι' ἧς εὑράτο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ἙΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ἁΓΙΟΥ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

ὠδὴ, α'. ἤχος β'.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

ΦΩΤΟΔΟΧΕ λαμπράς, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐσχοτισμένην πλημμελήμασιν, ὡς ἀγαθὴ τῷ φωτί σου νῦν καταλάμπρουν· ὦδὴν χαριστήριον ὅπως βοηθῶ σοι.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, δεδοξασμένη ἀγνή· χαῖρε παλάτιον εὐρύχωρον, χαῖρε στέπη τῶν πίπτει ἐλζητούντων σε, τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· χαῖρε πανθαύμαστε.

Χαῖρε στάμνη χρυσή, τὸ θεῖον Μάννα σφιγνῶς, ἐν σῇ κοιλίᾳ ἡ χωρήσασα, τὴν φωτοδότῃν Παρθένη καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν, τὸν πάντα ἐδράσαντα θεῖῳ βουλήματι.

Χαῖρε Μήτηρ Θεοῦ· χαῖρε Παρθένη ἀγνή· χαῖρε τὸ ἄνθος τὸ τῆς πίστεως· χαῖρε ἀνύμρευτε, Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ ὥς ἀνατείλασα πᾶσι τοῖς πέρασιν.

ὠδὴ, γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε βασιλευόντων στερρὸν, καὶ θεῖον ὄντως τροπαιοῦχημα· χαῖρε ἀκέραιε Δέσποινα, Παναγία Μητροπάστρις.

Χαῖρε στρατευομένων στερρὸν, καὶ θεῖον θάρσος καὶ κραταίωμα· χαῖρε τὸ κλέος τῶν πό-

Θω, καὶ πιστεῖ· ἀδιστάκτῳ ὑμνούντων σε καὶ ἡρώδῳ βασιλεὺς τῆς γῆς· χαίρει σοὶ ὁ λαὸς σου·

11 πάντιμος Ἀγγέλων χαρά, εὐλογημένη χαίρε Πάναγνε· χαίρε τῆς πίστεως ἑγερσις· καὶ τῆς πλάνης ἡ καθαίρεσις.

11 πάμφοτος ὑψίστου σιγῇ, Παρθένε χαίρε ὑπερένδοξε· ἀνάκτων τὸ καύχημα· καὶ Μαρτύρων τὸ ἐνίσχυμα.

ὠδή, δ'.

Εἰσακούσας τὴν

Χαίρε πάγχρυσον παλάτιον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ· χαίρε Πάναγνε σφαγίς τῶν Προφეტῶν· χαίρε τίμιον, πάντων Ἱερῶν ἀγλαΐσμα.

Χαίρε σκεῦος καθαρώτατον, τοῦ τῶν ἀπάντων Ποιητοῦ· χαίρε τείχος ἀσφαλές τῶν εὐσεβῶν· χαίρε ἀσειστον, πάντων τῶν βροτῶν περιτείχισμα.

Χαίρε κλίμαξ ἡ ἀνάγουσα, τοὺς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· χαίρε πάντων θλιβομένων ἡ χαρά· χαίρε κράτιστον, τῶν ἁμαρτανόντων προσφύγιον.

Χαίρε βάτε ἀκατάφλεκτη, ἥνπερ τεθέσται Μωσῆς· χαίρε ῥάβδος ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ἄνθος τίμιον, Κόρη τῶν τὴν γῆν ὠραΐσαντα.

ὠδή, ε'.

Ὁρμίζοντες βοῶμιν.

Χαίρε χαρὰς δοχεῖον Πανάχραντε, ἀνωλήρου χαίρε ἡ φωτίσασα, τῷ τοκετῷ σου τὰ σύμπαντα.

Τὸ ὄρος τὸ κατὰ σκιον· Πάναγνε, χαίρε μόνη, ὅπερ ἐν Πνεύματι, Προφήτης· πόλαι πέθεσται.

Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα πάντιμον, χαίρε μόνη Παναγία Δέσποινα, καὶ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Οσίων στολισμὸς ὠραιότατος καὶ Μαρτύρων κράτος καὶ ἐδραΐωμα· χαίρε πανθαύμαστε Δέσποινα.

ὠδή, ς'.

Ἐκύκλωσέ με.

Χαίρε Ἀδάμ ἡ ἑγερσις· καὶ Εὐὰς τοῦ θρόνου ἀναίρεσις, Μαρία Πανάμωμε, παγκόσμιον καύχημα· τὸ κῦδος χαίρε, τῶν ἀληθῶς τιμώντων σε.

Χαίρε πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ θεῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, Μαρία Πανύμνητε, ἀγνεύεις κειμήλιον· ἡ πάντων χαίρε καταφυγή τῶν δούλων σου.

Χαίρε παρθένων καύχημα, Παρθένε παιδρὸν καὶ πανθαύμαστον· Μητέρων ἀγλαΐσμα, ὠραῖον καὶ πάντιμον· πιπτόντων χαίρε ἐτοιμοτάτη ἑγερσις.

Χαίρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν πίστει εἰδότην Πανάσπιλε, Θεοῦ σε λογεύτρια· πονήτων πρόμηθεια· καὶ δυστυχούντων ἐλπίς ἡ ἀκαταίσχυτος.

Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον.

Χαίρε πάγχρυσε στάμνε ἔνδον κατέχουσα, τὸ οὐράνιον Μάννα· ἁγία πράπεζα· χαίρε ἡ φέρουσα ζωῆς ἄρτον· Πανάμωμε· χαίρε λυχνία φωτεινὴ· χαίρε παλάτιον σεπτόν· Χαίρε ὁ

πίστεως θρόνος, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως· χαίρει ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν· αὐτῷ·

Ἰωάν. ζ': ὁ ἐν καμίνῳ πυρός·

Χαῖρε νεφέλη ὥρατος· Χαῖρε τοῖς μέλπουσι προστάτις· εὐλογητός ὁ Θεός ὁ πᾶν Πατέρων
ἡμῶν.

Χαῖρε χερσὶ κιβωτὶ· χαῖρε τὸ κράτος τῶν βουόντων· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε χάρις πῶν πιστῶς, ἀναβοῶντων. Θεοτόκε· εὐλογητός ὁ Θεός ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς, καὶ σωτηρία τῶν βοῶντων· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ὁδὴ, ἡ. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων

Πρωτόταταις φωναῖς σε, οἱ πιστοὶ καταγεραίρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Παρθένε, εὐχαρίστως ἀνακράζοντες· χαῖρε θεία σκέπη, των σὲ ὑμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

¶ Εἰς ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, τῆς λογιᾶς Θεονομῶμευτε· Θεὸν γὰρ τίτεις ἀσπάρως, τὸν κατέχοντα τὰ πάντα χειρὶ διὰ τοῦτο πάντες βροῦμέν σοι τὸ χαῖρε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Από πασῶν συμφορῶν με, ἐξελοῦ καὶ περιστάσεων· καὶ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐχθρῶν
τῶν πολεμούντων με· ἵνα σε δοξάξω τὴν κεχαριτωμένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεόν ὡς βρέφος τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τὸν πρὸ πάντων Θεόν· καταγερσάντα ἤδη, τοῖς πολλοῖς με ἀποπήμασι, νεοποίησόν με, τὸν σὸν ὑπερφυῶντα, τόκον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρηός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων πάντων χρόνων, παρ-
χωθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰσραὴλ ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψώτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'. Σὲ πᾶν ὑπὲρ νοῦν.

Καὶ καθὰς, καὶ ἁγνὸς ἐμψυχὸς Θεοῦ, σὺ ὑπάρχεις πανάσπις· διὸ εὐχαρίστας σοι, χα-
ριστήριον αἰνῶνα ἀναπέμπομεν.

Πύλασας ἡμῖν, ἀγνή τὸ ἀνέσπερον ρῶς, τοῖς ἐν σκότει καθυύδοις, τῆς πλάνης ἀνύ-
σουτε· χαῖρε ὅθεν σοι πάντες ἀναμέλπομεν.

Σὺ μου κοπετούς καὶ πόνους καὶ δάκρυα, ἐναπόσβεσον Δέσποινα· γὰρ ἄρ' ἐμὲ πλη-
ρυσσον, τὴν ἀθλίαν καρδίαν Θεοδύμρευτε.

Θρήνον καὶ ὀργήν, λυμόν τε καὶ θάνατον, καὶ σφοδρὰν ἐξαπόστεilon, Μαρία Παντάνασσα, τοῖς βεβήλοις· ἐχθροῖς μου καὶ ἀλάστορσιν.

Προσέβουλα. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαῖρε Παρθενότητορ ἁγνή· δικαιοτέρα, ἢ τοῦ Ἄβελ ὑπάρχουσα· τοῦ Σηθ τε, εὐσεβεστέ-
ρα· εὐελπίς μᾶλλον Ἐνώς· τοῦ Ἐνώχ δὲ πλέον ἡ εὐάρεστος· τὸ γένος ἡ σώσασσα, ὑπὲρ
Νῶε τὸν δίκαιον· ἡ πιστοτέρα, Ἄβραμ καὶ ὑπήκοος, μᾶλλον πέλουσα, Ἰσαὰκ καὶ εἰς

δρασκιν, πλέον Θεοῦ ἢ φάσασα, Ἰσραὴλ καὶ νικήσασα, τὸν Ἰωσήφ σαρκὸς κάλλει, ἡ πρωτό-
τετρα Μωσέως τε· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀνδρειότερα Σαμψὼν· γενναιοτέρα Ἰησοῦ στρατηγήσαντος· Δαβὶδ τε, βασιλεὺς
μᾶλλον καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶν, σοφωτέρα ὄντως χερματίζουσα· προσήταξ ἡ ἀπαντας,
θεοπτία νικήσασα· Καὶ Ἀποστόλους, ἐν τῷ θεῷ κηρύγματι· Καὶ τοὺς Μάρτυρας, ἐν τῇ
βάσει τῆς πίστεως· πάντων Ὁσίων τάγματα, ἐν πόνοις ἀσκήσεως, ὑπερτεροῦσα ἡ πάντων,
Ἰεραρχῶν μᾶλλον ἔνθεος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τῶν παλαιῶν γυναικῶν, δικαιοτέρα ἀσυγκρίτως ὑπάρξασα· τῆς Σάρρας ἡ πιστο-
τέρα· ὡραιότερα Ῥαχὴλ, τῆς Ῥεβέκκας μᾶλλον ἡ φιλότεκνος· τῆς Λείας τὸ γόνιμον, ἡ
νικήσασα Πάναγνε· ὠδικωτέρα, Μαριάμ χερματίσασα· πλέον φρόνιμος, Ἀβιγαίας ἡ
πέλουσα· Ἰουδῆ ὑπεράρσασα, ἀνδρεία Δεβόρᾳν τε, μᾶλλον φιλόθεος Ἀννης, ἡ τῆς Ὀλδᾶς
θειοτέρα τε· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ ἀνιάτους ἀλγηδόνας τοῦ σώματος, Παρθένε εὐλογη-
μένη, πρὸς χαρμονὴν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ῥῶσιν μεταποίησον· φωνὴν ἐκ χειλέων μου, δι-
ξαμένη Πανάμωμε, καὶ εὐμενὸς μου, ἐπιείσα τοῖς τραύμασι, θεῖα φάρμακα, ταῖς ἀγ-
ρῦπνοις πρεσβείαις σου· αὐγάσον εὐρωστίας μοι, τὸ φέγγος θεόνυμφε· σὺ γὰρ ἐλπίσμου καὶ
σκέπη, καὶ κραταῖον καταφύγιον· καὶ σὺ τῆς ταχείας, ἐπισκέψεως Μαρία, ἄχραντε
δέματι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΛΒ΄ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑ· ΣΤΑΘΕΡΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΥΣΗΝ.

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ·

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἐκ ψυχῆς στόνον μοι ἀγνὴν προσδέχου.

ὡδὲ α΄. ἦχος Λβ΄. Κόσματι θαλάσσης.

Τῇς ἐμῆς καρδίας, τὴν πολλὴν ὀδύνην οἶδας Πανύμνητε, Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· διό
σου θεῖον ἔλεος, εὐφροσύνην με ἀμείψασον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Θύλῃν τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, πρὸς σὲ ἀνέθηκα, Θεοκυῆτορ
διό με, εὐσπλαγχνίᾳ σου εἰκτέηρσον, ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Λοιπὴ νεφέλη, τοῦ αἵματος φάους νεῦσον πρὸς δέξιν, ἀγνή· τοῦ δούλου σου, καὶ τὴν πολ-
λὴν ἀθυρίαν ἢ συνέχει με διάλυτον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Εν πολλῇ ὀδύνῃ, ἡ ζωὴ μου Κόρη δεινῶς ἐξέλιπεν, ὡς ὁ Δαβὶδ ἐκβοᾷ διό με εὐλογημένη, ἐπισκέψαι σου διόρθωσον ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Ὡδᾷ, γ'. *Ὡς ἡ ζωὴ σου ἐν τῷ ὕδατι.*

Καύσον ὁ τῶν πταισμάτων, κατέκαυσε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου καὶ πειρασμοὶ ἐνδίκως, τὸ σῶμα κατεδαπάνησαν διό ἀγνή πρεσβεία σου, ταῦτα ἐξάλειψον, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Ψάλλειν σοι Θεοτόκε, ἀξίωτον ἐν ἡσυχῇ καρδίᾳ, τὸν σὸν με δοῦλον Κόρη, ὅτι τὸ πλεῖον διέφραται, ζωῆς μου ἐν κακώτεσι διό μοι πρόστῃθι, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Ψυστον ἡ τεκοῦσα, ἀνέγκυσον ἐκ λάκκου με πταισμάτων, καὶ στήσον ἐπὶ πέτρᾳ, τοῦ ἐλέους τοῦς πόδας μου, καὶ πρὸς σὴν δόξαν ἵθυνον τὰ διαβήματα, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Χείρας πρὸς σὲ ἐκτείνω, σὺν δάκρυσι τὸ γόνυ κλίνας Κόρη, καὶ σὴν ἐπικαλοῦμαι, θερμῶς ταχεῖαν ἀντίληψιν κακώσεως ἀπάλλαξον, Θεοχαρίτωτε, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Ὡδᾷ, δ'. *Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.*

Η φλογόφορος λαβὶς Πάναγνε· ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν καὶ καταπονουμένων, προστάτης καὶ ὑπέρμαχος, πάρεσο καὶ νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σάλω δεινῶν ἀμπλακημάτων μου, βυθιζόμενος νῦν τὴν σὴν ἐπικαλοῦμαι, βοήθειαν Πανάμορε, φάνηθι ἐλθέ, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σὺ τῇ ῥομφαίᾳ τῆς πρεσβείας σου, Θεοτόκε ἀγνή τῶν δυσμενῶν τὰς κάρας, τῶν κατ' ἐμοῦ συγκόψασα πρόστῃθι μοι νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Ὡδᾷ, ε'. *Θεοφανείας σου Χριστέ,*

Ο Βασιλεῖον Βασιλεὺς, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων Παρθένε, ἐκ σοῦ σαρκωθείς δι' ἀγαθότητα, σοὶ τὰ δευτερεῖα δεδώρηται· ὅθεν σώζεις ἐν ἐξουσίᾳ, τοὺς προστρέχοντας τῇ θεΐᾳ σου σκέπη, καὶ νῦν τῷ σῷ ἐλέει διαφύλαξον.

Νέφος ἀστάτων λογισμῶν, ἐπιπεσόν τῇ ἀθλίᾳ ψυχῇ μου, ἐκταράττει καὶ δεινῶς συνέχει με, καὶ σκοτοῖ καὶ θλίβει Πανόμνητε· ἀλλ' ἡ Χριστὸν ἤλιον κηύσασα, διάλυσον τοῦτο καὶ οἴκτω τῷ σῷ με Κόρη διαφύλαξον.

Ο γλυκασμός ψυχῆς ἐμῆς, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις Κόρη, ἀοράτως νῦν ἐπιφοιτήσασα, λύτρωσαί με πάσης κακώσεως· ἦν τὸ πλῆθος μοι τῶν πταισμάτων προσέξηνσε· καὶ παντοίας βλάβης, ἀνώτερον εἰς αἰεὶ με διάφύλαξον.

Νευεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ ζωηφόρῳ σου καὶ σεπτῇ προστασίᾳ, ἐξανάστησον καὶ καταλάμπρυνον, καὶ συνετὸς διδάξον ψάλλειν σοι, ἡ τεκοῦσα Χριστὸν, τὴν ἐνυπόστατον σορίαν Παρθένε, καὶ θεῖο με σῷ ἐλέει διαφύλαξον.

Ὡδᾷ, ς'. *Συνεσχηθῇ.*

Μὴ παρίδης, εἰς σὲ περευγότα, τὸν σὸν με δοῦλον ἀγαθὴ, ἐν πειρασμοῖς πεσόντα. διὰ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν μου· εἰ γὰρ καὶ πάντας ἀνθρώπους, ταῖς πταισίμασιν ὑπερβέβηκα, ἀλλ' οὐκ ἀπέστην ἐκ σοῦ, γεννήτρια τῆς ὄντως ζωῆς· ὅθεν σὴ δύναμις περιφρουρήτην.

Θικτιμῶ σου, ἀνύμφευτε Κόρη, ἴδε τὴν κοῖσιν τὴν ἐμὴν· καὶ κρῖνον ἀναμέσον, τῶν ἀδίκως μοι ἐπεμβαίνόντων· καὶ βοηθείας χεῖρα θάττον· ἔκτεινον, καὶ παντοῖου με ῥύσαι κινδύνου, ἐπιβουλῆς δόλου, θρόνου καὶ συμφορᾶς, καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Ιδοὺ βόθρω, ζάλῃς ἀφορήτου, πέπτωκα Δέσποινα ἀγνή, πλήθει δεινῶν ὁ τάλας, χειμαζόμενος ὄνεν ἐν βάθους, ἀναβῶ σοι τῆς καρδίας πρόσθασον, καὶ ἀνώτερον δεῖξον Παρθένε, κακώσεως καὶ βλάβης τῆς ἐξ ἐχθρῶν, καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Ανανεῦσαι, δίδου τὴν ψυχὴν μου, καὶ τελευτῆς ἐπὶ Θεοῦ, ἀγάπησιν καὶ δέος, μεσιτείαις σου εὐλογημένη, καὶ χαμαιζήλων νοσημάτων ἑκσπάσον, ψυχροθόρων τε ἔργων καὶ λόγων Θεογεννήτρια, περσυγότα πρὸς σέ καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Κάθισμα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, ἐμπεσὼν εἰς τὰ βάθη τῶν ἐναντίων λογισμῶν, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· ἐπάκουσόν μου ἐν καιρῷ τῶν πειρασμῶν, καὶ δώρησαί μοι ἀναψυχὴν ὡς ἀγαθὴ μὴ γένωμαι κατὰβρωμα τοῦ πονηροῦ Κόρη εὐλογημένη.

Ὡδὴ ζ'.

Ἀφραστον θαῦμα.

Απηλισμένων, χαῖρε ἐλπίς καὶ ἀντίληψις· δεξαμένη γάρ τὸν στεναγμὸν, ψυχῆς τῆς ἐμῆς τῶν δεινῶν με σέσωκας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν σοι ἀσιγήτως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Γέφυρα χαῖρε, ἡ τοὺς πιστοὺς μεταφέρουσα, ἐκ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν· χαῖρε ἡ λαμπὰς πάντας καταυγάζουσα, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν σοι ἀνεκδότως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Νεφέλη χαῖρε, ζωῆς τὸ πόμα ὑβρῆσασα· χαῖρε δίσκος σωτὸς νοητοῦ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντος, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ σοὶ βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα,

ΙΙ ῥάβδος χαῖρε, ἡ ἀποξήτως ἀνθήσασα, ἐν τῷ κόσμῳ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ζωῆς τὸν καρπὸν, εὐφροσύνης πρόξενον· εἰς σωτηρίαν τῶν πίστει σοὶ βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Ὡδὴ η'· Ἐκτενθε φρίττων οὐρανέ.

Πύρινε στήλη ὁδηγέ, Χριστιανῶν φυλῆς ἐκ τοῦ σκότους πρὸς τὸ φῶς· ἡ κλίμαξ χαῖρε ἡ οὐράνιος· χαῖρε λυχνία χρυσῇ, προστάτις ὁρανῶν χαῖρε Κόρη, λύτρωσις αἰχμαλώτων καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ· ἐμῆς ψυχῆς Χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Πρόδον κυήσασα Χριστὸν, χαῖρε παννύμφητε εὐωδίας μυστικῆς, τὰ πάντα ἐπληρώσας πάγχρυσε, στάμνε τοῦ Μάννα τῆς ζωῆς· χαρίτων χαῖρε θεῖον δοχεῖον, Κυριῶνυμε Κόρη μοναζόντων ἡ σκέπη ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Θεὸς προσεῖδε Δανιὴλ, σὲ πανυπέριτε, ἐξ οὗ λίθος τῆς ζωῆς, ἀερότης Χριστὸς προσήλυτος, καὶ τῶν εἰδώλων βωμοὺς κατέβαλε Θεότητος σθένει· χαῖρε γνώσεως ὕψος· χαῖρε βυθὸς σοφίας· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Στίφη ἀπάντων τῶν πιστῶν, δεῦτε συνέλθετε, καὶ τὴν Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν ἀερότης

λόγῳ σωματώσασαν, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες χαῖρε, τὸ προσφύγιον πάντων, καὶ ἐλπίς σωτηρίας· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ὁ Εἰρμός.

Εκστῆθι φρίττων οὐρανέ· καὶ σαλευθῆτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑφίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ αμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς

ὧν, θ'. Μὴ ἐποδύρου μου.

Δαυιτικὸν χαῖρε ἄρμα· Ἀαρὼν χαῖρε ῥάβδος· χαῖρε Δαβὶδ πανθαύμαστον τοῦ θεοῦ Σολομών, τὴν πρῆστηριον φύσιν τῆς Θεότητος, περισχὼν ἀποβρόχως, Μητρόθεε σεμνή· Θεοδόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Ενθεον χαῖρε ταμεῖον, τῆς ζωῆς χαῖρε τόμε, ἐμπεριέχων τὸν Χριστὸν, τὸν Λόγον καὶ Θεόν· χαῖρε τοῦ Μωσέως πλαῖξ Θεόγραφος· χαῖρε χάριμα τοῦ κόσμου, Μητρόθεε σεμνή· Θεοδόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε τὸ ἄδυτον φέγγος, ὃ Θεὸς ἐν τῷ μέσῳ, τῷ τοῦ παντός ἐστήριξεν αὐγάζειν νοητῶς, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· χαῖρε Δέσποινα πάντων, Μητρόθεε σεμνή, Θεοδόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Υπερεκβλύζει ἡ χάρις, σοῦ εἰς πάντας πλουσίως, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς ἀκήρατε ἀγνή· διὸ πλήρωσον χάριτος τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς ὅπως σὺν πόθῳ, Μητρόθεε σεμνή, Θεοδόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε ὄρος ἄγιον· Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη· Χαῖρε κλίμαξ ἐμφυχε, δι' ἧς ἀνυψώθημεν πρὸς οὐράνιον, οἱ θνητοὶ Δέσποινα, καὶ σεπτὴν καὶ θείαν, πολιτείαν αἰσιπάρθενα· Χαῖρε Παράδεισε, ξύλον τῆς ζωῆς μέσον ἔχουσα, Χριστὸν τὸν καταργήσαντα, τοῦ προτέρου ξύλου τὸ ἔμπικρον· Χαῖρε ἡ τῆς Εὐας, τὴν πάλαι ἀφανίσασα ἄραν· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε πανακήρατε.

Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, ἔνδον τὸ Μάννα τὸ θεῖον, κεκτημένη ἄμωμε, Χαῖρε τὸ παλάτιον τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε θεία σκέπη· Χαῖρε πῖον ὄρος· Χαῖρε τόπε ἀγιάσματος· Χαῖρε τὸ εὖσομον ῥόδον καὶ ἡδύπνοον τέξασα, πιστοὺς εὐωδιάζον τε· Χαῖρε Θεοτόκε πανάμωμε· Χαῖρε τῶν μητέρων, ὠραῖσμα καὶ κλέος ἀληθές· χαῖρε Παρθένων τὸ καύχημα, καὶ σεπτὸν καλλώπισμα.

Χαῖρε γλυκὺ ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Κόρη Μαρία· γλώσσης μου ἐντρύφημα· καὶ ἡδὺ μελέτημα τῆς καρδίας μου· ἡ ψυχὴ μου ἄκραντε, σοῦ ὀπίσω τρέχουσα, ἐκαλλήθη ὅλη Πανάγαγε· καὶ ὥσπερ ἔλαφος, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ ῥεύματα, οὕτω πρὸς σέ ἐπόθησεν, ὅλος μου ὁ νοῦς καὶ ἐξέλιπε· διὸ δεξιὰ σου, εὐσπλάγχχως ἀντιλάβοιτο ἀγνή, ἐμοῦ καὶ δόξης προσώπου σου, χαταξιώσατά με.

Πολλοῖς συνεχόμενος, νῦν πειρασμοῖς ὁ παντλήμων, πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, καταφεύγω σῶσόν με τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα· ὡς οὐδεὶς ἄλλος γάρ, ἐξισχύεις βοηθῆσαι μοι· πάντα γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Κόρη Πανύμνητε, ὡς Μήτηρ υπεράγαθος, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν· Δέσποινα τοῦ κόσμου, βεβαία προστασία τῶν πιστῶν, μή με

παρίδης τὸν δοῦλόν σου, τὸν εἰς σέ ἐλπίζοντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΑΝΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ, ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὡδὴ, α'. ἦχος ΑΒ'.

Ἦς ἐν ἡμέρῃ.

ΡΑΝΙΔΟΣ δίκην ὀλίγης αἰ πονηραὶ, καὶ μικραὶ ἡμέραι μου, χρονικῇ περιφορᾷ, δαπανώμεναι καταβραχῦ, ἐκλελοίπασιν ἰδοῦ. Δέσποινα σῶσόν με.

Συνέχει νῦν τῇ ψυχῇ μου φόβος πολὺς· τρόμος ἀδιήγητος· καὶ κατῶδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτήν, ἐκ τοῦ σώματος ἀγνή, ἣν παρακάλεσον.

Δμαρτωλῶν ἡ βεβαία καταφυγὴ, ἐπ' ἐμοὶ βεβαίωσον, τὸ σὸν ἔλεος ἀγνή· καὶ δαιμόνων ρῦσαί με χεῖρς· ὥσεί κύνες γὰρ πολλοὶ περιεκύκλωσαν.

Ιδοῦ καιρὸς βοθησίας ἰδοῦ καιρὸς, τῆς σῆς ἀντιλήψεως· ἰδοῦ Δέσποινα καιρὸς, περὶ οὗ ἡμέρας καὶ νυκτός, παρεκάλουν σε θερμῶς καὶ καθικέτευον.

Ὡδὴ, γ'.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Μακρόθεν ταύτην προσρῶν, Δέσποινα τὴν ἡμέραν, καὶ αὐτήν ὡς παροῦσαν, λογιζόμενος αἰεὶ, ἐν δάκρυσί σε θερμοῖς, ἐδυσώπουν· μὴ ἐγκαταλίπης με.

Σβεσθέντος ἤδη παντελῶς, τοῦ ὀργάνου τῶν λόγων· καὶ δεθείσης τῆς γλώττης· καὶ κλεισθείσης τῆς φωνῆς, καρδίας ἐν συντριβῇ, δυσωπῶ σε Δέσποινά μου σῶσόν με.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἵνα τί ἐγεννήθης; καὶ ἰδοῦ παροργίσας τὸν Θεὸν τὸν ἀγαθόν, ἀπέρχομαι ἐν πυρὶ, αἰωνίῳ βασανισθησόμενος·

Μὴ ἀποστρέψης ἀπ' ἐμοῦ, τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου· μὴ τὰ σπλάγχνα σου κλείσῃς τὰ φιλόνηρωπα σεμνῇ· ἀλλὰ μου πρόσθῃ νῦν, καὶ ἐν ᾧρᾳ, μνησθῇτι τῆς κρίσεως.

Ὡδὴ, δ'.

Χριστὸς μου δύναις.

Νεφέλαι ῥάνατε, δρόσον ὡς δάκρυα· οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη περιπαθῶς, ἐπ' ἐμοὶ θρηνήσατε, τῷ μακρυνθέντι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγγίσαντι τοῖς δαίμοσιν.

Η ἀκαταίσχυτος, καὶ ἀναστόχης, πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις καταφυγὴ, Δέσποινα Πανάμωμε, καὶ ἐμοὶ γενοῦ καταφυγὴ ᾧρᾳ τῆς ἀνάγκης μου.

Διαπετάσασα, τὰς παναχράντους σου, καὶ πανάγνους ὠλένας ὡς ἱεράς, περιστερᾶς πτέρυγας, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ σκιάν, αὐτῶν σκέπασόν με Δέσποινα.

Ιδοῦ μοι Δέσποινα, φόβος συνήνητησεν, ὃν αἰεὶ ἐροβούμην· ἰδοῦ ἀγὼν, μέγας με κατέλαβεν,

ἐν ᾧ γενοῦ μοι βοήθης, ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδή, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Οἱ κατὰ σάρκα μου σεγγενεῖς· καὶ οἱ κατὰ πνεῦμα ἀδελφοί· φίλοι συνήθεις καὶ γνώριμοι, κλαύσατε στενάξατε σκυθρωπάσατε· ἰδοὺ γὰρ ἡμῶν ἄρτι διαχωρίζομαι.

Νῦν ὁ λυτρουμένος οὐδαμῶς, καὶ ὁ βοηθῶν ὄντως οὐδεὶς· σὺ μοι βοήθησον Δέσποινα· ἵνα μὴ ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου περιχλεισθῶμαι.

Σπῶς τὴν ὄντως ἐλεεινὴν, καὶ ὀδυνηρὰν ὑπομενῶ, σοῦ Θεομητορ διάξουσιν· καὶ τὴν τοῦ Σωτήρος μου πικρὰν ἐκπτώσιν! καὶ πάντων τῶν ἁγίων τὴν ἀλλοτρίωσιν.

Νικῆσαι πλῆθος ἁμαρτιῶν, σοῦ τὴν εὐσπλαγχτίαν τὴν πολλήν, μὴ ἐξισχῶσαι Δέσποινα· ἀλλὰ κυκλωσάτω με τὸ σὸν ἔλεος, καὶ πάσας καλυψάτω τὰς ἀνομίας μου.

Ὡδή ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὰ χεῖλη σιγῶσί μου, καὶ ἡ γλῶσσα σιωπᾷ· ἀλλ' ἡ καρδία φλέγεται· πῦρ ὑποσπύχον ταύτην γὰρ συντριβῆς, ἐντὸς ἀνακαίεται, καὶ φωναῖς ἀλαλήτοις Κόρη κράζει σε.

Υπόθεν ἐπίβλεψον, ἐπ' ἐμέ Μήτηρ Θεοῦ, καὶ συμπαθῶς ἐπίνευσον, νῦν εἰς ἐμὴν ἐπίσκεψιν κατελθεῖν, ὡς ἂν θεωρήσας σε, ἐκ τοῦ σκήνου· ἐξέλθω ἀγαλλόμενος.

Αγίων Ἀγγέλων με, ἱεραῖς καὶ καθαραῖς, χερσὶ παράθου Δέσποινα, ὡς ἂν τούτων ταῖς πτέρυξι σκεπασθεῖς, μὴ ἰδῶ τὴν ἄτμον, καὶ αἰσχροὺς καὶ ζοφώδεις τῶν δαιμόνων μορφήν.

Νυμφὸν Θεοῦ πάντιμε, οὐρανίου νοητοῦ, νυμφῶνός με ἀξιώσον, τὴν ἐμὴν ἐσβεσμένην καὶ ἀλαμπῆ, λαμπάδα ἀνάψασα, τῷ ἁγίῳ ἐλαίῳ σου Πανάμωμε.

Κάθισμα. πολλὰ τὰ πλῆθη.

Ταῖς τῶν δαιμόνων προσβολαῖς κλονουμένην Παρθένε, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν ἐν τῇ πέτρᾳ στερέωσον, τῶν θείων προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ· μὴ καταποντισάτω με ἄγνη πταισμάτων καταιγίς, καὶ λογισμῶν φαύλων ἢ τρικυμία.

Ὡδή, ζ'. Προσβολών.

Νῦς θανάτου με κατέλαθεν ἀνέτοιμον, ζοφώδης καὶ ἀτέληνος, παρὰ πέμπουσα ἀπαράτκειον πρὸς τὴν μακρὰν, ἐκείνην ὁδὸν καὶ φοβερὰν· συνοδευσάτω με τὸ σὸν ἔλεος Δέσποινα.

Διὰ βέουσάν καὶ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν, ἀθάνατα κολάζεσθαι μέλλω Δέσποινα, καὶ διὰ βραχείαν ἡδονὴν σαρκὸς ὀδυᾶσθαι ἐν πυρὶ· ἀλλὰ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προκαταλάβη με.

Οἱ ἀπάγοντες ἐντεῦθεν κατεπείγουσι, συνέχοντές με πάντοθεν, ἡ ψυχὴ μου δὲ ἀναβάλλεται καὶ δειλιά, πολλῆς πληρουμένη ταραχῆς· ἦν παρακάλεισον ἄγνη ἐπιτασία σου.

Συλλυπούμενον οὐδένα τῇ καρδίᾳ μου, οὐδὲ παρακλοῦντά με, εὗρον Δέσποινα· οἱ γὰρ φίλοι μου καὶ οἱ γνωστοί, κοινῶς ἐγκατέλιπόν με νῦν· ἀλλ' ἡ ἐλπίς μου μηδαμῶς ἐγκαταλίπης με.

Ὡδή, η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Ως Θεοῦ φιλανθρώπου Μήτηρ φιλάνθρωπος, εὐμεγεῖ καὶ ἰσχυρὸς πρόσχες μοι ἡσυχίᾳ, ὅτε τῆς

σαρκὸς ἡ ψυχὴ μου χωρίζεται· ἵνα σε δοξάξω ἁγία Θεοτόκε.

Ψηλόν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ καλᾶτιον, τὴν σὴν χάριν ἐξ ὕψους ἐξαποστείλασα, πρόσφασόν με νῦν ἐν ἡμέρᾳ τῆς βίας μου· ἵνα σε δοξάξω ἁγία Θεοτόκε.

Διαδραῖναι βαρβάρων ἀσάρκων φάλαγγας, καὶ ἄεριον ἄβυσσον διανήσασθαι· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθεῖν με ἀξίωσον· ἵνα σε δοξάξω ἁγία Θεοτόκε.

Η γεννήσασα Κύριον Παντοκράτορα, τοὺς πικροὺς τελωνάρχας τοῦ κοσμοκράτορος, δίδωξον μακράν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκλείπειν με· ἵνα σε δοξάξω ἁγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρκός.

Εκ σιλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐσλεξας· ἅπαντα γὰρ δόξας, Χριστέ μόνω τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ΄.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Σε δοῦλος αἶρει τὰ ἐξω ὄμματα, τοῦ ἑαυτοῦ Κυρίου εἰς τὰς χεῖρας Πανύμνητε· ὀρθαλμοὺς τοὺς ἐξω καὶ τοὺς ἐνδον κἀγώ, οὕτω πρὸς σὲ ἐπαίρω τὴν ἐμὴν Δέσποινα· τὴν ἐμὴν Κυρίαν, καὶ ζωὴν ὅπως οἰκτείρης με.

Αγία Κόρη Θεογαρίτωτε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινῶσιν εὐσπλάγχχνως ἐπίβλεψον, τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐσχάτην μου δέησιν, ταύτην προσδεχομένη, καὶ τοῦ κολάζοντος, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς σπεῦσόν με λύτρωσαι.

Νεκρῶν καὶ ζώντων Θεὸν ἡ τέξασα, νεκροπόων Παρθένε νοσημάτων με λύτρωσαι· καὶ ζωὴν καὶ υἱεῖαν παράσχου μοι· βῶσόν με ἀβρώστοῦντα περιζωννύουσα, δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἰσχὺν ἐξασθενήσαντα.

Ναὸν Θεοῦ σε ζῶντα καὶ ἐμψυχον, καὶ λογικὸν γινώσκων ἐνδιαίτημα Πάναγνε· προσφύγων τῷ ναῷ σου ἐν πίστει θερμῇ, νῦν πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν με, ἄνεις μοι δέομαι· ἵνα ἀναψύξω, ἀνυμνῶν τὰ μεγαλεῖά σου.

Προσόμοιζ.

Τριήμερος ἀνέστης.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων ἄχρακτε· τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίσμα λαμπρὸν· Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε· καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Χαῖρε ὁρος ἀλάξευτον, Παρθένε Παναμώμητε· ὁ προεῖδεν, ὁ Προφήτης Δανιὴλ, ἐξ οὗ ἐτιμήθη λίθος, τὰ εἰδῶλα συντρίβων, Χριστὸς ὁ μόνος βασιλεὺς τοῦ παντός.

Χαῖρε παστάς ὁλόρωτε· Χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτου θεοῦ, ἐν ᾗ πρόκειται Χριστός· Χαῖρε τῆς εὐσεβείας, τὸ κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πανύμνητε κατὰβαλε, ἐχθρῶν μαινομένων ὄφρυν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετὰ τρεῶν Παρθένε· καὶ τὴν ἰσχὺν παράσχου· ὅπως σωθέντες ἀνυμνώμεν σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ο ὅ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἵωμεν αὐθις τοῦ καλοῦ θρήνου χάριν.

Ὡδὴ, α'. ἤχος Αβ'. Βοηθός καὶ σκεπαστής.

ΙΩΗΑ ὁ θαυμαστός, ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Προφήτης, ἔφη χρησμοδῶς, τὸ πενθεῖν ἱερῶς, καὶ κόπτεσθαι σάκκοις· ἀλλ' ἐγὼ καταφρονῶ, σὺ δὲ Παρθένε σῶσόν με.

Ως ὑπάρχουσα πηγὴ, τῆς εὐσπλαγγνίας Θεοκυήτορ, σῶμα καὶ ψυχὴν ῥυπαθέντα αἰχρῶς, ἀπόπλυνον Κόρη, καὶ στολὴν με καθαρὰν, ἐπένδυσον τῆς χάριτος.

Μὴ παρίδης ἀγαθὴ, διεφθαρμένον ἐν ἀνομίαις, ὅλον ἐναγῇ, ταῖς πικραῖς ἡδοναῖς, γενόμενον ἤδη· ἀλλὰ ῥύπου με παντός, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Εξελθέτω τοῦ παστοῦ, νυμφίος νύμφη φησὶ προφήτης, καὶ τὸν κοπετὸν ἐργαζέσθωσαν νῦν· ἡμεῖς δὲ ψυχὴ μου, τῇ Μητρὶ τοῦ λυτρωτοῦ, θρηνοπρεπῶς προσπέσωμεν.

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Νεώσωμεν ἄρουραν, τὴν ψυχικὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀρετὰς ἐγκατασπεύραντες· ἵνα ζωῆς ἄσταχυν ἐκείτῃς θερίσωμεν.

Απείρανδρε Δέσποινα, τὸν νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, ζώωσόν με, ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου ἐντεύξεσιν.

Υπέπεσα Δέσποινα, τῇ ἀλογίᾳ τῶν πράξεών μου, καὶ εἰς βόθρον νῦν κατακέιμαι, ἀπωλείας· δίδου μοι μετάνοιαν ἄχραντε.

Θηρία παγγάλεπα, τὰ πάθη τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου· ὧν μὴ φέρων τὴν συνοίκησιν, καταφεύγω, πρὸς τὴν σὴν Παρθένε ἀντίληψιν.

Ὡδὴ, δ'. Ἀπέκον ὁ Προφήτης,

Ισχύϊ σου Θεομῆτορ, τραπήτωσαν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ τὰ τόξα τούτων συντριβήτωσαν, λογισμοὶ ἀκάθαρτοι καὶ βέβηλοι· καὶ δίδου μοι τῷ σῷ οἰκέτῃ, διὰ δακρύων, βαδίζειν εἰς ἀπάθειαν.

Σειραῖς τῶν ἁμαρτημάτων, σφιγγόμενος Θεομῆτορ οὐ διαλείπω· ἀλλὰ πλέκω μᾶλλον δυσδιάλυτα, πάθη προστιθεῖς ἐπὶ τοῖς πάθει· καὶ γίνομαι πᾶσι κατάρα, τὸ τοῦ Προφῆτου οὐαὶ προσεπισπώμενος.

Τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, οὐ παύομαι ἐπιξέων φιληδονίαις· καὶ προστίθηναι τοῖς μύ-

λαψὶν ἀλγήματα, μένων ἀναισθητῶς ἀθεράπευτος· ἐλέησον Θεογεννήτορ, καὶ ἰασαί με, καὶ σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου.

Ονείρων ἀστάτων δίκην, τὰ πράγματα τὰ τοῦ βίου Θεοκυῆτορ, βλέπων καθ' ἐκάστην παρερχόμενα, εὐδαμῶς λαμβάνω τούτων αἰσθησιν· ἀλλ' ἔτι προστέτηκα τούτοις, κισσὸς καθάπερ, τῷ τῆς δρυὸς ὑψώματι.

οὐδὲ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Υψωθείς δι' ἐπαρσιν Πανύμνητε, πτώμα κατέπεσον, ἀμαρτίας χαλεπὸν, συντρίβον τὴν ψυχὴν μου· καὶ τίς με ἐξεγερεῖ; εἰ μὴ σὺ Θεομήτορ.

Καρτερίαν Δέσποινά μοι δώρησαι, πάσης στενώσεως καὶ τῶν ἐξωθεν κακῶν, ἐξαίφνης ἐμ-
πιπτόντων· μικρόψυχος γάρ εἰμι, καὶ τῶν μισθῶν στεροῦμαι.

Ἀπὸ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, ῥῦσαί με Δέσποινα, ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ ἐξω-
τέρου σκότους, τὸν ἐπὶ σοὶ ἀκλινῶς, θέμενον τὴν ἐλπίδα.

Λογισμοὶ πορνείας ἐκταράττουσι, Δέσποινα Πάναγνε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ πείθου-
σιν ἀφρόνως, συγκαταθέσθαι αὐτοῖς· ἐξ ὧν με ῥύου τάχος.

οὐδὲ, ς'. Ἐβόησα ἐν ὄλῃ.

Ο Κύριος μοιχείαν ἐκάλεσε, πρόσωπα βλέπειν ἐμπαθῶς· ἐγὼ δὲ Παρθένη, νοσῶν τὴν ἀ-
κρασίαν, τὴν ψυχὴν μολύνω, ταῖς ἀκολάστοις θεωρίαις.

Υπνώττοντι δεινῶς ἐπιτίθενται, ἀκολασίας λογισμοὶ, καὶ προσυνοδοῦσι, γαργαλισμοὺς
καὶ ῥεύσεις· ἀλλὰ φεῖσαι τούτων, πανάσπιλε τῆς βλάβης.

Θεόνυμφε Μαρία προσπίπτω σοι, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθοῦ, Θεοτόκε ῥῦσαί μου
τὴν ἀθλίαν, κρίσεως μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰώνιου.

Ρημάτων μὲν ἀργῶν λόγους λήψεσθαι, οἶδα μαθὼν ἐκ τῆς Γραφῆς· ἀλλ' ἐγὼ Παρθένη ἀ-
καίροις φλυαρίαις, καὶ λογομαχίαις, σχολάζων οὐ πτοοῦμαι.

Κάθισμα. Ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Κριτὴν τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸν υἱόν σου Παρθένη, ἴλεων ποίησον ἐμοὶ τῷ πολλὰ ἐπται-
κότι· οὐδεὶς γάρ ὥσπερ σὺ δύναται μεσιτεῦσαι, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπό-
του· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ἱκέτευς ὑπὲρ ἐμοῦ, μόνῃ εὐλογημένη.

οὐδὲ, ζ'. Ἡμάρτομεν.

Ἡμάρτομεν ἡνομήσαμεν, ἐπικράναμεν Χριστὸν Παρθένη· πᾶσαν διετελέσαμεν πρᾶξιν
τὴν ἐφάμαρτον, κινοῦντες αὐτὸν εἰς ὀργὴν· ἀλλὰ σὺ τοῦτον ἴλεων ἀπέργασαι, τοῖς κα-
ταδίκοις ἡμῖν.

Νοήμασι καὶ αἰσθήσεσι, καὶ ταῖς πράξεσι Θεοκυῆτορ, ὅλος Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἀπέστην,
καὶ ἐδούλευσα τυράννοις παθῶν εὐρεταῖς· ἀλλὰ σὺ τούτων λύτρωσαι καὶ δίδου μοι, τῆς
μετανοίας αὐγὴν.

Οτε ψυχὴ ἢ ἀθλία μου, ἐκ τοῦ σώματος καθυπομένειν, μέλλει τὸν χωρισμὸν καὶ οὐκ ἔστιν,
ὁ λυτρουμένος ἢ παραμυθούμενος· τότε Δέσποινα πρόστηθι, καὶ ῥῦσαί με τῆς τῶν δαι-

μόνων ὁρμῆς.

Υπόκρισιν ὁ Δεσπότης μου, μέγα κέκληκε κακὸν ἐν βίῳ· οὐ τῆς ἀπατηλῆς ἐργασίας Θεο-
νύμφευτε, ῥυσθείην ἰσχύϊ τῇ σῇ· ἵνα μὴ τῇ μαχαίρᾳ με τοῦ Πνεύματος, διχοτομήσῃ
Χριστός.

Ὡδῆ, κ'. Ὀν στρατιαί.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μητὲρ Θεοῦ, πρὸς τὸν σὸν υἱόν, πάν-
τες οἱ ἑπτακότες, καὶ κατακεκριμένοι· ἵνα τῆς γεέννης, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσθῶμεν.

Αμαρτωλοὺς καλέσαι ἐλήλυθε, τῇ μετανοίᾳ Χριστός· δεῦτε κατ' ἐμέ, ὅσοι τούτου τοῦς
λόγους, ἐσμέν ἡθετηκότες, σὺν τῇ μετανοίᾳ, προσπέσωμεν τῇ Θεοτόκῳ.

Ρεῖθρά μοι νῦν δακρύων κατὰπεμψον, καὶ σκεναγμόν ἐκ ψυχῆς μετὰ συντριβῆς· ὅπως τὴν
εὐλόγα θέσω, τὴν ἄστεκτον ἐκείνην, καὶ τοῦ παραδείσου τῆς δόξης ἐπιτύχω.

Ινα βροτοὺς ὁ υἱός σου Δέσποινα, θέσῃ ὥρθη ἐκ σοῦ, τέλειος βροτὸς· τοῦτον οὖν ἐκδυ-
σώπει, τελείως καθαρθέντα, δεῖξαι κοινωνόν με, αὐτοῦ τῆς βασιλείας.

Ὁ Βίρμός.

Ον στρατιαί οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή
καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε· καὶ

Ὡδῆ, θ'. Ἀσπέρου συλλήψεως.

Νυμφὼν ἐτοιμάζεται, ἐν οὐρανοῖς Θεόνυμφε ὑπὸ υἱοῦ σου, χαρὰς πάσης ἔμπλεως, τοῖς
τούτου προστάγματα, τηρήσασιν ἀμέμπτως· ἐμοὶ δέ σκότος καὶ ὀδυρμός, καὶ τὸ πῦρ τὸ
τῆς γεέννης· ὦν ῥυσθῆναί με δυσώπησον.

Ιδρῶτες καὶ δάκρυα, καὶ πόνοι θεονύμφευτε ἐν τῷ σταδίῳ, τούτῳ καταβάλλονται· ἐκεῖ δέ οἱ
στέφανοι καὶ γέρα καὶ βραβεῖα· καὶ τίς μακάριος ἀληθῶς, ὅστις κλαίων ἐπισπεῖρει, θερρεῖ
ἀγαλλιώμενος.

Υπόπτεροι γίνονται, τῇ μετανοίᾳ Πάναγνε, οἱ πεπτωκότες, αὔθις ὡς ἱέρακες, τὴν πτῆ-
σιν ποιούμενοι, πρὸς οὐρανίους νόας· ὦν τῆς μερίδος ὁ ἀλιτρός, καὶ αὐτὸς ἀξιοθεῖν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενος.

Ελέους τὴν ἄβυσσον, ὡς τετοκυῖαν ἄχραντε ἐλέησόν με, καὶ ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κρί-
σεως Δέσποινα, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον· καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καταξίωσον Πατ-
θένε· ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε.

Προσόμοια. Ὀλην ἀπεθέμενοι.

Χαίροις Πατὴρ ἀχραντε, θυγάτηρ, Μητὴρ δε λόγου· χαῖρε νύμφη Πνεύματος· ὑπερτέ-
ρα Ὁρόνων τε καὶ θερμαίνουσα, Σεραφίμ κρείττονα· ἡ γνωστικωτέρα, Χερουβίμ Κυριοτή-
των τε, ἡ Κυριεύουσα, ἡ δυνατωτέρα Δυνάμεων· Ἐξουσιῶν προέχουσα. Ἀρχουσα Ἀρχῶν
Ἀρχαγγέλων τε, στρατηγικωτέρα· ἡ μᾶλλον τῶν Ἀγγέλων τοῖς πιστοῖς, διακονοῦσα τοῖς
μέλλουσι, σωτηρίας τεύξασθαι.

Χαῖρε πασῶν Ἀνασσα, τῶν Ἀνασσῶν Θεοτόκε· Χαῖρε ὑπερέχουσα, τῶν ἐπουρανίων πα-
σῶν Δυνάμεων· Χαῖρε γῆς Δέσποινα, καὶ θαλάσσης μόνη· καὶ τῆς κτίσεως βασίλισσα·

Χαῖρε τὸ κράτιστον, σκῆπτρον καὶ γενναῖον ὄχυρμα, καὶ σθένος καὶ κράταίωμα, τῶν βασιλευόντων Πανύμνητε· Χαῖρε θεῖε κῆπε· τοῦ Ἀδου χαῖρε νέκρωσις ἀγνή· χριστιανῶν καταφύγιον· Χαῖρε παντευλόγητε.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ βασιλέως Κυρίου· χαῖρε θεία τράπεζα, ἄρτον τὸν οὐράνιον μέσον φέρουσα· Χαῖρε γῆ εὐκαρπε, τῆς ζωῆς ἄσταχυν, θρεψαμένη Παναμώμητε· ἐξ οὗ οἱ τρώγοντες, θάνατον οὐ βέπουσι δέσποινα, ζωὴν δὲ πρὸς ἄδιον, ἄγονται καθάπερ προσέφησι, μόνος ὁ τῶν ὄλων, Δεσπότης καὶ τροφεὺς καὶ συνοχεύς· Χαῖρε πιστῶν τὸ προσφύγιον· Χαῖρε ὑπερβαύμαστε.

Σὲ τὴν πανυπέρμαχον, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, καὶ καθικετεύομεν, οἱ δαινῶς ταῖς θλίψεσι μαστιζόμενοι· ὡς ἰσχὺν ἔχουσα, Μητρικὴν πρὸς Κύριον, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διάβρῃξον· ἵνα μὴ εἴπωσι, ποῦ ἐστὶ Θεός· ὃ λατρεύουσι· καὶ γνώτωσαν οἱ ἄθλιοι, ὅτι σὲ καὶ μόνην κεκτήμεθα, σκέπην καὶ προστάτην, μετὰ Θεὸν καὶ πύργον ἀσφαλῆ· μὴ ὑπερίδης Πανάμωμε, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ·

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἦχος ΑΒ'.

Ὡς ἐν ἡλείφω.

ΤΗΝ ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος· τὴν καλὴν ἐν γυναίξιν· τὴν ἀγίαν Δέσποιναν πιστοὶ, μελωδίαις ἱεραῖς δοξολογήσωμεν.

Θ κατοικῶν Θεὸς λόγος ἐν οὐρανοῖς· ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος, οὐρανὸν σε λογικόν, ἐπὶ γῆς δειμύμενος ἀγνή, μὴ λιπὼν τοὺς οὐρανοὺς ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν.

Η τοῦ ἡλίου νεφέλη καὶ χρυσαυγῆς, λυχνία Πανάμωμε· ἡ πολύφωτος λαμπάς, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὸ τριμερές, ἁμαρτίας ζοφωθὲν λάμπρυνον δέομαι.

Θεοχαρίτωτε Κόρη ἡ κραταῖα, τῶν πιστῶν βοήθεια, καὶ ἐλπίς τῶν ταπεινῶν· σὺ με ἐλευθέρωσον σαρκὸς, ἡδονῶν τε καὶ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρῶν· διὸ καὶ ὁ δυσωπῶ, ἵνα τύχω τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Ως πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῆς γῆς ἀνωτέρα· ὡς ἀγία ἀγίων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ,

ὡς ὑπερτέρᾳ σεμνῇ, ἀσυγκρίτως τὸν Θεὸν ἐχώρησας.

Πυρί με φόβου θεϊκοῦ, ἐκκαθάρασα Κόρη, τῶν πταισμάτων τοῦ ῥύπου, ἐπένδυσον χρυσαυγῇ, χιτῶνα τῶν ἀρετῶν, καὶ χορείαις τῶν ἁγίων σύνταξον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ἡ ἀψευδής, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, σωτηρίαν βράβευσόν μοι δέσμαι.

Ὡδή, δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ωs πύλην φέρουσιν, πρὸς θεῖαν εἰσοδόν· ὡς Παράδεισον θεῖον· ὡς νοητὸν, τόπον ἁγιασματος· ὡς τῶν πιστῶν καταφυγὴν, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Αυχνία πάμφωτος· ἡ θεία τράπεζα· τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτός· ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, ἄνθος ἐν Κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς τυπομένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς Θεοτόκε· Δειπάρθενε.

Θλόγος ἀσπिलε, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν, ἀλογίας τὸν Κόσμον τῆς τῶν παθῶν, Δέσποινα λυτρώμενος, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, ἀξίων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδή, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Η καλλονὴ ἡ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐκλελεγμένη τῷ Θεῷ, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὰ σύμπαντα· ἡ ἀγιωσύνην καὶ καθαρότητα, ἀσύγκριτον πλουτήσασα χαῖρε Δέσποινα.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπής, χορὸς Παρθέने Θεόφυρε, θεῖου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱερεῖς σε προδιεγράψεν.

Υπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνῃ ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν υπεράγιον τέξασα, τοὺς πρὸς Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἁγιάσον καὶ σώσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Φωτί σου θεῷ ὡς ἀγαθῇ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνῃ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὡδή, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὴν μόνην Πανύμνητον· τὴν καλὴν ἐν γυναιξί· τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν· Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀβράγας, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ἀδιστάκτω καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Σιμνὴν Θεοχώρητε· ὄρος ἅγιον Θεοῦ· χρυσοῦν θυμιατήριον· πύρινε θρόνε· πάγχρυσε κιβωτός· λυχνία πολύφωτε· ἀδιόδευτε πύλη χαῖρε Δέσποινα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις· ξένη Κόρη καὶ φρικτὴ, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις· τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῇ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι· καὶ τὸν δοτήρα τάντων τῶν ἀγαθῶν, Χριστὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς αἰῶν ἀξιώσαί με.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πληθῆ.

Τῆς ἀσθενούσης μου ψυχῆς, τὰς πολλὰς ἀβρώστιας, καὶ τὰ τοῦ σώματος ἀγνὴ, χαλεπώτατα πάθη, ἐπίσκεψαι, καὶ θεραπείας ταχυνῆς ἀξιώσον, καὶ τὰς ἁγίας ἐντολάς, ποιῆν

με κατεύδωσον, Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ὅπως σε μεγαλύνω.

Ωδή, ζ'. Δροσόβολον μὲν.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκείναι, οὐ τολμῶσιν ὀλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίους σε φωναῖς ὄθεν δοξάζομεν.

Θεοῦ ἄνθρακος σεπτὸν θυμιατήριον, Κόσμον εὐωδιάσασα, δυσωδίας ἀκαθάρτων ῥύσαι με παθῶν, Παρθένε καὶ δίδου μελῶδεῖν εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παράβάσει, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου, κοινοποίησον, ἱατρεύουσά μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾶν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκεὶ κηύσασα.

Ναοὺς κτίησον ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, τοὺς γεραίρόντας, ἐν τῷ θεῷ τούτῳ σου ναῷ, καὶ μέλποντας Κόρη εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδή, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σελασφόρον λαμπάδα καὶ χρυσαυρίζουσαν· φωτοφόρον παστάδα καὶ πορφυρίζουσαν· στήμνον γλυκασμοῦ, καὶ ζωῆς ἄροτου τράπεζαν, ἔγνωμέν σε Κόρη ὑπερευλογημένη.

Σὲ τὸ πάνσεπτον ὄρος καὶ ὑψηλότατον, οἱ εἰς βάθῃ πεσόντες τῶν παραπτώσεων, Δέσποινα ἀγνή δυσωποῦμεν ἀνύψωσον, πρὸς ἐνθέους πράξεις τῶν ἀρετῶν ὑψώσεις.

Αὐτρωθέντες τῆς πρώην ἀράς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριὴλ, φωνῇ σοι ἀναμέλομεν· χαῖρε ἡ αἰτία τῆς πάντων σωτηρίας.

Ἦ τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, καρποφόρον με δεῖξον ἀγαθῶν πράξεων, καὶ τῆς οὐρανῶν, βασιλείας ἀξίωσον, ἵνα σε δοξάζω ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λινοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς

Ωδή, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεοῦ παλάτιον καθαρώτατον, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐλέη τὰ πολλά σου θαυμάστωσον, Θεοτόκε Μαρία Πανάχραντε· ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ μακαρίζω σε, τὴν ὑψηλοτέραν, οὐρανῶν καὶ πάσης Κτίσεως.

Χαριστηρίους φωναῖς ὑμνοῦμέν σε, οἱ διὰ σου τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως· καὶ βοῶμέν σοι, χαῖρε Πανύμνητε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε πυρίμορφε, Θρόνε τοῦ Παντάνακτος Μαρία χαῖρε Δέσποινα.

Ἦ μνεῖν δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε, δίδου ἡμῖν ἀξίως τοῖς τιμῶσί σε Πάναγνε, καὶ τὸν τύκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, μόνῃ εὐλογημένῃ· σὺ γὰρ τὸ καύχημα, τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Σταγὼν καθάπερ ὁ ἱεπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥέυματα, ὁμβρησεν ἀσφαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Προτόμοια.

Τρίτημερος ἀνέστης.

Χαῖρε βασιλευσάντων ἀγνή, τὸ θάρσος τὸ ἀνίκητον· Χαῖρε κλέος, τῶν πιστῶν σου τὴν σεπτήν, Εἰκόνα προσκυνοῦντων· Χαῖρε δαιμόνων πτωσίς· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀνόρθωσις.

Χαῖρε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, ἀρχὴ καὶ ρίζα Παναγνε· Χαῖρε μέσον, τὸ λαμπάδιον Χριστόν, κεκτημένη λυχνία· Χαῖρε γῆς ὑπερτέρα, καὶ οὐρανοῦ Μαρία Δέσποινα.

Χαῖρε τιμιωτέρα σεμνή, Κτίσεως πάσης ἄχραντε, ὁρατῆς τε νοητῆς ὡς ὑπὲρ νοῦν, ἀμφοτέρων τεκοῦσα, Δεσπότην Θεοτόκε· Χαῖρε ψυχῆς μου ἀγαλλίαμα.

Πανύμνητε διάσωσον, δεινῶν τῶν συνεχόντων με, τὸν σὸν δούλον, καὶ χαρὰς τὴν ταπεινήν, ψυχὴν μου Παναγία, καὶ θυμηδίας πλησον· ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἦχος β'.

Βοηθός καὶ σκεπαστής.

ΒΟΗΘΟΣ καὶ σκεπαστής, καὶ λυτρωτής μου καὶ ἀντιλήπτωρ, Δέσποινα γενοῦ, χαλεπῶν συμφορῶν, πικρῶν ἀλγηδόνων· δριμυτάτων ὀδυνῶν, καὶ πόνων ῥυομένη με.

Παναγία ἡ ἐλπίς, τῶν σὲ ἐκ πόθου παρακαλοῦντων, φάνηθι καί μοι, ὑπακούουσα νῦν, καὶ πρόσδεξαι ἕμνον, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τοῦ ταπεινοῦ οἰκέτου σου.

Ρυομένη συμπαῖδες, ἐπίφανόν μοι τὸ πρόσωπόν σου· σκότος γὰρ δεινῆς, ἀπογνώσεώς νῦν, καλύπτει με ὅλον· ἀλλὰ λάμψον μοι αὐγὴν, τῆς καθαῆς πρεσβείας σου.

Ναυαγίῳ χαλεπῷ, κατεποντίσθην τῆς ἁμαρτίας· δίδου δεξιάν, ὡς τῷ Πέτρῳ καί μοι, καθ' ὅσόν με λόγε, ταῖς λιταῖς τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀφθόρους κησάσης σε.

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Ἡεροσπίτοντα δέξαι με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Μήτηρ τοῦ Λόγου· αἰτουμένῳ τε συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων, πάσας τε θερμαῖς ἱκεσίαις σου.

Ἡ κάμινον σβέσασα, βαβυλωνίαν σε ζωγραφούσαν, τῶν ἐμῶν παθῶν τὴν κάμινον, καὶ τῶν νόσων, τὴν πυρκαϊάν σβέσον Δέσποινα.

Ανάστειλον Δέσποινα, τῶν ἡδονῶν μου τὴν πικρὰν μέθην, νῆψιν θείαν μοι παρέχουσα, μετανόιας, καὶ ἐπιστροφῆς τὴν σωτήριον.

Ιλέω σου ὄμματι, πρόσχες μοι Δέσποινα θλιβομένω, καὶ ἐλέησον καὶ σῶσόν με, σωτηρία, κόσμου καὶ ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὡδή, δ'. Ἀκήκουε ὁ Προφήτης.

Ηγάπησα τὰ παρόντα, τὴν σάρκα τε καὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἡδονάς καὶ δόξαν καὶ τὰ χρήματα, τῶν μελλόντων δὲ οὐδ' ὧς ἐφρόντισα· διὸ καὶ τῆς δόξης τῆς ἀνω, καὶ τῆς ἀγάπης, Θεοῦ ἐκπέπτωκα ὁ ἄθλιος.

Η πύλη τῆς θείας δόξης, τὰς πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας· καὶ πρὸς ὧς εἰσάγαγε με ἄδυστον, τοῦ υἱοῦ καὶ Κτίστου σου Πανύμνητε, παθῶν με ἐξαίρουσα ζόφου, καὶ ῥαθυμίας ὁμίχλην διαλύουσα.

Ανύστακτον τὴν λαμπάδα, ψυχῆς μου διατήρησον εὐλογημένη· μὴ ἀποσβεσθῇ ὥσπερ ἀνέλαιος, καὶ κλεισθῇ ἡ θύρα τοῦ νυμφῶνός μοι· ἀλλ' ἀνοιξον θύραν ἐλέους, καὶ πρόστῃ μοι, ἐν ὧρα τῆς ἐξόδου μου.

Κατάβαλε τοὺς ἐχθρούς μου· πολέμησον τοὺς ἀδίκους με πολεμοῦντας· ἵνα γνῶσι τίνος δοῦλος πέφυκα· τίνα προστασίαν ἐπιγράφομαι· πανύμνητε εὐλογημένη Θεοκυῆτορ· καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντά σε.

Ὡδή, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρμίζοντα.

Σῶσόν με τὸν ἄσπτον Πανάχραντε, πρόστῃ ρῦσαί με ἐξ ἐχθρῶν μου ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων, πάντων, τῶν συνθλιβόντων αἰτὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Ιλεων τὸν σὸν υἱὸν ἀπέρχασαι, ὅταν τὰ ἔργα μου, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά, εἴμοι μέλλῃ ἐτάξῃ· μὴ με ἐκπέμψῃ εἰς πῦρ τὸν κατακεκριμένον.

Εἰς τὴν σὴν ἀμέτρητον χρηστότητα, Δέσποτά Κύριε ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, θαρρῶν καὶ τῆς Μητρὸς σου, τὰς ἱκεσίας Σωτῆρ, οὐκ ἀπογνώσω ὧς.

Θλος ἐκ νεότητος Πανάμωμε, γέγονα ἄχρηστος, νεκρωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τεθανάτωμένος, ὁ τάλας κεῖμαι δεινῶς· ἀλλὰ ἀνάστησόν με.

Ὡδή ς'. Ἐδέχου ἐν ὧρᾳ.

Προσπίπτω σοι Μαρία Πανάχραντε, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ· Θεοτόκε ρῦσαι, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, κρίσεις μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰωνίου.

Κατάρδυσον πρεσβεῶν σου νάμασι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, τῶν παθῶν φλεχθεῖσαν, τῷ καύσωνι καὶ δεῖξον, καρποφόρον ταύτην, ὑπέραγνε Μαρία.

Αγίαςόν με ὅλον καὶ λάμπρυνον, τὸ ἱλαστήριον πιστῶν, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀνάδειξόν με Κόρη, οἶκον τῆς ἀγίας, Τριάδος δυσωπῶ σε.

Αἰμένει σε γυνάσχω γαλήνιον, Θεοκυῆτορ Μαριάμ· καὶ βοῶ ἐκ βάθους, καρδίας μὴ ἐάσης, βυθισθῆναι Κόρη, ἐχθροῦ ταῖς τρικυμίας.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλῆθ.

Τῶν ἐναντίων λογισμῶν ἐκταράσσει με κλύδων, καὶ τῶν παθῶν ἐπαγωγαί· εἰς βυθὸν ἀπωλείας, κατάγουσι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν· ἀλλ' οἰκτιρὸν με ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν.

καὶ ῥῦσαί με τὸν δοῦλόν σου, μελλούσης ἀπειλῆς μόνῃ εὐλογημένη.

οὐδὲ, ζ'.

Ἡμάρτομεν.

Παρώνρισσα παρεπίκρανα, τὸν μακρόθυμον καὶ πλαστοργόν μου, ὅστις ἐπλασε πάλα· ἐκ γῆς με, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν· ἀλλ' ἐξιλέωσαί μοι τοῦτον Παρθένε, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς.

Δέσποινα ἡ ἀνείξασα, τὰς σεπτὰς πύλας τοῦ Παραδείσου· ταύτας καί μοι κλεισθείσας Παρθένε, διὰ πράξεων αὐτοῦ ὧν ἐπραξα, ὑπανείξασα σῶσόν με, καὶ δεῖξον οἰκήτορα αὐτοῦ.

Ιλέωσον τὸν υἱόν σου καὶ Κύριον, καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ εὐεργέτην, Δέσποινα Παναγία Παρθένε, ταῦ ῥυσθῆναί με κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν ἁγίων, καὶ δόξης αἰωνίου τυχεῖν.

Αγίασον σρωταγώγηρον, τὴν καρδίαν μου Θεογενῆτορ· ξήρανον ὀχετοὺς τῶν παθῶν μου, ῥῆνον ὕδατι τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ ἀξιώσον φέρειν σοι ὕμνον εὐπρόσδεκτον ψυχῆς καθαράς.

οὐδὲ, η'. Ὁν φρίττουσι.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μητρὸς Θεοῦ πρὸς τὸν σὸν υἱόν, πάντες οἱ ἐπταιχότες, καὶ κατακεκριμένοι· ἵνα τῆς γεέννης, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσθῶμεν.

Εγγυητὴς γενοῦ μοι Πανάμωμε, πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, ὅταν ἐπὶ γῆς, ἔλθῃ τοῦ κρίναι πάντας, καὶ δεῖξόν με μερίδας, τῆς τῶν σωζομένων, τὸν ἅγιον ἐκδυσωσῶ σε.

Σβέσον τὸ πῦρ τῶν παθῶν καὶ νέκρωσον, τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, φώτισον τὸν νοῦν, καθαρον τὴν καρδίαν, καὶ θρέψον τὴν ψυχὴν μου, ἄρτω οὐρανίῳ, καὶ σῶσόν με Θεογενῆτορ.

Οδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ Δέσποινα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ τὸν ἀμαρτωλὸν, κλῖνόν μοι τὴν καρδίαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας· σέ γὰρ ἔχω μόνην, ἀντίληψιν καὶ προστασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χεροβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις· ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

οὐδὲ, θ'. Ἀσπόρου σὺλλήψως.

Εγὼ ὁ κατὰκριτος, καὶ ὅλως ἀδιόρθωτος ἐγὼ ὁ τάλας· ὁ πάντων ὑπεύθυνος, ἑτέρους κατέκρινα ὄντας ἀκατακρίτους· οὐαὶ μοι τότε ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς κρίσεως Παρθένε· ὅτι μέλλω κατακρίνεσθαι.

Αίχμάλωτον εἶλέ με, καὶ σπεύδει ἀπολέσαι με ὁ πάντας θέλων, ὀλέσαι διάβολος· ἀλλ' ὦ Κόρη εὖσπλαγγνε, μὴ με ἐγκαταλίπῃς· μὴ παραδῶῃς με ἐχθροῖς· μὴ ἐάσῃς ἀπωλέσθαι, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, βοήθεια καὶ σκέπη μου καταφυγή μου, θερμὴ τε ἀντίληψις, βοήθισόν μοι τότε, ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, καὶ ῥῦσαι πάσης με ἀπειλῆς, καὶ υἱὸν τῆς βασιλείας, τοῦ υἱοῦ σου δεῖξον ἄχραντε.

Υμῶ σου Πανύμνητε, τὴν δόξαν τὴν λαμπρότητα τὴν δυναστείαν, τὸ ἄρατον ἔλεος, τὸ τῆς εὐσπλαγγχίας σου καὶ τῆς φιλανθρωπίας· καὶ ἱκετεύω σε ἀγαθὴ· μὴ ἐκπέσω τῆς ἐλπίδος· ἀλλὰ τύχοιμι τῆς δόξης σου.

Προσέμοι.

Ὁλην ἀποθίμενοι.

Χαῖρε θεῖον σκῆνωμα, Θεοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου· χαῖρε τὸ ἐνίσχυμα, καὶ Μαρτύρων στέφανος ἀμαράντινος· τῶν πιστῶν στήριγμα· καὶ Ὁσίων δόξα· χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε· Χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· τῶν Προφητῶν ὑπόθεσις· καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα· Χαῖρε τῆς ἀπάτης, τὴν πλάνην ἢ πατήσασα ἀγνὴ· ἀμαρτιῶν ἱλαστήριον· Χαῖρε Μητροπάρθενε.

Χαῖρε οἰκητήριον, φωτὸς σεμνὴ Παναγία· χαῖρε στυλὲ πύρινε, δι' οὗ ὠδηγήθημεν πρὸς οὐράνιον, οἱ φθορᾶς μέτοχοι, μακαρίαν δόξαν, καὶ ἀνώλεθρον κατάπαυσιν· χαῖρε ἡ ἀμπελος, βότρυς τῆς ζωῆς ἢ βλαστήσασα, γλεῦκος ἐναποστάζοντα, καὶ μέθην κακίας ἐξαίροντα, καὶ τῆς εὐφροσύνης, ποτίζοντα τὸν οἶνον τοὺς πιστοὺς, Θεοῦ λοχεύτριαν Δέσποινα καθομολογοῦντάς σε.

Χαῖρε τὸ λαμπρότατον, τοῦ βασιλέως Κυρίου, καὶ φαίδρὸν παλάτιον, χαίροις πόλις ἔμψυχε τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε μόνῃ ἀόρηκτος, καὶ βεβαία σκέπη, τῶν ἐν πίστει δεομένων σου· Χαῖρε διάσωσμα, κόσμου καὶ θερμὸν ἱλαστήριον· Χαῖρε ἡ θεῖως σβέσασα, τῆς πολυβείας τὴν κάμινον· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων, ἡ θεία χαρμονὴ καὶ τῶν βροτῶν, ἡ κραταῖα καὶ ἀνώλεθρος Δέσποινα βοήθεια.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, Θεοκυήτορ Μαρία, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον· ὥς οὐδεὶς ἄλλος γάρ, ἐπὶ γῆς Πάναγνε, ἐν ἀνθρώποις ἐπλημμέλησα· διὸ τὴν θεῖαν σου, χάριν ἐξαίτω ὁ πανάθλιος· προσφθασάσά με οἰκτεIRON, νῦν ὀδυνηρῶς συνεχόμενον· καὶ μὴ με εἰς τέλος, ἐσχίσῃ κινδυνεύειν τὸν εἰς σέ, μόνην ἐλπίσαντα Δέσποινα, πάντων τὸ διάσωσμα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ

Ὁ ὁ ἁ κ ρ ο σ τ ι χ ῖ ς .

Δός μοι Παρθένε, δάκρυα μετανόας.

Ὡδή, α'. ἤχος ΑΒ'.

ᾠδὴ ἐν ἡμέρῳ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ θεῶν προδέχου ἐκ ῥυπαρᾶς, καρδίας Πανάμωμε, καὶ γειλέων ἐναγῶν· καὶ ἐκ ῥύπου πλυνόν με παθῶν, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν· ἵνα δοξάζω σε.

Ομδρου· δακρύων μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς, Παναγία Δέσποινα, ὅπως κλαύσωμαι θερμῶς, ὅπερ ἐπλημμέλητα ἐν γῇ, καὶ ῥυθῶ ἀναμενούσης με κολάσεως.

Στέναξον κλαύσον ψυχὴ μου καὶ σεαυτὴν, ἀπεντεῦθεν πένθησον, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ, σῆς Μητρὸς οἰκτίρμον ταῖς λιταῖς, τὸν ὑπεύθυνον φοικτῆς ῥῦσαι γέννης με.

Μή μου τὸν θρῆνον ἀπόσῃ ἢ τὴν πηγὴν, τοῦ ἐλέους τέξασα· ἀλλ' εὐσπλαγγνως ἀγαθὴ, σὺ ἰλέψῃ ὁματι ψυχῆς, Θεοτόκε τῆς ἐμῆς πάθη θεράπευσον.

Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄλυσμα πράξας, καὶ ἀτότως βιώσας, ὥσπερ ἐγὼ ἀγαθὴ, ἐν ἀσελγείαις δεινῶς· τὸ γὰρ θεῖον, βάπτισμα ἐμόλυνα.

Ιδοὺ ἐπήλθον ἐπ' ἐμέ, ὥσπερ μᾶστιγες πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ αἱ κακίαι· βαρυνθεῖσαι γὰρ σφοδρῶς, προσώζεσαν καὶ ψυχῆς, ἀπειλοῦσι, παντελῆ κατὰπτωσιν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων, διὰ τοῦτό σοι πίστει, προσπίπτω ἀναβοῶν, ἐν ὧρα τῇ φοβερᾷ, ἰλεῖσαι, ὅνπερ ἐσωμάτωντας.

Αγία Δέσποινα ἐμέ, τὸν ὑπεύθυνον πάσης, ἐξελοῦ καταδίκης, παρῥησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς ἔχουσα Μητρικὴν, καὶ νυμφῶνι, τούτου με κατὰτάξον.

Ὡδὴ, δ'. Χριστὸς μου δύναιμι.

Ροήν μοι δώρησαι, δακρύων Δέσποινα, ὅπως πλύνω τὸν ῥύπον τὸν τῆς ψυχῆς, καὶ εὖρω ὁ ἅθλιος, ὅπερ ἀπόλεσα κάλλος, συμβουλίᾳ τῇ τοῦ ὁφείως.

Θεέ μου εὐσπλαγγνε, Χριστέ· φιλάνθρωπε, θελητὰ τοῦ ἐλέους νῦν ἐπ' ἐμοί, ῥᾶνον σου τὸ ἔλεος· ἐκδυσωπεῖ σε ἡ ἐλπίς, καὶ προστάτις μου καὶ Μήτηρ σου.

Εμέ τὸν ἄσωτον, τὸν παροργίσαντα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους τὸν σὸν υἱόν, αἰωνίων λύτρωσαι, βασάνων μόνῃ ἡ ἐλπίς, τῶν πιστῶν Θεογεννήτρια.

Νομὴν κατέπαυσας, θανάτου τέξασα, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· ὅθεν καὶ ἐμὲ, νεκρωθέντα ζώωσον, ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ζωῆς, αἰωνίου καταξίωσον.

Ὡδὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Εχθρὸς με πράττοντα καθορῶν, πᾶσαν ἀνομίαν ἀναιδῶς, ἐπιγελαῖ μοι τοῖς πταίσμασι· ῥῦσαι με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας ἀγνῇ, καὶ τρέψον εἰς αἰσχύνην αὐτοῦ τὸν γέλωτα.

Διάσωσόν με ἀπὸ παθῶν, θλίψεως καὶ βλάβης πονηρῶν, τῶν ἐναντίων καὶ λύτρωσαι, τούτων τῆς ἐνέδρας τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· μὴ εἴποιεν πρὸς τοῦτον ἀγνὴ ἰσχύσαμεν.

Αδίκων λύτρωσαί με χειρῶν, γλώσσης τε δολίας καὶ δεινῶν, χειλέων Κόρη Θεόνυμφε· πᾶσαν γὰρ ἐθέμην τὴν προσδοκίαν μου, ἐν σοὶ μὴ αἰσχυνηθεῖν καθικετεύω σε.

Καρδίᾳ δίδου μοι συντριβὴν, καὶ δακρύων Κόρη ὀχτεοῦς, πτωχείαν τε τὴν τοῦ Πνεύματος· ὅπως μου θρηγήσω Θεοχαρίτωτε, κακῶς μοι τὰ πραχθέντα ὡς θρῆνων ἄξια.

Ὡδὴ, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροήν τῶν δακρύων μου, τὴν μικρὰν καὶ πενιχράν, προσδεξαμένη Δέσποινα, ὡς ἐκλεκτὸν

εὐώδες καὶ καθαρόν, μῦρον καὶ θυμίαμα, τῆς δυσώδους με ῥύσαι παθῶν σχέσεως.

Υπέκυψα πάθεσι, μακρυνθείς ἀπὸ Θεοῦ, ἀσώτως ὁ πανάθλιος· ὃν δυσώπησον σῶσαί με ἀγαθῇ· πρὸς σέ γάρ κατέφυγον· καὶ στολαῖς με ταῖς πρῶν καταλάμπρυνον.

Αγίων Ἀγγέλων σε, τὴν εὐπρέπειαν ὑμῶν, καὶ δυσωπῶ Πανάμωμε, τὰ ἀπρεπῆ ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ, δαιμόνων φαντάσματα, ἐν γαλήνῃ τηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Μὴ κῦμα καλύψῃ με· μὴ ποντίσῃ καταιγίς· μὴ ἀφανίσῃ πέλαγος· μὴ καταδύσῃ θάλασσα καὶ βυθός, πικρὰς ἀπογνώσεως, ἀλμυρὰς ἀπωλείας Κόρη Πάναγνε.

Κέθισμα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῇ.

Απὸ καρδίας στεναγμούς, καὶ ἐκ σπλάγχχνων σοι φέρω, τὴν σὴν Πανάμωμε ἀπ' τῶν, εὐμενῇ προστασίαν· ἐλέησον τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν· ἰλέωσον τὸν πολυέλεον Θεόν, ῥυσθῆναί με τῆς κρίσεως, καὶ λίμνης τοῦ πυρὸς μόνῃ εὐλογημένη.

ὠδὴ, ζ'.

Δοσολόγον μὲν.

Επὶ σέ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄθλιος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τὸ πρόσωπον τὸ σὸν· μὴ σπλάγχχνα φιλάνθρωπα τὰ σά, κλείσῃς μοι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν παισισμάτων βυθιζόμενον τῷ κλύδωνι, ἀνάγαγε Θεόνυμφε, καὶ πρὸς θεῖόν με ἀπαθείας ἔθνον ἀγνή, λιμένα βοῶντα εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ανομίας ἐργαστήριον γεγέννημαι, καὶ πάσης ἐργασίας αἰσχυρὰς, καταγώγιον καὶ δοχεῖον σαύλων ἐννοιῶν· ἀλλ' ὦ πολυύμνητε ἀγνή, δοχεῖον ἁγίον Θεοῦ σύ με ἁγίασον.

Νοερὰς ὡς βαβυλῶνος τῆς συγχύσεως, δυνάστης ὁ Ἀσσύριος νοῦς, ἐπταπλασίως, λογισμῶν ἐμπύρων ἐν ἐμοί, ἐξέκαυσε κάμινον ἀγνή· ἐν ἧ με ἄφλεκτον τῇ σῇ δρόσῳ συντήρησον.

ὠδὴ, η'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ορατῶς τῇ εἰκόνι σου παριστάμενος, ἀοράτως δοκῶ σοι ζώσῃ παρίστασθαι, Μήτηρ τῆς ζωῆς, μετὰ δέους δέόμενος, ἐχθρῶν ἡοράτων, καὶ ορατῶν με ῥύσαι.

Ικεσίαν Παρθένε Θεῶ προσάγαγε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Θεοχαρίτωτε, καὶ τῆς τῶν παθῶν ἐνοχλῆς ἡμᾶς ῥύσασθαι· καὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακίστης ἐπηρείας.

Αμαρτίας τὸν σάκκον τὸν σκοτεινὸν καὶ τραχὺν, διαρρήξασα ἐνδυσον σωτήριάν με, καὶ τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην περιζώσον· ἵνα σε δοξάζω ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας ἡ ἄβυσσος ἡ ἀπέραντος· εὐτπλαγχνίας ἡ θάλασσα ἡ ἀμέτρητος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ ἐτοίμη βοήθεια, σῶσόν με Παρθένε τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Αἰνοῦμεν

Ὁ Κίρκος.

Εκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήλασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ μόνῃ τῷ βούλεισθαι· σέ ὑπερυψοῦμεν.

ὠδὴ, θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Παθῶν κλυδωνίων συνταράσσει με, καὶ ἡδονῶν βυθίζει με εἰς χάος Πανάμωμε· κυβερνή-

νόμενον Κόρη· ἀλλὰ ῥύπου με παντός, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Ὡδή, γ'.

Στερέωσον Κύριε.

Χαῖρε ζωῆς ἄστυον, ταμεῖον μόνη εὐλογημένη· χαῖρε τίμιον διάδημα, βασιλέων, χαίροις οἰκουμένης τὸ καύχημα.

Χαῖρε χαρᾶς ἄχραντον, δοχεῖον μόνη Θεοκυῆτορ· χαῖρε καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων, χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Χαῖρε χρυσοῦ οἶκημα, Θεοῦ τοῦ Λόγου δεδοξασμένη· χαῖρε καύχημα παγκόσμιον· πιστῶν χαῖρε, ἄκουσμα καὶ ἀλάλημα τίμιον.

Εκύησας ἄχραντε, τὸν κτίστην πάντων καὶ εὐεργέτην· ὃν ἰλίωσαι Πανάμωμε, τοῦ τυχεῖν με, δόξης τῆς ἐκεῖ καὶ λαμπρότητος.

Ὡδή, δ'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Χαῖρε πιότατον ὄρος, ἐν ᾧ περ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων κτίστης· χαῖρε φῶς τὸ ἐκ φωτός κυήσασα, τὸ φωτίσαν οἰκουμένην ἅπασαν· ἀκήρατε χαῖρε Παρθένε, τῆς βασιλείας, τὸ τεῖχος τὸ ἀπόρρητον.

Χαρᾶς ἀφράστου δοχεῖον, χαῖρε ἀγνή ὀλόφωτε εὐλογημένη· τὸ τοῦ κόσμου χαῖρε καταφύγιον· τῶν πταισμάτων χαῖρε ἰλαστήριον· Παντάνασσα χαῖρε Μαρία, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος.

Επτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογονωσίας φέρουσιν Κόρη, ὁ προφήτης πάλοι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοῶ σοι· φώτισόν με τὸν δοῦλόν σου.

Τὴν ποιμένην σου Θεοτόκε, νῦν κινδυνεύουσιν Παρθένε σῶσον· ἔχεις γὰρ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ὡς τὸν πάντων Ἄνακτα κυήσασα· καὶ ῥῦσαι φθορῶν ἀνθρώπων, καὶ κακοτρόπων, ὡς ἀγαθὴ τοὺς δούλους σου.

Ὡδή, ε'.

Ἐκ νυκτὸς ἐρρήζοντα.

Χαῖρε πάσης Ἄνασσα τῆς κτίσεως· χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· χαῖρε πηγὴ καθαρὰ τοῦ ἀκινώτου βίθρου.

Χαῖρε φωτεινότατον Παλάτιον, ἄχραντε Δέσποινα, τοῦ τὰ πάντα τῇ χειρὶ, κατέχοντος ἀρρήτως· χαῖρε ὁσίων στολῇ, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος.

Χαῖρε στύλε κύριε μετάγουσα, Κόρη Πανύμνητε, Ἰσραὴλ τὸν νοητὸν, εἰς θείας καταπαύσεις· χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη Θεομητορ.

Σῶσόν με τὸν δαίλιον Πανάμωμε, γαλεπαῖς μᾶστιξι καὶ ποικίλαις συμφοραῖς, κρατούμενον διόλου· καὶ μὴ ἐάσης ἀγνήεις τέλος κινδυνεύειν.

Ὡδή, ς'.

Ἐβότα ἐν ὄλῳ.

Χαῖρε πηγὴ αἰζώου νάματος· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ· χαῖρε θεία σκέπη τῶν πίστει σε τιμώντων· χαῖρε τίμιον ἄσμα τῶν Ἀσωμάτων.

Χαῖρε λαμπρόν τῆς χάριτος γινώρισμα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Θεόν

σεσαρκωμένον· χαῖρε πρόξενε τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Χαῖρε παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα· χαῖρε βροτῶν πρὸς Θεόν, παρρησία μόνη, Παρθέने Θεοτόκε· χαῖρε πάγχρυσον, δοχεῖον τοῦ ὑψίστου.

Εν πειρασμοῖς γινώσκω προστάτιν σε· καὶ ἐν ταῖς νόσοις Ἰατρὸν· ἐν ταῖς τρικυμίαις γαλήνιον λιμένα· καὶ ἐν θλίψεσι χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Κάθισμα.   Αὐτόμαλον.

Αεχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ πρόσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ὠδὴ, ζ'.   Ἡμᾶρτομεν ἡγομίσασμεν.

Χαῖρε Ναὲ Θεοκόσμητε· χαῖρε ἐμφυχον τοῦ βασιλέως τέμενος, Θεοδοξάστε Κόρη· χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως ἄχραντε· χαῖρε κάλλος πολύευκτον πανύμνητε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε πιστῶν ἐγκαλλώπισμα, παντευλόγητε Θεοκυῆτορ· χαῖρε τὸ περιδόητον θαῦμα, καὶ περιδοξὸν Ἀγγέλων καὶ στήριγμα, τῶν βροτῶν κραταιότατον ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ πάντων χαρὰ.

Χαῖρε αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον, ἀνατείλασα παντὶ τῷ κόσμῳ· χαῖρε τῆς ἀχωρητοῦ οὐσίας, καταγύγιον φαιδρὸν καὶ παράδοξον· χαῖρε ἐμφυχε τράπεζα βαστάζουσα Πάναγνε ἄρτον ζωῆς.

Θαυμάστωσον τὰ ἑλέη σου, τῷ οἰκέτῃ σου Θεογεννητόρ· τῇ σκέπη με σκέπασον τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ φύλαξον ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· καὶ διάσωσον ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὸν πεποιθότα εἰς σέ.

Ὠδὴ, η'.   Ὁν στρατιαί.

Ἐρωτάταις φωναῖς σε ἄχραντε, γεραίρομεν οἱ πιστοὶ σὺν τῷ Γαβριὴλ, κρίζοντες ἀσιγήτως· χαῖρε Κυρίου Μήτηρ· χαῖρε προστασία τῶν καταπονουμένων.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάντων κτισμάτων σεμνή, ὡς τὸν Ποιητὴν, τούτων ἀποτεκοῦσα· διὸ γεγηθότες, κρίζομεν ἀπαύστως, τὸ χαῖρε σοι εὐλογημένη.

Ἀπὸ πασῶν συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ παντός πειρασμοῦ, νόσου καὶ ὀργῆς, λύτρωσαι τὸν τὴν θείαν, θερμῶς ἐπιζητοῦντα, σκέπην σου Παρθέने· ὅπως ὑμῶν σε εὐχαρίστως.

Νέφος πολλῶν ἐκύκλωσεν ἄσπιλε, σφαλμάτων μου τὴν ψυχὴν· ἀλλ' ὡς ἀγαθὴ, σῶσόν με ἡ τεκοῦσα, Θεόν τε καὶ Σωτῆρα, καὶ τῆς αἰωνίου, κολάσεώς με ῥύσαι.

Ὁ Εἰμός.

Ὁν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουδίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ, θ'.   Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νέον με ἀπέργασαι, τοῖς πταισμάσι γηράσταντα Θεοκυῆτορ· φωνὴν ὅπως λείξω σοι, χαρ-

μόσυνον Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε πάντων προσ-
τασία, τῶν τιμώντων σε Πανύμνητε.

Η θείως πατήσασα· τὴν τῆς ἀπάτης κάμινον χαῖρε Παρθέne· δι' ἧς τὰ οὐράνια, τῇ γῇ
συναγάλλονται· χαῖρε ἡ κεκλεισμένην, ἡμῖν ἀνοίξασα τὴν Ἑδὲμ· χαῖρε πάσης οἰκουμέ-
νης, ἀγαλλίαμα καὶ καύχημα.

Σύ μου καταστώρεσον, τῶν πειρασμῶν τὸν κλύδωνα· σὺ τῶν πταισμάτων, τὴν ἄβυσσον
ξήρανον, τῶν νῦν συνεχόντων με, καὶ πρὸς βυθὸν ἐλκόντων, τῆς ἀπωλείας ἀγαθὴ· πλὴν
σου ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχω, προστασίαν ὁ Πανάθλιος.

Θεόνυμφε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα· ἀγίων δόξα· σὺν τούτοις ἰκέτευε, εὐρεῖν ἡ-
μᾶς ἔλεος, καὶ λύσιν ὀφλημάτων, καὶ ἐνισχύσαι πάντας καλῶς, τῆς ζωῆς ἡμῶν τὸν δό-
μον, ἐκτελέσαι· θεία πράττοντας.

Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε Παντοκράτορος, Θεοῦ δοχεῖον Παρθέne· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον· Χαῖρε πολύνυ-
μφε· Χαῖρε πάνσεμνε, ἡ τὸ φῶς τέξασα, τῆς ἐν γῇ ἁμῶμε, καὶ τὰ πάντα καταυγάσασα·
Χαῖρε παλάτιον, ἐμψυχον τοῦ πάντων δεσπόζοντος· Χαῖρε τῆς Εὐας λύτρωσις· καὶ τοῦ
πρωτοπλάστου ἀνόρθωσις· Χαῖρε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη τῶν πιστῶν· Χαῖρε
βροτῶν ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε ἀπειρόγαμε.

Χαῖρε ἀειπάρθεne, Παμπεσστάτη σελήνη· ἡ τὸ φῶς λαμβάνουσα, ἐξ ἡλίου Πάναγνε τοῦ
φωτίζοντος, νοητῶς ἅπασαν, διὰ σοῦ τὴν κτίσιν, καὶ τὸ σκότος ἐκδιώκοντος· Χαῖρε ἡ καὶ
σωστος, καὶ δικαιοσύνης ἀκρότητα, ζυγοῦτε καὶ τοῦ λέοντος, ὥσπερ τῆς Παρθέne τοῦ ζώ-
διον, τῇ σῇ μεσιτείᾳ, κεράσασα Πανύμνητε ἡμῖν, καὶ τὴν ὀργὴν ἐκμειλίσσουσα, Θεοῦ
Παντοκράτορος.

Χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, παντὸς ὑπέρτερον κάλλους· Χαῖρε σεμνὸν δώρημα, τιμῆς πάσης
ἄχραντε ὑψηλότερον· ἀστέκτου Θεότητος, ὅλης τῆς δοχεῖον· Σωτηρία μου Πανύμνητε,
παρηγορία μου, ζωὴ φῶς ἐλπίς θυμηδία μου· πνοή μου προστασία μου, μεσίτης γαλήνη καὶ
καύχημα· ὕμνος καὶ χαρὰ μου, τροφή μου βοηθὸς καὶ φωτισμὸς, ἀγιασμὸς καὶ λαμπρό-
της μου, δόξα καὶ ἐπίσκεψις.

Στήσόν μου Πανάχραντε, τὰς τῶν παθῶν διεκχύσεις· καὶ ῥεᾶς ἀνάστειλον, τὰς τῆς ἀ-
μαρτίας μου καὶ χειμάρρους μου, τῶν παθῶν ξήρανον· ἰκετεύω γὰρ σε, καὶ προσπίπτω
καὶ κραυγάζω σοι· σύντριψόν Δέσποινα, τὴν πεπωρωμένην καρδίαν μου, πηγὰς μοι κα-
τανύξεως, καὶ δακρύων ὁμβροῦς παρέχουσα· ἵνα τὰς τε χεῖρας, καὶ ὅλον μου τὸ σῶμα
ῤῥωπῶν, τούτοις ἐκπλύνῃς τὸ ἔλεος, Θεοῦ ἐπισπάσσωμαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΠΥΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὁδὴ, α'. ἦχος, βάρυς. Νέυσει σου πρὸς.

ΜΩΜΟΣ ἐν σοὶ οὐκ ἔστι, τῇ Παναμώμῳ Παρθένῳ· καλὴ γὰρ καὶ ἁμώμος, ὑπάρχεις ὅλη Δέσποινα, πάλαι καθὼς ἀτματίζων, ἔφη Σολομών, καὶ πλησίον τοῦ Κτίστου σου.

Εὖσμον οἶα ῥόδον, καὶ καθαρώτατον κρίνον, ἐν μέσῳ κοιλάδων σε, τῶν κοσμικῶν εὐράμεν σς, Λόγος ὁ δημιουργήσας, κόσμον ἐπὶ σοί, Θεοτόκε ἐσκήνωσεν.

Βέβαπται ἐκ πορφύρας, τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, στολὴ Θεοῦφαντος, καὶ πορφυρὶς βασίλειος, λόγῳ τῷ πάντων Δεσπότη, σὰρξ ἐμψυχωμένη, Μαρία Πανύμνητε.

Σὺ τὸν Δημιουργόν σου, ἐν σῇ γαστρὶ δεξαμένη, φθορᾷ ἀνευ τέτοκας, βρέφος Θεὸν γενόμενον· ξένον τὸ θαῦμα ἡ δούλη, Μήτηρ χρηματίζεις, Δεσπότη ἀνύμφευτε.

Ὁδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θετηγός σε ποτὲ, προεθέασατο τόμον· ἐν ᾧ λόγος γέγραπται ἀγνή, δακτύλῳ Πατρὸς· διὸ ἱκετεύω σε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀνομιῶν μου διαῤῃξάσα.

Σὲ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, προεθέασατο ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέμνεται Χριστὸς, συντρίψας ἀγνή δαιμονίων ζόανα· ὅθεν ὡς πάντων σε καλῶν, ὑμνολογουμένη αἰτίαν, οἱ λελυτρωμένοι τῇ κυήσει σου.

Τὴν πορφυρίδα τῆς σαρκὸς, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, ἐξυφάνας ὁ παμβασιλεὺς, καὶ ταύτην φθορᾷ φορέσας ἀνευθεν, φύσει Θεὸς τε καὶ βροτὸς, ἐκ σοῦ προῆλθε Παρθέने, ἔχων βασιλείαν ἀδιάδοχον.

Η ἀνωδίνως τὸν Θεόν, καὶ ἀπαθῶς τετοκυῖα, τὰς ὁδύνας τῆς πολυπαθοῦς, καρδίας μου δέσμαι ἐπίσκεψαι, τῇ θεῖᾳ σου ἐπισκοπῇ· σὺ γὰρ ἐπίσκεψις κόσμου, Δέσποινα καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις.

Ὁδὴ, δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Νεορτὶς κόλοις τοῦ Πατρὸς, ἡγαπημένος ὡς υἱὸς καθήμενος, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζε-ται, ὡς υἱὸς σου Πάναγνε, ὁ μονογενὴς καὶ πρωτότοκος.

Πολυανθὴς πέφνηας λειμών· κῆπος εὐώδης, εὐθαλὴς Παράδεισος, ἡδυπνόσις καταπνέουσα ὁδμαῖς τῶν χαρίτων σου, τὸ δυσῶδες κόσμου Πανύμνητε.

Βασιλικῆς βίβλης καὶ φυλῆς, καὶ συγγενείας βασιλίδος τῆς τοῦ Δαβὶδ, ὡς ὥραϊον ἄνθος

Δέσποινα, φρεῖσα ἐξήνησας, ἡ βασιλίσα τὸν Βασιλέα Χριστὸν.

**Λαβιτικὸν ἄσμά σοι σεμνή, περιχαρῶς ἀναβοῶμεν κράζοντες· χαῖρε ὁρὸς πῖον ἅγιον· κι-
βωτὲ κατὰχρυσε, νοητοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος.**

Ὡδή, ε'. Κύριε ὁ Θεὸς μου.

**Ἦ ὅμον ἐγγεγραμμένον, πατρικῷ δακτύλῳ Θεοῦ ἀνάρχου, Θεὸν Λόγον ἀναρχον, φέροντα
τεθέσται, σὲ ὁ Ἡσαίας Παρθένε, βίβλῳ τῆς ζωῆς ἡμᾶς ἐγγράφοντα.**

**Ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ἡ ῥάβδος ἡ ἀποτίστως, βλαστήσασα Πάναγνε, σα-
πρὰς ἐκπλαστάνουσαν, καὶ φθοροποιούς ἐνθυμήσεις, τὴν ἐμὴν καρδίαν καθάρισον.**

**Πύλην τῆς μετανόας, τὴν στενὴν καὶ τρίβον τὴν τεθλημένην, ἡ πύλη ἡ ἔμφυχος, ἦν
Θεὸς διώδωκε, μετὰ πλατυσμοῦ τῆς καρδίας, χαρμοσύνας δός μοι διέρχεσθαι.**

**Ἐγειρον ἐν τῇ κλίνῃ, τὸν κοιμώμενόν με τῆς ἀμαρτίας· καὶ κοίμισον Δέσποινα, τὰς ἐμ-
παθεῖς κινήσεις μου, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, καὶ βαρέος ὕπνου ἐξύπνισον.**

Ὡδή, ς'. Ναυτιῶντα σάλπῃ.

**Ῥητορεῦον στόμα, λόχοις ἐρμηνεύειν οὐ σθένει, τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου Θεοτόκε, τὸν
γὰρ ταῖς ἄνω δυνάμεσιν ἀληπτον, μόνῃ ἀποβρόχῳ συλλαβοῦσα, τέτοκας ἐκ Πνεύμα-
τος ἁγίου Πάναγνε.**

**Ὡς καλὴν σε μόνην, ἐν ταῖς γυναιξὶ καὶ ὡραίαν, ὡς ὅλην ἀμόλυντον καὶ ἁγίαν· ὡς ἱε-
ράν ὡς τιμίαν καὶ ἄσπιλον, ὡς καθαρωτέραν εὐρηκώς σε, πάσης κτίσεως ὁ Κτίστης σοὶ
ἐνώκησε.**

**Ἰαμάτων ρεῖθρα, βλύζεις Θεοτόκε Παρθένε, καὶ παύεις νοσήματα, καὶ παρέχεις τὴν εὐ-
φροσύνην τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε· διὸ τὴν νοσοῦσαν ἀμαρτίαις, ἴασαι ψυχὴν μου, ἀγαθὴ
καὶ σῶσόν με.**

**Εἰς τὸ πλῆθος βλέπων, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, προσπίπτω σὺν δάκρυσι καὶ κραυ-
γάζω, τὴν ἐμὴν πᾶσαν ζωὴν διυθύνουσα, ἐν τῇ ἀπολύσει μου τοῦ σκήνου, γενοῦ μοι ἀ-
νάπαυσις καὶ ἀπολύτρωσις.**

Κάθισμα. Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν.

**Δέσποινα ὠργίσθη ὁ υἱός σου ἀμαρτωλοῖς οἰκέταις· τὸν γὰρ οἶκτον εἰς ὀργὴν ἐτρέψαμεν
ἡμεῖς· ἀλλ' εἰς ἔλαιον αὐτὸν, σὺ μετοχέτευσον ἀγνὴ· σπλαγχνίσθητι μητρὸς, ἰλέωσαι
τὸν εὐσπλαγχνον, πρεσβείαις αὐτοκινήτοις, τοὺς αἰχμαλώτους ἀνάβρυσαι.**

Ὡδή, ζ'. Κάμινον παῖδες.

**Μυστηρίου φοικώδους καὶ ξένου! ὦ καινοτάτου ἀκούσματος! ὅτι Θεὸς γυναικὸς υἱὸς
γένονε, πράγματι οὐ σχήματι· ἵνα θέσει υἱὸν Θεοῦ ποιήσῃ με.**

**Τίς ποτε εἶδεν; ἢ ἤκουσεν ὅλως, Κόρην Παρθένον ἐγκύμανα, ἄνευ ἀνδρὸς συλλαβοῦσαν
καὶ τέξασαν; ἐν σοὶ μόνῃ Δέσποινα, τὰ ἀνήκουστα ἤκουσται καὶ πέπρακται.**

**Ῥῥος καὶ βάθος, καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ὁρατῆς ὅλης κτίσεως, τὸ μεγαλεῖον τοῦ
τόκου σου Δέσποινα, ὑπερβαίνει ταύτης γὰρ, ὑπὲρ λόγον τὸν κτίστην ἐσωμάτωσας.**

Ορος τὸ μέγα ὄρεων ἁγίων, ὑπεραρθὲν ἀγιότητι, τῶν οὐρανίων αὐλῶν δυνάμεων, εἰς ὅρη πλανώμενον, ἀπωλείας ἀγνὴν ζήτησον σῶσόν με.

Νέος οὐρανὸς ἀνεδείχθεις Θεοτόκε· καὶ λογικὸς Παράδεισος· ἐμψυχον τέμενος· σεπτὸν ἱερὸν· παλᾶτιον καθαρὸν τοῦ βασιλείως Ἰησοῦ, ναὸς περιδόξος· τοῦτον γαστρί σου, χωρήσασα, ἀστενοχωρήτως, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν Παρθένε.

Ἰδατε λαοὶ καὶ θαυμάσατε δικαίως, καὶ θαυμαστά βοήσατε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς· Παρθένου γὰρ ἐν χερσίν, ὃν οὐ χωρεῖ ὁ οὐρανός, βρέφος συνεχεται, ἔργον ἰδίας χειρὸς, ἀφαρπᾶσαι βροτοὺς θέλων, χειρὸς τυραννοῦσης, χειρὶ παναλκυστάτη.

Πρὸς καθαρά, κιβωτός καὶ μυροθήκη, τὸ νοητὸν ἁγίασμα· καὶ ἐκλεκτὸν καὶ πολῦτιμον· καὶ μῦρον τὸ σκευασθὲν οὐκ ἀνθρωπίνῃ μηχανῇ καὶ τέχνῃ Πάναγγε, μόνη Πατὴρ δὲ βουλήσει, καὶ Πνεύματος ἁγίου, τῇ ἐπιποιτήσῃ χωρήσασα ἀξίως.

Αφλεκτος τὸ πῦρ τεκοῦσα διεφυλάχθης, Κόρη σεμνὴ πανύμνητε· διδίσκπτει ὃν ἔτεκες, σὺν ἀσωμάτων χοροῖς καὶ τοῖς ἁγίοις, τοὺς πιστοὺς σωθῆναι ψάλλοντας· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ, καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδούς· εἰδείξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

ὠδὴ, θ'.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Ἢν ἐπ' ἐμοὶ τὰ ἐλέη, τὰ σὰ θαυμάστωσον, Θεοκυητορ ἡ σώζουσα τοὺς ἐλπίζοντας, εἰς σὲ καὶ φύλαξον, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ με, ἐκ τῶν ἀνθισταμένων δαιμόνων καὶ παθῶν μου, τῶν πετερύγων σου σκέπη σκέπουσα.

Νεύματι φέροντα πάντα λόγον γεννήσασα, Θεογεννήτρια νεῦσον αὐτοῦ τοῖς νεύμασιν, εἰλεῖν με πάντοτε τὸν κάτω γενευκότα, καὶ νεύοντα πρὸς πάθη, σαρκὸς καὶ τοῖς δολίοις, τοῦ δολίου εἰκοντα νεύμασιν.

Οὐδεὶς προστρέχων τῇ σκέπῃ σου Θεοδόξαστε, κατησχυμένος ἀπῆλθε καὶ λύπης μέτοχος, διὸ προστρέχοντα καί με τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ἐλέησον Παρθένε, ἡ ἐμὴ προσδοκία· ἵνα πόθῳ αἰεὶ δοξάζω σε.

Υπὸ ἐλέους ἀπείρου κατακαμπτόμενος, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους ἡμᾶς οὐ παρέβλεψεν, εἰς σῶδον βάρανθρον, κατώτατον πετόντας· ἐκ σοῦ δὲ φιλανθρώπως, ἀγνὴ ἐνανθρωπήσας, ἀπώσ- μένους ἀνεκαλέσατο.

Προσόμοια· Οὐκ ἔτι κωλύμεθα.

Χαῖρε ἡ θεία κλίμαξ, δι' ἧς κατέβη ὁ ὑπέρθεος, καὶ ἐρρύσατο τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ πάλαι πτώματος.

Χαῖρε τρυφῆς Παράδεισε, ἡ τὸ ξύλον μέσον ἄχραντε, τῆς ζωῆς ἀρράσως ἀγνὴ βλαστήσασα.

Χαῖρε φιλανθρώπου Μήτηρ Θεοῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου Κόρη κατὰπεμψον.

Υπὸ πολλῶν ὁ δοῦλός σου ὀλεθρίων, ταραττόμενός σοι προσπίπτω, Θεοκυῆτορ πρόφθασον καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑ Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ο ὕμνος ἀκροστιχίς.

Τὸν ἑβδομον θρῆνον, δὲ πῶς παραδράμω;

Ὡδὴ, α'. ἤχος βαρύς. Νέωσι σου.

ΤΡΕΜΩ τὴν καταδίκην, τῆς ἀποφάσεως Κόρη· πρὸ δίκης τὰ ἔργα γὰρ, πικρῶς κατηγοροῦσί μου· ὅθεν πρὶν λάβω τὴν πείραν, τῆς ἀποκειμένης ἐξετάσεως σῶσόν με.

Ολὴν ἀποκενώσας ὁ δυσμενὴς τὴν φαρέτραν, αὐτοῦ τῆς κακίας με, τοῖς βέλεσι κατέτρωσεν· ὅθεν μὴ στέγων τοὺς πόνους, σοὶ τῇ σωτηρίᾳ, προσφεύγω Θεόνυμφε.

Νέον βρέφος ὥράθη, ὁ τῶν Ἀδὰμ πλαστουργήσας, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, παλαιωθεῖσαν πταισίμασι, πᾶσαν τὴν φύσιν καινῆσαι, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν καταστῆσαι λαμπρότητα.

Εγειρόν με πεσόντα, τῶν συμφορῶν ἐν τῷ βάθει, Μαρία Πανάχραντε, καὶ νόσῳ κατακείμενον, ταχέως ἀνάστησον μόνη, καταπονουμένων ἐτοίμη βοήθεια.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ κατ' ἀρχάς.

Βεβαρυμένος τῷ δεινῷ, τῆς ἁμαρτίας φορτίῳ, ὡς ἡ πρὶν συγκύπτουσα χαμαὶ· καὶ γὰρ σοὶ προσπίπτω Παναμώμητε· ὡς οὖν ἐκείνην ὁ υἱός, ὁ σὸς δεσμῶν τῶν χρόνιων, οὕτω σύ με λῦσον τῶν πταισμάτων μου.

Αάκρυα τῆξις στεναγμός, τῆς μετανοίας τὰ ἄνθη, ἐν ἐμοὶ καρπὸν αἰθαλῆς, οὐδόλως Παρθένε ἐπεδείξαντο· ἀλλ' ἀπογνώσεως ποθὲν, λαίλαψ σφοδρὰ ἐμπεσοῦσα, ταῦτα κατεμέραν· Θεόνυμφε.

Ο Ἰωσήφ κεκρατηκώς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀθέσμων πάλαι ἡδονῶν, λαμπρὸς βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθεισιν εἰξὰς ἀφρόνως, ὑπὸ ἁμαρτίας βασιλεύομαι.

Μὴ διαλίπης ἀγαθὴ, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεῦσιν, τοῦ ῥυθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ τῆς ἐνεστώσης νῦν κακώσεως, καὶ συνοχῆς βαρβαρικῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας, καὶ δεινῶν παντοίων τοὺς τιμῶντάς σε.

Ωδή, δ'. Ὁ πατρικούς κόλπους.

Ομοιωθεὶς ἄνθρωπος ἡμῖν, Παρθενομήτορ ὁ Πατὴρ ἀχώριστος, τὴν εὐτέλειαν ἡγάπησεν· ὃν ἡμᾶς μιμήσασθαι, δυσωπεῖν μὴ καύση Πανύμνητε.

Νόμους διδούς νέους ἐπὶ γῆς, ὁ Ποιητὴς μακαρισμῶν ἀπῆρξατο· οἱ πτωχοὶ λέγων μακάριοι· οἱ πενθοῦντες ἄχραντε· οὓς ἡμᾶς πληροῦν καθικέτευε.

Θεὸν βροτοῖς τέξασα ἄγνη, σεσαρκωμένον ἐξ ἁγῶν αἱμάτων σου· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τῶν παθῶν ῥυθῆναί με, καὶ πταισμάτων καὶ πάσης θλίψεως.

Ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ἀπειλῆς, Θεογενεῖτορ καὶ δεινῆς κολάσεως, καὶ πυρὸς αἰωνίζοντος· ἃ τοῖς παραβαίνουσι, τοὺς Χριστοῦ νόμους ἡτοίμαστα.

Ωδή, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ηκουσα τοῦ Προφήτου, καθ' ἐκάστην λέγοντος νύκτα λούσω, τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ ἐξέστην Πάναγνε· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζω· δίδου μοι δακρύων ὅχετους τοῦ σώζεσθαι.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, νεκρωθέντα Κόρη τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνάστησον δέομαι· τὸν νοῦν εἰς μετάνοιαν· εἰς ἀξίους κόπους τὸ σῶμα, ἵνα εὐφρανθεὶς μεγαλύνῃ σε.

Ομβρησόν μοι βάνιδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυῆτορ, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, τῶν πληγῶν οὐλὰς τε καὶ τύπους, εἰς τέλος αὐτῶν ἀφανίσασα.

Νάουσιν ἀκαθάρτων, λογισμῶν οἱ χεῖμαρροι Θεομήτορ, ἐκ τῆς παναθλίας μου, καρδίας καὶ πέμπουσι, τῷ νοητικῷ δυσωδίαν· ἀλλὰ τούτους ξήρανον δέομαι.

Ωδή, ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Αοῦλος ἁμαρτίας, ἐξ αὐτεξουσίου μου γνώμης, ἀθλίως γεγένημαι Θεοτόκε· ἀλλὰ πρὸς σέ τὴν κυρίως Κυρίαν μου, αἶρων νοητῶς ψυχῆς τὰς κόρας, ῥῦσαι τῆς δουλείας τῶν παθῶν με δέομαι.

Εσέσα τὸν λύχνον, καὶ τὴν τῆς ἀγνείας λαμπάδα, τοῖς ἔργοις τοῦ σκότους καὶ ἄσελγείας· ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς σέ τὴν ὑπέραγνον, δέομαι τοῖς δάκρυσί μου πάλιν, καὶ τοῖς στεναγμοῖς αὐτὴν ὑπάναψον.

Ποταμὸς χαρίτων, καὶ φωτὸς αὐτοῦ δοχεῖον, ὑπάρχουσα Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς τοῦ νοός μου κινήσεις χαρίτωσον· καὶ τῆς ζοφερᾶς ἰλὺς κόσμου, ἐκλυτρωσαμένη, φώτισον καὶ λάμπρυνον.

Ω τοῦ ξένου τρόπου! πῶς διὰ σαρκὸς ἀχρειοῦται, τὸ θεῖον εἰκόνισμα τοῦ Δεσπότου! καὶ διὰ ταύτης σὺν πόνῳ λαμπρύνεται! τοῦτο τὸ μυστήριον Παρθέने, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, δωρεὰ γεγένηται.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Τὸν πανοικτίρμενα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὄρωε.

Ωδή, ζ΄.

Κάμινον παῖδες.

Σῶσαι τὸν κόσμον, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, δι' οἰκτιρμὸν παραγέγονε· Θεοκυῆτορ, διὸ ἰκετεύουσα, μὴ ἐλλίπης πάντοτε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πράξις ἀρίστη ἐνάρετος πέλει, ἡ κεκρυμμένη καὶ ἄγνωστος· ἦν καὶ Θεὸς ἀοράτως προσδέχεται, ταύτης με ἀξιώσον, κοινωνὸν χρηματῖσαι Παντευλόγητε.

Αμαρτιῶν μου τὸ βάρος Παρθένε, καὶ τὸ φορτίον ἐλάφρυνον ὡς ἀγαθὴ τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ ὑπερψόυμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ρώνυται πᾶσα ψυχὴ τῇ νηστείᾳ, καὶ τῷ ἐλαίῳ πιαίνεται· καὶ τοῖς δακρύοις ἀγνὴ καταρδεύεται· διὸ ἰκετεύω σε, δι' αὐτῶν τὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Ωδή, η΄.

Ἄφλεκτος πυρὶ.

Αμεμπτος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων Θεοτόκε, καὶ ἄρα τούτου πέφυκεν, ἡμέρα μία ἐν τῷ βίῳ ζωῇ· ἐγὼ δὲ γεγηρακώς, ἐν ἀμαρτίαις οὐδαμῶς, μεμίσηκα πᾶσαν κακίαν· διὸ οἰκτείρησόν με, καὶ τῇ μετανοίᾳ, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Δάκρυά μοι δὸς, κατανύξεις Παρθένε, ὥσπερ χρυσοῦν ἡλάριον, ἐν τῇ ἀθλίᾳ μου βαλοῦσα ψυχῇ· ἦν ἔχω διηνεκώς, μνήμην καὶ πόνον τῶν κακῶν· λόγων καὶ πράξεων· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, λιμὴν χειμαζομένων, καὶ ἀπηλπισμένων, ἐλπίς καὶ προστασία.

Ρῦσαι ἐξ ἐχθρῶν, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἐμέ τὸν ταλαίπωρον, καὶ πανάθλιον οἰκέτην σου ἀγνὴ, κινδύνων καὶ συμφορῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ νόσων ψάλλοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ

Αβυσσον παθῶν, τῶν ἐμῶν Θεοκυῆτορ, πῶς ξηρανεὶ μετάνοια· εἰ μὴ βληθῇ μοι καὶ τὸ πῦρ νοσρῶς, ὁ βαλλεῖν οἶδε Χριστός, ὁ σὸς υἱὸς ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντοτε, τοῦτον δυσώπει, μερίδος ἀξιώσαι, τῆς τῶν σωζομένων τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

ὁ Βιρμός.

Αφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήκῳ Μωσῇ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ωδή, θ΄.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Μὴ τῆς εἰκόνος φυλάξας ἀδιαλώβητον, ὁ φιλανθρώπως ἀνέλαβον ἐκ τοῦ κτίστου μου, πάσης ἀνάπλειως γεγεννημαι κακίας· ἡ μόνη διὰ λόγου, τὸν Κτίστην δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα ἀφθόρως σῶσόν με.

Ω συμβουλίας ἐχθίστης! ὦ παραινέσεως, τοῦ δυσμενοῦς ἦν ὑπέστην Θεογεννήτρια! ὦ τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! δι' ὧν ἐπέισθην, ἀφρόνως καὶ ὑπήχθην, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ κατήντησα εἰς ἀπώλειαν.

Ω ποῖος φόβος καὶ τρόμος ἀγνὴ γενήσεται, ὅταν ὁ Κτίστης καθίσῃ κρῖναι τὰ σύμπαντα! ὦ πῶς κατίδω μου, τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους, πικρῶς κατηγορούσας, ἀθλίως τῆς ψυχῆς μου! πρὶν οὖν φθάσῃ τὸ τέλος σῶσόν με.

Ωσπερ ἐξ ὕπνου καὶ μέθης πολλῆς, ἀνάνηψον, τῆς ἀμελείας ψυχῆς μου καὶ ῥαθυμίας σου

καὶ τὴν νωθρότητα, ἀποσκευασαμένη, καὶ πάντα βαρὺν ὄκνον, ἀποτιναξαμένη, καὶ ὅψι γοῦν σαυτὴν βελτίωσον.

Προσφύγια.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε οὐρανέ περικοσμίου, χώρου ἀγνὴ τιμιώτερε, παιδραῖς λαμπηδόσιν, ἀρετῶν Παρθένε, καὶ θεῶν χαρίτων, κατὰστερος πέλων· ἐξ οὗ δικαιοσύνης· ἡμῖν ἀνέτειλεν ἥλιος, καὶ ἡμέραν ἄδυτον, φωτὶ ἀπειργάσατο, εἰς σωτηρίαν πάντων, τῶν ἀνθρώπων Θεοχαρίτωτε.

Χαῖρε Μήτηρ ἀνάνδρε σὺ μόνη, ἡ ἐν μητρᾷσιν ἀγνεύουσα, καὶ τὰ τῶν μητέρων, κατὰ τὰς παρθένους, ἔχουσα καὶ φύσιν· τὸ θαυμάτων πάντων, καινότατον θαῦμα· Χαῖρε Παρθένε μόνη ἀφθορε, ἡ ἐν παρθένοις τοκεύουσα, καὶ τὰ παρθένων φέρουσα, κατὰ μητέρας, τὸ τερότων πάντων, φρικωδέστατον λάλημα.

Χαῖρε στακτὴ ἡ εὐωδεστάτη· Χαῖρε κιννάμωμον τίμιον· θυμίαμα χαῖρε, τὸ ἐκ Παραδείσου, νοητοῦ Παρθένε, αἰεὶ ἀποστάζον· Χαῖρε θεία νάρδος, ἡ ἐκ βαλσαμουργίας σου, μυρρινόου τέξασα, μύρον μυριότιμον, Χριστὸν ἀφ' οὗ κέχρισται, τὸ βασιλεῖον Ἱεράτευμα.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Πανάμωμε· καὶ μὴ ἀπορρίψῃς, τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρῳ πέμψῃς, τῆς σῆς βοηθείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγους πάθεισι, κινῶν τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με συντήρησον ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΒΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ.

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ὡδῃ, α'. ἤχος βαρύς.

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ.

ΥΠΟΠΕΣΟΝΤΑ τῇ ρθοῶ, παρακοῇ τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, ἀνεκαίνισας Θεόν, ἄχραντε κυοφορήσασα.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ σαρκωθείσης ἀληθῶς, ἄχραντε Μήτηρ ἀνάστησον.

Θεὶ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, παρὰ Θεοῦ εὐλογοῦνται προφανῶς· εὐλογίας γὰρ τὸν καρπὸν, τέτοκας μόνη Θεόνυμφε.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ σου Πανύμνητε, καὶ παράσχου πειρασμῶν, καὶ συμφορῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ, γ'. Ἐσπερώθη τῇ πίστει.

Σὲ τὴν Παρθένον ἐν τύπῳ, σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τῷ νομοθέτῃ ἐν ὄρει Θεὸς προεδήλου· σκηνώμα γὰρ γέγονας, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος.

Εθεωρήθη πορεία, Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, ἐν σοὶ Παρθένε ἀφράστως, ἀγνή σεσαρκωμένου· θρόνος γὰρ σὺ πέφυκας, τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Γῆν καθαρὰν καὶ ἁγίαν, γινώσκομέν σε Κόρη, ἡμῖν ἀσπόρως ὥραϊον, βλαστήσασαν στάχυν, τρέφοντα τοὺς πιστεῖ σε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν κόσμον κατακρίσεις, λυτρωσάμενον Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Ὡδὴ, δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Ακήκοεν ὁ Ἀθακούμ σε ἄχραντε, ὅρος Πνεύματος σκιαῖς περιλαμπόμενον· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ ὤρθη σωματούμενος.

Ωραῖαν σε ἡγλαῖσμένην κάλλεσιν, ὁ νυμφίος εὐρηκώς, ἐν σοὶ κατόκησε, καὶ Θεοτόκον πάνσεπτον εἰργάσατο.

Η δύνεται τῶν ὀρθοδόξων δῆμός σε, τὴν Πανάχραντον ὕμνων ὡς Θεομήτορα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ κράζοντες τὸ χαῖρέ σοι.

Μετήγαγες εἰς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν, πρὸς ὃν βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ, ε'. Πρὸς σέ ὀρρίζω.

Ναὸς ἐδείχθης, ἡγιασμένος τοῦ Παντοκράτορος· τὴν σὴν γαστέρα γὰρ καθαρωτέραν οὐρανῶν, εὐρηκώς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ ἡλύισθη Θεομήτορ ἀγνή.

Τῆς εὐπρεπειας, τῆς σῆς Κυρία καὶ ὥραιότητος, καὶ τῆς ἡδυτάτης καὶ γλυκείας καλλοσύνης, ἐρασθεὶς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ Παρθένε κατεσκήνωσεν.

Οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Παναγία, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθήτωσαν.

Εὐλογημένη δεδωξασμένη Μητὴρ ἀπείρανδρε, τὴν νεκρωμένην ἁμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὡδὴ, ς'. Ὁ ἰωάννης ἐκ κοιτίας.

Η καλλονὴ τῶν σεπτῶν ἁγίων Ἀγγέλων· ἡ χαρμονὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, σὺ εἰ ἄχραντε Κόρη, ὡς γεννήσασα Θεὸν προαιώνιον.

Κιβωτὸς δεξαμένη νόμου τὰς πλάκας, προέγραφε Θεοτόκον σε, λόγον Θεοῦ ὡς δεξαμένην, ἐν γαστρὶ σου δι' ἡμᾶς σωματούμενον.

Εμμανουὴλ Θεοτόκε διπλοῦν κατ' οὐσίαν, σὺ τέτοκας τὸν προτέλειον λόγον, Θεὸν σεσαρκωμένον, ἀπολύτρωσιν ἡμῖν χαρίζομενον.

Νάμασι πνευματικοῖς ἀρδεύεις πάντας, ἡ βρύουσα ὡς πηγὴν, εὐσπλαγχνίαν, ἀειπάρθενε

Κόρη· διὸ οἰκτεῖρον καὶ ἐλέησον.

Κάθισμα. Ὑπερέβης τὰς δυνάμεις.

Προστασία σὺ ὑπάρχεις χριστιανῶν· καὶ πειρασμῶν λυτροῦσαι τοὺς ἐν σοί, καταφεύγοντας Θεοτόκε· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦνσας σε.

ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Τοὺς ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ὁ σὸς τόκος σώζει μὲν πάλαι· τανῦν ἡμᾶς δὲ Πανάμωμε, τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ τῇ ὑπὲρ λόγον· εὐλογητὸς εἰ κράζοντας ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, καὶ θανάτῳ κατασχεθέντα, Ἀδὰμ ὁ δεύτερος Πάναγγε, διὸ σοῦ ἐλεήσας ἀνακαλεῖται· εὐλογητὸς εἰ κράζοντα, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, τὴν σὴν δόξαν γράφει Παρθέने, καὶ σέ κτισμάτων βασιλίσσαν, ἐμφανῶς προφητεῖται παρισταμένην, ἐκ δεξιῶν Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου Παρθέने δοξολογοῦμεν· δι' οὗ θανάτου ἐξῆύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν· εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ, η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Παθὼν με κάμιнос καταφλέγει Παρθέने, καὶ τῷ πυρὶ τῶν ἡδονῶν ἀναλίσκει, περρθάσσα, συμπαθείας σου δρόσω, κατὰσβέσον αὐτήν, διδοῦσα τῇ ψυχῇ μου ἀναψυχὴν βεβαίαν.

Κατακοσμούμενον ἀρεταῖς σε ποικίλαις, καὶ φαιδρυνόμενον ναὸν τοῦ ὑψίστου, γινώσκωμεν Παναγία Παρθέने, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν δύο φύσει τῆς τριάδος τὸν ἕνα, Θεοπερεπῶς ἄνευ σποράς Θεομητορ, ἐγέννησας τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Θ ἀπερίληπτος καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, ὃν οὐ χωροῦσιν οὐρανοὶ Θεομητορ, χωρεῖται σου ἐν κοιλίᾳ Παρθέने· διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας

ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

ὠδὴ, θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Θ τόκος σου ὁ ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, καταπλήττει Ἀγγέλους, ἐξιστᾷ δὲ ἀνθρώπους· παῖσι γὰρ ἀνέκφραστός ἐστι καὶ ἀκατάληπτος· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ηλέηται νῦν διὰ σοῦ ἡ ἀνθρωπότης, καθ' ὑπόστασιν ὄντως τῷ λόγῳ ἐνωθεῖσα· καὶ τῇ ἀντιδόσει Θεὸς Παρθέने γενομένη· διὸ πάντες σὲ αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Νεκρώσεως καὶ τῆς φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθέने, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σὲ αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Σὺ γέγονας ὑπερυψῶς Θεογεννητορ, οἰκητήριον ὄντως τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ χρυσοειδῆς κιβωτὸς τοῦ νόμου, νομοθέτην ἔνδον ἔχουσα, Θεὸν σωματούμενον.

Προσόμοια.

Οὐκ ἔτι καλυόμεθα.

Χαῖρε τὸν μέγαν ἥλιον ἐν τῷ κόσμῳ, αὐγὴ φέρουσα, τὸν φωτίσαντα τοὺς ἐν σκότει ἀ-
γνῇ καθεύδοντας.

Χαῖρε τὸν μόσχον ἢ δάμαλις ἢ τεκοῦσα τὸν ἀμώμητον, καὶ συνάψασα τοῖς γηίνοις τὰ
ἐπουράνια.

Χαῖρε ναὶ Θεοκόσμητε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως· Χαῖρε κάλλος
πολύευκτον.

Πλήθη πολλῶν χειμάζουσι τὴν ψυχὴν μου περιστάσεων, καὶ ἐκ πασῶν με Θεοτόκε· δεῖ-
ξον ἐλεύθερον.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν Παντάνασσαν εὐλογῶ νῦν ἐπτάκις.

Ὡδὴ, α'. ἦχος βαρὺς.

Νεύσει σου.

ΤΑΓΜΑΤΑ τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἀληθῶς καὶ κυρίως, Μητέρα σε Πάναγνε, Θεοῦ τῶν ὁ-
λων σέβουσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν τῶν πηλίνων, δέξαι μου χειλέων, ὥδῃν τὴν ἱκέσιον.

Ηλιον ἐξ ἡλίου, τὸν ἀκατάληπτον Λόγον, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, ἐν χρόνῳ ἀνατέταλκας·
οὗ ταῖς ἀκτίσι Παρθέने, φωτίσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ συνέτισον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὴν ἐτι ζῶσαν κακίαν, ζῶν ἢ γεννήσασα τὴν ἀληθεῖ Πανά-
χραντε, καὶ τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, βράβευσον ἀγνὴ τῷ σὺ δούλῳ τὴν λύτρωσιν.

Πρέπει σοι Θεοτόκε, τῶν ἐγκωμίων ὁ λόγος, αἰεὶ ἐνεργούμενος· ἀλλ' ἡμεῖς δυσωποῦμέν σε,
εἴσωσον ἐκ πάσης τοῦ βίου, θλίψεως ἀγνὴ τοὺς ἐν σοὶ καταφεύγοντας.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς.

Αποδιδούς τὰς ὀφειλάς, δουλοπρεπῶς εὐγνωμόνως, τῶν χαρίτων Δέσποινα τῶν σῶν, θερ-
μῶς ἀνυμνῶ σε Μητερ ἄχραντε, Λόγου τοῦ πάντων λυτρωτοῦ· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξέλου με,
τῶν κατὰ τὸν βίον περιστάσεων.

Νενεκρωμένον τὸν Ἀδὰμ, ἐκ παραβάσεως πάλαι, τῆς βελτίου Πάναγνε ζωῆς, τὸν ζωορ-
χικὸν τεκοῦσα Δέσποινα, Λόγον ἡξίωσας σαφῶς· ἀλλὰ καὶ νῦν με θανάτου, τοῦ τῆς ἀ-

μαρτίας ἐλευθέρωσον.

Τραχηλιάσας τῆς σαρκός, ὁ ἐμπαθέστατος νόμος, νῦν συνθλίβει τὸν Πνευματικόν, καὶ πρὸς χαλεπὰς τὸν νοῦν μου Πάναγνε ἐπιθυμίας συνωθεῖ· ἀλλ' ἀπαθείας εἰρήνην, βράβευσόν μοι θάττον σαῖς ἐντεύξεσιν.

Ανερμηνεύτως ἐν γαστρὶ, τὸν συνοχέα τῶν ὄλων, συλλαβοῦσα Πάναγνε Χριστὸν, τὴν τῶν γηγενῶν οὐσίαν ἔλυσας, ἐκ τῆς αἵδου κατοχῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν πολυπλόκους, ἄρκους τῶν φθονούντων με διάρρηξον.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Νυκτομαχῶ ζόφῳ τῶν δεινῶν, ἀμαυρωθεὶς τὸν λογισμὸν ὃ πύλῃ φωτός, ταῖς σαῖς αἰγλαίς με καταύγασον, καὶ τῆς χαλεπότητος ἐξελού συντόμως τῶν θλίψεων.

Αμαρτιῶν πλήθει συσχεθεὶς, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν πειρασμῶν σφοδρῶς πεδηθεὶς, τὴν σὴν Δέσποινα βοήθειαν, νῦν ἐπικαλούμενος, λυτρωθεῖν πάσης κακώσεως.

Συναγωγὰς σαύλων καὶ δεινῶν, καὶ πονηρῶν καὶ φθονερῶν ἀνθρώπων βουλάς, διασκέδασον Πανύμνητε, καὶ πάσης με λύτρωσαι, συμφορὰς τοῦ βίου καὶ θλίψεως.

Στραγγαλιάς λόγων τῶν ψευδῶν, καὶ συσκευὰς τὰς κατ' ἐμοῦ τῷ ξίφει τῶν σῶν, πρεσβειῶν σύγκοψον Δέσποινα, καὶ θάττον διάλυσον, καὶ παντοίας ῥύσαί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Νυξ ἀφεγγής.

Ακαταμάχητον τεῖχος ὑπάρχουσα πιστῶν, σκέπη γενοῦ τῷ δούλῳ σου, καὶ ἀπὸ πάσης σφοδρὰς Παρθέने, ῥύσαί με λύπης καὶ κακώσεως.

Προσκληνόμενος σφόδρα, καὶ κατ' ἄμφοιν χαλεπῶς, κεκακωμένος Πάναγνε, ψυχῆς τὴν ῥωσιν ἐκ σοῦ δεξαίμην, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καὶ τοῦ σώματος.

Εν τῷ πελάγει Παρθέने, τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ νῦν, προσπεφευγὼς ὁ δούλός σου, τῆς συνεχούσης βουλῆς ἀδίκου, ἐκλυτρωθεῖν καὶ κακώσεως.

Περφερές σου τὸ κλέος, τῶν πρεσβειῶν πανταχοῦ, Παρθενομήτορ ἄχραντε· δι' ὧν καὶ νῦν με παντοίας, ῥύσαι τῆς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεως.

Ὡδὴ, ζ'. Ναυτιῶντα σάλπ.

Αλλοιὰ καὶ λόγοι, πάντων σε πιστῶν εὐφημοῦσιν, ὡς ὅλον τὸ ὄρλημα τῶν ἀνθρώπων, τῷ τοκετῷ σου σαφῶς ἀποτίσασαν· ἀλλὰ καὶ τανῦν τὸν ὑμνωδόν σου, πρόσδεξαι καὶ ῥύσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Θδυνώμενόν με, καὶ ταῖς τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, ἀκάνθαις κεντούμενον, καὶ ζητοῦντα τὴν παρὰ σοῦ θεραπείαν Πανάχραντε, πάσης ἀλγηδόνης τε καὶ λύπης, λύτρωσαι καὶ ῥύσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Γηγενῶν τὴν φύσιν, εἰς τὸν οὐρανὸν Θεοτόκε, προδήλως ἀνήγαγες, γεγονυῖα τοῦ βασιλείως τῆς δόξης παλάτιον· διό με βυθοῦ πολλῶν πταισμάτων, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε.

Σαρκωθέντα λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Παρθέने, ἀγνή ἀπεκύησας διὰ λόγου, τῆς ἀ-

λογίας ἡμᾶς λυτρώσαμενον· ὅθεν λόgoις θείοις σε ἀπαύστως, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Κάθισμα. Αὐτόμелον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν υἱόν σου δυσώπει σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων, ἐμοὶ πρὸ τοῦ τέλους δωρησασθαι, τῷ πιστῶς σε δοξάζοντι.

ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμένῳ.

Βραϊσμένη κροσσωτοῖς, τῆς ἀγνείας ἄχραντε Κόρη, ψυχῆς ἐμῆς νῦν μετάβαλε, τῆς κακίας τὸ αἶσχος, πρὸς θεῖον κάλλος εὐλογημένη Δέσποινα, προστασία τοῦ γένους ἡμῶν.

Βεανιεύονται καὶ νῦν, ἐριννύες δαίμονες ἄγαν, καὶ πῦρ παθῶν μοι προσάπτουσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς αἰγλαῖς τούτους εἰς τέλος, τῶν οἰκτιρμῶν σου σύμφλεξον, προστασία τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἐπὲρ ἡμῶν τὸν σὸν υἱόν, ἱκετεύειν ἄχραντε Μήτηρ, Θεοῦ μὴ παύσῃ τὸ σύνολον, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου τῶν ἀνθρωπίνων, ἐξαιρουμένη θλίψεων, καὶ δεινῶν τοὺς οἰκέτας σου.

Απὸ παθῶν ἡμᾶς ἄγνη, τυραννίδος λύτρωσαι πάντας, ὡς ἂν σωζόμενοι ψάλλωμεν, τῷ υἱῷ καὶ Θεῷ σου Παρθενομῆτορ· εὐλογητός εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ η'. Τὸν ὄντως ὄντα.

Νομάδες ὄντως παθῶν, καὶ πολυτρόπων κυκλοῦσι Δέσποινα δεινῶν τὸν σὸν οἰκέτην· ἀλλὰ λύτρωσαι με παντοίας ἐπηρείας.

Ελθέτω νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κραταιά σου παλάμη Δέσποινα καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνθρωπίνης λύπης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσάτω.

Παγίδας τῶν πονηρῶν, καὶ κακοβούλων ἀνθρώπων, σύντριψον ἄγνη Θεοκυῆτορ, καὶ τὸν σὸν οἰκέτην δεινῶν παντοίων ῥῦσαι.

Τὴν μόνην οὕσαν πιστῶν, λιμένα θεῖον Μαρία Πάναγνε, λιτάζω σε ῥυθῆναι, τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου πικρᾶς ζάλης.

ὁ Εἰρμός.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἴτιον, Χριστὸν ὑπερύψομεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ θ'. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Αποκιρτήσας ὡς πῶλος, τῶν ἐντολῶν τοῦ Δεσπότου, κημῷ σου τῶν πρεσβειῶν ἀνθελκυθεῖην, Πάναγνε πρὸς ὁδοῦς, τῆς σπουδαίας καταστάσεως.

Κατολοφύρομαι σφόδρα, κατολισθαίνων ἀβούλως, πρὸς πράξεις τὰς πονηρὰς τῆς ἀμαρτίας, λύτρωσαι τῆς τροπῆς, Θεοτόκε με τῆς χείρονος.

Ιαμα προῖην δειχθεῖσα, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας, ἰάσω τὴν συντριβὴν Ἀδάμ καὶ Εὕας· ἵασαι δὲ καὶ ἐγώ, Θεοτόκε σαῖς ἐντεύξεσιν.

Σώφρονα νοῦν μοι παράσχου, καὶ καθαρὰν καρδίαν· καὶ γνώμην προσεκτικὴν· ἵνα συλάττω Δέσποινα, τὰς σεπτάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Προσόμοια. Οὐκ ἔτι κολυμμένα.

Χαῖρε Θεόν, ἀφράστως ἀποτεκοῦσα, τὸν θεώσαντα, τῇ αὐτοῦ καταβάσει Κόρη τὸν ἄνθρωπον.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου, δεδοξασμένη καταφύγιον, καὶ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἔξοχον ἄκουσμα.

Χαῖρε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, Παρθενομήτορ, ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ ἀρρήτως, εὐλογημένη σαρκὶ κυήσασα.

Ὅτι βοήθειαν ἄλλην, πλὴν σου οὐκ ἔχω ὁ οἰκέτης σου, σοὶ προσπίπτω Θεοκυήτορ, δωρεάν σωσον με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΤΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ὡδή, α'. ἤχος βαρύς.

Νέυεις σου.

ΠΡΩΤΟΝ παθὼν νοσήσας, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὁ δαίμων, τὴν κακίστην οἴησιν, ὑπερηφάνως πέπτωκε· σὺ οὖν Πανύμνητε Κόρη, ταύτης ἡμᾶς ῥῦσαι ταπεινώσει φρουρήσασα.

Λόγοι τῆς βλασφημίας, καὶ ἐννοιῶν ἀκαθάρτων, πηγάζουσι Πάναγνε ἐν μόνῃ τῆς οἰήσεως· σὺ οὖν δρόσῳ τοῦ ἔλεους, ψῦξον τῶν κακῶν μου, ἀγαθὴ τὰ ρεύματα.

Μέγας τῆς ἀληθείας, ὁ ἀναφύρετος· πλοῦτος· Χριστοῦ γὰρ πτωχεύσαντός καὶ ξένου χρηματίσαντος· οὕτω τὸν βίον ἠθύνει, Κόρη καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτοῦ διδασκόμεθα.

Ραῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀνακαινίσας τὴν φύσιν, Χριστὸς Θεονύμφευτε, ἡμῖν δίδωκε βάπτισμα· ὑπὲρ μολύνοντες οἶμοι! διὰ τοῦ δακρύων βαπτισμοῦ καθαιρόμεθα.

Ὡδή, γ'.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τὸς.

Τῇ μετανοίᾳ πᾶν κακόν, καὶ πᾶν ἁμάρτημα εἶναι. Θεοτόκε πάντων ἡ ἐλπίς· αὐτῇ πατὴς ὁδοῖς ἡμᾶς κατεύθυνον· ὅπως τοὺς σχόντας δι' αὐτῆς, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, τυγχόμεν μετρίως μιμησάμενοι.

Ὡς μετανοία· ὁ ληστής ἐν στεναγμοῖς ὁ τελώνης· ἐν δακρύοις πόρνη τὸν Θεόν, καλῶς Θεοτόκε ἐξήλθσαντο· ἐγὼ δὲ μόνῃ τὴν εἰς σέ, ἐπικαλοῦμαι ἐλπίδα· δι' ἧς τῆς βασιάνου λυτρωθήσομαι.

Ἐκ κίμας ἦν εἶδεν Ἰακώβ, αὐτὴ ὑπάρχεις Παρθένη· προστύπου δὲ τῶν ἀρετῶν, τὴν τάξιν, τὴν πράξιν καὶ ἐπίστασιν· ἧς ἐπιβαίνειν καὶ ἡμᾶς, διὰ τῆς πέμπτης βαθμίδος· διδοὺ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθαρίζοντας.

Προϊστορῶν ὁ Γεδεών, τὸ σὺν μυστήριον Κόρη, ἐπὶ πόκον εἴλκυσε ποτε, οὐράνιον δρόσον· ἀλλὰ σὺ καὶ μοι, δρόσον δακρύων ἐν Θεοῦ, καταπεμψθῆναι δυσώπει· ὅπως πλήσω πόκον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ δ' ὁ Πατρικὸς κόλπους.

Η παμπαῖς καὶ χαροποιός, καὶ ρυπτική τῶν μολυσμάτων ἄχραντε, ἡ τοῦ πένθους κλησιν ἐχούσα, ἐργάτις εὐφράσυνος, γένοιτο ἐμοὶ φυλακτήριον.

Βεανικῶς πᾶσαν τοῦ θυμοῦ, ὀργῆς πικρίαν ἐκδιώκει Πάναγνε, κατανύξινος τὸ δάκρυον· ὅπερ ὡς ἡμάτιον, καμὲ ἐνδυθῆναι δυσώπησον.

Λόγοι σοφῶν λέγουσι τρανῶς· ὡς οὐδενὶ τῶν πάντων ἄλλῳ χαίρει Θεός, ὡς ἀνθρώπου ἀμαρτήσαντος, διορθῶται Πάναγνε διὰ τοῦτο σὺ με διορθῶσον.

Υποπεσὼν παίσμασι πολλοῖς, ἐξαπορῶ ποῖον θρηνησῶ πρότερον· ἀλλὰ πάντων ἐκλαθόμενος, πρὸς σέ Θεογύμνευτε, τὴν θερμὴν προσφεύγω ἀντίληψιν.

Ὡδὴ, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ερη τὸ θεῖον στόμα, ἡ αὐτοαληθεία ὅτι ψεύστης, ὁ μόνος ὁ διάβολος· τὸ ψεῦδος οὖν φύγωμεν, ἵνα ταῖς λιταῖς τῆς Πανάγνου, ἀληθείας τέκνα γενόμεθα.

Ερη Χριστὸς τῷ Πέτρῳ, ἐξδομηκιστάκις ἐπτά διδόναι, συγχώρησιν παίσασιν ἐμοὶ Θεογύμνευτε, πρέσβευε λοιπὸν συγχωρῆσαι, ὅταν ὡς Κρητὴ παραστήσωμαι.

Ἰδιον τοῦ Δεσπότη, ἀγαθότης ἔλεος εὐπλαγχνία· οἰκτερεῖ ὡς εὐπλαγχνος· συγχωρεῖ τὰ παίσματα· καὶ ὡς ἀγαθὸς προνοεῖται, τοῦ σωθῆναι πάντας Θεογύμνε.

Λέσποινα Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν Ποιητὴν μου, καὶ πλάστην γεννήσασα, μὴ ἐγκαταλίπης με· καὶ τῆς σῆς μὴ με ἀποπέμψης, πρέσβω ἀντιλήψεως δέομαι.

Ὡδὴ, ε'. Ναυτιῶντα εἰλω.

Η πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ τῶν Χερουβιμ καὶ τῶν Οὐράνων, καὶ πᾶς νοερός σε διάκοσμος Θεομῆτορ, ὡς ὑπερτέραν αὐτῶν μεγαλύνουσιν· ἡμεῖς δὲ οἱ γῆνοι καὶ κάτω, ἄρεσιν πταισμάτων, παρὰ σοῦ αἰτούμεθα.

Θύρανῶν ὑπάρχεις, καὶ πάσης τῆς γῆς πλατυτέρα· καὶ πάντων κτισμάτων ἀγιωτέρα· καὶ τίς ἰσχύσει ἀξίως ὑμνηταί σε; ὅμως τὴν προαίρεσίν μου δέχου, καὶ πταισμάτων δίδου μοι ἀγνὴ συγχώρησιν.

Θμμα κεχυμένον, καὶ ταῖς ὁρατοῖς λελυμένον, τὸν νοῦν οὐκ ἀφίησι τοῦ προβαίνειν, εἰς ὑψηλὰ θεωρίας κινήματα· μᾶλλον κατασπᾷ Θεοκυῆτορ, πρὸς τὰ τῆς σαρκὸς πολυσχεδῆ παθήματα.

Σολομών προγράφει, ἐν τῇ τῶν ἀσμάτων πυκτίδι, νυμφίου καὶ νύμφης δραματοουργίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ψυχῆς δηλῶν ἑνωσιν· οὕτω συναρθῆναι με δυσώπει, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπόμενῳ, προσελθόντι Πάναγνε.

Κάθισμα. Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Θύδαμῶς ἀλλαχόθεν ἐλπίζομεν, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν εὐρίσκειν Παναμόμητε, εἰ μὴ ἐκ σοῦ

τῆς βοήθειας τάχος ἐπιτύχωμεν· διό σε μεγαλύνομεν.

Ὡδή ζ'. Κάμινος παῖδες.

Στόμα πρὸς ὕμνον, κινῶν ὁ Προφήτης, εἴλκυσε Πνεῦμα ὡς γέγραπται· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἀνοίγων ἐρεύγομαι, εὐχαρίας Παναγνῆ· ἀλλὰ σὺ με σωφρόνισον τῷ πόθῳ σου.

Νύξ με βαθεῖα, συνέχει πταισμάτων, καὶ ἀτενίσαι οὐ δύναμαι, πρὸς μετανοίας τὸ εἴγγος θεόνομος· ἀλλὰ σὺ διέγειρον, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς κατάνυξιν.

Ακαρπος ὤρθην, συκῇ Θεομήτορ, καὶ δειλιῶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκοπῆς· ἀλλὰ σὺ μοι μεσίτευσον, καὶ τὴν νῦν περίοδον· ὅπως βάλω κοπρίας· χάριν δάκρυα.

Πῶς ὑποίσω τὸ πῦρ τῆς γενένης! ὦ πῶς ἐνέγκω τὸν σκόληκα! καὶ τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων Πανύμνητε! ἀλλὰ σὺ με λύτρωσαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς τὸν ὕψιστον.

Ὡδή, η'. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Στέναξον ψυχῇ, καὶ ἐκ μέσης τῆς καρδίας, οἰκτρὰν φωνὴν ἀνάπεμψον, καὶ γοερὰν τῇ τοῦ Θεοῦ σου Μητρὶ· ἐλέησόν με ἀγνή, τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς ἐξαμαρτήσαντα· ῥῦσαι γενένης καὶ σκότους αἰωνίου· καὶ τῆς δεξιᾶς με ποίησον παραστάτην.

Νήφουσάν μοι δὸς τὴν καρδίαν καὶ τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας γρήγορον, ἐπαγρυπνοῦν καὶ ἐκδεχόμενον, ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ δοκῶ· ἐν ἀωρίᾳ· τε νυκτός, τὸν Θεὸν ἤκοντα, θείας παστάδος ἀγνή, ἀξιῶσαι καιομένην, τοὺς τῶν ἀρετῶν τὴν λαμπάδα κεκτημένους.

Πίνου βοήθος Παρθένε Παναγία, τῷ ἐπὶ σοὶ προστρέχοντι, καὶ ἐκβοῶντι μετὰ πίστεως· ἐλέησον ἀγαθῇ, καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἱλασμὸν πταισμάτων δίδου μοι· καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ τέλους παράσχου σωτηρίαν· καὶ μετὰ τὸ τέλος ἀνάπαυσιν τελείαν.

Κράτος τῆς μιᾶς Θεοκρατίας ἐν ὑπάρχει, ἀδιαίρετως διαιρούμενον· καὶ ἀσυγχύτως συνενούμενον· Πατὴρ αἰτία πηγὴ, τῶν προελθόντων ἐξ αὐτοῦ υἱὸς καὶ Πνεῦματος· ταύτην συμφώνως, πιστοὶ ὑμνολογοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήλῳ Μωσῇ· καὶ παῖδας ζήλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδούς· ἔδειξε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ὡδή, θ'. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Ρήματα θείων Πατέρων ἀγνή διδάσκουσι, τὴν ἀποχὴν τῆς κακίας εἶναι μετάνοιαν· εἴτα καὶ κάλῳσιν, νηστείαν ἀγρυπνίαν, καὶ συντριμμένην καρδίαν, πένθος τε ἡγνισμένον· ἃ μοι δόξεται· Μητροπάρθε.

Προερα τῷ Δεσπότην ἡμέρα ἤγγικε· καὶ σὺ καθεύδεις ψυχῇ μου· ὦ τῆς ἀνοίας σου! σπεῦσον ἐγέρθητι, καὶ δάκρυσον ἐμπόνως, καὶ κράξον τῇ Παρθένῳ· ἢ τὸν Χριστὸν τεκεῖσα, Θεοτόκε μου σὺ με οἰκτεῖρον.

Τοῦ βίου ἀρετὴ ψυχῇ μου ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ φρικώδης ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως, τῶν πεπραγμένων σοι, ἐγγίζει πλησίον· ἐγέρθητι τὸ βῆμα ὃ μέλλεις παραστήναι· διὸ κράξον σῶσόν με Δέσποινα.

Σὺ μου προστάτις ὑπάρχεις καὶ καταφύγιον· σὺ ἀγαλλίαμα Κόρη καὶ θεῖον καύχημα· σὺ τρέφεις με ἐκ πάσης ἀμαρτίας, ὁργῆς θανατηφόρου, καὶ βλάβης· καὶ κινδύνων, καὶ μελλούσης οὐκ ἐπιβλεπόμενης κολάσεως.

Προσόμοια.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε ῥοδωνιά· ἡ ἡδύπνου, ἡ ἐκ χαλύκων βλαστήσασα, Παρθενίας ῥόδον, ἐρυθρόν εὐωδὲς· χαῖρε κρῖνον θεῖον, ἐξ οὗ ὁ τὰ κρῖνα, τοῦ ἀγροῦ ποικίλας, στολὴν τὴν ἀνθήετον, σαρκὸς περιεβάλετο, πορφύραν ἀποκρύπτουσαν Σολομονικὴν· χαῖρε ἄνθος, πάσης χροιᾶς ποικιλλότερον.

Χαῖρε βασιλὶς τῶν βασιλίδων, ἡ βασιλέα γεννήσασα, τῶν βασιλευόντων· οὐ ἡ βασιλεία, βασιλεία πέλει, πάντων τῶν αἰώνων· χαῖρε τοῦ θανάτου, βασιλεῖον νικήσασα, καὶ ζωῆς ἀνοίξασα, βασιλείαν πρόξενον· βασιλεῖς ἦν σέβονται, χαῖρε Μαριάμ Παντοδασίλισσα.

Χαῖρε κουφοτάτη νεφέλη, ἡ τὸ γεῶδες τοῦ σκήνους σου, καὶ βροχὴν ἐξ ἄκρας, ἀγνείας πλουτοῦσα, ἀερώδες κοῦφον, λεπτότατον Κόρη· ἐν ἡ Χριστὸς καθίσας, Ἡσαΐας ὡς ἔφησε, κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ταύτης χειροποίητὰ, εἰδωλα συνέτριψε, καὶ εἰς θεῖαν γνῶσιν μετεβέβημις.

Πλήρωσον τὴν καρδίαν μου Κόρη, κατανύξως δέσμαι· δὸς καὶ τῇ ψυχῇ μου σωτήριον πένητος· τὸν θυμὸν μου τρέψον, κατὰ τῶν δαιμόνων· πᾶσάν μου τὴν ἔρεσιν μετάθεσ· πρὸς τὸν Κύριον προσευχαίς σχολάζειν με ἐνίσχυσον πάντοτε· ὅπως διὰ σοῦ ζωῆς τύχω, καὶ τῆς θείας λαμπρότητος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ὁδὸς, ἀ' ἡχοῦ βαρύς· Νεύσαι σου πρὸς.

ΚΑΙΝΗ με ῥαθυμίας, ἀνακείμενόν Κόρη, ἀμαρτιῶν πολυτρόπων, αὐτὴ ἐξανάστησον, ῥόδον θεῖαν βραβεύουσα· ὅπως Πάναγνε δοξάζω, μεγαλεῖα τὰ σὰ ὡς ὄντως υπερένδοξε.

Ιασαι τῆς φυγῆς μου, τὴν συντριβὴν Θεοτόκε, ἐχθρὸς ἦν ἐσπάραξε, τῆς ἡδονῆς τῷ δελεάτι· θεοῖς φαρμάκοις χρωμένη, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἀγνή καὶ δυνάμειος.

Σ-πῆτον τὰς καταιγίδας, τῶν ἡδονῶν καὶ παθῶν μου, τῇ αὐρᾷ τῆς θείας σου, πρεσβείας Παναμόμητε· ὅπως ἐν γαλήνῃ καρδίας, σοῦ δοξολογῶ τὴν ἀνείκαστον δύναμιν.

Λόξα τῆς οἰκουμένης, δεδοξασμένη Παρθένη, Θεὸν υπερένδοξον ἐνδόξως· ἡ γεννήσασα, δόξης ἀξιώτων θείας, τοῦ· ὡς Θεοτόκον αἰεὶ σε δοξάζοντάς.

ὡδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Ὁ Ἰωσήφ κεκρατηκώς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀλέσμων πάλαι ἡδονῶν, λαυπρὸς βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθειν' εἰς ἀφρόνως, ὑπὸ ἀμαρτίας βασιλεύομαι.

Θεογεννητορ Μαριάμ, τῆς νοητῆς με Αἰγύπτου, καὶ δουλείας τῆς τοῦ πονηροῦ, ἐξάρπασον σὺ θαλάσσας τέμνουσα, τῶν πονηρῶν μου ἐννοιῶν, καὶ ὅρει τῆς μετανοίας, ἐνδιαβεβάζουσα καὶ σώζουσα.

Ἀραπέτης θεῶν ἐντολῶν, ἄφρονι νῦν ἐγεγόνην, καὶ ὑπῆρξα δούλος ἡδονῶν· δι' ὧν τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος ἐσβέσα. καὶ ἡμαυρώθην ἀγαθῇ· μεσίτης δέ μοι φανείσα, σὺ ἀντιποιθήθητι τοῦ δούλου σου.

Μεμολυσμένοι ἡδοναῖς, σὲ τὴν ἀμόλυτον Κόρην, ἐκτεθεὶς ῥυταί· με παντός, σαρκὸς μολυσμοῦ καὶ καθατήριον, πένθος μοι δὸς διηνεκές, καὶ πῆς φλογὸς τῆς γεέννης, δάκρυον σβεσθήριον παράσχου μοι.

ὡδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Τὴν ἐκλεκτὴν μόνην ἐκ πασῶν, τῶν γενεῶν πρὸ πάσης κτίσεως Θεῷ· τὸ τῆς φύσεως καλλώπισμα· τὸ ἄνθος τὸ τίμιον τὴν Παρθένον Κόρην ὑμνήσωμεν.

Ὁ σωτισμὸς καὶ ὁ γλυκασμὸς, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοὶ Πανύμνητε, χαρμονῆς τὴν πολυώδυνον καρδίαν μου πλήρωσον, τελειώσασα αὐτῆς τὰ αἰτήματα.

Τὴν σὴν ῥοπὴν δεῖξον ἀγαθῇ, ἐπὶ τὸν δούλον σου ἀγνὴ Πανάμοιμε, τὸν ἐλπίζοντα εἰς σὲ ἐκ ψυχῆς καὶ σὲ προσκαλούμενον, τὴν ἐλπίδα πάντων καὶ καύχημα.

Ἡμέρη Θεοῦ πρόσδεξαι ἐμοῦ, τὰς ἐκείας καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἐπηρείας καὶ κακώσεως, καὶ κινδύνων λύτρωσαι, τὸν ὑμνοῦντα πόθῳ τὸν τόκον σου.

ὡδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νοῦν τὸν ἐσχορπισμένον, τὸν ἐμὸν συνάγαγε Θεοτόκε, καὶ βλέπειν με ποιήσον τὰ οἰκτεῖα τραύματα, καὶ θρηγεῖν καὶ στένειν ἐν τούτοις, τῶν δὲ ἄλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

Θυμολογία μοι βανίδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυήτορ, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, καὶ τῶν πληγῶν οὐλὰς τε καὶ τύπους, ἱατρὸν τεκοῦσα ἀράντισον.

Ἥλιον ἡ τεκοῦσα, τῆς δικαιοσύνης κόρη νεφέλη, τὰ νέφη διάλυσον τὰ τῆς βαθυμίας μου, καὶ πρὸς μετανοίας αἰθρίαν, διὰ προθυμίας με θύνον.

Ἀνοὶ τῆς διανοίας, ἐπὶ σὲ τὸ ὄμμα ἦρα καὶ κράζω· ἐλέησον Δέσποινα, ψυχὴν πρὸς σὲ βλέπουσαν, καὶ εἰς τὸ μέγα σου ἔλεος ἐλπίζουσαν.

ὡδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάφει.

Ναυαγίῳ μέσον, περιπεπτωκὸς τοῦ πελάγους, τοῦ βίου κατέδυστα τὴν ὁλκάδα, τὴν ψυχικὴν ἀγνὴ καὶ προσαπώλεσα, πᾶσαν τῶν καλῶν τὴν ἐμπορίαν· ἀλλ' ἐξ ἀπωλείας με βουθὺ ἀνάγαγε.

Νοητοῦ θηρός με, κήτου ψυχροθόρου Παρθένε, ἐξάγαγε δεσφαι, ἐκ κοιτίας αἵτου κρυ-

γῆς μου, ἀκούσασα Δέσποινα, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου· ὅσα τε ἡ ὑψίστην ἀγαθὴ ἀπόδος μοι.

Εμβολαῖς πταισμάτων, καὶ ταῖς πρόσβολαῖς τῶν κυμάτων, τοῦ βίου χειμάζει με καὶ στρέβει με, ἀλλεπαλλήλων ἀνέμω ἀντίπνοια· ῥῦσαι κυβερνήτου Θεοῦ Μητρε, ἐκ θανάτηρού μου τὴν ψυχὴν μου κλύδωνος.

Σκοτεινὴν τοῦ αἵμου, γῆν καὶ γνοφραν καὶ ζοφώδη· γῆν σκότους ὡς γέγραπται αἰωνίου, καὶ ἀρεγγῇ, ἐν ἣ ῥέγγος οὐκ ἔστιν ὄραν, καὶ ζωὴν βροτῶν ἐλεῖ ἰδέσθαι, Δέσποινα ἐλπίζων ἐπὶ σέ μὴ ἰδοίμι.

Ὁ Θεὸς ἐν ἀννοῇ· Κάθ' ἑμὲ, καὶ αὐτόμειλον.

Ασπώρως συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, τὸν υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁδὴ, καὶ Κάκων παῖδες.

Θυβροὶς δακρύων κατὰ δυνάμειν Κόρη, τὴν χειρσθεῖσαν καρδίαν μου, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὰς αὐλακὰς μέλυσον, διὰ κατανύξεως, ἀρετῶν τὰ γεννήματα πληθύνουσα.

Τὺ κατα καθάπερ, παρήλθον τὸν βίον, ἔργα νυκτὸς ἐργαζόμενος, ὁ σκοτεινὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ φωτίσων· φωτί με προσβειῶν σου, ἡ τεκοῦσά τὸ θεῖον φῶς Πανύμνητε.

Θυμῆς ἀσθένει, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ὑποσυρόμενος πάντοτε, καθάπερ δοῦλος ἐκτελῶ τὸ πρόσταγμα, τῆς σαρκὸς Παναχράντε, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ταύτης ῥύσαι με.

Ποικιλοτρόπως, ὁ δόλιος ὄρις, αἰεὶ ἐμοὶ ἐπιτίθεται, ἐν ἡδοναῖς τε καὶ λύπαις ταράττει με· ἀλλὰ σὺ στερέωσον, ἐπὶ πέτρᾳ ἀγνῇ τῆς ἀπαθείας με.

Ὁδὴ, καὶ Ἀφλεκτος πυρὶ.

Σε τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ φωτοφόρον, τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, καὶ λογικὸν τοῦ Λογίου σκηνώμα· τὴν ἐμφύγον κυβωτὸν, τὴν πλατυτέραν οὐρανῶν, καὶ ἀνωτέραν τῆς γῆς πάντιμς Κόρη, ὑπέραγες Μαρία, ἰκετεύω σῶσον τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Αἰῶρον παρ' ἡμῶν ἡ δοθεῖσα τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀπαρχὴ τῆς φύσεως, τὰς ἱεραίας ἡμῶν Παναγνι, προσδέχου δῶρα τερπνά, ἀντικατέχουσα ἡμῖν τὴν σὴν βοήθειαν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ προσκυνούμεν, σέ καὶ τὸν υἱόν σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ ὁ υἱός σου Θεοτόκε, ὡς ἀγαθὸς καμπτόμενος, φιλενθρώπιος σὲ παρέσχετο, βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἰατροῖν τῶν παθῶν, τοῖς πίστει κράζουσιν· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Φάνημί μοι νῦν ἐν κινδύνῳ προστασία· ἐν συμφοραῖς ἀνάφυξις· ἐν περιστάσει βοήθεια· ἐν νόσοις παντοδαπαῖς ἰαματόβρυτος πηγὴ, καὶ θεραπεία παθῶν, πᾶσαν διώκουσα βλάβην, ἐξ ἐμοῦ Θεοτόκε· ἵνα σε δεῖξάω εἰς πάντας.

Ὁ Εἰρκός.

Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινὶ· προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ πλῆθος ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀγαλῶτους τῷ πυρὶ ὑμνοδοῦς ἔδειξε· πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδή, γ'.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Πῇ συληφθεῖσα τὸν πλοῦτον τῆς Παρθενίας σου, Μήτηρ σὰρκα ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος· νύμφη ἀπείρανδρος, Παρθένε Θεοτόκε, ἐκτρέφουσα ὡς βρέφος, τὸν τρέφοντα ὡς πλάστην, πάντα κόσμον καὶ ἀγιάζοντα.

Π τοῦ ἀδύτου ἡλίου τῆς δόξης ἀμφοτε, ἀνατολὴ ἐξ ἧς πάντες ὑπερῆυγάσθημεν, φέγγει τῆς γνώσεως τῆς θείας ἀληθείας, Κυριώνυμε Κόρη, ὥς τῶν ἐμῶν ὁμμάτων, μὴ παρίδης με τὸν οἰκέτην σου.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων τρέμω καὶ δέδοικα, μήπως ἐξαίφνης τὸ τέλος τοῦ βίου φθάσῃ με, ἄχραντε Δέσποινα, ἡ πάντων προστασία, τῶν καταπονουμένων, τρόποις με μετανοίας, βελτιῶσαι νῦν παρακληθήντι.

Αμαρτιῶν με τῇ κρύει καταπηγνύμενον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου θερμὴ Δέσποινα θερμανον, καὶ πρὸς ἀγάπῃσιν, θερμὴν τὴν τοῦ υἱοῦ σου, διέγειρον ὡς ἄν σε θερμῇ τῇ διαθέσει, μεγαλύνῳ θερμῶς ὁ δοῦλός σου.

Προσέμοιζ.

Οὐκ ἔτι κωλυμέθα.

Χαῖρε ἡ θεία σκέπη καὶ προστασία τῶν τιμώντων σε, ὡς ὑψίστου Θεοῦ Μητέρα· Χαῖρε πανάσπιλε.

Χαῖρε δι' ἧς ὁ ἄδης ἀπενεκρώθη· καὶ ὁ θάνατος ἠφανίσθη Θεογεννήτορ· καὶ ὁ Ἀδὰμ σέσωται.

Χαῖρε πιστῶν τὸ καύχημα Παναγία· Χαῖρε Δέσποινα ἡ Θεὸν σωματωθέντα σαρκὶ κηρύσσασα.

Στενάζοντά με δέξαι ὡς ἐλεήμων, καὶ ἐλέησον ὡς τὸν τελώνην ταῖς τῆς Μητρός σου λιταῖς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ὡδή, α'. ἤχος β'.

Τῷ συνεργίσαντι Θεῷ.

ΘΕΙΩ φωτί σου ἀγαθὴ, αὔχασόν μου τὰς φρένας· ὅπως βοήσω σοι πιστῶς, ὡδὴν χαρίστηριον Μαρία πολυύμνητε.

Π οὐρανῶσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη οὐσίαν· χαῖρε πανάσπιλε ἀγνή, Κυρία καὶ Δέσποινα

τοῦ Κόσμου χαῖρε ἁμῶμε.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἄχραντε Μήτηρ· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, βροτῶν κατα-
φύγιον, Παρθέने χαῖρε Πάνσεμνε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ξύλον φέρουσα μέσον, οὗ οἱ μετέχοντες βροτοὶ, πρὸς ζωὴν ἀ-
νώλεθρον, σαφῶς διαβιβάζονται.

ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Χαῖρε ἀστὴρ ἐν τῷ κόσμῳ. τὸν ἥλιον ἐμφαίνων, χαῖρε ἀπόρθητον τεῖχος, τοῖς πίστει
βοῶσιν· ἅγιος εἰ Χριστέ, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Χαῖρε παστὰς φωτοφόρε, τοῦ μόνου βασιλείως· χαῖρε ἡ σκέπη τοῖς πόθῳ βοῶσι Παρθέने,
ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σβέσον παθῶν μου τὸ σκότος, ἀγνή Θεοκυῆτορ, καὶ φώτισόν με φωτί σου, πιστῶς μελω-
δοῦντι· χαῖρε κόσμου γέφυρα, καὶ μέγα ἱλαστήριον.

Ἐστερεώθη τὸν θεῖον, τόκον ἐπιγινούς σου, καὶ προστασίαν Παρθέने πλουτῶ σε κραυγά-
ζων· χαῖρε πολυύμνητε Μαρία πάντων Δέσποινα.

ὠδὴ δ'. Ἀπόκοκ τὴν ἀκοήν.

Τὸ ἐνδοξον τοῦ φωτοδότου σκηνώμα, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, χαριστηρίοις ᾠδαῖς· χαῖρε τοῦ
κόσμου, δόξα καὶ διάσωμα.

Τὸ πάμρωτον τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἀνακράζοντες τρανῶς· χαῖρε
Παρθέने πάντων ἐγκαλλώπισμα.

Ο ἔμφυχος τοῦ βασιλείως θάλαμος, χαῖρε καύχημα πιστῶν, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· τὸ
τῶν Ἀγγέλων χαῖρε ἀγαλλίαμα.

Ἡδύνεται τῶν ὀρθοδόξων δῆμός σε, τὴν Πανάχραντον ὑμνῶν ὡς Θεομήτορα, σὺν τῷ Ἀγ-
γέλῳ τὸ χαῖρε κραυγάζων σοι·

ὠδὴ ε'. Οἱ ὀρβρίζοντες λόγε·

Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη, Πατὴρ τοῦ προανάρχου· χαῖρε ἄφθορε Μήτηρ, υἱοῦ τοῦ συ-
νανάρχου· χαῖρε σκεῦος ἀγνόν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης· χαῖρε πύρινε στύλε, φωτίζων τοὺς ἐν
σκότει· χαῖρε στάμνε χρυσῇ, τὸ μάννα χωρήσασα.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων, τὸ ἀνίκητον θάλασος·
χαῖρε τῶν Ἀσκητῶν θεῖον ἀγαλλίαμα.

Χειμαζόμενον σάλω, κυμάτων τῶν τοῦ βίου, χαρὰς με πρὸς λιμένα, ὁδήγησον Παρθέने,
ἡ κόσμῳ τὴν χαρὰν τέξασα τὴν ἀληκτον.

ὠδὴ ς'. Ὁ ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς καὶ θείας ἡμέρας, Πανύμνητε χαῖρε κόσμου τερπνότης· χαῖρε φω-
τὸς δοχεῖον· χαῖρε τεῖχος τῶν πιστῶν καὶ ὄπλον ἀρραγές.

Χαῖρε σεμνή, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνιων· ἡ ἐμψυχος τοῦ Δεσπότης καθέδρα· τὸ τῶν Ἀνάκτων κράτος· χαῖρε πύργε στερεὲ καὶ κόσμου βοηθί.

Χαιμάζει με λογισμῶν τρικυμία, πρὸς ὄρμον με ἀληθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Παρθένε, ἐν γαλήνῃ συντηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Τὸ τῶν πιστῶν Θεοτόκε ὕψωσον κέρας, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν ὄφρυν καὶ τὸ θράσος, κατὰβαλε ὡς μόνη, προστασία ὑπάρχουσα πιστῶν.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασπόμενος.

Τὸν πανοικτίρμονα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὀφείω.

ὠδὴ, ζ'. Κάμινον καιομένην.

Χαῖρε τοῦ βασιλέως παλάτιον τερπνόν· χαῖρε βοηθία τῶν μελωδούντων ἄχραντε· εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε τῆς εὐσεβείας ὁ πύργος ὁ στερεός· χαῖρε ἡ ἀνθρώποις τοῖς πίστει ἀνακράζουσιν· εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε φωτεινοτάτου φωτὸς ἡ ἀστραπή· καὶ τοῖς πόθῳ μέλπουσι χαρὰ καὶ ἀγαλλίας· εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εγειρόν με πεσόντα εἰς χάος συμφορῶν· δίδου χεῖρα Δέσποινα βοῶντι τῷ οἰκέτῃ σου· εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ, η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ιερωτέραν σε οὐρανίων ταγματῶν, ἐπιγινώσκοντες οἱ πιστοὶ σοι βοῶμεν· Πανύμνητε χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου· Παλάτιον χρυσοῦν τοῦ πάντων βασιλέως, χαῖρε εὐλογημένη.

Ωs ὄντως ἀφθεγκτα καὶ ἀπόρρητα πάντα, καὶ ξένα λίαν καὶ βροτοῖς καὶ Ἀγγέλοις, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία, ὑπάρχει τὰ τῆς σῆς φρικτῆς κυοφορίας, ἀκήρατε Παρθένε.

Αλλην οὐ κέκτημαι βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐτοιμότατον ῥύστην, Πανάχραντε καὶ βεβαίαν προστάτιν· ἐν νόσοις ἰατρὸν· χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ἐν θλίψει ποιητρίαν.

Νεύρωσον ἄχραντε τῆς ψυχῆς μου τὸν τόκον, νενεκρωμένον ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις· καὶ φωτίσον μετανοίας τῷ φέγγει, ταῖς θείαις σου λιταῖς· ὅπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ ῥήτορσι· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· ὑμνεῖτε Ἱερεῖς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας

ὠδὴ θ'. Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ναὺς καὶ πύλη ὑπάρχεις, καὶ καθαρώτατος θρόνος, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ εὐλογημένη· διό σε οἱ πιστοί, κατὰ χρέος δοξάζομεν.

Η ἀγεώργητος χώρα, ἡ τὸν οὐράνιον στάχυν, ἀνθήσασα ἐπὶ γῆς ἀνερμητεύτως, ἀσμῶσι

μυστικοῖς ἐπαξίως δοξάζεται.

Σέβσον παθῶν μου τὴν φλόγα, καὶ συμφορῶν τὰς ἐφόδους, διάλυσον μητρικαῖς σου ἰκυσίαις· ὅπως χαρμονικῶς μεγαλύνω σε ἄχραντε.

Θεοχαρίζωτε Κόρη, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, κατάβαλε πολεμίων τὰς ἐπάρσεις, σώζουσα λαόν, καὶ τὴν πόιμνην σου ἄτρωτον.

Προσόμοια. Σήμερον γηγορεῖ ὁ ἰούδας.

Χαῖρε ἡ εὐσσος ἡ λευκοτάτη, καὶ κεκλωσμένη Πανάμωμε, βάθος νοημάτων, ἐν τῇ διανοίᾳ, κλώσασα Παρθένε, Πνεύματος ἁγίου· ἐξ ἧς ἐξυφάνθη ἡ πορφυροχρυσόμικτος, ἐπωμὶς σαρκώσεως, τῶν ἄνω δυνάμεων, τῷ ἱεραρχοῦντι καὶ τελεταρχοῦντι, Χριστῷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Χαῖρε ἀγνή κεχαριτωμένη, τὸ χαριέστατον ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Θεοτόκε· χαρᾶς αἰωνίου, χάριεν χωρίον, τῆς τῶν προπατόρων, ἀναίρεσις· ὡς τῆς χαρᾶς τὸν αἵτιον, Παρθένε γεννήσασα, καὶ χαρὰν βραβεύουσα, παντὶ τῷ σὲ ὑμνοῦντι, δι' ἧς οὐρανὸς καὶ γῆ χαίρουσιν.

Χαῖρε ἀπαρκαλήτου ψυχῆς μου, θυμηδεσάτη παράκλησις· Χαῖρε ἡ γλυκεία, καὶ πρωϊνὴ δρόσος· τὸ εὐκρατον χαῖρε, καὶ γαληνὸν πνεῦμα· ζεφερίους αὔρα· πνοή τε ἀναψύχουσα· λεπτὸν τε Πανάχραντε, καὶ ἡδὺ ψιθύρισμα, καὶ διασυρίζον, τοὺς φλεγόμενους πυρὶ τῶν θλίψεων.

Ονομα εὐλαθείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω· καὶ ἀλαζονίας γέλως καθαρῶμαι· θηρίοις γὰρ θυσίαν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέδομαι ἐξ ἀπροσεξίας μου· διὸ τούτων ῥύσαι με, σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΔ' ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ.

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α. ἔχος Αδ'. Ἀρματηλάτην.

ΘΕΙΑ προνοία γεγονώς εἰς ὑπαρξιν, καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, τὸ νοερὸν οἶμοι! τῆς ψυχῆς ἐμόλυνα, ταῖς πρὸς τὸ χεῖρον νεύσεσιν· ἀλλὰ σὺ τῆς γενένης, ῥύσαι Παρθένε καὶ σῶσόν με· ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Μεμολυσμένην μουσαροῖς ἐν πάθεσι, φέρω συνείδησιν· καὶ ὡς σαπρὸν δένδρον, βρίθω ἀμαρτήματι· δέσποινα δὸς γενέσθαι με, ξύλον πεφυτευμένον, ἐν διεξόδοις δακρύων μου, καὶ

καρποφοῦσαι μετάνοιαν.

Καλῶν ιδέαις τὴν ψυχὴν μου κάλλυνον, ἡ καλλονὴ Ἰακώβ· ἦν ὁ Θεὸς Λόγος, ὡς καλὴν καὶ ἁμωμον, ἡγαπηκῶς ἐσχήνωσε, καὶ παθῶν εἰδεχθείας, τὸ δυσειδές με χιτῶνιον, διὰ ἀπαθείας ἀπόδυσον.

Ναόν με δεῖξον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ καθαρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀληθὲς Μήτηρ, ἡ πανυπερθαύματος· σὲ γὰρ προστάτιν κέκτημαι, καὶ ὑπέραχον πάσαις, βιωτικαῖς περιστάσεσι· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πρέσβυν ἀγρυπνον.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η ὑπὲρ φύσιν ἐν γαστρὶ, ἄνευ σπορᾶς συλλαβοῦσα· καὶ τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, παρὰ φύσιν ἐν πολλοῖς, ἡμαρτηκότα δέξαι με· καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, ὁμοιωθέντα ἐλέησον.

Υπερνικᾶς μόνῃ ἀγνῇ, τοὺς γηγενεῖς ἐν ἀγνείᾳ· καὶ ἐγὼ ἐν ἁσωτίᾳ τὴν φύσιν· τῶν Ἁγγέλων ὄθεν σὺ, τιμιωτέρα πέφυκας· καὶ δαιμόνων χείρων· ἀλλὰ με σῶσον τὸν ἄσωτον.

Εἰ καὶ κατήντησα σεμνῇ, εἰς λάκκον τάλαιπωρίας, καὶ εἰς βόθρον ἀπογνώσεως ὅλος· ἀλλ' εἰδώς σου τὴν πολλήν, καὶ ἀμετρον συμπάθειαν, χεῖράς σοι ἀνατείνω· καὶ γοῦν οἰκτεῖράσα σῶσόν με.

Ἰνα δοξάξω εὐλαβῶς, καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶ σε, ἐξελοῦ με τὸν ἀχρεῖόν σου δοῦλον, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ νοσημάτων Κόρη, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ, δ'. Σύ μου ἰσχύς.

Σὺ τῆς ἐμῆς, καρδίας τὸ ἀγαλλίαμα· Θεοτόκε σύ μου τὸ κραταίωμα· σύ μου τὸ καύχημα καὶ τὸ φῶς· σύ μου θυμηδία· σὺ δόξα καὶ ἐγκαλλώπισμα· ζωὴ πνοὴ γλυκύτης, ἡ δονὴ εὐφροσύνη καὶ χαρὰ καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Ἦκ ρυπαρῶν, δέχου χειλέων ἐγκώμια, ἡ ἁγία Κόρη καὶ Πανύμνητος· καὶ καταφύγιον ἀψευδές, τῷ κατεγνωσμένῳ, γενοῦ μοι καὶ ἱλαστήριον· καὶ ῥυσαί με τοῦ ἄδου, τῆς πικρᾶς καταδίκης, ταῖς πρεσβείαις σου Θεοχαρίτωτε.

Ἦ τῶν πιστῶν μόνῃ ἐτοίμῃ βοήθεια, βοηθείας χεῖρα ἡμῖν ἔκτεινον, καὶ ὑπερμάχσον τῆς ἡμῶν, Κόρη εὐτελείας, καιρῷ πολέμου δεόμεθα· φωναῖς χαριστηρίοις, ὅπως ἀδιαλείπτως, τὴν θερμὴν σου ὑμῶμεν ἀντίληψιν.

Καταπειθής, τῷ πράττειν φαῦλα γινόμενος, ἐκ τοῦ πράττειν, ἤλθον εἰς συνήθειαν· ἐκ συνηθείας δὲ εἰς φιλήν, διαθέσιν εἶτα, ἐκ διαθέσεως ἐβασα, εἰς ἔξιν ἡ δὲ ἔξις, οἷα φύσις δευτέρα, ἐγκειμένη τὸ ἔθος ὡς χρέος ζητεῖ.

Ὠδὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ραθυμίας τῷ ὕπνῳ, καὶ τῆς ἀμελείας τῷ κάρῳ βαρούμενος, ἀναισθητῶς ἔχω, καὶ ἐν ζόρῳ παθῶν περιφέρομαι· ἀλλὰ φώτισόν μου, τοὺς ὀφθαλμοὺς φωτὸς ἡ πύλη· ἵνα μὴ ἀρυπνώσω εἰς θάνατον.

Σοὶ προσπίπτω καὶ κράζω, νέκρωσον Πανάμωμε τὴν βασιλεύουσάν, ἐν ἐμοὶ καὶ ζῶσαν, ἀ-

μαρτίαν νοὸς ἀρρώστῃματι· καὶ ζωῆς με θείας, ἐν μετοχῇ ποιήσον Κόρη, νεκρωθέντα σαρκοῦς τῷ φρονήματι.

Νεανίας ἀρλέκτους, τρεῖς ἐν φλογοτρόφῳ χωρίῳ χορεύοντας, καὶ καταπατούντας, ἡδονῶν τὴν παρλάζουσαν κάμινον, τῆς ψυχῆς μου δείξον, τὸ τριμερές ἢ τῆς Τριάδος, τῆς ἀγίας τὸν ἕνα γεννήσασα.

Θμβροτόκον νεφέλην, ὕδωρ ἐπὶ ῥαίνουσαν τῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τοὺς ἐκτακέντας, ἀγνωσίας φλογμῷ καὶ ἐκλείποντας, ἀναψυχοῦσάν τε, καὶ δροσερῶς ἀνακτωμένην, σὲ γινώσκομέν Κόρη Πανύμνητε.

Ὡδή, σ'.

Ἰλασθῆτί μοι.

Αθίων Ἀγαρηνῶν, τὰ βέλη σύντριψον Δέσποῖνα, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλήν, δαιμόνων ματαίωσον, λαὸν χριστεπώνυμον, σκέπων καὶ φυλάττων· ἵνα πόθῳ σε δοξάζωμεν.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήριον, παρὰ σχοι μοι δάκρυον, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως Πανάμωμε.

Παλάτιον νοητὸν, τοῦ βασιλείως γεγένησαι· διό σε ἐκδυσωπῶ, ἀνάνειξον οἶκόν με· τῆς Τριάδος Δέσποινα, τὰ ζορώδη πάθη, τῆς ψυχῆς μου ἀπελάνουσα.

Λαμπάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἀφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμέντας ἐμβιβάζουσα.

Κάθισμα.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Τὸ οὐράνιον σέβασμα τῶν δυνάμεων· καὶ ἐγκόσμιον ὕψωμα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Μητροπάρενον Κόρην εὐφημῆσωμεν πιστοί· χαῖρε ἡ τὸν Ἀγγέλων Ποιητὴν ἐν μήτρᾳ βαστάσασα· χαῖρε ἡ τῶν πταιόντων ἰλασμὸν, Θεὸν Λόγον σαρκώσασα· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡδή, ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυροφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίας, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Νηπιόφρονα γνώμην· καὶ ἀδέσβατον φρένα, καὶ λογισμὸν ἀτελεῖ, Παρθένε κεκτημένος, τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον, οὐ προκρίνω ὡς νήπιος· αὐτῇ μοι δὲ ἀνδρικῶς, φρονῆσαι τὸ συμφέρον.

Αειπαρθένε Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κηύσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη ἀγνή· ἵνα σε μακαρίζω.

Ὡδή, η'.

Ἑπταπλασίως κήμιον.

Ἦνόν ποτε μὴ κλίναντες, παρανόμῳ σεβάσματι, παῖδες εἰς πυρὰν, τὴν ἐπηρμένην βέλονται, καὶ μένουσιν ἀρλεκτοί· ταῖς ἡδοναῖς ἐγὼ δὲ πεισθεῖς, μέλλω τῷ πυρὶ, τῷ αἰώνιῳ βληθῆναι· καὶ κόπτεσθαι καὶ κλαίειν· ἀλλὰ εἰσάξι μου Κόρη, διδοὺς ἐπιστροφὴν μοι,

ταῖς θεαίαις σου προσβείαις.

Αἱ ἦδοναὶ τοῦ σώματος, καὶ κινήσεις αἱ ἄτακτοι, καὶ παραλλαγαὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως, ἀθλίως τελούμεναι, τῷ ἀκαμήτῳ σκόληκι, πέμπουσι τοὺς ταύταις, ἐπιμένοντάς πάντῃ, καὶ μὴ μετανοοῦντας· τί ποιήσω ὁ τάλας! πρὸς σέ οὖν καταφεύγω· οἰκτείρησόν με Κόρη.

Η δεξαμένη ἄχραντε, πῦρ τὸ θεῖον ἐν σπλάγχνοις σου, φλέξον τῶν παθῶν μου, πᾶσαν ὑλὴν δέομαι· τὸν νοῦν μου καταύγασον· καὶ τὴν καρδίαν λάμπρυνον· καὶ ἀναβῶντα, πάσης λύτρωσαι βλάβης· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτρα σου, ἄλλον οὐρανόν σε, ἐπὶ γῆς ἀνέδειξε, Μαρία Πανύμνητε· ὅθεν πιστῶς κραυγάζω σοι, πάντων τῶν τῆς γῆς με, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, διάσωσον καὶ πάσης, προσβολῆς τῶν δαιμόνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, ἁγία Θεοτόκε.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὡδῆ, θ'. Εἰς ἑστὴ ἐπὶ τοῦτω.

Εν πάτῃ τῇ ζωῇ μου Κόρη ἀγνή, ἀντιλαμβανομένη περιθαλπε, τὴν ταπεινὴν, καὶ πολυαμαρτήτων μου ψυχὴν· ἐν τῷ καιρῷ δε μάλιστα, τῷ τῆς διαξέυξεως καὶ τομῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ δυστήνου, σαρκίου τοῦ ροῦδους, καὶ λυομένου δίκην κόνεως.

Επίφανόν μοι τότε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ τῆς σῆς ἀντιλήψεως πρόσωπον, καὶ τῶν ἐχθρῶν, πρόσωπα ζορώδη καὶ εἰ δεχθῇ, τῶν συλλαβεῖν θελόντων με, καὶ διασπαράξαι θηριωδῶς, πλήρωςσον ἀτιμίας, ὁδῷ τῶν σωζομένων, ἡ ὁδηγός μου οδηγοῦσά με.

Γενοῦ μοι προστασία ἐν πειρασμοῖς, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἀπροσμάχητος, πύργος ἀγνή· ἐν ἐπιβουλῇ μόνη βοηθός, ἐν συμφοραῖς ἀντίληψις, ἔχουσα τὸ δύνασθαι ἀγαθὴ, ὡς Μήτηρ τοῦ ὑψίστου, ἰσχύεις ἀκωλύτως, ὅσα γὰρ θέλεις Θεονούμειυτε.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε· τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ γὰρ Θεός, ὥράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μέινας τῇ Θεότητι.

Προσόμοια. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πανάγιον τέμενος, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· Χαῖρε ὕψος ἀβύσσον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον· τῶν βασιλέων χαῖρε διάδημα· καὶ ἱερέων, καύχημα τίμιον· Χαῖρε ὀλόφωτε· Χαῖρε πανακήρατε· Χαῖρε πιστῶν, ἀπόρθητον ἔρεισμα, καὶ πύργος ἄσειστε.

Χαῖρε πυλόμευκτον ὄνομα· Χαῖρε χρυσοῦ κιβωτὲ· Χαῖρε πένθους ἀνείρεις· καὶ χαρᾶς ἀνέγερσις, Θεοτόκε Πανύμνητε· τὸ τῶν δακρῶν χαῖρε λυτήριον· τῆς εὐφροσύνης χαῖρε ἡ

εἵποδες· Χαῖρε ἀπείρανδρε· Χαῖρε Μήτηρ ἀνυμρε καταφυγῇ, πάντων καὶ ἀντίληψις, τῶν προστρέχόντων σοι.

Χαῖρε παγκόσμιον καύχημα· Χαῖρε λυχνία χρυσῇ, φωταυγῆς καὶ ὑπέρλαμπρε· Χαῖρε θεία γέφυρα, πρὸς ζωὴν ἢ μετὰ γουσα, τοὺς νεκρωθέντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ πρὸς τὰ πάθη κατολισθήσαντας· Χαῖρε ἀμίαντε· Χαῖρε τὸ ἀκένωτον ρεῖθρον ζωῆς, πηγὴ ἢ πηγάσασα· Χαῖρε πανθαύμαστε.

Σάρκα λαβὼν ἐξ αἱμάτων σου, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, σέ προστάτιν ἀνέδειξε, τῶν ἀνθρώπων ἄχραντε· διὸ ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, καὶ τῶν παγίδων τοῦ πολεμήτορος· καὶ τῆς ἐλλάμψεως, μετασχεῖν ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν, πάντας τοὺς δοξάζοντας καὶ προσκυνοῦντας σε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ.

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ὡδὴ α'. ἦχος Αδ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΑΠΟ χειλέων ῥυπαρῶν ἐρύμμιον, δέχου Πανάμωμε, ὡς πρὶν ὁ υἱός σου, Θεός μου καὶ Κύριος, τῆς χήρας κατεδέξατο, τὰ λεπτά καὶ τὴν λύσιν, τῶν ὀφλημάτων παράσχου μοι ὅπως κατὰ χρέος γεραίρω σε.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρέφόμενον, ὑπερφυῶς Πανάμωμε Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἵρέσεως· ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενομένην, ἀναλλοιώτως τέτοκας, τὸν ἐπέκεινα φύσει, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰῶδιον.

Θεοκυῆτορ Μαριάμ, θεώσεως, τετύχηκε διὰ σοῦ, ἡ ταπεινὴ φύσις, τῶν βροτῶν καὶ ῥέουσα· ἐν σοὶ γὰρ νυμφευσάμενος, ὁ Θεός μου τὴν σάρκα, ἐνυποστάτως ἐλάμπρυνε, καὶ εἰς οὐρανούς ἀνέβιβασεν.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Πύλη εἰδείχθης νοητῇ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐν τῇ γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τῷ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας Πανάχραντε.

Ράβδον βλαστήσαναν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσὸν θυμικτῆριον πάντων.

πες, σὲ γινώσκωμεν ἄγνη, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα Θεοχαρίτωτε.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Επὶ τὴν ἄχραντον νηδύν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, σοῦ κατέβη ὁ Θεός μου Παρθέने, καὶ ἐδρόσισεν ἡμᾶς τοὺς ἐκτακέντας καύσωσι, τῆς ἁμαρτίας δρόσῳ, φιλάνθρωπίας καὶ χάριτας.

οὐδὲ, δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Σὺ ἀληθής, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σὺν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Μεθοαλλής, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραίος ὄντως ἀναδεδειξαι, ζύλον ζωῆς ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, κυφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀπόστάζον ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας τὸν παμβασιλεύοντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, λόγον ἀποβήσας, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα· ἐγέννησας Παρθέने· Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ο Πλαστοργός, ἐκ τοῦ αἰώνος σε εὔρατο, ἐν κοιλάδι, κρίνον καθαρώτατον, ταῖς ἀρεταῖς λάμπουσιν σεμνῇ· βάθει τῆς ἀγνείας, εὐρύττητι τῆς σεμνότητος, καὶ ὕψωσεν ἐν γένει, τῶν ἀνθρώπων διό σε, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου δοξάζομεν.

οὐδὲ, ε'. Ἰνα τίμει ἀπόσω.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναρθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα, καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν· ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν βασιλέα τῶν Ἀγγέλων· ὃ προσβλέπειν· ἐκείνοις ἀδύνατον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε· ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Πάναγνε.

Φωτεινὴν σε νεφέλην, φέρουσα τὸν ἄδυτον ἥλιονΔέσποινα, οἱ βροτοὶ εἰδότες, ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ γεραίρομεν· τὴν γὰρ ἀμορρίαν, τὴν ἐν Ἀδὰμ ἀμαυρωθεῖσαν, ἀνεμόρφωσας θείαις λαμπρότησιν.

οὐδὲ, ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ·

Ο θράνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος· νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὅμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλὺς, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Η μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ· καὶ τῶν κτισμάτων βασίλισσα, αἰχμαλωσίᾳ δεινῇ, ληφθέντα με

λύτρωσαι, Μαρία Πανάμωμε· καὶ τῆς βασιλείας, τοῦ υἱοῦ σου καταξίωσον.

Η κλησίς σου ἀληθῶς, ψυχῶν ὑπάρχει καθάρσιον· καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐστὶν ἐλατήριον, καὶ φυγαδευτήριον, πονηρῶν πνευμάτων, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ασμάτων ἄσμα σὺ εἶ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἡ καλλονὴ βροτῶν ἡ ἀνάπλασις· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, τὸν τὰς φύσεις μεταλλάττοντα.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Χριστοῦ τοῦ Παντάνεκτος· χαῖρε μόνῃ Κυρία, ἀπάσης τῆς Κτίσεως· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς ἀγίας Τριάδος· Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Θεοδόξαστε· πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σοὶ προστρέχουσι πίστει, καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ὦδη ζ'. Θεοὺ συγκατάθεσιν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὁμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πιστεὶ κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηαλάτιον ἔμψυχον, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ Πανύμνητε· χαῖρε στάμνε τὸ Μάννα, ἐν τῇ γαστρὶ σου θείως βασιτάσασα, τὸ διατρέφον τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον θείας σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θρόνον, ὁρᾷ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν· καὶ γεγηθότες τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ὦδη η'. Ἑπταπλασίως.

Θεογεννήτορ Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα· ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου, μητρικαῖς δεήσεσιν, αὐτόν μοι ἱλέωσον, τὸν ἀληθῶς εὐέλπτον· καὶ ἀμαρτιῶν μου, τὸ χειρόγραφον ῥήξον· καὶ δεῖξον Παναγία, σωζομένων με κληρῶν· ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐν ἀνάγκαις σόζουσα, καὶ θερμῶς προστατεύουσα, πάντων τῶν ἐν θλίψει· Παναγία Δέσποινα, σπλαγγίσθητι· σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, χεῖρα βοήθειας, πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα· μὴ νύξ με τοῦ θανάτου, καταλάβῃ ὑπνοῦντα, ἵνα σε κατὰ χρέος δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Αλλὴν ἐκτός σου Δέσποινα, βοηθὸν οὐκ ἐπίσταμαι· πλὴν σου πρὸς Θεόν, καταλλαγὴν οὐ κέκτημαι· ἐλέησον ἄχραντε, ἐμὲ τὸν ἀπολλύμενον, διὰ τὰς ἐκ βρέφους, ἀθμείτους μου πράξεις· καὶ σῶσόν με βόωντα· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητὴν σε γινώσκωμεν· δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ ὕψιστος· ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων κηρύττομέν σε Κόρη.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς

ὦδῃ, θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὸν θρόνον τοῦ Δεσπότου τὸν ὑψηλόν· τὴν καθέδραν Χριστοῦ τὴν περιδόξον· τὸν εὐαγγή, θάλαμον τὸ πάγχρυσον ἱερὸν, τὸ Θεοδόχον τέμενος, τὴν παντοδασίλισσαν Μαριάμ· τὴν δόξαν τῶν Ἀγγέλων· βροτῶν τὴν σωτηρίαν, πάντες πιστοὶ ἀνευρηματώμεν.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοῦ, οἷά περ βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ πρίσταται· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερεᾷ, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ᾧρα τῇ τῆς δίκης· καὶ δεξιόις προβάτοις σύνταξον.

Αὐλὼν ἐκ λειμώνων τῶν τῆς ψυχῆς, τῶν ἀσμάτων τὰ ἀνθὴ δρεψάμενος, καὶ τῇ ῥοῇ, μίξας τῶν θαυμάτων μου ἐν πυρὶ, τῷ τῆς καρδίας ἔψησα, Δέσποινα καὶ μῦρον ἐσκευασκώς, τὸν ὕμνον ὡς ἡ πόρνη, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας, ἐν τούτῳ βρέχω κράζων σῶσόν με.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος ἀγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοσβῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἑροδον, πόρῳ ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφρονίαν παρεχόμενος.

Προσόμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πηγὴ ἡ ζωηρότης· χαῖρε λαεῖς νοητὴ, ἡ τὸν θεῖον καὶ ἄσβεστον, ἐν κοιλίᾳ φέρουσα, Ἡσαΐας ὃν ἐβόλεψε, Θεογεννητορ ἄνθρωπα ῥύπτροντα, παντὸς τοῦ κόσμου τὰ ἀμαρτήματα· Χαῖρε περιδόξον, ἄκουσμα καὶ ἀλάλημα, χαῖρε σεμνὴ· Χαῖρε θεῖον οἶκημα, καὶ ὄρος ἁγίον.

Χαῖρε Παρθένε Πανάμωμος· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὸς· Χαῖρε ὄρος κατάσκιον· Χαῖρε στύλε πύρινε, καὶ νεφέλῃ ὑπερφύε· παντὸς ῥυπώδους χαῖρε καθαίρεισι· χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ ἀνακαίνισις· Χαῖρε ἀνύμρευτε· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε φλογμόν, σβέσασα τῷ τόκῳ σου· Χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε ἀγνείας θησαυρίσμα· Χαῖρε φωτὸς καθαρὸν, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα· Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· καὶ παλάτιον ἐμψυχον, τοῦ βασιλείως θρόνε πυρίμορρε· εὐλογημένη χαῖρε ἀπείρανδρε· Χαῖρε πανάσπιλε· Χαῖρε κατασύγιον· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε Θεοδόξαστε· χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Σῶμα ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμά μου, πάσαις δαιναῖς ὁ δεινός, ἐργασίας ἐμόλυνα, τὸ μὲν σῶμα πάθεισι, παραδοὺς τῆς αἰσχύροτης· ψυχὴν δὲ πᾶσιν ἐπιτηδεύμασι, πονηροτάτοις· οἷς περ συνέζησα· αὐτὴς τὸ πνεῦμα δέ, ἐπηρμένους ἤησι καὶ σχολίοις, Δέσποινα φρονήματων· ἐξ ὧν με λύτρωσαι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Θρῆνος βροτοῖς πέφυκεν ἐκ Θεοῦ χάρις.

Ὡδή, α'. ἤχος Αδ', ἵμερον διδοῦσας.

ΘΡΗΝΩΔΗ τὸν βίον Μητὲρ Θεοῦ, στενὸν καὶ πικρὸν τε, καὶ δακρύων πλήρη μοι δός·
ὅπως ἀποπλύνω μου τὸν ῥύπον, καὶ καθαρὸς τῷ Κριτῇ παραστήσωμαι.

ΡΕΥΣΤΗΣ καὶ γεώδους καὶ ῥυπαρᾶς, τυχὼν συζυγίας, οὐκ ἠδέσθην τὸ τῆς ψυχῆς, λαμ-
πρότατον κάλλος Θεομήτορ, ἀλλ' ἠδοναῖς ἤχρειώθην τοῦ σώματος.

Η Πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατη-
φόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥύσαι με Δέσποινα.

ΝΗΣΤΕΙΑ καὶ δάκρυσι καὶ κλαυθμῷ, Θεὸς ἱλεοῦται, Θεομήτορ τοῖς κατ' ἐμέ, ἀφρόνως αὐ-
τὸν λελυπηκόσιν, ὃν μοι πρὸ τέλους ἱλέωσαι Δέσποινα.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων Ἀγγέλων, λειτουργικὰ πνεύματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ καταπτώσει πικρῶς ἐθρήνησαν·
καὶ ἐπεγέλασαν, τῶν ἀερίων δαιμόνων, τὰ ζοφώδη πνεύματα Θεογεννήτρια.

ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ τῶν πόνων τοῖς ταπεινοῖς ἄχραντε, τὸ τῆς ἀρετῆς γεωργεῖται μέλι πάνθαυ-
μαστον· διὸ ἐνίσχυσον, τὴν παναθλίαν ψυχὴν μου, ταπεινῷ φρονήματι ἐμπολιτεύεσθαι.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ θυγάτηρ καὶ ἀληθῶς Δέσποινα, καὶ παμβασιλέως Δεσπότης. Μητὴρ ὑπάρχου-
σα, τὴν βασιλεύουσαν, νῦν ἐπ' ἐμοὶ ἁμαρτίαν, οἷα δούλην ἄτιμον μακρὰν ἐξόρισον.

ΡΑΝΤΙΣΜῷ τῶν δακρύων τὸ δυσειδὲς Δέσποινα, τῶν ἁμαρτιῶν μου καθάρισον καὶ ἀπό-
πλυνον, τὰ σεσηπότα μου, καὶ ἀποξέσαντα ἔλκη, καὶ ὑγίαν δέομαι δός μοι τῷ δούλῳ σου.

Ὡδή, δ'. Εἰσκήκοι Κύρια.

Οἱ πεπόντες ἀνάστητε· ὁ Χριστὸς κελεύει μὴ ἀντιτείνωμεν· ἀλλὰ μᾶλλον προσληψόμε-
θα, τὴν αὐτοῦ Μητέρα πρὸς συμπάθειαν.

ΤΙς τὸν Πέτρον διέσωσε; πάντως ἡ μετάνοια Θεονύμφευτε, καὶ ληστὴν πόρνην καὶ ἄ-
σωτον· οὓς με μιμηθῆναι καταξίωσον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι,
τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

ΙΚΕΤΕΥΩ σε Δέσποινα, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὥρα θλίψεως, ἀλλὰ ἱλαῶς μοι φάνηθι, καὶ τῆς

τῶν δαιμόνων ῥύου τρώσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Στολὴν τὴν τοῦ βαπτίσματος ἀχρειώσαντι, πολλῶν τῶν δακρύων μοι, χρεία τοῦ ταύτην καθάρασθαι.

Ἡλανώμενον τὸν νοῦν μου τοῦ κόσμου τῇ φαντασίᾳ, σὺ τοῦτον ἐπίστρεψον, φόβῳ κολάσεως Δέσποινα.

Επίβλεψον εἰσάκουσον δέομαι, τῆς φωνῆς μου καὶ πάσας ἐξάλειψον, τὰς ἀμαρτίας μου Πάναγνε.

Φωτὶ τοῦ σοῦ προσώπου με λάμπρυνον, τὸν σὸν δοῦλον νύμφη ἡλιόμορφε, ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσιν.

Ὡδὴ ε'.

Χιτῶνα μοι παράσχου.

Υμνεῖν ἀδικαλείπτως τὸν Θεόν, Παρθέने οφείλομεν, καρδίᾳ καὶ στόματι· ἀλλ' ἡμεῖς τῇ ῥαθυμίᾳ κρατούμεθα.

Κινδύνων πολυπλόκων καὶ δεινῶν, ἀγνὴ περιστάσεων, νῦν τῶν λυπούντων με, ἐξελοῦ τὸν ἀθλιώτατον δοῦλόν σου.

Ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου σεμνὴ, βοήθεια φάνηθι· καὶ ῥύσαι δαιμόνων με πονηρῶν τῶν ἐκζητούντων ἀρπάσαι με.

Ἰηστεύσωμεν ὡς ἔχομεν καιρὸν· κλαύσωμεν πενθήσωμεν· ἵνα τρυφήσωμεν, καὶ χορεύσωμεν ἐκεῖσε αἰώνια.

Κάθισμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν τῷ κόσμῳ κατήλθε· καὶ Ἄγγελος φητός, τῇ Παρθένῳ ἐδόξα· χαῖρε εὐλογημένη, ἡ παρθενίαν μόνη φυλάξασα· χαῖρε ἡ συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν καὶ Κύριον· ἵνα τῆς πλάνης σῶσθι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εκ χειμῶνος τὸ ἔαρ· καὶ ἐκ ζῆλης γαλήνῃ ἀγνὴ προέρχεται· ἐκ ζόρου δὲ πταισμάτων, τὸ φῶς τῆς ἀπαθείας, μετανοία εἰσέρχεται· οἱ ἐμπαθεῖς τοιγαροῦν θαρσύνων μεταγνόντες.

Κυριώνυμος Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήτασα, πολλὰς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη ἀγνὴ, ἵνα σε μακαρίζω.

Θρόνος πύγινος ὠφθης· καὶ παλάτιον θεῖον τοῦ παντοκράτορος· τοῦ Κόσμου σωτηρία· καὶ σκέπη τοῖς βοῶσι, τῷ υἱῷ σου Πανάμωμε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Εξ ἰδρώτων καὶ κόπων, στεναγμῶν τε καρδίας Θεογεννήτρια, συναίσθησις γεννᾶται· ἀπάθεια δ' ἐκ ταύτης· ἥς καὶ φθᾶσαι τοὺς πρόποδας, ἀζήλωθι ἐγώ, ὁ πταίσας ὑπὲρ πάντας.

Ὡδὴ η'.

Τὸν Βασιλέα.

Ο βασιλεὺς, μὲν τῶν οὐρανῶν θέλει πάντας, τὴν αὐτοῦ πληρῶσαι βασιλείαν· ἡμεῖς δὲ Παρθέने τὴν γέννηαν ποθοῦμεν.

Υπὲρ τὴν κτίσιν, Κόσμου παντός Θεομήτορ, τοῦ παντός ὁ Κτίστης τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀμάρτανόντων ποθεῖ τὴν σωτήριαν.

Χριστοῦ παθόντος, ὑπὲρ ἡμῶν χρεωστοῦμεν, καὶ ἡμεῖς παθεῖν ὑπὲρ ἐκείνου, καὶ πάθη νεκρῶσαι, πισοὶ τὰ ψυχροθόρα.

Αγνή Παρθένη, χριστιανῶν ἡ προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης· ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε,

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ρανίδα μοι ἐλέους, στάξον Θεομήτορ, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόρον ἀπέλασον· σὺ γὰρ ἐχύησας μόνη βροτῶν τὴν λύτρωσιν.

Παῦλ' τῶν παθῶν με, συγκεκαλυμμένον, καὶ ἡδονῶν τῷ βορβόρῳ σπιλούμενον, ὡς ἀγαθή μου προστάτις κάθαρον Δέσποινα.

Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ, κράτυνον τὴν πίστιν, τῶν φιλοχρίστων Ἀνάκτων φιλάνθρωπε, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς πολυέλεος.

Σεισμοῦ λιμοῦ πυρός τε, καὶ αἰχμαλωσίας, καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἐκλύτρωσαι, τὴν σὲ γεραίρουσαν ποίμνην Θεοχαρίτωτε.

Προσόμοια. Τί ἡμᾶς κατέσωσεν.

Χαῖρε ἀειπάρθενη Δέσποινα, ἡ τὸν φύσει ἀγαθὸν ἐκμιμουμένη ἀγαθὴ, καὶ προσόντων τῶν αὐτοῦ, πρῶτον καὶ ἑξοχὸν ἀγνή, πλουτοῦσα, Μητρικῶς τὴν ἀγαθότητα· διὸ καὶ ἀγαθύνεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος καὶ ὁδηγεῖς πρὸς ἀπόλαυσιν, Πανάχραντε, ἀγαθῶν τῶν αἰώνιων αὐτούς.

Χαῖρε Θεοῦ σκηνῶμα ὀλβιον βασιλέως ὑψηλόν, λαμπρὸν ἀνάκτορον ἀγνή, ἀχειρόπλοκος νυμφὼν· χρυσοπορφύρωτος παστᾶς· ὁ θάλαμος, ὁ εὖσμος καὶ πάντιμος· τὸ ἐμπνουν, λιθομάργαρον Παλάτιον· χαῖρε ὁ θρόνος ὁ πάγχρυσος, ἀνθρακοφόρος πυράγρα τε, καὶ ἐμψυχος, τοῦ αὐλοῦ πυρὸς ἀχραντε.

Χαῖρε Μαριάμ Κυριῶνυμε· ἡ Κυρία παντός Κόσμου, χρηματίσασα Σεμνή, ὡς τὸν Κύριον Κυρίων ἀποτέξασα Χριστὸν· κυρίως, οὐσα ἀειπάρθενος, ἀγνείας, παγκτησίαν ὑπερέτελειον, κεκυρωμένως πλουτίσασα, νοὺς ψυχῆς τε καὶ σώματος· ἡ σύμπαντα, ὡς Κυρία δοῦλα γέγονεν.

Δός μοι διανύειν τὸν βίον μου, διὰ πάντων τῶν σεπτῶν, τοῦ σοῦ υἱοῦ μακαρισμῶν, τοῦ πτωχεύειν τῷ νοῖ, πενθεῖν πρᾶν· νεσθαὶ πεινῇν, διψῇν τε μετ' ἐφάσεως τὸ δίκαιον· ὑπάρχειν, καθαρὸν καὶ ἐλεγχόμενα· ποιεῖν εἰρήνην διώκεσθαι, ὑπὲρ Θεοῦ Παναμώμωτε· καὶ χαίρειν με, ἐπὶ τούτοις ἀγαλλόμενον.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Ο ὕμνος ἀκροστιχίς.

Νῦν ὁκτάκις μέλπω σε σὸς Μητροφάνης.

Ὡδή, α'. ἤχος Ἀδ'. Ἰγρὰν διδοεύσας.

ΝΑΜΑΤΩΝ πηγὴν σε πρεσβευτικῶν, γινώσκοντες πάντες, ἀναβλύζουσιν τοῖς πιστοῖς, τῶν ψυχῶν τὴν ῥῶσιν καὶ σωμάτων, Θεοκυῆτορ ἀπαύστως δοξάζομεν.

Υπὲρ φύσιν λόγον Θεαρχικόν, τέτοκας Παρθένε, καὶ τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, ἐρρύσω διό με τῶν ἀλόγων, καὶ παρὰ φύσιν παθῶν ἐλευθέρωσον.

Νομάδες παθῶν με τῶν σαρκικῶν, νῦν περικυκλοῦσι, καὶ συσφίγγουσι χαλεπῶς· ἐπίσκεψαι τάχει τὸν σὸν δοῦλον, καὶ τῶν κακούντων Παρθένε διάσωσον.

Ο πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡνιχῶν, καὶ φέρον καὶ σώζων, ἐν ἀγκάλαις ἀγνὴ ταῖς σαῖς, περιγεγραμμένος ἀπεράνθη, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἀνέπλασε.

Ὡδή, γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Κοίμισον τὸν τάραχον, τῆς συνεχούσης με Δέσποινα, νῦν χαλεπῆς, νόσου καὶ πταισμάτων, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον.

Τάχυνον ἐπίσκεψαι, νοσηλευόμενον ἄχραντε, καὶ τῆς δεινῆς, ἀλγηδόνης ῥῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

Αφατον τὸ πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν σῶν ἄχραντε, δι' ὧν καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν νόσων ἐξάγαγε.

Κράτυνον τὸ ἔλεος, καὶ τὴν ἀντίληψιν ἄχραντε, σὴν πρεσβειῶν, ἐπ' ἐμοὶ καὶ ῥῦσαι, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων.

Ὡδή, δ'. Εἰσακήκοα.

Πλαστήριον πάντοτε, τὴν ἐμὴν καρδίαν δεῖξον Πανάχραντε, τῶν ἀγίων ἐνθυμήσεων, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον.

Σωτηρίαν παράσχου μοι, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Πανάμωμε· καὶ νοσοῦντι δὸς τὴν ἴασιν, καὶ τῶν ὁδυνῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μεθοδείας κατάργησον, τῶν πονηροτάτων δαιμόνων ἄχραντε, καὶ παθῶν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι ῥῶσιν δώρηται.

Εκ τῆς μήτρας σου Πάναγνε, τῆς δικαιοσύνης ἡλῖος ἔλαμψε, καὶ τὸν κόσμον κατελάμψε· οὐ ταῖς θείαις, αἰγλαῖς καὶ μὲν φωτίσον.

ὁδὸν, ε'. ἵνα τί με ἀπόσω.

Λέλυνται τῷ σῶ τόκῳ, τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ ἀπελήλαται, τῆς φθορᾶς τὸ κράτος, Παναγία Παρθένε Πανύμνητε· διὸ λύσον τάχει, καὶ τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων, τὰς σειρὰς καὶ τὰ βάρη τῶν θλίψεων.

Πονηρίας δαιμόνων, καὶ κακίας ἀνθρώπων ρῦσαί με Δέσποινα· καὶ ψυχῆς τὴν νόσον, καὶ τοῦ σώματος θάττον θεράπευσον, ἡ τεκούσα μόνη, πάσης σαρκὸς καὶ τῶν πνευμάτων, Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Σε λαβίδα τοῦ θείου, ἄνθρωκος Πανάχραντε καθικετεύω σε, καταπλέξαι πᾶσαν, ἐμπαθῆ τοῦ σου δούλου διάθεσιν, καὶ τὰς ἀσθενείας, τὰς χαλεπὰς καὶ δυσφορήτους, καὶ ξηρᾶναι χειμάρρους τῶν θλίψεων.

Σωτηρίαν σε πᾶσιν, ὁ υἱός σου παρέσχε πάντα· γνε Δέσποινα, τοῖς πεπιστευκούσιν, εἰς αὐτὸν καὶ Θεὸν καταγγέλλουσι, σεσωματωμένον, ἐκ σου σαφῶς διὸ με σῶτον, ἐκ ποικίλων κινδύνων καὶ θλίψεων.

ὁδὸν, ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ἰλέω ὁμματι Δέσποινα, καὶ νοσημάτων δεινῶν, ἐλλύτρωσαι τάχιον, καὶ πάσης κακώσεως, νῦν προσδοκωμένης, καὶ παγίδος καὶ συμπτώσεως.

Σκαιότητος γνωμικῆς, καὶ φυσικῆς ἐμπαθείας με· καὶ φθόνου τῶν δυσμενῶν, καὶ πάσης ρυκελότητος, Παναγία Δέσποινα, καὶ κακίας ρῦσαι, τῆς τοῦ βίου σαῖς δεήσεσιν.

Θ διαπλάσας ἡμᾶς, ἐν σοὶ Παρθένε διέπλασται, τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, τῶν βροτῶν ρυόμενος· καὶ με τοίνυν λύτρωσαι, τῶν περιτυχόντων, πειρασμῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Θ φλογερὸς οὐρανός· καὶ θρόνος ὄντως πυρίμορφος· ὁ ἐμψυχος τοῦ Χριστοῦ, Παράδεισος ἀχραντε· ἡ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τῆς ζωῆς τὸ μάννα· ζωῆς θείας με ἀξίωσον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Τὸ ἀλατόμητον πιστοὶ καὶ θεῖον ὄρος· τὸ καθαρώτατον παλάτιον τοῦ Λόγου· τὸν πυρίμορφον θρόνον τοῦ παμβασιλέως· τὴν τράπεζαν, καὶ λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ· τὴν γέφυραν τὴν μετὰ γουσαν πρὸς ζωὴν, τὴν οὐράνιον κλίμακα· τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ὁδὸν, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στάμνος ἄψυχος πάλαι, σὲ τὴν ἐμψυχον στάμνον ἐδήλου Δέσποινα· ζωῆς γὰρ μάννα φέρεις, Χριστὸν τὸν τοῦ θανάτου, τὴν πικρίαν ἀμβλύναντα, τὸν ἀληθῆ γλυκασμὸν καὶ σωτισμὸν τοῦ κόσμου.

Μὴ ἀρπάσῃ ὡς λέων, ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ὁ θηριότροπος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, καὶ σώζοντος Παρθένε· λυτρωτὴν γάρ σε κέκτημαι, τὴν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καὶ λυτρωτὴν τελοῦσαν.

Μακαρία Παρθένε, καταρύγιον πάντων τῶν θλιβομένων πιστῶν, παντοίας ἐπηρείας, καὶ λύπης καὶ κακίας, τῶν φθονούντων με λύτρωσαι, καὶ τῶν πταισμάτων πολλῶν, καὶ ποικίλων νόσων.

Η τὸν βότρυν τεκοῦσα, τῆς ζωῆς Θεοτόκε τὸν ἀγεώργητον, ἀξίωσον καρπούς με, προσφέρειν μετανοίας, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ, η'. Ἑπταπλοσίως.

Τὰ μεγαλεῖα Πάναγνε, τῶν ποικίλων θαυμάτων σου, πάντες ἐκβοῶμεν, οἱ πιστῶς προστρέχοντες, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν με νόσου δεινῆς, καὶ τῶν ψυχικῶν, καὶ σαρκικῶν ἀλγημάτων, ἀπάλλαξον καὶ δεῖξον ἐρρώμενον κατ' ἄμρω, δοξάζειν τὸν υἱόν σου Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραгдаιοτάτως ἐπνευσαν, τῶν φοβούντων οἱ ἄνθρωποι καὶ τῶν δυσχερῶν οἱ ποταμοὶ προσέκρουσαν, σφοδρῶς τῇ οἰκίᾳ μου, τῇ νοτιῇ Παρθένε ἁγνή· ἀλλ' ὥσπερ ἄφρον, κυμαινομένης θαλάσσης, διάλυσον τὴν ῥύμην τῶν λυπούντων ἀπάντων· καὶ δός μοι σαῖς πρεσβείαις, γαλήνην εἰς αἰῶνας.

Ο διαπλάσας πῆλινον, ἀνδριάντα τὸν ἄνθρωπον, εἶτα καὶ ψυχὴν, αὐτῷ ἐνθεῖς ἀθάνατον, ἐν σοὶ διαπλάττεται, καὶ ἀναπλάττει πάλιν αὐτόν· ὄν μοι εὐμενῇ, καὶ εὐδιάλλακτον δεῖξον, Παρθένε σαῖς πρεσβείαις, καὶ τὴν ῥῶσιν παράσχου, καὶ πάντων τῶν θλιβόντων τὴν λύτρωσιν συντόμως.

Φωτοδόλοις ἐκάστοτε, τοῖς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἀνατεταλκέναι ἐκ τῆς σῆς Πανάχραντε, νηδύος δοξάζουσι, καὶ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ δαιμονικῆς, καὶ σκοτεινῆς ἀπαλλάττεται, ἐνέδρας τοὺς σούς δούλους· ἐξ ὧν ῥῦσαι καὶ σῶσον, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλοσίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνέβασα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ανύψωσον τὸ κέρας, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς πιστοῖς κατ' ἐθνῶν δὲ παράσχου ἰσχύν· καὶ βασιλείων τὰ σκήπτρα ἁγνῇ κραταίωσον.

Νωθεῖς καὶ παρειμέναις, καὶ νενικημέναις, παρεμβολὰς ἀλλοφύλων Παρθένε ἁγνή, τὰς τοὺς πολέμους θελούσας θάττον ἀπόρηνον.

Η μόνη συμμαχία, τῶν σὲ γεραιόντων, χριστιανῶν ὁρδοδόξων πρεσβείας ταῖς σαῖς, Ἀγαρηνοὺς ὀπλοφόρους τάχει καταίσχυνον.

Συνέτισον Παρθένε, τῶν πιστῶν χορείας, καὶ κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ τῶν ὁρατῶν, κατεσφώσασα σῶσον ἐκ πάσης θλίψεως.

Προσόμοια. Ω τοῦ παροδόξου.

Χαῖρε πυρίμορρον ὄχημα· Χαῖρε αὐγὴ μυστικὴ, ἐν τῷ κόσμῳ ἡ τέξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· Χαῖρε κογχύλη πορούραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· Χαῖρε Πανάχραντε· Χαῖρε φυλακτήριον πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Χαῖρε πένοντων ἀνθρώπων· Χαῖρε πεινόντων τροφή· Χαῖρε πλούτε ἀσύλητε, καὶ πένοντων ἄφραντε, θησαυρὸς ὁ ἀκένωτος· τῶν ἀσθενούντων χαῖρε ἐπίσκεψις· τῶν θλιβομένων, χαῖρε παράκλησις· Χαῖρε βοήθεια, τοῖς προσκαλουμένοις σε καὶ ἄρραγές, ὅπλον καὶ ὁχύρωμα, καὶ τείχος ἀβήρητον.

Χαῖρε μυστικὴ Παράδεισε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σου φέρουσα, καὶ τεκοῦσα ἄφθορε, εἰς ἡμῶν ἀναβίωσιν, τῶν νεκρωθέντων, γεύσει τοῦ ξύλου ποτὲ, καὶ τῷ θανάτῳ ὑποκυψάντων κακῶς· χαῖρε παμπόθητε, καὶ παντομνημόνευτε χαῖρε βροτοῖς, θείαν ἀγαλλίασιν παρεχομένη αἰεῖ.

Σῶσόν με Πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως γεννήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστάσιαν ὁ δοῦλός σου, τείχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκόληκος καὶ τοῦ πυρός, τοῦ διακινῶντος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Γῇ ὑπεράγῳ, προστρέχω καὶ Παρθένω.

Ὡδὴ, α΄. Ἦχος ΑΔ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΝ σπηεδόνα τῆς ψυχῆς μου ξήρανον, καὶ τῶν τραυμάτων οὐλὰς, δραστικῶς φαρμάκω, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε· εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθην· πᾶσαν, καὶ σὲ μεσίτην προβάλλομαι, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ημελημένως καὶ ραθύμως Δέσποινα, ὅλον τὸν βίον ἐγὼ, καταδαπανήσας, τὸν ἐμὸν ὁ ἄσωτος, εἰς ἑμαυτὸν γεγόμενος, τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχω, καὶ μετὰ πίστεως κράζω σοι, σῶσόν με πρεσβεσίαις σου Πάναγνε.

Υπὲρ τὴν ψάμμον ἀληθῶς κρήμηνται, αἱ ἀνομίαι μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι, ὧς ἀναίδην ἔπραξα, καὶ ἑμαυτὸν ἐμόλυνα, καθυβρίσας ὁ τάλας, τὸ κατ' εἰκόνα Πανάμωμε, ἀλλ' ὡς πολυεύσπλαγχνος σῶσόν με.

Προσπεφυγότα νῦν εἰς σὲ σὺν δάκρυσιν, καὶ ἐν πολλῷ στεναγμῷ, καὶ καρδίας θλίψει, μὴ παρίδης δέομαι· ἀλλὰ τῇ μεσιτείᾳ σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπησαν, ὅπως λυτρωθῇ τῆς κολάσεως.

ὦδὲ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εμῶν δακρύων σταλαγμούς, καὶ στεναγμούς τῆς καρδίας, καὶ χειρῶν ἐκτεταμένων ἐπάρσεις, καθορώσα συμπαθῶς, οἰκτείρησον τὸν δούλόν σου· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Ποῶδὴ φύσιν τὴν ἐμὴν, γινώσκουσα Θεοτόκε, καθ' ἐκάστην ὀλισθαίνουσαν οἴμι! πρὸς τὰ χεῖρα ἀκρατῶς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Ανερευνήσας ἐμαυτὸν, εὕρισκω πάντας ἀνθρώπους, ὑπερβάντα ταῖς κακίαις Παρθένε, καὶ ποῦ φύγω ὁ δεινὸς εἰ μὴ πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχνον· ὅτι οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Γυμνὸς καὶ ἐρημὸς εἰμι, καὶ πάντων ἐστερημένος, τῶν καλῶν ὧν ἐφυλήθην ὁ τάλας, τῇ κακίστῃ συμβουλῇ· θέν πρὸς σέ κατέρυγον· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

ὦδὲ, δ'. Σὺ μου ἰσχύς

Νινευιτῶν, τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ δάκρυα, ὁ Υἱός σου πάλαι προσδεξάμενος, τὴν ὀφειλὴν τῶν ἀμάρτιων, πᾶσαν τὴν ἐκείνων, ἀφῆκεν ὡς πολυέλεος· διὸ σε ἱκετεύω, ἐξιλέωσαι τοῦτον, παραβλέψαι καί μου τὰ ἐγκλήματα.

Ω τῆς ἐμῆς, φρενοβλαβείας Πανύμνητε· ὅτι θέλων τοῖς κακοῖς συμπέφυρμαι, ἀναισθητῶν ὅλως ἀμελῶν, καὶ ἐμματαιάζων, ταῖς ἀνυπάρκτοις ὀρέξεσι· διὸ ὁδήγησόν με, πρὸς ὁδὸν μετανοίας, ἐπιστρέφουσα καὶ συνετίζουσα.

Πανευλαβῶς, πρὸ τῆς εἰκόνος παρίσταμαι; τῆς Ἀχράντου τῆς σῆς Παναμώμνυτε, ἐκλιπαρὼν καὶ παρακαλῶν, μὴ με ἀπορρίψῃς, τοῦ σοῦ προσώπου τὸν ἄθλιον· ἀλλ' οἰκτεῖρον καὶ σῶσον, ἐκ παντοίας με βλάβης, καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Πῶσιν ψυχῆς, ῥῶσίν μοι σώματος δώρησαι· ἵνα πράττω καὶ ποιῶ τὸ θέλημα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ φόβῳ καὶ χαρᾷ· καὶ γὰρ ἐξισχύεις, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ πράττεις ὅσα θέλεις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῷ ναῷ σου Παρθένε προστρέχουσιν.

ὦδὲ, ε'. ἵνα τί με ἀπόσω.

Ολος γέγονα φεῦ μοι! ταῖς ἀθέστοις πράξεσι καὶ ἀνομήμασι, βορβορώδης Κόρη, καὶ αἰσχρῶν ἀληθῶς καταγώγιον· καὶ μεμνημένος, ὑπὸ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· ἀλλ' οἰκείους ἀπόπλυνον δάκρυσι.

Συνεχόμενον πλείστοις, πειρασμοῖς Πανάχαρντε καὶ περιστάσεσι, πανταχόθεν αἶμαι! καὶ κλονούμενον ζάλαις καὶ θλίψεσι, περιτρούρησόν με, ὑπὸ τὴν σκέπην σου τὴν θεῖαν, λυτρουμένη καὶ σώζουσα πάντοτε.

Τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, τῇ πρὸς τὸν Υἱόν σου κεχρημένῃ Πάναγνε, ὑπὲρ τοῦ ἀχρείου, καὶ πολλὰ ἐπταικίτος οἰκέτου σου· ὅπως εὖρω λύσιν, ἀμαρτιῶν μου τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον πρὸ τῆς ἐτάσεως.

Προμένη μὴ παύση, ἐξομολογούμενον τὰς ἀμάρτιάς μου, καὶ τὰς ἀνομίας, ὡς ὁ τά-

λας ἐν γνώσει ἠνέμησα· διὰ τοῦτο κράζω, ἐν στεναγμοῖς καθικετεύων, μὴ ἀπόσῃ τὸν δούλον σου Δέσποινα.

Ὡδή, ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εγένοντο ψαλμικῶς, αἱ ἀνομίαι μου Δέσποινα, ὥσπερ φορτίον βαρὺ, ἐπ' ἐμὲ βαροῦμεναι· καὶ ψυχῆς αἱ μώλωπες, διὰ ἀφροσύνην, προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν.

Χρεωστικῶς τῷ ναῷ, τῷ ἱερῷ σου προσέδραμον· καὶ ὡς ἰκέτης οἰκτρὸς, παρίσταμαι Δέσποινα· τὰ δάκρυα δέξαι μου, ὡς τῆς χήρας τότε, τὰ λεπτὰ Χριστὸς ὁ Κύριος.

Πῶς βασιτάζει ἡ γῆ, ἐμὲ τὸν αὐτοκατάκριτον, τὸν παρὰ πάντας βροτοὺς, ἀσώτως βιώσαντα, καὶ οὐ καταπίνει με! ἀπορῶ καὶ φρίττω· ἀλλὰ σὺ ἡ διασώζουσα.

Κατάσβεσον ἀγαθὴ, τῷ δροσισμῷ τοῦ ἐλέους σου, τὰ βέλη τὰ κατ' ἐμοῦ, δολίως κινούμενα, νυκτὸς καὶ ἡμέρας τε, τὰ πεπυρωμένα, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμοῦντός μου.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πολὺφωτον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, θεῖου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα· τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰγλή, καταύγασον δέσποινα καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανόας· καὶ δάκρυσιν ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Ὡδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ανατείνω τὸ ὄμμα, τῆς ἐμῆς παναθλίας καὶ ταλαιπώρου ψυχῆς, πρὸς σὲ καὶ ἀνακράζω, ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου, τῷ Σωτῆρι καὶ πλάστῃ μου, ταῖς τῆς Μητρός σου Χριστέ, πρεσβείαις οἰκτερόν με.

Ιαμάτων πελάγῃ, κεκτημένη Παρθένε ὡς τετοκυῖα Χριστὸν, ἐπέχεε ἀφθόνως, καί μοι τῷ σῷ οἰκέτῃ, ἀσθενοῦντι ῥανίδα σου, τῷ πανταχόθεν δεινῶς ἐκτετραυματισμένῳ.

Παναγία Παρθένε, κατανύξεως πλησον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὸν θεῖον ὅπως βρέχω, ναόν σου Θεοτόκε, ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων μου, καὶ ἀποπλύνω ἀγνὴ τὸν ῥύπον τῶν παθῶν μου.

Απειρογάμε νύμφη, περιφρούρησον πάντας, τοὺς πεφρευγότες εἰς σὲ καὶ γὰρ εἰ μὴ φρουρήσης, τοὺς δούλους σου Παρθένε, ἀπολόλαμεν ἅπαντες, καὶ ἐγενήθημεν ἂν κατὰ βρομα δαιμόνων.

Ὡδή, η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ρῦσαι τότε, Μαρία Θεοτόκε τοὺς σοὺς δούλους, ἡνίκα ὁ Υἱός σου, τοῦ κρίναι ἔλθῃ γένος τὸ ἀνθρώπινον, καὶ διαχωρῆσαι, ἀπ' ἀλλήλων οἱμοὶ! δικαίους καὶ ἀδίκους.

Θαῦμα μέγα, πῶς γαλουχεῖς Παρθένε! καὶ Παρθένος εἰδέχθης μετὰ τόκον! ὄντως τὰ σὰ μυστήρια παράδοξα· διὸ προσκυνούμεν, καὶ ὑπερυψούμεν τὸν ἀφράστον σου πόκον.

Εμακρύνθην, ἐκ σοῦ καὶ ἐβδελύχθην, τοῖς κακοῖς μου· διὸ καὶ ἐγενήθην, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ μου· ἀλλὰ μὴ παρίδης, δέσποινα Παρθένε εἰς τέλος τὸν σὸν δούλον.

Νεκρωθέντα, τοῖς δῆγμασι τοῦ πλάνου, ζώωσόν με ἢ τὴν ζωὴν πάντων τεκοῦσα, καὶ μὴ ἑάσης ἐτι τοῦτον κατ' ἐμοῦ, καταδυναστεῦσαι, ἐξηπορημένου, καὶ τεταπεινωμένου.

Αἰνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα· καὶ ἐν βράτῳ, τόκον τὸν τῆς αἰπαρθένου, τῷ Μωυσῇ μου στήριον γνωρίσαντα· Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε

ὠδῇ, θ'.

Ἐρριξε πᾶσα ἀκοή.

Ηγέρθη κέρας εὐσεβῶν, ὑψωθέντος ἐπὶ ξύλου Πανάμωμε, τοῦ σου υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ἐν ᾧ διέβριξε τὸ χειρόγραφον· καὶ κατηργήθη ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος καὶ πέπτωκε· διό σε ἄχραντε, ὡς αἰτίαν τούτων πάντων δοξάζομεν.

Ροτὴν δακρῶν τῶν ἐμῶν, καθορῶσα συμπαθῶς εὐσπλαγχνίσθητι, ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τῷ σὺ ἐλέει τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καθιλαρύνουσα αἰεὶ, φυλάττουσα σκέπτουσα καθαγιαζουσα, καὶ δαιμόνων ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζουσα.

Κράτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, Προφητῶν καὶ ἀποστόλων τὸ καύχημα· Ἱεραρχῶν καλλονή· Μαρτύρων Κόρη τὸ ἐγκαλλώπισμα· καὶ τῶν Ὁσίων χαρμονή· Δικαίων ἐντρύφημα· καὶ θλιβομένων χαρὰ· μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Λαοὶ καὶ γλῶσσαι καὶ φυλαί, νειανίσκοι σὺν παρθένοις προσέλθωμεν, ἐν καθάρῳ τῷ νοῦ· ὁρθοδοξίας πάντες οἱ τρόφιμοι, καὶ τῇ Παρθένῳ καὶ ἀγνῇ, Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θερμῶς βοήσωμεν· Παναγία σῶσον πάντας πρεσβείαις σου.

Προσόμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· Χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· Χαῖρε κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε πάσης θλίψεως, ἢ τοὺς δούλους σου σῶζουσα· ἢ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωφόρος χαῖρε Παράδεισος· Χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα καὶ ὅρος ἅγιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε· Χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς· Χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· εὐλογημένη χαῖρε Πανάμωμε· δεδοξασμένη χαῖρε ἀμόλυντε· Χαῖρε Πανύμνητε· Χαῖρε θεῖον σκῆνωμα· Χαῖρε σεμνὴ· Χαῖρε Μητροπάστρηνε, νόμῳ ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητροπῆε Δέσποινα· Χαῖρε ἡ μόνῃ ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυγρία φωτὸς· ἡγαῖσμένον χαῖρε παλάτιον· τὸ φωτοφόρον χαῖρε λαμπάδιον· Χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας καύχημα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ἱάματα τοῖς προσκυοῦσί σε.

Δέξαι μου ταύτην τὴν δέησιν, καὶ μὴ παρίδης ἀγνῇ, τὸν κλαυθμὸν καὶ τὰ δάκρυα, μετὰ δὲ ἀπορρίψης με, τοῖς δεινοῖς κινδυνεύοντα· εἰς σέ γάρ πᾶσαν τὴν προσδοκίαν μου, ἐθέμην μόνην Θεοχαρίτω· δειξὼν ἐλευθερὸν, πάντων τῶν λυπούντων με· δειξὼν ἀγνῇ· καὶ χάραν μοι δώρησαι ὡς χαροπάρχος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΗΛΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ.

Ο ὁ ἁ γ ρ ο σ τ ο ς :

Τέλος με σῶσον τὸν ἀνάξιον Κόρη Παῦλον.

Ὡδή, α'. ἤχος Α' δ'. Ἀρματελάτην Φαραῶ.

ΤΗΣ πρὸς ἐμέ σου συμπαθείας ἀχραντε, τὴν ὑπερέβαλλουσαν, πῶς δυνηθῶ χάριν, ἀνυμῆσαι Δέσποινα; ἢ πῶς σου τὸ ἐξαίρετον, τῆς προνοίας δοξάσω, ὅτι θανάτου δίδευσας, τὸν πολλάκις τούτου με ἄξιον;

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ὁ ἄθλιος, ὅλος γεγέννημαι, ἀμαρτιῶν πλήρης, μὴ εἰδὼς τί ἕτερον· μόνος γὰρ ἐγὼ γέγονα, σκευὸς ἀχρηστὸν πάντη, τῷ φιλανθρώπως με πλάσαντι Δέσπονι τοῦ κόσμου βοήθει μοι.

Αὔσον παθῶν μου τὴν οὐμίχλην Πάναγνε, φωτὶ τοῦ τόκου σου, τὰ ζοφερά νεφελῶν ἐμῶν προλήψεων, πόρρω που ἀπελευνύουσα, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ καθαρὸν ἀπαθείας μοι, φέγγος τῷ σὺ δούλῳ ἀνάτειλον.

Οἱμοὶ τῷ φάυλῃ συνηθείᾳ Δέσποινα, συνεχομένῳ δεινῶς! οἱμοὶ βροτῶν μόνῳ, τῷ κατολισθήσαντι, εἰς ἀπωλείας βάραθρα, καὶ παθῶν δυσωδίας, ἀνεχομένῳ καὶ μένοντι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς τούτων ἐκτίσιν!

Ὡδή, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σύνδρομον ἔχω ἀλθῶς, τῇ τῆς σαρκὸς μου γεννήσει, τὸ τοῖς πάθεσιν αὐτοῖς ὑπαχθῆναι, καὶ ἀλόγως τοῖς αὐτῶν, ὑπηρετῆσαι πράγμασι· οὐ μοι τῷ ταλαίπῳρῳ! Δέσποινα πάντων βοήθει μοι.

Μίαν ἡμέραν τῷ Θεῷ, μετανῶν τὰς δὲ πάσας, παροργίζω τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀνκίσθητος ἐγὼ, καὶ τὴν ψυχὴν ἀμείλικτος· ἀλλὰ μακροθυμεῖν μοι, τοῦτον δυσώπει Πανάχαρυντε.

Εταλαιπώρησα δεινῶς, καὶ κατεκάμνην εἰς τέλος, βαρυτάτοις τῶν κακῶν μου φορτίοις, οἷς ὑπέκυψα ἐκὼν, ἐκ παίδων ὁ ἀνόητος· ἀλλὰ μὴ με παρίδης, τούτοις ἀγνὴ ἀπολλύμενον.

Σῶμα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν, μεμολυσμένους ὑπάρχων, περιέρχομαι σπιλῶν τὸν ἄερα· καὶ τοῖς ἔργοις μου τὴν γῆν, μιαίνων ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ μεταβολῆς με, τρόποις Παρθένε βελτίωσον.

Ὡδή, δ'. Σὺ μου ἰσχάς.

Ως ἐν νυκτὶ, μόνος ἐκ πάντων παρεύρημαι, ἔργα πρᾶττον, τὰ τοῦ θυότου ἄγνα, καὶ τοῦ

βροτῶν λήσειν ὀφθαλμούς, ὅπως ἡπειγμένους, Θεὸν λαθεῖν οὐ δεδύνηται· παρ' οὗ δικαίᾳ κρίσει, ἐκδοθήσεται σκότει· ἀλλ' ἐντεθεὶν ἀγνήν με οἰκτείρησον.

Στένω πικρῶς, ἐκ βάθους νῦν τῆς καρδίας μου, ἐννοῶν μου, τὴν ἀπερινόητον, πληθὺν κακῶν τὴν ὡς ἀληθῶς, ψάμμον τῆς θαλάσσης, τῷ ἀριθμῷ ὑπερβαίνουσιν· διό με Θεοτόκε, πρὸ τοῦ τέλους εὐχαρίστου, ἐπιστρέψασα σῶσον τὸν δούλόν σου.

Οὐκ εὐτονεῖ, γένος βροτῶν προσευχόμενον, ἱλεῶσαι Θεὸν οἷς ἐξήμαρτον, ἐπὶ τῆς γῆς μόνο·ς τὴν ψυχὴν, τῆς δυσωδεστάτης, παθῶν ἐμπλήσας αἰσχροτήτος· εἰ μὴ σὺ Θεοτόκε, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐξιλᾶσθαι καὶ σώσῃς τὸν δούλόν σου.

Νῦν ἐπ' ἐμέ, στένει τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τὴν τοῦ Κτίστου ἄγαν ἐκπληττόμενα, μακροθυμίαν καὶ ἀνοχὴν, ἐπὶ τοῖς πολλοῖς μου, καὶ ὁλεθρίοις συμπτώμασι· καὶ γὰρ τὴν Κτίσιν Κόρη, συνεκίνησα πᾶσαν, τὰ δεινὰ θαμβουμένην μου πταίσματα.

ὁδὴ, ε'.

Ἰνα τί με ἀπόσω.

Τῶν ἀψύχων τὴν φύσιν, Κόρη ἐν οἷς μόνοις οὐκ ἔδει ἐκμνησάμενος, ἐν οἷς ἔδει ταῦτα, οὐκ ἐπέισθην ζηλῶσαι ὁ ἄθλιος, παραβάς τοὺς νόμους, τοὺς φυσικοὺς καὶ παρὰ φύσιν, βιωτεύσας διό με ἐλέησον.

Οἱ τοῦ σκότους προστάται, ἔργων τῶν αὐτῶν ἐν μῆσει με ἔθεντο· καὶ ἐτέρων αὐθις, δι' αὐτῶν ἀσεβῆ με διδάσκαλον· οἷμοι τί ποιήσω! ὁ τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς κακοῖς μου, παγιδεύσας Πανάχραντε σῶσόν με.

Νεκρωθῆναι τῷ κόσμῳ, πᾶσι νομισθεῖς τοῖς εἰδόσι με Πάναγνε, ἐναντίαν Κόρη, τῆς αὐτῶν ὑπολήψεως ἔρχομαι, διδοεύσας τριβὸν, ὁ δυστυχὴς ἀλλ' ὄντως φεῦ μοι! εἰμὶ τάχος αὐτῆς ἀπαγάγης με.

Αμαρτίαις ἐπαύξω, ἄλλας ἀμαρτίας ὁ τλήμων ἐκάστοτε, καὶ ἐπισυνάγω, τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἀνύποιστον, ἐν τῇ παναθλίᾳ, ἐμοῦ ψυχῇ ἀφ' οὗ με ῥῦσαι, πρὸ τῆς πείρας ἐκείνης Πανάμωμε.

ὁδὴ, ς'.

Ἰλασθήτι μοι Σωτήρ.

Νεκρὸς ἐκ πάντων καλῶν, ὑπάρχων πάντῃ καὶ ἄχρηστος, ἐν μόνοις εὐθεροποιεῖς, ἔργοις οὐκ αἰσχύνομαι, ζῶν καὶ ἀγαλλόμενος· ὦ πῶς οὐκ αἰδοῦμαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα!

Απάσης μὲν ἐντολῆς, ἐξέκλινα ὁ ταλαίπωρος, κατήχθην δὲ ἐν σπουδῇ, πρὸς τὰ ἀπεικτότατα, τῆς κακίας βάραθρα, διὰ ῥαθυμίας· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με Δέσποινα.

Ξηρὰ καὶ ἄκαρπος γῆ, καρπῶν τοῦ Πνεύματος γέγονα, χερσομανοῦσα δεινῶς, καὶ ὕλην σλογώσεως τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, βλαστάνουσα Κόρη· ἀλλὰ σὺ με μετασκεύασον.

Ιδοὺ με πᾶσα κακῶν, περιεκύκλωτε θάλασσα, καὶ ποταμοὶ τῶν παθῶν, ἐπῆραν φωνὰς αὐτῶν, ἐπ' ἐμέ Πανάχραντε, ὧν τῆς καταγίδος, καὶ ἀτάκτου φορὰς ῥῦσαί με.

Κάθισμα.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φωτεινὴν σε νεφέλην καὶ λογικὴν, θεϊκὴν ὄντως δρόσον καὶ μυστικὴν, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ σωτηρίας ὄμβρον, ὁμβρῆσασαν Δέσποινα, ἐπεγνωκῶς αἰτοῦμαι, τὴν σὴν ἀγαθότητα· δὲς τῇ κεφαλῇ μου, κατανύξεις ὕδωρ, πηγὴν τε βλυστάνουσάν,

ὥσπερ νόματα δάκρυα, ἵνα ἀνωθεν πλύνῃ με, ἐκ τοῦ ρύπου παισιμάτων μου· καὶ χιὼνός δειξῇ με λευκότερον· ἐπὶ σὲ χάρι· ἐλπίζω, ὁ ἀγχείος οἰκέτης σου.

Ὡδή, ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐδὲ ταπεινώσιν ἐν καρδίᾳ μου, οὔτε μὴν ἀγρυπνίαν, οὐ προσευχὴν τε οὐδὲ ἐγκράτειαν· οὐ τίνος ἄλλου ἀγαθοῦ ἐνέργειαν· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Νοὸς ἀμαυρότητι, οὐκ ἐκτεπτάμην ὅλως μετάνοιαν· οὐ μελέτην θανάτου· οὐ σωφροσύνην ὄντως οὐ σρόνησιν· ἀλλ' οὐδ' ἀνδρίαν οὐ δικαιοσύνην· τε· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Κομῶν ἐν τοῖς πάθεσι· καὶ θάλλων πᾶσιν ἐν ἀμαρτημασι, προσοχῆς θείου φόβου, καὶ προσεδρίας Θεῷ ἡμέλησα· ἀγάπης κάσης, ἐλπίδος καὶ πίστεως· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Οὐκ ἔστιν ὅς ἡμαρτεν, ἐν γῇ τις πλέον ἐμοῦ Πανάχραντε· οὐδὲ ἔστιν ὅς εὗτω, παρώργισε τὸν ποιήσαντα, ζήσας ἀσώτως ὡς ἐγὼ ὁ ἄθλιος· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Ὡδή, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἦυσαι κακῶν ἀπάσης με, συνηθείας Πανάχραντε· δός μοι καθαρὰν, ἐπιστροφὴν πρὸς Κύριον, ἀγνείας οἰκείωσιν, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι· σῶφρονα Παρθένε, ποίησόν μου τὸν βίον· καὶ πᾶσαν ἀγαθὴν μοι, μετουσίαν παράσχου· ὅπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ρῶς Θεοῦ τὸ ἄφραστον, τοῖς βροτοῖς ἀνατείλασα, φώτισον ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις δέομαι, τὸ σκότος διώκουσα τῆς δεινῆς ἀσελείας μου· ἀναψόν μοι πῦρ, ἐν τῇ καρδίᾳ Παρθένε, τοῦ πόθου τοῦ υἱοῦ σου, καὶ τῆς τούτου γλυκειάς, πλησόν με εὐπροσύνης εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἄσαι καλῶν ἰδέαις με, κατακόσμησον Δέσποινα· πλήρωσον χαρᾶς, πνευματικῆς τὸν δοῦλόν σου· τῷ κύκλῳ στεφάνωσον, τῶν ἀρετῶν Πανάμωμε· ἐμπλησὸν παντοίας, δώρεων μετουσίης, καὶ μέτοχόν με δεῖξον, οὐρανῶν βασιλείας· καὶ μου ὑπὲρ ἁγίαν, τὸ αἰτήθην ὑπάργχει.

Ἀνεπιστρόφῳ νεύματι, ἀκλινεῖ τε ὀρμήματι, τὴν πρὸς ἀρετὴν ἀνεμποδίστως στέλλεσθαι, πορείαν εὐόδωσον, καὶ τοῖς πρόσω ἐκτείνεσθαι, τῶν ὀπισθεν ἀπάντων, ἐπιλαθόμενόν με· καὶ θέρημην μετανοίας, καὶ εὐχῶν μοι παράσχου, Παρθένε ἵνα πόθῳ, ὑμῶν σε εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὡδή, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Υμνῆται πῶς ἰσχύσω τὴν καθαρὰν, ὁ ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀκάθαρτος, πῶς τὴν ἀγνὴν λόγους εὐρημήσω ὁ ἐναγής· πῶς ἦν ὄραν συστελλονται, τάξεις τῶν Ἀγγέλων βλέπειν ἐγώ, τολμήσω ἐν εἰκόνι, οὕτω κακῶς ὡς ἔχω· διὸ μοι Δέσποινα οἰκτερήσθον.

Λαβοῦσα δεξιᾶς με Κόρη χεῖρός, βασιλεῖ ἀθανάτῳ οἰκείωσον, τῷ σὺ υἱῷ, τὴν τῶν ἐσφαλ-

μένων μοι παρασχεῖν, αἰτοῦσα θεῖαν ἄφρσιν, καὶ εἶου διδρῶσιν παντελῆ· καὶ γὰρ σε προστασίαν, ἐλπίδα τε καὶ σκέπη, καὶ ζῶν καὶ θνήσκων ἐπιγράφομαι.

Ο λόγος ὃν ἐλάλησα νῦν πρὸς σέ, οὐ τὸ πᾶν τῶν κακῶν μου ἠρίθμησεν· οὐ τὰ κρυφῆ, αἵσχη ἀπεκάλυψεν ἀλλ' αἰδοῦ, τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώσεως, ἔκρυψε τὰ πλείονα συσταλεις· σὺ δέ μου δεχομένη, τὴν προθεσὴν Παρθένε, δός μοι τελείαν τούτων ἄφρσιν.

Νυμφῶνος ἀθανάτου ἐπιτυχεῖν, καὶ τρυφῆς Παραδείσου ἀξίωσον, τὸν ἐπὶ γῆς, μόνην σε ἐλπίδα μετὰ Θεόν, μόνην προσθείαν ἔχοντα· μόνην προστασίαν μόνην ἰσχύν· διὸ ἐνδιαθέτως, τολμῶντα ταῦτα λέγειν, Δέσποινα σῶσόν με τὸν δούλόν σου.

Προσόμοια. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Χαῖρε ἡ λευκοφαῖ μαργαρίτη, καὶ διαυγῇ καὶ παλύτιμον, ἐκ κοκκοβαφῶν σου αἱμάτων, συμπεπηγμένον γεννήσασα, τὸν ταῖς γλυκείαις αὐτοῦ, καὶ φωτοδόλοις λάμψεσι, παντός τοῦ κόσμου τὸ ζοφῶδες, καταυγάζοντα Πανύμνητε.

Χαῖρε ἡ βρεφοπρεπῶς ἐν ἀγκάλαις, ταῖς σαῖς Παρθένε βαστάσασα, τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου δόξης, Θεοπρεπῶς καθεζόμενον· καὶ ἐν τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς, ὑπνώσαντα κρατήσασα, τὸν ἀνύστακτον καὶ πάντα, ἐφορῶν ὄμμα ἔχοντα.

Χαῖρε ἡ ὑπὲρ μέλι γλυκάζον, τὸν αἰσθητὸν Κόρη φάρυγγα· καὶ ὑπὲρ κηρίον ἡδύον, γλώσσαν ἀπάντων καὶ λάρυγγα· καὶ ἀμβροσίας αὐτῆς, μᾶλλον καταγλυκαίνουσα, ἐν τῷ γλυκεῖ ὀνόματί σου, τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐκδυσόν με τὸν πεινθήρη χιτῶνα, καὶ σωτηρίου με ἐνδυσον, καὶ ἀγαλλιάσεως θείας, καὶ εὐφροσύνης ἱμάτιον· ὅπως μὴ ἐκβληθῶ, γάμου μὴ ἔχων ἐνδυμα, ἐκ τοῦ νυμφῶνος τοῦ υἱοῦ σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τ Η Π Α Ρ Α Σ Κ Ε Υ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταύτη καὶ ἡ δέσσις ὀγδὴ πρόπει· Φωτίου.

Ὡδλ. α'. ἤχος β'. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Το στόμα μου πλήρωσον γλυκασμοῦ, τοῦ θείου σου Κόρη, καὶ κατάλαμψόν μου τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυμνῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ ἀπειρον πέλαγος.

Ασθενοῦσαν πάθει· χαλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μου καὶ οἰκτρὰν καὶ βαρυαλγῆ, καρδίαν.

ἰάτρευσαν Παρθένη, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

Υπέρτερον δεῖξόν με· ἡδονῶν, παθῶν, σαρκικῶν τε, καὶ μερίμνῶν βιωτικῶν, τῶν ἀνω ταγμάτων ὑπερτέρα, καὶ λαμπροτέρα ἡλίου Θεόνυμφε.

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην, ἱκετεύω σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ἐπακοῦσαι, τοῦ σοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ με τυχεῖν.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἐψίδος.

Η περιδόξος πόλις, καὶ λογικὴ Δέσποινα, τοῦ παμβασιλέως δυσώπει Θεοχαρίτωτε, τῆς ἀνω πόλεως, οἰκητορά με γενέσθαι, καὶ μὴ κατασχύνῃς με τῆς προσδοκίας μου.

Καταφύγιον κόσμου, Χριστιανῶν καύχημα, σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντων τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ, τὸν πεποιθότα σου μὴ οὖν καμὲ ὑπερίδης, ἀλλὰ πῶ ἐλέει σου Δέσποινα σῶσόν με.

Απορία καὶ γνόφος, καὶ λογισμῶν σύγχυσις, τοὺς τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου ἑρμηνεύοντας, καλύπτει Δέσποινα, ὃν Μωυσῆς γὰρ προσεῖδε, γνόφῳ καλυπτόμενος, τοῦτον ἐγέννησας.

Ιεροῦ παραδείσου, καὶ ζωηροῦ χώρου με, βρώσει δελεάσας δολία, ὅφις ὁ δόλιος, μακρὰν ἐξώρισε, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον, τῆς Ἑδέμ ἀλλάξασθαι, εὐθὺς παρέπεισεν.

Ὡδή, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η κοιλία σου ἄχραντε, εὐρυχωροτέρα οὐρανῶν γέγονεν, τὸν ἀχώρητον χωρήσασα· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ἡ καταφυγὴ καὶ προστασία μου.

Επὶ σοὶ ἀνατίθην, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη ἀειπάρβενε.

Η ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἡ καταφυγὴ ζωῇ καὶ ἀντίληψις, προστασία καὶ παράκλησις, σύ ὑπάρχεις Κόρη πανσεβάσμιε.

Ὡδή, ε'. Ὁρθίζοντας.

Σωτήρα καὶ φιάνθρωπον Κύριον ἡ τεκοῦσα, τῇ φιανθρωπία σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνώρισον.

Ιλέω σου ἐν ὁμματι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσόν με.

Στ' ἐφάνωσον ὡς ὅπλῳ Πανύμνητε εὐδοκίας, ἐν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, τὴν κεφαλὴν μου φρουροῦσά με.

Ο ὕψιστος σαρκοῦται ἐν μήτρᾳ σου, καὶ γεννᾶται Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ κενουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Γαλήνης ἡ κωήσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγιον κλύδωνα, τῶν παθῶν

μου δυσωπῶ σε ἡμέρωσον.

Δραμεῖν Θεοῦ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν, τὴν ἐστενωμένην μου καρδίαν τοῖς πάθεσι, πλατυτέρα οὐρανῶν Κόρη πλάτυνον.

Οὐ κέκτημαι δακρύων ὄχτους, ἵνα ἀποπλύνω μου τὰ ἄπειρα πταίσματα, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή τούτων ῥῦσαι με.

Η Μήτηρ τοῦ ὑψίστου προσλαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων με παθῶν εἰς μετάνοιαν, ἀποστείλασα, ἐξ ὕψους τὴν χάριν σου.

Κέθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Η νεφέλη ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τοῦ νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινὰ, διάλυσον Δέσποινα, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου, καὶ μετανοίας φέγγει, τὰ ὅμματα φώτισον, τῆς Ἰσοφερᾶς ψυχῆς μου, παθῶν ἀμαυρότησι, τὰ πεπηρωμένα, καὶ τυφλώττοντα πάντη, τῶν φαύλων μου πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσειν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄρσιν· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ὠδὴ ζ'. Παιδες ἑβραίων.

Πίστει καὶ πόθῳ σοι προστρέχω, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφειγμένος, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, λύσόν με βῶντα, εὐλογημένος Πάναγος, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ρεῖθρον ἰάσεώς μοι βλῦσον, καὶ κατὰσβεςον τὴν κάμινον Παρθένε, ἡδονῶν καὶ παθῶν, πταισμάτων τε καὶ νόσων· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνοσσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ελαφρὸς διατετρωμένος, Παναμώμητε βολίσιν ἰσοδόλοις, τοῦ ἐλέους τοῦ σοῦ, διψῶ πιεῖν ῥανίδα, ὡς τὸν ἰὸν ἐκκρούσσωμαι, τὸν ποτὲ θανατηφόρον.

Ηᾶσαν εἰς σέ τὴν προσδοκίαν, ἀνατίθην Παρθένε τῆς ζωῆς μου· μὴ παρίδης· διὸ, ἀλλ' οἰκτεῖρον καὶ σῶσον, καὶ τῆς ἐκέμ με λύτρωσαι, αἰώνιου καταδίκης.

ὠδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Εν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρό σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομῆτορ ἄχραντε Μαρία, τέτοκας ἀσάστως, Χριστὸν τὸν βασιλέα.

Ινα δοξάζω καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα Κόρη, θλίψεώς με πάσης, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου, τὸν τὰ πάντα φέροντα τῷ λόγῳ· ὅθεν σὺν αὐτῷ σε, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ωs ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχων, καθικετεύω, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἄχραντε Μαρία, ἐκλύτρωσαι με τάχει.

ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, οἰκτείρησον Παρθένε, ἀνιστοῦ τε παντός ἐλευθέρωσον, ἐπιφοράς ἐπιούσας ἀναχατίζουσα.

Ιλάσθητι σωτῆρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον ὄντως Μητέρα σου, καὶ παρὰ

δείσου τῆς δόξης, δείξον οἰκήτορας.

Ὁδὸν κακίας πάσης, ἔδραμον εὐτόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν δὲ παρέδραμον· ὁδὸν μοι γνῶρισον Κόρη, ἐν ᾗ πορεύσομαι.

Υμνον σοι τελευταῖον, πρῶτον τε καὶ μέσον, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνῇ· σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλον, εὑρεῖν οὐ δύναμαι.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε θανάτου καθαίρεισις, Παρθενομήτορ ἀγνή· χαῖρε ᾧδου ἡ νεκρωσις· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἔγερσις· καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις· Χαῖρε Μαρτύρων σθένος ἀνίκητον· Χαῖρε Ὁσίων, στολή Θεότευκτος· Χαῖρε διάσωμα, κόσμος Παναμώμητε· Χαῖρε χαρά, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι, συνεχομένων σεμνῇ.

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς· Χαῖρε τεῖχος ἀκράδαντον· Χαῖρε πόλις ἔμφυγς, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως· τὸ τῶν μητέρων χαῖρε ὠραίσιμα· καὶ τῶν παρθένων κάλλος παμπόθητον· Χαῖρε πανθαύμαστον, οἰκουμένης καύχημα· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα· Χαῖρε Θεόνομρε.

Χαῖρε ἀπάντων ἐπίλογε, τῶν λόγων Κόρη σεμνῇ· πάσης βίβλου τελείωσις, παλαιᾶς τε νέας τε· μελωδῶν τὸ συμπέρασμα· στοιχεῖον πάντων, γραμμάτων κρύφιον· Ἀλφα Ὡμέγα, ἀρχὴ καὶ τέλος τε, μετὰ τὸν τόκον σου, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα· ὅθεν τῇ σῇ, δεινάμει τὰ ἄσματα, ταῦτα τετέλεσται.

Πρόσδεξαι τοῦτον τὸν πόνον μου, τὸν εὐτελῆ ἀγαθῇ· ὃν ἐγὼ σοι προσέφερον, ἀσθενεῖα σώματος, καὶ σὸ πάθος κρατούμενος, τοῦ πάθου ταύτην ὑπερνικήσαντος· καὶ σωτηρίας με καταξιώσον· ἵνα τὸν ὕστατον, καὶ μέσον καὶ πρῶτόν τε, ὕμνον ἀγνή, τοῦ Ἀγγέλου κράζω σοι· Χαῖρε ἡ μήτηρ Θεοῦ.

Τῷ συγτελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ψαλλόμενος εἰς πᾶσαν θλίψιν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ὡδή, α', ἤχος λδ'. Ἦγρὰν διδοεύσας.

ΜΥΡΙΑΙΣ βαλλόμεθα συμφοραῖς, σφοδράς τὰς ὀδύνας, ὑφιστάμενοι ἐν αὐταῖς· ἀλλ' ἤδη σὺ τούτων Θεομήτορ, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας ἐξάρπασον.

Τὰ λίαν ταραττόντα νῦν πολλὰ, πληροῦντα θορύβων, τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν. Γαλήνην οὖν δίδου σὺ Παρθένε, τοῖς σέ προστάτιν πλουτήσασιν ἁμαχόν.

Νευρῶσα καὶ φρένας καὶ λογισμοὺς, ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἀναξίων τε δούλων σῶν, ἐνίσχυσον Κόρη σαῖς πρεσβείαις, τὰ δυσχερῆ εὐχερῶς ἀποκρούσασθαι.

Ἡ σῶζουσα πάντας τοὺς γηγενεῖς, αἰεὶ τε κινδύνων, λυτρουμένη τῶν χαλεπῶν· σῶζε νῦν ἐκ βλάβης σοὺς οἰκέτας, κατακρατούσης ἡμᾶς Θεονύμφευτε.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καταιγὶς ἀθυμίας, νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἐπνευσε, Δέσποινα παράκλησις κόσμου, ταύτην κατεύνασον, ὁρμῇ προσάγουσα, πάντας ἡμᾶς εὐθυμίας, κυβερνοῦσα χάριτι σῆς ἀντιλήψεως,

Ἐπιτρείαις δαιμόνων, ὡς τὰ πολλὰ πάσχομεν· ὅθεν καὶ κατόδυνον ὄλην ζωὴν ἀνύομεν· σὺ οὖν βοήθησον, θείας χαρᾶς ἡ αἰτία, τὰ λυποῦντα τάχιστα διασπεδάζουσα.

Μητρικαῖς ἱκεσίαις, τὸν τῶν δεινῶν κλύδωνα, τὸν καταλαβόντα σοὺς δούλους παῦσον Πανάμωμε, κατακοιμίζουσα, τὰς πονηρὰς ἀντιπνεύσεις, ἐναντίαν ζάλην τε πόρρω ἐλαύνουσα.

Σὺν υἱὸν δυσωποῦσα, τὸν εὐμενῇ Κύριον, λύσιν σοῖς οἰκέταις παράσχου πάσης κακώσεως, μόνῳ τῷ νεύματι, τὰ λυπηρὰ ἐκδιώκειν, τὴν ἰσχὺν ὡς ἔχουσα Θεογεννήτρια.

Ὡδή, δ'. Εἰσακλήκοι Κύριε.

Τὰ δεινῶς νῦν χειμάζοντα, κύματα τῆς λύπης σὺ καταπράυνον, ἢ τὸν εὐδίων κηύσασα, τῆς χαρᾶς λιμένα Μητροπάθνε.

Αλγηδόνων ἀπάλλαξον, ἐπικαμπομένην οἰκτραῖς δεήσεσι· πᾶσαν ἄχραντε ἐπάχθειαν, ἐπιούσαν ἄφνω ἀναστέλλουσα.

Λυπηραῖς περιστάσεσι, κάμνομεν ἐσχάτως ταλαιπωρούμενοι· ἀλλὰ τούτων τὴν δυσχερεῖαν, εὐμαρῶς Παρθένε μεταποίησον.

Τὴν ἐδύνην θεράπευσον, τὴν νῦν κατασχοῦσαν ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, ἡ ὥδινας ἐν τῷ τόκῳ σου, μητρικὰς φυγοῦσα Θεοσύμφευτε.

Ὡδή, ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέδασον ἀχλὺν, ἀθυμίας τελεώτατα, τῷ σὺ φωτίζουσα φωτὶ τὰς ψυχὰς, τῶν σοὶ προθύμως προσφευγόντων Παναμώμητε.

Ρῶσον κραταιῶς, τὰς καρδίας τῶν τιμώντων σε, ὡς ἀλγεινῶν τῶν ἐπιόντων βολαῖς, ἀτρώτους μένειν σκοπομένους θεία χάριτι.

Οριν σκολιόν, σοῖς οἰκέταις ἐπεμβαίνοντα, ἐπιβουλὰς τε συσκευάζοντα, παντοίῳ τρόπῳ διολέσασα θανάτωσον.

Απαντα ἐχθρόν, δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου Πανάμωμε, θείῳ σου κράτει, συμπατοῦσα ἐξαφάνισον.

Ὡδή, ε'. Τὴν δέξαν ἐκχεῖ.

Επέθεντο κραταιοὶ ἐπέθεντο, τοῖς σοῖς δούλοις Θεομηττορ Παρθένε, οἱ ἐχθρῶδῶς ἡμῖν ἐχόντες φύσει, ἐκπολεμοῦντες καὶ θλίβοντες ἄμετρα· σὺ οὖν ἐλπίς ἡ κραταιά, ἐπηρμένῃν ὄργῳ τούτων σύστηλον.

Οὶ μῶλωπες προφανῶς ὡς εἰκεν, ἀνιάτρευτοι ἡμῖν συντηροῦνται· διὸ καὶ νῦν ἀνιάτως νεσοῦσι, πρὸς θεραπείαν πληγαὶ ἐπιφέρονται, μαστίζουσαι ὀδυνηρῶς· ἀλλὰ τούτων ἀγνή σὺ ἀπάλλαξον.

Τοῦ βίου ταῖς ἡδοναῖς δουλεύοντες, ἀπωθούμενοι ἐγκράτειαν πᾶσαν, κρίσει Θεοῦ ὄντως δικαιοσύνη, ἀνιαιροῖς τοῖς παροῦσιν ἐάλομεν· ἀλλ' ἄβυσσον ἡμῶν κακῶν, νικησάτω χριστοσύνης ἡ ἀπειρος.

Εξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ εὐθεία τῇ ψήφῳ· ὡς γὰρ ὀργῆς χρηματίσαντας τέκνα, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἔλαβε, κατάβρωμα δεινῶς ποιῶν· ἀλλ' αὐτὸν ἡμῖν σὺ ἐξιλίωσαι.

Ὡδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σαῖς λιταῖς Θεοτόκε, σὺν υἱὸν ἐκδυσώπει οἶκτον ἐνδείξασθαι, εἰς πταίνοντας οἰκέτας, θερμῶς δὲ ἐκβοῶντας, καὶ ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖοῦ νῦν ἔλεους, διὰ σοῦ προσδοκῶντες τεύξασθαι Πάναγνε, ρωνὰς τὰς ἰκεσίους, προσάγομεν ἐμπόνως, τὰς δεήσεις πληθύνοντες, καὶ σοῦ εἰκόνι σεπτῇ ὡς ζώσῃ προσλαλοῦντες.

Θησαυρόν σε εἰδότες, μὴ κενούμενον ὅλως καὶ ἀδαπάνητον, προστρέχον ἀντλήσαι, δαψιλοῦς εὐποιᾶς, πλουτισμὸν ἀναφαίρετον· μὴ οὖν ἐλπίδων ἡμᾶς ταιούτων νῦν στερησῆς.

Νοὸς μικροψυχία, κατεβάρυνεν ὅλως ἡμᾶς Πανάμωμε, εἰς θλίψεις ἐνεγκοῦσα, καὶ δάκρυα καὶ πόνους· ἀλλ' αὕτη νῦν ἀνέλκυσον, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή, η'. Τὸν Βασιλέα.

Τὰς κατηρείας τῶν καρδιῶν τίς ἰσχύει, διαλύειν εὐκόλως Παρθένε· εἰ μὴ ὄντως μόνη, ἡ θεία σου πρεσβεία.

Πικρὰς ὀδύνας σὼν οἰκτετῶν τίς νῦν παύσει· εἰ μὴ μόνη, σὺ Θεοκυῆτορ, ἡ τὸν ἱατῆρα ψυχῶν ἀποτεκοῦσα.

Περιωδύνους ἡμῶν ψυχὰς θεραπεύεις, πειρασμῶν τε ἀγλὴν ἀπελαύνεις, ἄχραντε ἀκτίσι σεπτῆς σου μεσιτείας.

Τὰς περιστάσεις τὰς χαλεπὰς μεταβάλοις, εἰς χαρὰν ἢ χαρὰν τετοκυῖα, Δέσποινα τοῦ κόσμου πιστῶν ἢ προστασία.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός·

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, Κύριον ἀπάντων, ἐλευθερίαν δεινῶν ἡμῖν χάρισαι, σαῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις θεαῖσι ἐντεύξειςιν.

Οικτεῖρήσον Παρθένη, σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιφορὰς ἐπρούσας ἀναχαιτίζουσα.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρωσον σοὺς δούλους, εἰλικρινῶς σοὶ προσφεύγοντας ἄχραντε, τῶν καρδιῶν τὰς ὀδύνας ἀποβράπιζουσα.

Θεὸν τὸν εὐεργέτην, πάντων καὶ σωτῆρα, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς ἐκδυσώπησον, ῥύεσθαι πάντας κινδύνων ἀγνὴ τοὺς δούλους σου.

ΚΑΝΩΝ ΕΤΕΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Εἰς πᾶσαν ἀσθενειαν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὰς ἀσθενείας ἰάτρευσόν μου Κόρη· μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος Αδ'. Ἀρματηλάτην.

ΤΑΣ ἀσθενείας μου καὶ νόσους ἴασαι, Θεογεννήτρια, ὡς τὸν Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ κησασα, τὸν τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τὰς ἡμῶν μαλακίας, καὶ νόσους πάντων βασιτάσαντά, καὶ τὰς ἀσθενείας ἰώμενον.

Ανευ ὀδίνων ἡ τεκοῦσα Δέσποινα, τὰς ἀλγυδόνας μου, καὶ τοὺς βαρεῖς πόνους, καὶ

τὰς πιεζούσας με, καὶ συνθλιβούσας πάντοθεν, δριμυτάτας ὀδύνας, ἐλάφρυνον ἐπικούριον, καὶ ἐπισκοπῇ σου θεράπευσον.

Στρέψον ἐμοὶ τὸν κορπὸν τῆς νόσου μου, εἰς ὑγείας· ἡχρὴν τὸν σκοτεινὸν σάκκον, τὸν τῆς καχεξίας μου, Παρθένε διαρρήξασα, τὴν φαιδρὰν εὐξίας, περιζῶτον εὐροσύνην με, καὶ ἀγαλλιάσεως πλήρωσον.

Αναπτομένη τῶν παθῶν ἡ κάμινος, σπινθῆρας καίοντας, φθοροποιῶν νόσων, καὶ πυρφόρους ἀνθρακας, ἐξῆψε καὶ φλογίζει με, πυρετοῖς λυμοτάτοις· ἀλλ' εἰ δροσίσεις με Δέσποινα, ἱαμα ἡ σὴ δρόσος ἔσται μοι.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θαυμαστόν ἐν ἀγίοις, Κόρη Θεὸν τέτοκας· ὅθεν ἐπ' ἐμέ τὰ ἐλέη τὰ σὰ θαυμάστωτον, ὑπεραγία σεμνή, καὶ ἀρορήταις ὀδύναίς, ἤδη νεκρωθέντα με ζώωσον δέομαι.

Επὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ επικαλοῦμαι Παρθένε· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ· σπεῦσον τοῦ σῶσαί με· τάχυνον τοῦ ἐξέλεσθαι, πυρὸς ὑποσπύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Νηπιόφρονα παῖδα, νέον υἱὸν ἄτακτον, ῥάβδῳ σωφρονίζει παιδεύων πατὴρ φιλόστοργος· οἶδα φιλόανθρωπε· ἀλλ' ἱκανῶς με τυφθέντα, διὰ τῆς τεκνύσεως σε πάλιν ἐλέησον.

Ισχυράν σε κρηπίδα καὶ ἱερὰν ἄγκυραν, καὶ ἀρρύχυστάτην ἐλπίδα Δέσποινα κέκτημαι· διό με κύμασι, κλυδωνιζόμενον νόσων, εἰς ὑγείας ἵθουν λιμένα εὐδιον.

Ὡδή, δ'. Σύμου ἰσχύς.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν ἱαμάτων ἐπήγασας, νοσημάτων ἄβυσσον ξηραίνουσας, παρεχομένην τε δωρεάν, ῥῶσιν τοῖς νοσοῦσιν, ὑγίαν τοῖς κακῶς πάσχουσι· διό τὸν θαυμασθέντα, χαλεπαῖς ἀρρώστιάς, καὶ πικραῖς ἀσθενείας με ἴασαι.

Ἰνα τὰ σὰ, ἐκδηγῶμαι θαυμάσια, Θεοτόκε, καὶ τὰ μεγαλεῖα σου ἵνα ἀνθρώπων ἐν τοῖς υἱοῖς, ἐξομολογῶμαι, τὰ σὰ ἐλέη Πανύμνητε, ἐπίβλεψον εὐσπλαγγχνως, ἐπ' ἐμέ τὸν νοσοῦντα, καὶ ὑγίαν τελείαν μοι δώρησαι.

Απάλλαγή, τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, καὶ ὑγία, πρόχειρος καὶ ἱασίς, μεταβολὴ καὶ ἀναψυχὴ, τῶν ἐν ἀθυμίαις, καὶ συμφοραῖς τε καὶ θλίψεσιν ὀδύνας πικροτάταις, ἀνευδότοις με πόνοις, δαπανώμενον οἰκτεῖρον Δέσποινα.

Τὸ ἀσθενές· τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας Χριστέ, ὁ φορέσας, διὰ ἀγαθότητα· τὰς ἀσθενείας μου τὰς πολλὰς, καὶ τὰς ἀρρώστίας, εὐσπλαγγχνως ἴσται εὐσπλαγγχνε, εἰς τοῦτον δυσωποῦσαν, τὴν ἀγνῶς σε τεκοῦσαν, κέκτημένος ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ὡδή, ε'. Ἰνατί με ἀπόσω.

Ραντισμοῖς οἰκτιζμῶν σου, τὸν τῆς ἀσθενείας μου βόρβορον πλύνασα, καθαρὰς ὑγείας, ἀπολαῦσαι παράσχου μοι Δέσποινα· καὶ γὰρ ἡ ζωὴ μου, κατὰ μικρὸν προσδαπανᾶται, καὶ ἐλπίς σωτηρίας οὐκ ἔστι μοι.

Εν ὀδύνῃ τὰ ἔτη, καὶ ἐν στεναγμοῖς ἡ ζωὴ μου ἐξέλιπον· καὶ ἡσθένησέ μου, ἡ ἰσχὺς ἡ τοῦ σώματος Δέσποινα· καὶ γὰρ ἐταράχθη, πολυμέρῳ κατακλίσει, τὰ ὅσθα μου διό με ἐλέησον.

Σὲ θερμὴν προστασίαν, καὶ ἐπικουρίαν ἐτοίμην ἐν θλίψεσι, κεκτημένος Κόρη, πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω ἀντίληψιν, τὰς πικρὰς ὀδύνας, τὰς ἀφορήτους ἀλγηδόνας, τὸ βαρύντα-
τον ἄλγος μου κούρισον.

Ὡδή, ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Μείζονα πυρκαϊᾶν, τῆς πικρᾶς βαθυλωνίας καμίνου, καυστικωτέραν φλόγα, ἐμπιπρῶ-
σαν καὶ τήκουσαν, πυρετοὺς διακαεῖς, ἔνδον ἀνάπτουσαν τῆς καρδίας, ἀμαρτιῶν μου ἡ
ὕλη ἐξήψεμα.

Ομβρητόν μοι φωτεινὴ, χαριτόβροχε νεφέλη Παρθένε, τῶν ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ τακέν-
τα μοι καύσωνι, πυρετῶν διακαῶν, δροῖσιν δέομαι, καὶ πρὸς τὴν πρώτην παλινδρομή-
σαι ὑγίαν παράσχου μοι.

Υδατος ζῶντος πηγῇ, τὸ πικρὸν καὶ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν ὀδυνῶν καὶ πόνων, καὶ
παθῶν τῶν τοῦ σώματος, τὸ χιμαῖζον με δεινῶς, πρᾶννον εὐνασον στήσον ψῦζον, καὶ τὴν
καρδίαν γαληνίασον.

Κοίμισον τῶν ὀδυνῶν, ἀκραιμῆτῳ σου πρεσβεῖα Παρθένε, τὰ συνεχῇ καὶ λίαν ἀγριαίνον-
τα, περιόδους πυρετῶν, καὶ τὰ σφοδρότατα τούτων ῥίγη παῦσον· καὶ γὰρ τὰ ὀστᾶ κα-
ταθλώσῃ μου.

Ὡδή, ζ'. Παιδες ἑδραίων.

Ολην ἐν σοὶ τὴν προσδοκίαν, τὴν ἐλπίδα τε τῆς σωτηρίας ὅλην, ἐπιβρίπτω διό, ὅλη
τὴν κοίτην στρέφον, τῆς ἀβύσστιας Δέσποινα, τῆς ἐμῆς εἰς εὐφροσύνην.

Ρεῖθρον ἰάσεώς μοι βλῦσον, καὶ παρλάζουσιν τὴν κάμινον Παρθένε, τῶν σφοδρῶν πυρε-
τῶν, κατάρθεςον εἰς τέλος· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ηγειρεν ἄσπετόν μοι φλόγα, ἡ τοῦ σώματος πολλὴ κακοχυμία, ἡ καὶ τὴν φυσικὴν ἐ-
τίφρυσεν ἱκμάδα, δίκην δαλοῦ ξηράνασα, τὴν ἀθλίαν μου καρδίαν.

Μόνη χαρὰ τῶν θλιβομένων, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες μου τῇ ψυχῇ,
καὶ σοῦ μὴ ἀποστρέψης, τὸ τοῦ ἐλέους πρόσωπον, ἀπ' ἐμοῦ Θεογεννήτορ.

Ὡδή, η'. Ἐπταπλυσίως.

Νέος τελὼν παράλυτος· νεκρὸς ἐμπνους ἐμίθνητος, καταβεβλημένος, ἐπὶ κλίνης βεβλη-
μαι· καί μοι γὰρ ἐγένετο, τύμβος ἡ κλίνη Δέσποινα, χεῖρας παρειμένῳ, γόνατα τοὺς πό-
δας· καὶ ἄλλ' ὅμως ἐὰν θέλῃς, λόγῳ με σώσεις μόνῳ, ὡς μόνῃ Θεοῦ Μήτηρ καὶ ἄχραν-
τος Παρθένος.

Ανιτροῖς νοσήμασι, χαλεποῖς ἀβύσστημασι, καὶ ἄλλεπαλλήλοις, ἀνιάτοις πάθεσι, δεινῶς
χιμαζόμενος, ὥσπερ εἰς ὄρμον εὐδίων, εἰς τὸν γαληνὸν τοῦ σοῦ ἐλέους λιμένα, προσώρμι-
σα Παρθένε· κόπασον ὀδυνῶν μου, τὸν κλύδωνα καὶ παῦσον τὰ κύματα τῶν πόνων.

Χαῖρε πηγὴ χρηστότητος· ἀγαθότητος πέλαγος· καὶ φιλανθρωπίας, καὶ ἐλέους ἄβυσσος·
τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ ἐπ' ἐμοὶ θαυμάσωσον· καὶ τῆς κατεχούσης με, καὶ κατατρυχού-
σης, ἐσχάτης ἀσθενείας, εὐσπλαγγνίας ῥανίδι, τῆς σῆς Θεοκυττορ ἀπάλλαξον ἐν τάχει.

Ο ποταμὸς τῆς χάριτος, ὁ λουτήρ τῶν ἰάσεων· ὁ τῆς εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιᾶσεως, κρα-

τὴν ἀνεξάντλητος, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, ἴασαι καὶ με, τὸν ἐπὶ κλίνης ὀδύνης, οἰκτρῶς παρερρίμμενον, ὥσπερ ἄψυχον φόρτον· καὶ κέρασόν μοι πόμα παρεκτικὸν ὑγείας.

Ὡδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάτρευσον νοσοῦντά με χαλεπῶν, ὡς Θεὸν Θεοτόκε κηύσασα, ἄνευ σπορᾶς, νόσους τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, νεύματι τὸν ἰόμενον· ὅπως ἐν ὑγείᾳ διατελῶν, ὑμνῶ σε γηθασύνως, γεραίρῳ χαρμωσύνως· καὶ εὐφροσύνως μεγαλύνω σε.

Ωs Μήτηρ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον, εἰς χοῦν παθῶν, καὶ καταβράγέντα με πρὸς τὴν γῆν, ὡς ἀγαθὴ ἀνόρθωσον· πάντα γὰρ ἰσχύεις ὡς δυνατὸν, Δεσπότην ἐν ἰσχύϊ, γεννήσασα Παρθέne, καὶ ὅσα θέλεις πάντα δύνασαι.

Ανόρθωσις πεσόντων καὶ ἀσθενῶν, ἡ ἰσχύς καὶ ὑγεία καὶ ἱάσις, τὸν ἀσθενῆ, καὶ πολυμαρτήτονον ἀληθῶς, καὶ καταπεπτωκότα με, σώματι καὶ πνεύματι καὶ ψυχῇ, ἀνόρθωσον Παρθέne· ἀξιώσον ὑγείας, καὶ σωτηρίαν μοι πρυτάνευσον.

Νοσοῦντων ὀξύτατῃ ἀπαλλαγῇ· ἀσθενούντων ἐτοίμη παράκλησις, ἀναψυχῇ, τῶν κακοπαθόντων ἐν συμφοραῖς, εἰς τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν κακοπάθειαν τὴν πολλήν, ἐπιβλεψὼν εὐσπλαγχνῶς, καὶ πρόσχες φιλανθρωπῶς, ἐν ἰλαρῷ σου Κόρῃ ὁμματι.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτοκόν

Μετὰ τὴν νόσον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὡδὴ, α'. ἤχος Α' δ'. Ἑγὼν διδοεύσας.

Η ΠΥΛΗ τῆς θείας ἀνατολῆς, ἥνοιξάς μοι πύλας, συμπαθείας καὶ ἐξ ὁδοῦ, εἰς ἀδὴν φερούσης ἐλυτρώσω· διὸ αἶι εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καρδίᾳ καὶ πνεύματι καὶ νοῦ, τεταπεινωμένῳ, ἀνθ' ὧν ἔτυχον τῆς ἐκ σοῦ, ἀγία Παρθένε βοηθείας, εὐχαριστῶ σοι ἀπαύστως ὁ δοῦλός σου.

Τὸ πένθος μετῆλθέ μοι εἰς χαρὰν· ἰδοὺ γὰρ ὀρῶμαι, ὑγιαίνων χάριτι σῇ· διὸ Παναμώμητε Μαρία, εὐχαριστῶ σοι καὶ πίστει δοξάζω σε.

Ναῶ σου τῷ θείῳ προσπεφυγώς, ὀδύναις παντοίαις, χειμαζόμενος χαλεπῶς, ὁ δοῦλός σου ἔτυχε γαλήνης· καὶ διὰ τοῦτο Παρθέne δοξάζει σε.

Ὡδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμαρτίας βυθός με, εἰς ἀχανὲς πέλαγος, ὥθησεν ἀγνή ἀσθενείας· ἀλλὰ προσέδραμον, εἰς

γαληνότατον τῶν οἰκτιρμῶν σου λιμένα, καὶ τυχὼν ἰάσεως πόθῳ δοξάζω σε.

Τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἀναψυχὴ γέγονας, καὶ τῆς συνεχούσης ὀδύνης θᾶπτον ἀπήλλαξας, Θεοχαρίτωτε* εὐχαριστίας φωνάς σοι, διὰ τοῦτο φθέγγομαι πίστει ὁ δοῦλός σου.

Τὴν ἐμὴν οὐ παρῆδες, ὀδυνηρὰν δέησιν· βρῦεις γὰρ πηγὴν συμπαθείας, εὗσπλαγγνε Δέσποινα· ὅθεν τὸ ἄλγος μου, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ὀδύνην, θεία ἐπισκέψει σου θᾶπτον ἐκούφισας.

Απὸ κλίνης ὀδύνης, ἀπὸ πυλῶν ἄδου με, ἀπὸ στενωπάτης κακώσεως ἐπ' ἀνήγαγες, πρὸς ὥς ἀνέσεις· εἰς πλατυσμὸν ἐὺφροσύνης· ἀνθ' ὧν μεγαλύνω σε ἄχραντε Δέσποινα.

Ὡδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ συνέχοντος καύσωνος, δρόσω τοῦ ἐλέους σου ἡλευθέρωσας, τὴν πυρέττουσαν καρδίαν μου· διὰ τοῦτο Κόρη μακαρίζω σε.

Επ' ἐμοὶ ἐθαυμάστωσας, ἄχραντε Θεόνυμφε τὰ ἐλέη σου, ῥυσαμένη με κακώσεως, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Τῆς φωνῆς μου ἀκούσασα, πᾶσαν ἀπ' ἐμοῦ ἀφελῆες· δυσχέρειαν· διὸ πάντοτε δοξάζω σε, τὴν δεδοξασμένην αἰσιπάρθενε..

Συμπαθείας ἠξίωσας, τὸν ἀσυμπαθῆ με καὶ ἐπεσκέψω με, περιστάσει κλονούμενον, Θεοτόκε ὅθεν μεγαλύνω σε.

Ὡδὴ, ε'. Ἵνα τιμὴ ἀπόσω.

Ο συνέχων με ζόφος, τῇ ἐπισκοπῇ σου ἀγνὴ ἀπελήλατο· αἱ πολλαὶ ὀδύναι, κουφισμὸν ἀοράτως ἐδέξαντο· ὑπὲρ ὧν δοξάζων, εὐχαριστῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν θερμὴν σου Παρθένη ἀντίληψιν.

Ταπεινώσει καρδίας, ὕμνον χαριστήριον ἀγνὴ προσάγω σοι, ὁ πιστὸς σου δοῦλος, λυτρωθεὶς τῶν θλιβόντων Πανάχραντε, καὶ βοῶ σοι χαῖρε, καταφυγὴ τῶν ἐν ἀνάγκαις· χαῖρε μόνῃ ἀνθρώπων βοήθεια.

Τὸν ζοφώδη χιτῶνα, τῆς παρενοχλούσης με νόσου ἀπέδυσας, καὶ τὸν τῆς υἱείας, φωτεινὸν παρ' ἐλπίδα ἐνέδυσας· διὸ νῦν χορεύω, περιχαρῶς ἐν τῷ ναῷ σου, ἀνυμνῶν σου Παρθένη τὰ θαύματα.

Ακοιμήτω πρεσβεία, μέλλοντα εἰς θάνατον ὑπνοῦν με ἡγείρας· καὶ τοῖς πόνοις πέρας, ἐπισκέψει σου θεία ἐπέθηκας· καὶ ἀνήγαγές με, ἀπὸ βυθοῦ πολλῆς ὀδύνης· διὰ τοῦτο Παρθένη δοξάζω σε.

Ὡδὴ, ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ,

Τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν, μετέστρεψας τοῦ οἰκέτου σου· διέβρηξας γὰρ ἐμοῦ, τὸν σάκκον πανάμωμε, τῆς πολλῆς κακώσεως· καὶ τὴν τῆς υἱείας, εὐφροσύνην περιέζωσας.

Παράλυτον ὡς τὸ πρὶν, ὁ σὸς υἱὸς ἐξανέστησε, Θεοκυῆτορ ἀγνὴ, οὕτω με τὸν δοῦλόν σου, ἐκ νόσου ἐξήρπασας, θάνατον γεννώσης· διὰ τοῦτο μεγαλύνω σε.

Τὰ τέλη μου τῆς ζωῆς, ἡλέησας φανταζόμενον· καὶ νῦν Παρθένη ἀγνὴ, ναόν σου τὸν ἅγιον, χαίρων περιέρχομαι, εὐχαρίστω γλώσση, καὶ καρδίᾳ μακαρίζω σε.

Ψυχῆς μου τὰς ἐκτροπὰς, θεράπευσον αἰετάρθενε, ὡς ἔπαυσας τὰς δεινὰς, ὀδύνας τοῦ σώματος· ὅπως ἀμφοτέρωθεν, ὑγιαίνων αἶνον, χαριστήριον προσάξω σοι.

Ὡδὴ, ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Χαῖρε χαρὰ τῶν θλιβομένων· καὶ ἀντίληψις, τῶν καταπονουμένων· χαῖρε σκέπη γυναικῶν· καὶ δόξα τῶν βοώντων· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Παμα βρούεις τοῖς νοσοῦσιν, ἐκ παλάμης σου Μαρία Θεοτόκε· τὸν σὸν δοῦλον ἐξ οὗ, ἐπότισας βοῶντα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ποίαις φωναῖς σε ἀνυμνήσω; ποίᾳ γλώσῃ σε Παρθένε μεγαλύνω; ὅτι νόσου πικρᾶς, καὶ πόνων βαρυτάτων, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐλυτρώσω τὸν σὸν δοῦλον.

Εἶδες τὴν θλίψιν μου Παρθένε· καὶ προσέσχες φωνῇ μου καὶ ἐρρύσω, χαλεπῶν με παθῶν, καὶ νόσων καὶ κινδύνων· εὐχαριστῶ σοι Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου ἡ βεβαία.

Πδὴ, ι'. Ἑπταπλασίως

Τοῖς ἀλγεινοῖς στενούμενος· πυρετοῖς τε φλεγόμενος· καὶ τῇ τρικυμίᾳ, τῶν δεινῶν δυνάμενος, προσῆλθόν σοι Δέσποινα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ὡς συμπαθῆς, οὐκ ἐβδελύξω με ὅλως· ἀλλ' ἐσωσας βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς συνεχέσι πόνοις με, χαλεπῶς συντριβόμενον, καὶ τῇ ἀπογνώσει, τῆς ζωῆς στενούμενον, ἐπέβλεψας ἄχραντε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ ἀνεκαλέσω, πρὸς ὑγίαν βεβαίαν, βοῶντα ἐκ καρδίας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν ἐμὴν ἐπέβλεψας, Θεομήτορ ἀσθενεῖαν· καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, παρ' ἐλπίδα ἔσωσας, τὸν δοῦλόν σου Δέσποινα· καὶ εὐφροσύνης ἐπλησας, βώσεως ἐνθέου, καὶ χαρᾶς μελωδούντος· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επιτυχὼν ἰάσεως, Ἐζεκίας τὸ πρότερον, εἰς οἶκον Κυρίου, ταχέως ἀνέδραμε, Θεῷ Παντοκράτορι, εὐχαριστήσων Δέσποινα· ἐγὼ δὲ τυχὼν, τῆς παρὰ σοῦ θεραπείας, τῷ σῶ ναῷ προσῆλθον, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, εὐχαριστῶν σοι Κόρη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ, θ'. Ἐφριξε πάσα.

Ποῖόν σοι αἶνον ἀγαθὴ, κατ' ἀξίαν ἀναπέμψω ὁ δοῦλός σου; ἀνθ' ὧν τοιαύτης με, εὐεργεσίας ἀγνὴν ἠξίωσας· καὶ ἐλυτρώσω με παθῶν, τῶν παραπεμπόντων με, εἰς χθόνα βάρσθρα, μεσιτεῖά σου ἡριμῇ Παντευλόγητε.

Αγιον σκῆνωμα Θεοῦ· χαῖρε μόνῃ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα· ναὶ πανάγιε, τοῦ βασιλέως καὶ θρόνε πύρινε· ἐν τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου ῥοπῇ, τὸ βάρος ἐκούρισας τῆς ἀσθενείας μου, καὶ ὑγείας καὶ ζωῆς με ἠξίωσας.

Αεὐτέ μοι πάντες ἀδελφοί, συνευφράνθητε κοινῇ μεγαλύνοντες, τὴν ὑπεράμωμον, Θεοῦ Μητέρα, πηγὴν τὴν ἄρθονον, ἐξ ἧς μοι ῥεῖθρον διαυγές, ἰάσεως ἐβλύσε, καὶ τὸν φλογμὸν τῶν ἐμῶν, ἀλγυδόνων παντελῶς ἐξηράνισεν.

Αχραντε Δέσποινα ἀγνὴ, τῆς καρδίας μου τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ τῆς μελλούσης με,

ζωῆς ἐνθεοῦ μέτοχον ποιήσον· καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πρεσβείαις σου λύτρωσαι· ἵνα δοξάζω σε, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίτητον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Κανὼν ἱαμβικός

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΙΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Λιτὴν δέχου Πάναγνε, τῶν σῶν προσφύγων.

Ὡδή, α'. ἦχος α'. Ἐσωσε λαόν.

ΛΟΓΟΙΣ ΣΕ σεμνή τὴν ὑπὲρ λόγον μόνην,
Θεὸν τεκοῦσαν τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον,
Οὐδεὶς ἀνυμνεῖν Ἀγγέλων, ἢ γηγενῶν,
Σθένει· δέχου δὲ δῶρον ἡμῶν τὸν πόθον,
Λύουσα πασῶν, συμφορῶν καὶ θλίψεων.

Ιδε κραταῖα τῶν ἀπωσμένων σκέπη,
Ἡμῶν τὸν ὄγκον τῆς ἀθυμίας ὅτι,
Τοῖς ἐξ ἀναγκῶν οὐ πάρεστι θλιβεροῖς,
Θυμηδίας τις ἐλπίς οὐ σωτηρία,
Οἴκτειρον ἡμᾶς· λύτρον γὰρ εἰ θλίψεων.

Τρέμουσι τὸν σὸν τῆς βρεφουργίας τρόπον,
Χοροὶ αὐτῶν δημαγωγοὶ τῶν ἄνω·
Τὸν φύντα γὰρ πρὶν, ἀχρόνως ἐκ τοῦ Πατρὸς,
Μόνη φέρεις ὡς υἱόν· ὃ καὶ συντόνως,
Πρέσβευε σεμνή· λύτρον γὰρ εἰ θλίψεων.

Ηστράψεν ἡ σὴ παμφρασεστάτη χάρις,
Καὶ πᾶν ζοφῶδες τῆς ἀμαρτίας νέφος,
Ἀφεῖλεν ἀγνὴ, καὶ πόνων ἀπαλλαγὴν,
Ξένην ἐδειξας, πᾶσι καὶ νῦν φωτὶ σου,
Ἀπασαν ἡμῶν, λύσον ἀγλῶν θλίψεων.

Ὡδή, γ'. Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Νῦν τῇ δεήσει μητρικῇ σου Παντάναξ,
Ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ νοητῶν προσβολῶν,
Φύλαττε πάντας· ἐστὶ γὰρ αὕτη μόνη,
Τεῖχος τε καὶ καύχημα καὶ θεία σκέπη·

Ἦν ὡς ἀληθῇ προστάτιν δοξάζομεν.

Λέγου τὸν ὕμνον εὐμενῶς ὦ Παρθέने,
Καὶ παῦσον ἐχθρῶν τὴν ἀπειλὴν δυσμενῶν,
Ἦν τοῖς σέ προσκυνοῦσι βλασφήμοις λόγοις,
Ὑψαυχενοῦντες προσφέρουσιν ἀθέως,
Λέπτυνον αὐτῶν, ὡς κόριν τὸ φρύγμα.

Εργῷ Προφῆται τὸν Πανάχραντον Λόγον,
Ἐκ σοῦ θεαυγῶς Μητρὸς ἀπειροζύγου,
Πάλαι προκατήγγειλαν ἀγνὴ Παρθέने.
Σὺ γὰρ μεσιτεύσασα τῷ θεῷ τόκῳ.
Δέδωκας ἡμῖν πταισμάτων λυτήριον.

Χριστοῦ δοχεῖον καὶ πυράφλεκτον βάτον,
Ναόν τε σεπτὸν καὶ νοητὴν λυχνίαν·
Ῥάβδον τε καὶ τράπεζαν ἐξ ἧς ὁ τρέφων,
Ἀπαντας ἐβλάστησεν ὦ Θεοτόκε,
Σὲ τῶν θεοπτῶν ἐσκόπει ὁμήγυρις.

Ὡδὴ, δ'. Γένους βροτείου.

Θῆς ἐστὶ γλῶσσα ῥητορεύειν ἐνθέως,
Τοῖς σοῖς ἑαυτοὺς τρανοποιοῦντες κρότοις,
Ὅλην σε δεικνύουσι Χριστοῦ πλησίον,
Ἀμωμον ὥραϊαν τε σεμνὴν Παρθένον,
Πάντων ἰλασμόν, πρὸς Θεὸν σωτήριον·

Υπνον ἀρεῖλης τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας,
Ἀγρυπνος οὐσα πρὸς τὸ σῶζειν Παρθέने·
Ἐχθροῦ γὰρ ὄντως ἡ ζοφουργὸς αἰτία,
Κόρας ἔμυσε καρδίας μου παγκάκως·
Ἀνύκτερον φῶς, σαῖς λιταῖς μοι προξένει.

Πρόστυθι πάντων τῶν τελούντων ἐν πόνοις,
Σκέπουσα πάσης προσβολῆς ἐναντίας·
Ἰδοὺ γὰρ ὥσπερ ἐν πολυκλύστῳ ζάλῃ,
Συνεσχέθημεν ἐκ βρόχων ἀμαρτίας,
Γενοῦ βοηθὸς ἀφαλῆς σοῖς οἰκέταις·

Ανανδρε Μῆτερ, πῶς ἀπότορα κύεις;
Ἀμωμε νόμφη πῶς λοχεύεις ἐν τόκῳ;
Θεὸς κενωθεὶς εἰς βροτησίαν φύσιν,
Σὰρξ νῦν πέφηνεν, ἐξ ἐμοῦ τῆς Παρθένου.
Ἴν' εἰς ἑαυτὸν τοὺς βροτοὺς ἀνεκλύσῃ.

Ὡδὴ, ε'. Ἐκ νυκτός.

Νέον τὸν ὄντα καὶ πρὸ πάντων ἀχρόνως,

Ἦνεγκας ἀγνή ὡς βρέφος σαῖς ἀγκάλαις,
 Ὃν ἐκδυώπει ταῖς ἀκοιμήτοις ὅλαις,
 Παῖρρ' ἑστίαις σου μητρόθεν κινουμένη,
 Ταχεῖαν ἡμῖν προξενεῖν σωτηρίαν.

Αγνή τὸν αἶνον ὥσπερ αἵτησιν δέχου,
 Θραύουσα τόξα καὶ βολὰς τῶν τῆς Ἀγαρ·
 Ἐν σοὶ γὰρ ὄντως τὴν ἑαυτῶν ἐλπίδα,
 Ὡς εἰς κρατίστην καὶ μόνην σωτηρίαν,
 Τεθεῖκαμεν νῦν σῶζε πάντα Παρθένε.

Γνωσθὲν μοι ὥρθη τὸ πρὶν ἡγνοημένον,
 Ἐκ νηδύος σου φρικτὸν ἔργον Παρθένε.
 Νῦν γὰρ προῆλθε, πάντας ὁ πλάσας Λόγος,
 Καὶ τὴν πεσοῦσαν ἐξανέπλασεν φύσιν.
 Αὐθις δ' ἀνῆλθεν εἰς πόλον σελασφόρον.

Νευεκώτας νῦν εἰς ἀπόγνωσιν μόνη,
 Ἠλευθέρωσας ἐκ χάους ψυχοφθόρου.
 Σὺ γὰρ τὸ πάντων ὕψος ἀγνή Μαρία,
 Πέφυκας ὄντως καὶ προπύργιος σκέπη,
 Δι' ἧς ἀπηλλάγημεν ἐθνικῆς βλάβης.

ὠδὴ, γ'. Ναίων ἱωνᾶς.

Εν παντὶ πιστοὶ τῆς ἀμαρτίας σάλω,
 Κεκτημένοι σε πυρσὸν ὡς φαισφόρον,
 Κλύδωνα πάντα καὶ ζάλην τρικυμίας,
 Ἐργῶ περῶσι καὶ πρὸς ὄρμον εὐδίας,
 Ψυχὰς ἀπευθύνουσιν εὐλογημένη.

Τρέφουσα μαζοῖς οὐρανοῦ τὸν Δεσπότην,
 Τρυφὴν γλυκαίνεις τὴν πάλαι βροτοκτόνον·
 Ἐμοῦ πικρὰν δὲ τῆς ἀμαρτίας πόσιν,
 Τῇ σῇ γλυκεῖα πρὸς βροτοὺς εὐσπλαγχνίᾳ,
 Πάναγγε δειξὼν ἡδονὴν σωτηρίας.

Ωφθης ἀληθὲς ἀσφαλῶς μοι προστάτις,
 Δεινῶν τε λύτρον καὶ παρὰ κλησὶς πόνων,
 Καὶ νῦν γενοῦ μοι ψυχικῶν συντριμμάτων,
 Δεσμός χορηγῶν τῶν παθῶν μου τὴν λύσιν,
 Δέσποινα Μητὲρ τοῦ Θεοῦ Λόγου μόνη.

Νέφος λογισμῶν ἐκταράττει με ζάλης,
 Βυθῶ καθέλκων καὶ κλύδωνι πταισμάτων·
 Ἀλλ' ὦ γαλήνη καὶ λιμὴν εὐσπλαγχνίας,
 Ἀχλὺν πονηρὰν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,

Διασκέδασον ὡς ἀσύγκριτον φάος.

Ὡδὴ, ζ'. Τῷ παντάνγκτος.

Σὺ τοῦ παλαιοῦ τῆς προμήτορος χρέους,
Χριστὸν τεκοῦσα λύτρον ὤφθης Παρθέने,
Καὶ νῦν χρεῶν μοι τῆς ἀμαρτίας δίδου,
Ἀγνὴ δυσωπῶ πρὸς Θεὸν τὴν ἐγγύην·
Σὺ γὰρ μεσίτις εὐδιάλλακτος μόνη.

Ως τὸν πλάσαντα συλλαβοῦσα νηδύϊ,
Ἐδειξας ὃ Δέσποινα τῆς πρὶν εἰκόνας,
Οντως τὸ κάλλος ἀβύθι ὠραῖσμένον.
Ὡς εἰς ἀληθῶς γνώσεως σεβασμία,
Λάμψασα τοῖς ζητοῦσι τὴν σωτηρίαν.

Νύμφη Πάναγνος οὐ προῆλθεν ἐκ τόκου,
Πατὴρ σπορᾶς ἀνευθεν οὐδαμῶς πάλαι,
Βρέφος τὰ κλεῖθρα λῦσαν ὤφθης Παρθένου·
Ὡς πῶς ἀγνὴ σὺ τῶνδε νῦν Θεοδόχε,
Δέσποινα πειραθεῖσα σῶζε Παρθένοσι!

Πρὸς τὸν σὸν υἱὸν μητρικῇ παρρησίᾳ,
Ἀεὶ κεχρημένη τε καὶ λυτρουμένη,
Πάντας βαράθρων, μὴ παρόψῃ Παρθέने,
τοὺς πάντοθεν νῦν θλίψεσι κυκλουμένους,
Ὅπως σε προσκυνῶμεν οἱ σεσωσμένοι.
Ὡδὴ, η'. Μήτηρ ἀφλέκτως.

Ρεῖθρον φανεῖσα ψυχικῶν μολυσμάτων·
Πλῦνον μολυσμὸν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,
Ὡς μοι κακῶς προσηψεν ὁ φοβεὺς δράκων,
Ἀχραντε Μήτηρ θαυματουργέ τῶν ὅλων,
Ἡ προξενούσα τὴν καθάρσιον χάριν.

Ολγὴν πεσοῦσαν ἐξ Ἀδάμ ἐμὴν φύσιν,
Ὅλος κενωθείς ὁ προάναρχος Λόγος,
Θεανδρικῶς ἐκ σοῦ με σῶζει Παρθέने,
Ὅν περ δυσώπει μητροκινήτῳ σχέσει,
Καὶ νῦν με πάντων δυσχερῶν ἀφαρπάσαι.

Σοὶ τὰς δεήσεις ἐκ τελείας καρδίας.
Φέροντες ἡμεῖς ὡς βροτῶν τῇ ἐλπίδι,
Τὰς τῶν παλῶν ὀδῖνας ἡμῶν Παρθέने.
Πάσας γυμνοῦμεν τῇ παναγκῇ σου σκέπη·
Γενοῦ μεσίτις σωστικὴ σοῖς οἰκέταις.

Φάνηθι σέγγος, οἷς ζοφώδης αἰτία,

Ὡδινεν ἡμῖν φυγικὴν ἀβελψίαν,
 Σὺ γὰρ τὸ φῶς τεκοῦσα λάμπεις Παρθένε,
 Ἄχραντε πᾶσι τοῖς βροτοῖς σωτηρίαν·
 Δι' ἧς περῶμεν εἰς ἀείρωτον τρίβον.

Ὡδὴ θ'.

Στέργειν μὲν.

Υμον μὲν οὐδεὶς ὡς ἐπάξιον φέρει,
 Σοὶ Μήτηρ ἀγνή· καὶ γὰρ ἰσχύς οὐ σθένει,
 Πάντων ἀν' ἑλῶν καὶ γένους βροτοῦσι·
 Σιγὴν δὲ λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὕμνων δέχου·
 Λόγον γὰρ ἔστιν ἡ προαίρεσις πλέον.

Γλῶσσαι πονηρῶν ἐκμανεῖσαι πρὸς δόλον,
 Λόγους καθ' ἡμῶν ἐκχέουσιν ὡς βέλη·
 Ταύτας ἐρήμους, ἀνθρώκων ἐπομβρίαις,
 Δειῖον κραταιῶς ἐκτεφρουμένας Λόγε,
 Πληρῶν δέησιν Μητρικὴν σου Παντάναξ.

Χριστιανῶν παντελὴς σωτηρία.
 Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν αἰτία δωρημάτων·
 Τὴν ἀνάγνωμ μου χειλέων ὕμνωδιαν,
 Περμφθεῖσαν εἰς σέ καὶ τὸν ἐκ σοῦ προσδέχου,
 Λύσιν Πάναγνε προξενούσα πταισμάτων.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν καὶ βαρβάρων,
 Ἐχεισε λαὸς Παντάνασσα καὶ κράτος,
 Ἄπας ὁ λάτρις τοῦ τόκου σου Παρθένε·
 Καὶ νῦν βοηθὸς ἀβράγεστάτη μόνη,
 Τούτῳ γέναιο, δυσχερῶν λυτρουμένη.

ΚΑΝΩΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ· Ἰωσήφ.

Ὡδὴ, α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΧΡΙΣΤΟΥ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος ἀγνή θεώμενος, ἐπεφάνει σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· τοῦ αἵτου ἡ νέκρωσις χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνῃ βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε κόσμου διάσωσα.

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν χαῖρε ἡδύπνοον, κρῖνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον μῦρον πολύτιμον.

Ὡδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζώντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Αάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἵροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Ορθος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνῃ, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν· φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμεινῶσα.

Χαῖρε πύλη μόνῃ ἦν ὁ λόγος, διώδευσε μόνος ἡμεχλοῦς, καὶ πύλας αἵτου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων Πανύμνητε.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς

ὕμνουντάς σε.

Θύρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύρα θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος ὕψος ἄρρητον, ἀπειρώγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὡδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Οδὸν ἢ κηύσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε· ἢ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς Κτίσεως.

Ισχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε, τόπτε ἀγίασματος τῆς δόξης· νέκρωσις αἵδου νυμφὼν ὁλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἐμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων, ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορὰ ὑποκούψαντας.

Ροινοῦμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναδοῶμέν σοι· χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένη καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὅρος ἀλατόμητον· χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε· κόχλος ἢ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ὡδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεόσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἢ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροςος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθέασατο.

Ἰδοῦ σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολέμητορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὁλόφωτε, ἢ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Ὡδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευαν.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες χαῖρε ὄχημα, ἡλίου τοῦ νοητοῦ ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἢ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ιατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληροῦμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Πητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα τὸν βασιλέα Χριστὸν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται Πατὴρ ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ικετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή· καὶ σῶσον τοὺς θλίψει βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν ποίμνην Θεοτόκε.

Ὡδή, η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγνή ᾧ ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προσκόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Ἀγία Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρὸ ἡμῶν ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσειν ὥς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαοὶ οἱ ἄλλοι, πρῶτον χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένη βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα Σωτηρίαν· δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν· χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων ἀγνή· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἦνα σοι πιστοὶ, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πληθὺς Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ἐρῆς φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην ἀγνή· χαῖρε στυλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἀνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν αἰχῇ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε Κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος μῦρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεχόμενον.

Η περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα· χαῖρε ἀειπάρθενε· ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα· τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρους σε κυοφορήσαντα, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαλίστου παρὰ ταῖς
Σεβασμίαις Μοναῖς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ο ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡ βασιλὶς τὰ σῶστρο σοὶ τῇ Παρθένῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Νικολάου. καταλιμπάνονται δὲ τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ
Μαρτυρικά καὶ νεκρώσιμα διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἑορτάσιμον.

Ὡδὴ, α'. ἔχθρ' δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ΗΡΕΤΙΣΑΣ Ἀχραντε, λαὸν καὶ πόλιν βασιλείων, οἰκεῖν ὡς βασίλισσα, καὶ βασιλεύειν αὐτῆς, ἣν ἀλώσεως, βαρβάρων ἀνωτέραν, φυλάττοις γεραίρουσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Παθαὶ τῶν ἀπείρων σου, περὶ τὸν κληρὸν σου Πάναγνε, θαυμάτων πῶς ἄτρωτον, ἀκαταπόντιστον, διετήρησας αὐτὴν ὡς ἐν πελάγει, βαρβάρων κυκλούμενον ταῖς ἀντιπνεύσεσιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, Δαβὶδ ὁ θεῖος προπάτωρ σου, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, Θύγατερ ἄχουσον, ἐκικλίνασα, τὸ οὐς ἐπὶ λαόν σου, ἐτήσιον ἄδοντα σοὶ χαριστήριον.

Συνέσεισας Δέσποινα, καὶ συνετάραξας θάλασσαν, καὶ ἄρδην ἐπόντωσας, στόλον μισόχριστον, Σκύθην ὀλεθρον, καθάπερ τοὺς τῆς Ἀγαρ λαὸς σεσωσμένος δέ, ἄδει τὰ θαύματα.

Νομὴν πολυχρόνιον, κατατρεχόντων σῆς πόλεως, Παρθένε ἀνίστειλας, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ δεινῶν, ἐπιτρίψασα, τὸ στράτευμα τὸ τούτων, καὶ τέλος βυθίσασα οἶκαδε φεύγοντας.

Ὡδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγησας.

Ιδοὺ τῶν ἐθνῶν ἐν πονηρίᾳ, τὰ ὕδατα ἤχησαν Ἀγνή, τῇ πόλει σου τὸν ὀλεθρον, αὐτῶν ἐν κραταιότητι· ἀλλ' ἐμφανῶς τῇ ῥώμῃ σου, παρὰ τὸν ἄδην διεσπάρησαν.

Λαὸν περιούσιον Παρθένε, καὶ ἅγιον ἔθνος σοὶ σαρκῶς, καὶ θεῖον ἱεράτευμα, βασιλείων ἐξαίρετον, τὴν βασιλίδαν δέδωκεν, ὁ σὸς υἱὸς εἰς περιποίησιν.

Ισόρροπον κίνησιν οἱ Πέρσαι, τοῖς Σκύθαις ἐνθήμενοι πῇ σφῶν, καρδία δίκην λαίλαπος, καὶ καταιγίδος Ἀχραντε, τῇ σῇ πόλει προσέρρηξαν· ἀλλ' ὥσει γνοῦν αὐτοὺς ἐλίκησας.

Ιάθῃ τὸ σύντριμμα Παρθένη, τῆς σῆς θυγατρὸς καὶ συντριβὴν, ἀλάστωρ ὁ καὶ βλάστημος, ὅς τις καθυπέμεινεν ἵππον γὰρ καταβέβληκας, καὶ ἀναβάτην ἐνδικώτατα,

οὐδ', δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Σήμερον παράδοξα εἶδεν Ἀγνὴ, πόλις ἡ ἐξάρχουσα πόλεων, σοῦ τῆς Παρθένου, στρατηγούσης κατ' ἐχθρῶν, παρ' ἑκατέραν ἡπειρον, πάχος ὥσει γῆς διερράγησαν.

Τί σοι ἀνταπόδομα Μῆτερ Θεοῦ, νῦν ἀνταποδοίμεν ἄξιον, ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀντὶ πάντων ὧν ἡμᾶς, Ἀγνὴ προσευηργέτησας; ὅθεν ἐκ ψυχῆς σε γεραίρομεν.

Αγαρ οἱ ἀπόγονοι, οἷς σύστοιχεῖ, πόλις ἡ δουλεύουσα Δέσποινα, λήξει τῇ κάτω, προσβάλοντες ὡς σκηπτὸς, τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει σου, λίθος οἷα πόντῳ κατέδυσαν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς μορφῆς, ἐν εἰκονικοῖς ἐκτυπώμασιν, ὁ Ἰεράρχης, καὶ ἡ σύμπασα πληθὺς, ἱκετικῶς κατέχοντες, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀνεστήσαντο.

Κόσμου σε βασιλίσσαν ἡ βασιλὶς, πόλεων πασῶν βασιλεύουσα, καίπερ εἰδυῖα, ὅμως Δέσποιναν αὐτῆς, ἐξόχως σε πλουτήτασα, μένει πολεμίαις ἀνάλωτος.

οὐδ', ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Πράθῃ τὸ λόγιον, αἰσίως περατούμενον, εἰς γὰρ κατεδίωξε χιλίους, καὶ δύο αὖθις μετεκινήσαντο, ὅλας μυριάδας εἰς φυγὴν, δύναμιν φραζάμενοι, τῆς Παρθένου τὴν ἄμαχον.

Συνέκοψεν Ἀγγέλος, ὡς ἐν ἐκστάσει πρότερον, τοῦ Συναχηρεῖμ τὰς μυριάδας, φουξαζαμένους κατὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· νῦν δὲ τὰς ἀπίρους τῶν ἐθνῶν, ὑπ' ἐν ἐθανάτωσε, μυριάδας ἡ Δέσποινα.

Τηρόμενοι πάθεισι, τοῖς ἀνηκέστοις βάρβαροι, πάντες ἐπιθέμενοι τῷ Ἀλήτῳ, τῷ σῷ Παρθένης, λιμῷ καὶ βρώσει πτηνῶν, καὶ ἐκδιεματούμενοι φρικτῶς, ἔμαθον οἷς ἔπαθον, ὡς εἰς σὲ κατεφρόνησαν.

Οτε δὴ ὁ ὕψιστος, τὰ ἔθνη διεμέριζεν, ὡς ἐπιτροπεύουσιντο Ἀγγέλοις, αἵματι θείῳ, οὗς ἐξηγόρασε, σχοίνισμα μερίδος τῇ Μητρὶ, πόλιν ὑπεξείλετο, ἣν φυλάττοις ἀπόρθητον.

οὐδ', ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρωμαίαν, ὄπλον, καὶ πόλεμον, ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων Θεόνυμφε, τῇ κληρουγίᾳ σου, κενὰ καὶ ἀπρακτα ἡλεγάς, ὡς πολιοῦχος ταύτης ὑπερασπίσασα.

Αδίκως ἐπιτρατεύτασα, περὶς τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, δουλείαν ἐνδικον, κατεδικάσθη τῷ Ἀνακτι, ὑπερμαχούσης τούτῳ τῆς Θεομήτορος.

Σωρὺς ἐξέβρασε θάλασσα, καθάπερ Αἴγυπτίους τὸ πρότερον, Ἀγαρηνῶν τοὺς νεκροὺς, οὓς θεηλάτως ἐβύβισεν, ἐπιθεμένους κλήρῳ τῆς Θεομήτορος.

Θσοὶ τὴν πόλιν δειμάμενος, ἀνάκτορον Παρθένη περίπυστον, ἀναξ ἀγάλλεται, ταύτην ἀμρέπυσαν βλέπων σε, καὶ τὸν φιλῶς καλοῦντα ἐχθρόν συντρίψασαν.

Ααὸς καὶ πόλις φιλόχριστος, ῥυσθέντες φοβεράς καταπόσεως, ὑπερμαχούσης σου, νῦν χρησθήριον πάννουχον, ἐν ἀκαθίστῳ στάσει τελεῖ δοξάζων σε.

ὠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσα.

Ικετήριόν σοι δέησιν προσάγομεν, οἱ σεσωσμένοι φορικτῆς, αἰχμαλωσίας Ἀγνῆ· ῥυσθῆναι δεόμενοι καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ὧν ὁ πόλεμος, οὐκ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, τῷ νοῖ δέ ἀντιπίπτει.

Τόξα πάντα συνετρίβη καὶ ἠσθένησε, τῶν δυνατῶν ἐν αὐτοῖς· οἱ ἀσθενεῖς δὲ σαφῶς, ἰσχύν τε καὶ δύναμιν περιεζώσαντο, ὡς τὴν ἄμαχον, πεπλουτηκότες δύναμιν, πεποιθῆσαι σου Παρθένε.

Η παλίμψημος, ἀπέσβη, καὶ ἠφάνιστο, γλῶσσα τοῦ κήρυκος, τῆς μουσαρᾶς τελετῆς· ἐξ ὕψους γὰρ ἐρρίπτο πτώμα ἐξαίσιον, μὴ κραυγάζων σοι, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς Κοιλίας.

Ανοιγέσθωσαν, αἱ πύλαι σου βασιλίσσα, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ προερχέσθωσαν, ἐν ἐλευθέρῳ ποδὶ, οἱ πρῶν σου δεσμοὶ, καὶ ἐγκατάκλειστοι· ὁ τοῦ παίοντος, καὶ γὰρ ζυγὸς συντέτριπται, στρατηγούσης τῆς Παρθένου.

ὠδὴ, η'. Παιδας εὐαγείς.

Πέρσαι τε, καὶ Μῆδοι, καὶ τῶν Οὐνῶν τὰ ἐχθίστα φύλα συνελάλησαν, δεῦτε καὶ κατάρχωμεν, κληρὸν τὸν ἀπόλεκτον, ἐν γὰρ αὐτοῖς οὐδεὶς ἐστίν, ὁ βασιλεύων τὰ νῦν, ἡλέγηθησαν δὲ φρύαγμα μόνον· πάντας γὰρ ἐξῆρεν, ὡς χλόην ἡ Παρθένος.

Ανασσά σοι πόλις Θεοτόκε, παρ' ἧς ἡ εὐσέβεια κρατύνεται, πάννουχον ἐτήσιον, ἄδει τὸ κατόρθωμα, καὶ ἐορτάζει χαίρουσα τῆς βασιλίδος σαφῶς, τὰ ῥύσια, καὶ σῶστρα Παρθένε, ἀνυμνολογοῦσα τὸν τόκον σου τὸν ξένον.

Ράγνυται τὰ σκάφη τῶν ἀθίων, ἀλλήλοις ἐν συσσεισμῷ, καὶ καταιγίδι φορικτῇ, βία προσαράξαντα, ἄλλα τε βεβύθισται, πάντα δ' ὑφ' ἐν ἀπόλωλε καὶ ἐξηφάνισται· θρηνεῖ δὲ καὶ ὁ φύλαρχος βλέπων, ἔργον γενομένους καὶ τοὺς λοιποὺς μαχαίρας.

Ολώλε τὰ ἔθνη παραδόξως, σὴ κληρονομία ἐπιθέμενα· ἔθεντο τὸ στόμα γὰρ, ὕψος πρὸς οὐράνιον, καὶ τὴν αὐτῶν ὑβρίστριαν γλῶσσαν διήγαγον, εἰς γῆν μεγαλαυχούσαν Παρθένε, ὥσπερ ὁ ῥαψάκης, σὺν ᾧ καὶ διεσφάρη.

ὠδὴ, θ'. Ως ἐμφύχῃ Θεοῦ.

Θαυμαστή σου ἐστὶν ἡ σκηνή, παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ ἐπισκιάσταν Θεοτόκε, φοικτὸν κατεσκεύασέ σε θάλαμον· νῦν δὲ ἡ πόλις σου αὕτη κλήρος, ἀλλὰ σώξεις ταύτην, ἐχθρῶν βαρβάρων ἀσινῇ.

Ενεδρεύονται Θεοτόκε Ἀγνῆ, ἀδίκως οἷς ἐνῆδρευσαν δικαίων, πόλιν καὶ λαὸν οἱ ἐκ Περσίδος ἐπιστάντες· αὐτοῖς ἐπιστάντος τοῦ ὀλέθρου φοικτῶς, καταστρατηγούσης σου Κόρης τούτων, καὶ συστρατηγούσης ἐκεῖ τῷ πιστῷ βασιλεῖ.

Νομοθέτης τὸ πρὶν Μωϋαῆς, τυπούμενος καλὰ μαις σταυροτύπως, ῥύεται λαὸν Ἰσραηλῖτην παλαμναίης, χειρὸς Ἀμαλήκ τοῦ πολεμήτορος· νῦν δὲ τῷ Σταυρῷ, καὶ εἰκόσι

θείαις, τοὺς ἐχθροὺς ἡττώσι χεῖρες ἀνδρῶν Ἱερῶν.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῶ, λυτρούμεθα ἐν σοὶ Θεογεννητορ, ἄρδην κατακλύζοντος πο-
λέμου ἐξ ὑδάτων, ἐθνῶν καλυπτόντων γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ βουνῶν ὑψουμένων, σοῦ
δὲ ἀφανιζομένων τῇ θάλλει πρὸς τάχος ἀγνή.

Υπερέπταται Θεομητορ τὰ σὰ, Θαυμάσια τὴν δύναμιν τῶν λόγων· σθένει γὰρ σὺ ἀ-
μάχῳ ἐρρύσω ἁλλοφύλων, ἐπιδρομῆς ἀγνὴ κληρουχίαν σου· ὅθεν εὐχαρίστως βοᾷ σοι, σύ
μου Θεοτόκε ῥύστις, Προστάτις, καὶ καταφυγή.

„ Τὴν εὐχάριστον, σοὶ φέρω φωνὴν Λόγε,

„ Ἰδὼν ποθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

